

کچھ نہ یہ کہی ہے لکیرا وہ

له باره می «خه لاتی کارو» وه...

چاپخانه می کارو، چاپخانه میه کی که رتی تایبه ته، عه تا مه حمود و هاوژین مه حمود خاوه ندرایتی ده که ن. له یادی بیست ساله می دامه زرانندی چاپخانه که دا، له سالی ۲۰۱۹ دا (خه لاتی کارو) یان راگه یاند.

خه لاته که سالی جاریک له یه کیک له ژانه ره کاندا ده به خشریته ئه و وه رگیپر و نووسه رانه می که خزمه تیان به کتیبخانه می کوردی کردو وه. له گه ل خه لاته که دا کتیبیک بو نووسه ر و وه رگیپره که چاپ ده کریت و له مه راسیمیکی شایسته دا ده کریته دیاری بو یان.

بو ئه م هه نگاو و پرورژه یه ش، پرس و را به لیژنه یه ک ده کریت، نووسه ریکیش خه لاته که ده به خشریته وه رگری «خه لاتی کارو» می سال.

- خەلاتى يەكەم: سالى ۲۰۱۹، لە بواری شيعر، بەخشايرايە بەرپيز (فاتيح عيزهدين)، چاپکردنى ديوانه شيعرى (زهمانى بزربوو). ئەندامانى ليژنهكه پيکهااتبوون لە بەرپيزان: (محهمەد كوردو، ئارام سديق، کامهران سوبحان)، ماموستا لەتيف هەلمەت خەلاتهكهى بەخشىيه فاتيح عيزهدين.

- خەلاتى دووهم: سالى ۲۰۲۰، لە بواری چيروکدا بەخشايرايە بەرپيز (ئەحمەد محهمەد ئيسماعيل)، چاپکردنى کۆمەلە چيروکى (خەونە بيسەر و بەرهکان). ئەندامانى ليژنه پيکهااتبوون لە بەرپيزان: (د.مارف عومەر گول، بەيان سەلمان، بەختيار عەلى) ماردین ئيبراهيم خەلاتهكهى بەخشى بە نووسەر.

- خەلاتى سيبهه: سالى ۲۰۲۱، لە بواری وهرگيزاندا بۆ بەرپيز (عەبدولكەریم شىخانى)، چاپکردنى رۆمانى كچۆلهيهكى هەلگيراوه، ئەندامانى ليژنه پيکهااتوون لە بەرپيزان: (بەكر شوانى، ريبين رهسول ئيسماعيل، د.نەزاد ئەسوهد).
پشتيوان بەخودا و نووسەرانی كورد، تا توانا و تەمەن مابيت، (خەلاتى كارو) سالانه بەردەوام دەبيت.

پرۆژەى كارو بو ريزلینان

زنجیره (۳)

له چواچئوهى پرۆژەى ريزلینان و بهسه رکردنه وهى نووسهران و وهفادارىى بو قهله مه جوانه كان، چاپخانهى كارو كتيبى (كچوله يه كى هه لگيراوه) ، وه رگيرانى: عه بدولكه ريم شيخانى چاپ ده كات.

کچھ لہجے کی ہر لہجہ

(شہوی عیشق)

ئو چیرۆکە ی ئو خەلاتە ی و دەستەیتا، کە خاتوو (ہدی
شعراوی) دایمە زراوند و کۆری زمانی عەرەبی لە ۲۵ ی ديسەمبەر
(کانوونی یەكەم) ی ۱۹۴۵ دابەشی کرد.

محەمەد عەبدولحەلیم عەبدوللا

وەرگێڕانی

عەبدولکەریم شیخانی

ناوی کتیب: کچۆله یه کی هه لگیراوه
بابهت: رۆمان
نوسینی: محهمه د عه بدولحه لیم عه بدوللا
وه رگیڕانی: عه بدولکه ریم که ریم شیخانی
تایپ: سیروان سلیمان
هه له چنی: کارزان عه بدوللا
دیزاین: هه ریم عوسمان
چاپ: چاپخانه ی کارۆ - سلیمانی
تیراژ: ۵۰۰ دانه
نرخ: ۵۰۰۰ دینار
نۆبه تی چاپ: چاپی یه که م
سالی چاپ: ۲۰۲۱

له به رپوه به ریتی گشتیی کتیبخانه گشتیه کان
ژماره ی سپاردنی () ی سالی ۲۰۲۱ ی پیدراوه.

كچۆلەيەكى ھەلگىراوھ

رۆمانى نووسەرىكى عەرەب

لە دەرھىنەرىكى كوردەوھ بۇ وەرگىرىكى كورد

چىرۆكنووس و رۆماننووسى مىسرى محەمەد عەبدولحەلىم عەبدوللا (۱۹۱۳-۱۹۷۰) سەر بە نەوھىيەكە لە نووسەرانى مىسر كە ھەوليان دەدا شىوازىكى نوئى گىرآنەوھ بەھىننە ئەدەبىياتى عەرەبىيەوھ كە ديارترىنيان برىتى بوون لە نەجىب مەحفوز، يوسف ئەلسباعى، عبدولحەمىد جەوودە ئەلسحار، سەلاى زەھنى و ھەندىكى تر. بەلام كاتىكى تا رادەيەك درىژ تىپەرى تا دان بە نوئىگەرى و داھىنەكانى ئەماندا نرا، چونكە ھىشتا ناوھ دىرىنەكانى ئەدەبى مىسرى-عەرەبى كارىگەرى زورىان بەسەر دنياى رۆشنىرىيەوھ ھەبوو. كاتىكىش ئاور لە بەرھەمەكانى ئەو ناوانەى سەرھوھ دراىەوھ، محەمەد عەبدولحەلىم عەبدوللا پشكى شىرى لە توئىژىنەوھ و ھەلسەنگاندنەكان بەركەوت.

نووسەرى رۆمانى "كچۆلەيەكى ھەلگىراوھ"، محەمەد عەبدولحەلىم عەبدوللا، لە سەرەتاي سالانى ۱۹۳۰ دا دەست بە بلاوكردنەوھى نۆبەرەى دەقە ئەدەبىيەكانى خوى دەكات و زياترىش روانگەيەكى رۆمانسى بەرامبەر بە پروودا و واقع

له دهقه كانيدا بهدى دهكریت. له دواى شهړى جيهانى دووهم (۱۹۳۹-۱۹۴۵) محمهد عهبدولحليم عهبدوللا له چوارچيويه قوتابخانهى واقعيده كه له و كاتهدا باو بوو، بايهخ به ناوهړوكه كومه لايه تيبه كان دهدات و ئهم بايهخ پيدانه يشى به پرونى له رومانه كانى "الجنة العذراء" و "البيت الصامت" و چهند رومانىكى دواتريدا رهنك دهداته وه.

كاتيك محمهد عهبدولحليم عهبدوللا سالى ۱۹۲۸ خيزانه هه ژاره كهى خوى له گوندى "كفر بولين"ى سهر به پاريزگاي "البحيرة" به جى دههليت و به مه به ستى خويندنا له "تجهيزية دار العلوم" له قاهيره دهگيرسيته وه، گورانىكى گوره به سهر ژيانيدا ديت و هه ولى داوه به نووسين گوزاره له هه ستى دووربوون له خيزان و زيدي له دايكبوونى بكات و زور به په رووش بووه ببيت به و پياوه سهر كه وتووهى كه ئاوات و مه به ستى دايكى بووه. محمهد عهبدولحليم عهبدوللا بهرگهى هه ژارى و نه دارىي گرت و له ژير گوشاره كانى ژياندا نه چه مائه وه تا به ليتنى خوى بو دايكى به جى هينا، به لام ئهم سهر كه وتنهى نه بوو به هوى سووكبوونى بارى هه ستركدن به چه وساوه يى و په راويزخستن.

له سالانى دواى ته واو كردنى خويندنا كاتيك محمهد عهبدولحليم عهبدوللا سهر قالى كار و نووسين و بلاو كردنه وهى وتار و كورته چيروكه له روظنامه و گوڤاره كانى ئه و چاخه دا،

هاوینی سالی ۱۹۴۶ کۆرپه‌یه‌کی ساوا له ناوه‌راستی رینگه‌ی
 گونده‌که‌ی نووسه‌ردا ده‌دۆزریته‌وه و ده‌نگۆی ئه‌وه بلاو
 ده‌بیته‌وه که بی‌خاوه‌نه و نازانریت مندالی کتیه . ئه‌م رووداوه
 کاریگه‌ری زۆر له‌سه‌ر نووسه‌ر داده‌نیت و ده‌بیت به‌هۆکاری
 په‌لکیشکردنی ئه‌و بۆ دنیای نووسین و گینگل خواردنی نووسه‌ر
 به‌و رووداوه‌وه له‌ئاکامدا رۆمانی "کچۆله‌یه‌کی هه‌لگیراوه" ی‌لی
 ده‌که‌وتیه‌وه. سه‌ره‌به‌ری ئه‌م رۆمانه‌ گه‌رانه به‌دوای وه‌لامدا
 بۆ پرسیارى "ئایا کۆمه‌لگه‌ گه‌یشته‌وه به‌ئاستیک که کچیکى
 په‌روه‌رده‌ی خانه‌ی مندالانى شه‌قام له‌خۆبگریت؟" وه‌لامى
 ئه‌م پرسیاره‌ له‌و سه‌رده‌مه‌دا هه‌شتا "نه‌خیر" بوو، ئه‌گه‌رچى
 له‌یلاى پاله‌وانى رۆمانه‌که‌ هه‌موو خه‌سله‌ته‌ پێویسته‌کانى
 ئاویته‌بوونی کۆمه‌لگه‌ی تێدایه‌. رۆمانی "کچۆله‌یه‌کی هه‌لگیراوه"
 پاش ئه‌وه‌ی له‌ سالی ۱۹۴۷ دا وه‌ک یه‌که‌م رۆمانى نووسه‌ر
 چاپ و بلاو کرایه‌وه و خه‌لاتى کۆری زمانى عه‌ره‌بى به‌ده‌ست
 هه‌تا، ده‌ره‌ینه‌رى میسرى به‌ره‌چه‌له‌ک کورد ئه‌حمه‌د به‌درخان
 (۱۹۰۹ - ۱۹۶۹) سالی ۱۹۵۱ له‌فیلمیکدا به‌ناوی "شه‌وى عیشق"
 بۆ سینهما ده‌رى ده‌هینیت و ئه‌مه‌یش ده‌بیت به‌سه‌ره‌تایه‌ک
 بۆ ئاوێدانه‌وه‌ی به‌هه‌یز و چرى سینهماى میسرى له‌ رۆمان
 و چیرۆکه‌کانى محمه‌د عه‌بدولحه‌لیم عه‌بدوللا. ئه‌حمه‌د
 به‌درخان باوکی ده‌ره‌ینه‌رى ناسراوی میسرى عه‌لى به‌درخانه
 (ته‌مه‌ن: ۷۵ سال) که له‌ زۆر بۆنه‌دا شانازى به‌ کوردبوونی

بنه ماله که یانه وه دهکات.

سالی ۱۹۵۲، واته سالیک دواى دهرهینانی رۆمانه که بۆ سینه ما، نووسەر و وەرگیر و پەروده کاری کورد عه بدولکه ریم شیخانی له روهاندز ده بیستیت که کوریک کتیبی "کچۆله یه کی هه لگیراوه" ی هه یه و ئەمیش به پەرۆش ده بیت بۆ خویندنه وه ی و دوا جار نۆره ی ده گاتی و کتیبه که وهرده گریت. ئیدی له و ساته وه ده که ویته ژیر کاریگه ریی روه داوه کانی رۆمانه که وه و له سالانی دواتر دا قۆلی لی هه لده مالت و بۆ زمانی کوردی وهریده گیریت. جا تو بروانه ئەمه ریککه وتیکی چه ند جوان و سه رنجرا کیشه کاتیک دهرهینه ریکی میسری به رچه له ک کوردی وه ک ئەحمه د به درخان رۆمانی "کچۆله یه کی هه لگیراوه" ی محه مه د عه بدولحه لیم عه بدوللا بۆ سینه ما دهرده هینیت و ۷۰ سال دواى ئەو کاره، هه مان رۆمان له وهرگیرانی نووسەر و وهرگیر کورد عه بدولکه ریم شیخانی به چاپ ده گات! به رای ئیمه، ئەم ریککه وته چیژ و ره هه ندیکی تابه ت به م وهرگیرانه کوردییی رۆمانه که ده به خشیته.

هه ر له و سۆنگه یه وه ده توانین به دلنایی بلتین که بریاری هه ردوو به ریز عه تا مه حمود و هاوژین مه حمود وه ک خاوه نانی چاپخانه ی کارۆ بۆ ده ستنیشان کردنی عه بدولکه ریم شیخانی و رۆمانی "کچۆله یه کی هه لگیراوه" بۆ خه لاتى سیتییه می کارۆ ۲۰۲۱، بریاریکی ته واو له جینی خۆیدایه و هه م رۆمانه که و هه م

وهرگير تا ئه وپهري ئاستى شايه ندارى، شايه نى ئه م خه لاته واته داره و ئه م ريژلتيانه گه وريه ن.

خاليكى ترى گرنگى و بايه خى ئه م كتيبه له وه دايه كه كاره كه ده كه ويته خانه ي راكيشانى پردى په يوه ندى له نيوان هه ردوو ئه ده بى كوردى و عه ره بيدا له ريى ميسره وه. قاهيره له رابردوو و ئيستايشدا ناوه ندى گه شه سه ندى و بلاوبونه وه ي رۆشنيرى و ئه ده ب و هونه ره به دنياى عه ره ب و جيهاندا و ده كريت سوود له و پينگه و تايبه تمه ندييه ي قاهيره وهر بگيرت بۆ ئاشنا كردنى دنياى عه ره ب به ئه ده ب و كولتورى كوردى له ريى وهرگيران له زمانى كورديه وه بۆ زمانى عه ره بى.

دواى مردنى له سالى ۱۹۷۰ دا، كتيبخانه يه كى ئه ده بى به ناوى محمه د عه بدولحه ليم عه بدوللاوه له گوندى كفر بولين دامه زريندرا و مؤزه خانه يه كيش له ته نيشت گۆره كه يه وه كرايه وه. ئيمه وه ك ئه ندامانى ليژنه ي خه لاتى ستييه مى كارۆ پيشنيار بۆ كاك عه تا مه حمود ده كه ين چه ند دانه يه ك له چاپى كوردى پۆمانى "كچۆله يه كى هه لگيراوه" وه ك ديارى بنيرت بۆ كتيبخانه و مؤزه خانه ي محمه د عه بدولحه ليم عه بدوللا.

ئه ندامانى ليژنه ي خه لاتى ستييه مى كارۆ

به كر شوانى ريبين ره سول ئيسماعيل نه وزاد ئه سوود ئه حمه د

من و ئەم پۆمانە

ئیمە، لە باشووری کوردستان لە دەروازەی زمانی
عەرەبییەو ئەشنایەتیمان لەگەڵ پۆشنیری بەشیوەیەکی
گشتی پەیدا کرد و لە ریگەی زمانی عەرەبییەو تیکەل بە
ئەدەبی عەرەبی و ولاتانی دیکە بووین. خۆیندن لە قوتابخانە
ناوەندی و دواناوەندیەکان بە زمانی عەرەبی بوو و ئیمە
دەرچووی قوتابیانی سەرەتایی تەقەیی سەرمان دەهات و ئەو
زمانەمان نەدەزانی. بۆیە فیربوونی زمانی عەرەبی و تیگە
یشتن لە وانەکان، مامۆستایان، تەنانەت مامۆستا کوردەکانیش
بە کوردی قسەیان نەدەکرد و وانەکانیان بە زمانی عەرەبی
دەگوتهو و هانیان دەداین کە کتیبی عەرەبی بخویننەو و
خۆمان ماندوو بکەین، تا فیری زمانی عەرەبی بین. بۆیە ناچار
بووین بخویننەو و بێ گومان کتیب بە زمانی کوردی زۆر کەم
بوو و ئەوەی هەبوو، هەر عەرەبی بوو. خۆیندەووی پۆمان
و چیرۆکی عەرەبی باشترین ریگە بوون بۆ فیربوونی زمان،

جگه له وەش بابەتەکانی ناوەرۆکی ئەو پۆمان و چیرۆکانە تام و چیرۆکیان پێ دەبەخشین و زیاتر رایان دەکیشاین بۆ ھۆگری خۆیندەو.

من لە پۆلی یەکی ناوەندیی چەند چیرۆکیکم لە گۆقاری (الائین والدینا) و (مسامرات الجیب) (الھلال)، کە مصری بوون، خۆیندەو و تارادەیک کەمیک بەرچاوم پوون بوو. نازانم بۆ زیاتر حەزم بە بابەتی خەفەتبار دەکرد. ھەر لە پۆلی یەکەم پۆمانە بەناوبانگەکە (مصطفی لطفی المنفلوطی)م خۆیندەو، کە ناوی (الفضیلة، او بول و فرجینی) بوو. پۆمانیک بوو کۆتاییەکە کارەساتبار بوو و گریانمی.

لە پۆلی دووھمی ناوەندیی پۆمانیکی دیکە ئەو ئەدیبەم خۆیندەو بە ناوی (ماجدولین او تحت ظلال الیزیفون) و ئەویش کۆتاییەکە زۆر تراژیدی بوو و بۆ ئەویش گەلیک گریام.

سالی (۱۹۵۲)، ھاوینەکە لە پواندز بووم و لەگەڵ چەندان پۆشنبیری ئەو شارە دێرینە ئاشناوەتی و دوستانەتیم پەیدا کردبوو، بەتایبەتی کە زۆربەشیان پەيوەندیان بە ھەردوو حزبی ئەو سەرەدەمە کوردستانەو ھەبوو (پارتی و شیوعی). ھەرچەندە لە پووی ھەندیک راو بۆچوونەو لیک جیاواز بووین، بەلام شیر و تیرمان لە یەکدی نەدەسوو. پۆژیکیان باسی پۆمانیکیان کرد بەناوی (لقیطة) و بەجۆریک باسیان کرد

که ئاو زایه دەمم و حەزم کرد دەستم بکەوێت بیخوینمەو. گوتیان هی کورپیکە بە ناوی (سالم کەمال)، کە دوکاندار بوو. ئەو خیزانە وەک بیستم رواندزی بوون و کەوتبوونە مووسڵ و دواى ئەو گەرەبەوونەو بو رواندن، بەلام وا دیار بوو ئەو کورە مەیلیکی بو خویندەو هەیه. ئەو برادەرە دیار بوو سەرەیان گرتبوو و منیش چوومە ریزەو و سەرەم گرت. کە نۆرەم هات، زۆر بە حەز و ئارەزوو دەستم بە خویندەو دەى کرد. رۆمانە کە هەر لە سەرەتاو کارەساتبارە و کۆتاییە کەى کارەساتبارتر. کچیکى بى دەرەتانى فریدراو و لە پەناگایە کى مندالانى هەلگیراوە پیگەیی و گەرە بوو. ئەو کچۆلە هەلگیراوەیە سى کورپی هەلگیراوەی دیکەى بیرهیتامەو کە لە کۆیە دیبووم، زۆرجار ئەو جۆرە مندالانە بى ئەو دەى تاوانیکیان کردبیت، دەبنە قوربانى هەلەى کەسانى دیکە و باجە قورسە کە ئەو کلۆلانە دەیدەن و کۆمەلگا تارادەیه کى زۆر بى ریزیان پى دەکات. ئەوانە قوربانى تاوان، یان هەلەیه کەن، کە کەسانى دیکە کردوویانە و ئەوان بوونەتە قوربانى ئەو تاوانە، یان هەلەیه، کە چى زۆرجار ئوبالە کە دەخریتە ئەستوى ئەوانە، بى ئەو دەى ئاگایان لە هیچ شتیک هەبیت. ئەوان ئەگەر هەر زوو دواى فریدانیان مردن، ئەوا دەحەسینەو و دووچارى هیچ کۆیرەو دەری و قوربە سەریبە ک نایەن و ئەگەر بکەونە دەستیکی ئەمین و خیزانیکى باش، ئەوا دەبن بە کەسانى سوودبەخش

بۆ كۆمەلگا، يان له پەناگايەكى ھەتيوان جتيان دەكریتەو ە و
ھەتا مردن نەفرینی باوك و دايكيان وەكو سيپەری خويان
بەدوايانەو ە دەبیت.

كۆمەلگا ھەتا ئەوجۆرە گورگە دوو پتيانەى تيدا بیت،
كارەساتی جەرگبړی ویزدانەهژینی لەم جۆرە دەبينيّت و
فرميسك له چاوی ئيمەمانان دينيت.

نامەويّت چيديكە باس بكەم، وازدەھينم بۆئەو ەى خوینەر
خۆی تام و چيژ له پۆمانەكە ببينيّت و ئەگەر بۆی كرا،
فرميسك بۆ مروّقايتی ئازارخواردوو بړيژيّت.

عەبدولكەریم شيخانی

سليمانی

٢٠٢١/٨/٢١

به شمی یه که م
له په ناگای (ج)

خوایه، نه فره‌تی باو کم و دایکم له‌سه‌ر من لابه...
م‌ریه م فه‌خره‌دین له دیمه‌نیکی فیلمی شه‌وی عیشق، که
له رۆمانی کچۆله‌یه‌کی هه‌لگیراوه، وه‌رگیراوه و له به‌ره‌می
(عه‌بدولحه‌لیم نه‌صر)ه.

(۱)

"ئەو كچىكە ، بەدپەشتى ھىناوئەتتە دىئاوہ!"

دەم و زارى خەلكى لەگەل گەردى بەيانى ئەو قسەيەيان لە پەناگاي (ج)، پەناگاي مندالانى ھەلگىراوہ، بەچپە دەگوئەوہ، كاتىك كچۆلەيەكى تازەى تەمەن دوو پوژيان ھىنايە پەناگاكە. تۆمار كرايەوہ و ناوى ئەم، لە پاش ناوى دوايىن (ميوان) نووسرا و ھىچ شتىك لەناو ئەو پارچە پەروئەى تىئەوہ پىچرابوو، نەبوو، كە بەزۆرى مندالى تازە لەدايكبوو بەھۆيەوہ پىشوازي لە جىھان دەكەن، جگە لە پارچە قزىكى زەرد كە كرابوو بە بازنىكى زيپ، كرابووہ مەچەكى راستى، بەلام بازنىكى ھەرزان كە نە دەكرىت و نە دەشفرۆشريت... ناويشى لىنرا (لەيلا)، بى ئەوہى دايك و باوكى ھىچ رايەكيان لەو ناوئەتەدا ھەبىت... لە گوندىك لە گوندىكەنى نزيكى (قاھيرە)، لە تەننىشتى رىگايەك كە خەلكى پىدا دەروات، لە بن داريكى سەرووى كىلگەيەكى سەوز دۆزرابووہ... و رەنگە بە درىژايى شەو لەژىر ئەو دارەدا خەوتىت، يان ھەر ھىچ نەبىت، لەو شۆيئەدا چاوى بە گزنگى بەيان كەوتىت، پىش ئەوہى يەكەم تىشكى خۆرى لى ھەبىت. تۆبلىنى دپەندەكانى لادى لەكوى بووبن، چونكە لەوانەيە رزگاربوون لە شىئەى رىويەك، يان گورگىك وەدى بەھاتايە.

چاوی خوی لی نووقاند، چونکه دەویست و رەنگە زۆریش بە قیژەیهکی خنکاو بانگی کردبیت، دواى ئەوەی که یەكەم ماچ و دوايين ماچی له دەم و لیوی کردبیت و دواى ئەوە خستبیتییەوہ ناو پارچە پەرۆیەکەى و لچکەکانى کۆکردبیتەوہ و هینابنیهوہ یەک و ئاورپیکى له دەوروپشتى خوی دابیتەوہ و لەنیو تاریکیدا ون بووبیت...

قەرەویڵەکان له پەناگاکە، له دالانە بەر فراوانەکان و ژوورە گەرەکان ریزکراون، منداڵگەلیک لەسەریان دەخەون، که پەنگ و تەمەن و خیزان و چینیان جیاوازه و هەموویان لەسەر تاقە شتیک کۆکن، که ئەوان نامۆن و بى ئەوەى خویان حەزیان بە هاتنە دنیا کردبیت، یان کەسانى دیکە هاتنە دنیای ئەوانەیان پى خۆش بووبیت. دەنگى گریانى منداڵیکى کور، یان کچ، لیڤرە، یان لەوئى، بلند دەبیت و ئەوەندەى پى ناچیت که گەلیک منداڵى دیکە وەلامى ئەو گریانە دەدەنەوہ، هەرۆک ئەوەى ئەو درمی گریانە وەکو ئەوہ وابیت که لەنیو بۆقاندا پوودەدات، کاتیک که بۆقەکان هەموویان بەکۆمەل وەلامى قیڤەى ئەو بۆقە دەدەنەوہ، که بۆ یەکەمجار دەستی بە قیڤەقیڤ کرد.

بەلام کارگوزارەکان ئاوا بە گێژیى و بى وازییەوہ دین و دەچن، هەرۆک ئەوەى پنیان وابیت که کەمترین خزمەت زۆرە بۆ ئەو منداڵانەى که بەزۆر هاتوونەتە نیو کۆمەلگەوہ و ریڤگای رەوتی ریڤکوپتیکیان لى گرتووه و دەلینى ئاوازیکی نەشازە لەنیو ئاوازیکی هاوئاھەنگدارى جواندا.

دایه‌نه‌کان که وتنه باویشکدان و خو لیک کیشانه‌وه و چاوی
خویان سرپییه‌وه، پیش ئه‌وه‌ی به‌خیر شیر بدن به‌و مندا لانه‌ی
که هی خویان نین و زهینه‌ب و زولنخا دانیشتن و دووه‌میان
گوتی:

-خوشکی، به‌یانیه‌کی جوان و خو شه، هیوام وایه شیره‌که‌ت
وهک شیوه‌که‌ی دوینی ئیواره زوربیت!
زهینه‌ب گوتی:

-زور له‌وه زورتره که تو به‌خه‌یالتدا دیت، چونکه ئه‌م‌رؤ
سه‌یری دهموچاویکی تازه ده‌که‌م، که چاوم له‌و نایابتری
نه‌دیوه، ده له‌گه‌لم وهره تا جوانترین گول بیینی که له خونچه‌ی
ئه‌م جیهانه‌دا کرابیتته‌وه!

-گولیک له باخی شه‌یتان؟ زهینه‌ب، ئیمه چیمان به‌سه‌ر
گولانه‌وه هه‌یه و چیمان لییان داوه؟ له باخه‌که‌ی خویاندا وازیان
لی بیته با خه‌لک به‌ بونه‌کانیان هه‌نگیش به‌ رهنه‌گه دل‌رفینه‌کانیان
رابکیشن و ئاورنگیش بیان شواته‌وه و هه‌وا سه‌مایان پی بکا،
ئیمه له‌نیو گولاندا ناژین!

-زولنخا، خوا سه‌لامه‌تت کا، هه‌رچییه‌ک بلیم هه‌میشه
به‌درؤم ده‌خه‌یته‌وه و ئه‌وه‌ی من باوه‌رم پیی بیت، تو پووچه‌لی
ده‌که‌یته‌وه!

-چ خوا سه‌لامه‌تکردنیک! ئه‌مه چون سه‌لامه‌تییه‌که!
ئه‌وه‌ی تو شیرت داوه‌تی، یان ئه‌وه‌ی من شیری دده‌می؟

ئەو دەھى من شىرى دەدەمى، ھىچ شتىكى خاى تىدا نىيە، چونكە داىكم -رەحمەتى خاى لىبىت- منى بۇ كويزەوھرى ھىنايە دونياوۋە ئەوھش كە شىرى دەدەمى ھەر بۇ خوا نىيە، بەلكو نىوھى بە كرئىيە و نىوھشى بە خىرە. ئەى نابىنى ئەو كرئىيەى لە پەناگا وھرىدەگرىن بەحال بەشى پىداوېستى ئەو كەسانە دەكات كە دەيانئزىيەنىن؟

-ھەست بە ھىچ سۆزىك ناكەىت بەرامبەر ئەو مندالانە؟ بۇ

تاقە جارىك بىر لەو بەكەو كە شىر بە كورەكەت دەدەىت!
-باشە، كەى كاتى لە شىرېرىنەوھى ئەو ھەموو مندالە دىت، تا مافى داىكايەتىم پى ببەخشن و دەولەمەندىم؟ ئەى كەنگى دەبنە كورە لاو و كچە جھىل، تا خوا وا بكات كە لە ھەر شارىك زاوايەك، يان كەسىكم ھەبىت؟ رەحمەتى خوات لىبىت چەند وړىنە دەكەىت!

-واز لەنىوان من و دلّم بىنە، چونكە سۆزم بۇ ھەموو ئەوانە ھەيە و خۆشم دەوین، توخوا ئەگەر نەيەىت بۇ ئەوھى ئەو گولە ببىنىت، با وەكو تو دەىلئىت لە باخچەى شەىتانىش بىت.

بۇيان گىرامەوھ كە لە لادى دۇزراوھتەوھ دەبىت ئەو دوو چاوھ سەوزەى ئەو رەنگەيان لە گەشى بەھارەوھ وەرگرتبىت، سەىرى رۋوناكىى بكە كاتىك تىكەلىان دەبىت و ئەو قولايىيە بى كۆتايىيەيان و دەبىت چ جۆرە جوانىيەك خۆى تىدا مەلاس دابن، كە رۆژىك لە رۆژان بلاو دەبىتەوھ و پالەوانان بۇى دىنە سەر

چۆك، ئەي ئەو دەمە بچكۆلە نوقلبيهي و ئەو جووته لئوھي،
 كه ھەنگ بۆ خۆشەويستی بەكيش دەكەن و ئەو قژھي كه نە
 شانە بەنيو چينەكانيدا گەراوھ و نە ئاويشي بەركەوتووھ، ھيشتا
 دەستی رېكخستني نەگەيشتووھتي، ئەو قژھ زيړبين و دلرڤينه!
 ئەو جوانييه ھەر بۆ ئەوھ دەشيا، كه لە شوين خەوتني
 شازادەيەك، يان لەسەر پيخەفي شايبەك لەدايك بيت، بەلام
 رۆژگار بي پيوانە گوزەري کرد؛ ئەوھتا ليرە لەناو دەرياگەريک
 چينەکانی ئاو بۆ گەران بەدوای مرواريبەکدا دەبريت و
 نايڈوزيتەوھ، كه چي لەولاوھ لەسەر كه نارەكەي ديکەدا، دەريا
 مرواريبەك فریدەداتە دەر، بەلام كەس نيبە ھەلگيرتەوھ.

دە تۆ سەيری كە... خاوينە، چونكە بە بۆني خۆش شوراوھ،
 دەم بەخەندەيە، چونكە لە دواړۆژ دانيايە، نەرمونيانە، ھەر دەليی
 لەنيو پيخەفي باوك و دايكيدايبە! زولڤخا و ايزانم مندالی باوك و
 دايكيكي رەسەنە، دزيك فيلی لی کردوون و خستووويەتیبە نيو
 مندالانی ھەلگيراوھوھ.

-گوتاريكي رەوان و سۆزيكي بلاو بۆ ھەمووان و دليكي وا
 سەير دروستکراو، كه جيگای ھەموو خەلکی تيدا دەبيتەوھ و
 دەشترسم بلیم: جيگەي زەوي و ئاسمانی تيدا دەبيتەوھ.

-ھيچ جياوازيبەك لەنيوان من و دايكي ئەو كچۆلەيەدا
 نيبە، تەنيا ئەوھ نەبيت كه من يەكيكم خوشويستووھ و
 ميڤردم کردووھ و ئەو خۆشەويستی لە دلیدا گەراوھ، بەلام

شۋوی نەکردووہ و خۆشەویستی نیوانمان و شەرعیەت، من و میژدەکەمی کۆکردووہ تەوہ، بەلام خۆشەویستیەکی بی شەرعیەت نیوان پیاوہکەیی و ئەوی کۆکردووہ تەوہ، خۆ ئەگەر پەند لە ڕووداوان وەر بگیرایە، دەبوایە تەنھا ڕووداوی یەکەم ڕووبدات و نەدەبوایە لە یەک کۆر، یان کچی ھەلگیراوە زیتەر لەم پەناگایەدا ھەبوایە، ئەگەر وامان دانا کە ئەوان دروستیان کردووہ، ئەو کچەیان یەکیکی خۆشویستووہ و لە خستە براوہ... و ھیشتا دواي ئەوہش ھەن خەلکیان خۆش دەویت و لە خستە دەبرین و فیلیان لی دەکریت... ئەمە یەکیکی کوشتووہ و کۆژراوہ تەوہ، بەلام ھیشتا دواي ئەو، کەسانیک ھەن خەلکی دەکوژن و دەکوژرینەوہ، ئەوہتا ئەمەیان دزی کردووہ و زیندانی کراوہ، بەلام ھیشتاش کەسانیک ھەن دزی دەکەن و دەخریتە زیندانەوہ، ئەمانە ئارەزووی لە پرن لەوہتی مرقوف بەسەر ئەم زەویبەدا ڕۆیشتووہ و یاسا کۆمەلایەتیبەکان دانراون، ھەر ئاواش دەمینیتەوہ، تا ئاسمان دەپچریتەوہ و چیاکان ڕیدەکەن، بەلام پەندوہرگرتن... ھیچ پەندوہرگرتنیک نییە تەنیا بۆ ئەو کەسە نەبیت کە خوا دەپیاریزیت.

پەناگای (ج) مایەوہ و... خۆی لە باوہشی بیابان مات کردبوو و بەدریژایی ڕۆژ خۆی دابووہ بەر خۆر و کارکردنیش لەناویدا وەکو ئەو دیمەنەیی دەوری دابوو، وابوو، ھەردووکیان لەسەر یەک شیوہ دەڕۆیشتن و نەدەگۆران... کارگوزارەکان

بەنئو رېڭاكانى نىوان قەرەوئىلەكاندا دىن و دەچن و بە پىداوئىستىيەكانى مندالان رادەگەن و سەرپەرشتىيان دەكەن و پزىشكەكان نەخۇشان فەحس دەكەن، چىشكەرەكان خواردن ساز دەكەن و مامۇستايان رۇشنىبىريان دەكەن، بۇئەوئى چەكى ژيان ھەلگەن و كورپىك، يان كچىكى مندال ئەرپۇ دىتە پەناگاگە، كورپىك، يان كچىك جىي دەھىلىت، دواى ئەوئى كە بەشى خۇى تىدا برد.

(لەيلا) لەنئو نوئىنەكەى خۇيدا دوو سالى بەسەردا تىپەرپىبوو و ماوئى شىرەخۇرى تەواو كردبوو و لە شىر بربوئەوئى و لەگەل زەينەب راھاتبوو، دواى ئەوئى ھەستى مندالانەى وئىنەكى لە زەينى ئەودا ھەلگەندبوو، كە بىستوچوار سەعات لەباوئىشيدا بوو و مەمكەكەى دەخوارد، دەيدىت ئىنجا ئەگەر (غەرىزە) سرووشتى ئەوئى پى بەخشىيىت كە ئەو ژنە ئەو كەسەيە كە لىي بوو، يان لەجىي ئەو، ئەو كەسەيە كە ئەوئى لى بوو، بەلام لە ھەموو حالەتىكدا ئەوئى خۇشويست.

گەگەن و پىكەننەكەى بۇ زەينەب بوو، دلخۇشى و خەمداگرتن ھەر بەوئەوئى بوو، شەوق و پەرۇشى بۇ ئەو بوو، ھەموو ئەوانە لە كچۆلەيەكەوئە كە تازە پىي ناوئەتە بەردەرگاى بوون و دوورپووى و دووفاقىي جىھانى نەزانىوئە.

ئەگەر دللى ژن فەلسەفەباز بووايە، ئەوا پاداشتى خۇشەويستى بە خۇشەويستى دەدايەوئە و ئەو بانگەوازەش بە وئەلامدانەوئە،

به لام دلی ژن فلهسهفهی ناویت، چونکه دایک هه موو مندالیکی
خۆش دهویت، به لام به جوړه خوښه ویستییه ک منداله که ی
خوی له باوهش دهکات، ئایا ئه مه هه لویتستی دایه نه کان بوو له
په ناگا.

به ته واوه تی به م شیوه یه نه بوو، چونکه پیشه، کار له ویزدان
دهکات و هه سترکردن به ئازار و ئیش چیژ که م دهکاته وه، تو که
دایکیک ده بینیت به سه ر منداله که ی داهاتوته وه و شیر ی ده داتی،
ده بینیت که هه موو به شیکی له شی بانگی دهکات رۆله بخۆ تا کو
بژیت و بو دایکی خۆت زور بژی، کاتیکیش که ده بینیت دایه نیک
به سه ر مندالیکی که هی خوی نییه، دانه ویوه ته وه و شیر ی
ده داتی، ده زانیت که دایکایه تی چۆن ده بینته ئه رکیک، جیبه جی
ده کریت و پیشه یه ک و ده یگرته به ر و وا دیته به رچاوت، که
هه موو به شیکی له شی ئه و ژنه سازش له گه ل منداله که دهکات
سه باره ت به و شیر ه ی ده یخوات، سازشیکی بیده نگ له نیوان
به هیزیک و بیه یزیکدا.

به لام شتیکی به ده ر له هه موو ئه وانه، سوژی دلی زهینه بی
بو لای له یلا راکیتشا و خوښیویست و چاودیری خوی
به سه ردا بلاوکرده وه و ده بیینی که هه موو رۆژیک چۆن
جوانی له و ده موچاوه ده پیشکویت و به چیژ و تاسه یه کی
له وه سفکردن نه هاتوو به ره و ته واوی و بیگه ردی ده رۆیشت،
به چا و به دوا یه وه بوو کاتیک به کراسه سپیبه که یه وه گاکۆلکی

دەکرد و ئىنجا دەگەرپايەوہ لای و ئەویش بە ماچىک پىشوازیی لى دەکرد، وەك ئەوہى بلیت: بېبەش بووم لەو جوانییە بى وینەییە كەسىك كە لە من بوو، بەلام لەو جوانییەى كەسىك بېبەش نەبووم كە شیرم دایە... لەیلا خۆشم دەوئیت!

سروشت ئا بەو شیوہیە لەسەر ریبازی قەرەبووکردنەوہ دەچیت بەرپوہ، ئەگەر لایەك لە خەلقندە بېریت، لەجیاتى ئەوہ لەلایەكى دیکە بوى زیاد دەكات و بوى تى دینیتەوہ: چاویكى كز و بیستىكى بەهیز، لەشىكى بچووك و دوو بال كە پىیان هەلبستیت. ئا بەم شیوہیە ئەگەر نیاز ئەوہ بیت كە ئەو ئافەرىدەىە بژى، ئەگەر نا، ئەوا بە مردوویى لەدايك دەبیت... بریار درابوو كە لەیلا بژى و زەینەبى بو رەخسا.

هیچ سۆزىك لە سۆزى خۆهەلساندنەوہ و مانەوہى زیاترى رۆژگار و پتر بەسەر زماندا گەران لە سۆزى خۆشەویستى بەتواناتر نابىنیت، لە چىرۆكى سۆز دەربرىندا، لە چىرۆكى خۆشەویستى كۆتتر و زیاتر نابىنیت و بو مەبەستىك سەرنجى خەلكى راکىشاوہ و خەرىكى كردوون... ئەگەرنا، ئەى چى پال بە بابایەكى غەوارە و كەس نەناسەوہ دەنیت بەدواى دوو دلدار بكەوئیت، كە ساتىكیان لەو رۆژگارە دزیوہ بو خویان بە رىگایەكى چۆل و هۆلدا دەرۆن؛ هەر بوئەوہى بزائیت ماوہى پىكەوہ رۆشىنتیان چەندە و مەبەست لەو دیدارەیان چىیە، ئىنجا چ كاتىك دەگەرپىنەوہ؟

لەوانەییە پەرقیێک بیانووی خۆی ھەبێت کاتێک عیشقبازیی دەخاتە ژێر چاودێرییەو، چونکە ئەو ھۆرە ھەز و ئارەزوو و ئاواتیکە، کە ھاوتای بیبەشبوون، یان یاوھری چلیسی و چاوچنۆکییە، بەلام بیانووی ئەو کەسە دەیەوێت نھینی خۆشەویستی دوو پیاو، یان خۆشەویستی دوو ژن ھەلمالیت، چییە؟ ھیچ ھۆیک بۆ ئەو نییە تەنیا ئەو نەبێت کە سۆزی خۆشەویستی بزانی.

مەسەلە ی دایەنەکە و ئەو مندالە ی شیر ی دەدایە، ھەر بەم شتوویە بوو، ئەو دووانە لە پەناگاکە بنیشتەخۆشە ی سەر زاری فەرمانبەر و کارگوزاران و دایەنەکان لەنیوان خۆیاندا گرویان لەسەر ئەو کردبوو، کە زەینەب دایک و باوکی لەیلا، یان ئەگەر ھیچ نەبێت یەکیکیان دەناسیت و ئەو کریمی ئەو چاودێری و سۆزە وەر دەگریت، ھەندیک کەسیشیان دەیانگوت زەینەب دەیکاتە کچی خۆی، تاکو جوانییەکە ی بکاتە رینگەیکە بۆ زاویەکی باش، یان پیاویکی گەرە.

(۲)

به پړیوه بهری په ناگاکه به خانمه سه روکی کارگوزارانی گوت:
-لیزه کاروبار به چاکی و وهکو پیویست به پړیوه ناچیت
و بلاوبونه وهی توبه تی (تا) له نیو مندالاندا دیاردهیه کی
ناخوشه و نه گهر نیشانه ی هر شتیک بیت، نیشانه ی خراپی
کار به پړیوه بردن و پشتگو یخستنی پاکو خاوینییه، من هه موو
متمانه یه کی خوم به تو به خشیبوو، به لام تو منت خسته بهر
رهخنه ی رهخنه گران و گله یی و گازنده ی گله ییکه ران. پړیوه ی
نه و نه خو شانه ی جیاکراونه ته وه گه لیک به رزه، بویه تکام
وایه تیینی نیشانه کانی نه خو شیی بکه ن و تا پزیشک دیت
تووشبووه کان جیابکه نه وه و تکاشم وایه سنووریک بو نه و
پرسه دانین تا نه نجامه که ی خراپ نه بیت.

خانمه سه روکی کارگوزاره کان گوتی:

-گه وره م، مردم نه وهنده فرمان دهر بکه م، به لام که س گویم
لی ناگریت و وهخته بلیم که سیک نابینم دل سوژی کاره که ی خوی
بیت، نه وان تا راده یه کی زور گالته یان به نه رکی خویان دیت و
بو شم ناگریت شه کواکه (دهر دده لکه) بو لای تو به نیم، نه وان
وهک نه و خانووه وان که ته نیا روو خاندن چاکی ده کاته وه و
پینه و په رو کردن هیچ که لکیکی نییه، فرمان بکه تا فرمانه که ت
جیبه جی بکه م.

به‌رېوه‌به‌ر گوتی:

-به‌هموویان رابگه‌یه‌نه که له‌مه‌ودوا له که‌س نابوورم و
هر که‌سی‌کیش که‌مه‌رخه‌می بکات، گه‌وره‌ترین سزای دده‌م...
به‌لام پیم بلی... نه‌خوښی تازه دهرکه‌وتوون؟
-له‌کچوله‌یه‌ک به‌ولاوه که ته‌مهنی سی ساله و ناوی له‌یلایه،
که‌سی دیکه نه‌خوښ نه‌که‌وتوو.

-زورباشه، هیوام وایه پزیشکه‌که ئه‌وپه‌ری هه‌ولی
خوی بدات بو رزگارکردنی ئه‌و کلوانه و سه‌رپه‌رشتیارانی
چاره‌سه‌رکردنیش با زور به‌وردی فه‌رمانه‌کانی پزیشک
جیبه‌جی بکن، به‌لکو ریژه‌ی مردووان که‌مبیته‌وه.

-گه‌ورم، بیگومان هه‌موو شتیک به‌دلی تو ده‌بیت... هه‌موو
کاتیکت شادیی بیت. به‌رېوه‌به‌ر به‌سه‌رله‌قاندن وه‌لامی دایه‌وه.
ئه‌وه‌نده‌ی پی نه‌چوو که هه‌موو کارگوزارانی په‌ناگاکه له
دالانیک کوپونه‌وه و خانمی سه‌روکیان له‌نیوانیاندا راوه‌ستا، تا
هوښداریی به‌رېوه‌به‌ر و سزا تووندکردنی ئه‌ویان پی رابگه‌یه‌نیت،
گیلی و نه‌زانی به‌نیوانیاندا تیپه‌ری، به‌وه‌ی کاتیک که تووشی
شتیک دین و سه‌رچاوه‌که‌ی نازانن. هه‌ندیک وایان دهرخست
که ده‌یانه‌ویت واز له کارکردن بینن و به‌شیکی دیکه‌شیان
ده‌یانگوت گویا هه‌رچه‌نده کار و خزمه‌تی زور ده‌کن، به‌لام
که‌س پی نازانیت و ئه‌و خزمه‌ته‌ی ئه‌وان پزیشکه‌شی ده‌کن،
سی ئه‌وه‌نده‌ی ئه‌و موچه‌یه‌یه که وه‌ریده‌گرن. ئه‌وانه‌ی له‌و
هه‌ر‌ه‌شه‌یه ترسابوون که‌میک پتر بوون له‌گویرایه‌له‌کان.

له ملاقو له ولای حه شاماته که قسه ی ئه و تو ده کرا که خانمی سه رۆک پیی ناخۆش بوو، بۆیه هانی ئه وهی دان که میتشک بهینه وه سه ری خویان و راستی ئه و ئه رکه بزنانن که به ویزدانیان سپی دراوه، به لام گوئییه کی هۆشیار و دلکی ناسک و نه رمی به دی نه کرد، بۆیه دهستی کرد به نارهازیی ده ربړین له و ده ور و زه مانه ی ئه می خستوته نیو ئه و نه زانانه و ئه و بارو دۆخه ی چاوی له دهستی ئه و جوړه کاره بیت، به لام دهنگیکی ژنانه ی ناسک درې به و هه راهه را تیکه ل و پیکه له دا و به شیوازیکی سۆز به خشانه گوتی:

— که وره م خانمی سه رۆک، هیوات به هیچ یه ک له مانه نه بیت، چونکه هه موویان، به لئ هه موویان، هه ر دهنگه دهنگن! ئه وهی قسه ی کرد له زهینه ب به ولاره که سیکي دیکه نه بوو. که به به ژن و بالا له ر و لاوازه که ی و ده موچاوه خه م لینیشتو وه که ی خوی خزانده بووه نیو کومه له که و هه ردوو چاوه پر له فرمیسکه کانی به خانمی سه رۆکه وه هه لواسرا بوون، به دهست سه ر ئیشه وه دهینالاند، چونکه بالی راستی بو سه ر سه ری به رزکرد بووه وه. به جوړیک که له پی دهستی به لایه که ی دیکه ی ده موچاویدا شوړ ببوو وه.

هه ر که ئه و قسانه به ر گوئی خه لکه که که وتن، بیده نگییه ک دایگرتن و دوا ی ئه وه ده میان کرایه وه، هه بوو دهیگوت: بیگومان تو له خیزانیکی خانه دانیت، رۆژگار پشتی تی کردوویت،

بۆیە هاتوویت و لەم پەناگایە بوویت بە دایەن. یان ژنی وا
 ھەبوو دەیگوت: بیگومان تۆ ئەمڕۆ لە لایەن پیاویکی گەورەو
 پشتیوانیت ھەیە و ئیمە لەم ماوەیەدا ھەست بە نازکردنت
 دەکەین. ھەشیانبوو دەیگوت: لێی گەرین، لەیلای کچی نەخۆشە
 و تایی هاتۆتی و ئەمە ھۆی ھەلچوون و تورپییەکیەتی
 بەرامبەر بە ئێو. سەرەنجام - ھەلوێستەکە لەپەر دروست بوو،
 ھیچ ھەلیکی بە خانمی سەرۆکی کارگوزاران نەدا، کە رادەپەک
 بۆ مشتومرەکە دابن - ژنە کارگوزاریکی قەلەوی بازوو بادراو
 ھاتە پێش، بە ھەلچوون و توورپیی و قیژوھورپو ھات و
 جنیوی یەک لەدوای یەکی تیکەل و پیکەلی دەپڕژاند و بەرۆکی
 زەینەبی گرت، مشتەکوڵەییەکی وای لێدا، ھەموو رِق لە زگیکی
 بە ژن و پیاوھو ھان دا و ھەموو توورپییەکیشی بە ژن و
 پیاوھو وریاکردوھ و ئەوئەندە لێدان بەرکەوت، کە لەسەر
 زەوی تەختی کرد... ئەو واقعانە بەخیرایی چاوترووکانتیک، یان
 ھەلبەز و دابەزی تیشک پووویان دا، ئیدی دوای ئەو خەلکە
 بلاوھیان لیکرد و ماوھیەکی دیکەش تیپەری و ناحەزەکان لە
 ژووری بەرپۆھبەر خرپوونەو.

سەرۆکی کارگوزاران باسی ئەو تووندیی و بەدرەوشتییە
 خەلکەکی کرد، کە خۆی و زەینەب دووچاری بوون و
 بەرپۆھبەر داوای لە زەینەب کرد قسە بکات و دەستدریژکەرەکان
 بە ھەناسەسوارییەو چاوەروانی ئەوھیان دەکرد، کە زەینەب

به بار تۆمه تيان بداته پال، به لام گوئيان ليئوو، ده لئيت:

—گه ورهه به ريوه بهر، من هيچ شتيك نازارم نادا و بو هيچ شتيكيش ناگريم بو ئه و مندالانه نه بيت... ئه مانه، كاتيگ منداله كان ته ندروستيان باشه به تاواني يه كيكي ديكه رهفتاريان له گه ل ده كهن، كه نه خو شيش ده كه ون گوئيان ناده ني و كه مته رخه مي به رامبهريان ده نوينن. من كچيكم له نيو ئه و مندالانه دا هه يه نازانم بو چي خوا دلي مني بو لاي ئه و راكيشاوه، به راده يه ك وا هه ست ده كه م من دا يكي م— له پيناوي ئه و كچوله يه دا هه موو تالايويكم له ده ست ئه مانه وه چيشت و ئه مپروش ئه و نه خو شه و تاي هه يه و ئاگاي له خو ي براوه و به دياريه وه دانيشتووم، چونكه خو شم ده ويت، مايه ي به زه يي بووم بو ئه و و بو ئه وانه ي له ده وروپشتي ئه ون.

ئه وانه گولن، ده خرينه ناو توونيكي گرگرتوو و ئاگر چو ن داري وشك ده خوات، ئاو به و شيوه يه ش جواني و گه شيبان ده خوات.

دويني شه و له به رده مي ئه و پزيشكه ي سه ريان لي ده دات، گريام و تكام ليكرد، كه ئيش و نازاريان كه م بكاته وه، كه چي ئه و پري دامى و قسه ي پي گوتم و گوتي گوايا من به بي ويژدانبي تۆمه تباري ده كه م و داواي ئه وه ي لي ده كه م، كه ته مه نيان دريژ بكات. گه ورهه سويندت بو ده خو م كه درو ناكه م، خو شم له كاروباران هه لناقورتينم، به لكو من ژنيكي دلناسكم و ده مارم

زوو دهگیریت و دیمه‌نی ئازار چیشتوان دهموروژینیت،
ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر بالنده‌یه‌کیش بیت!

له‌یلام خوشویستوو و به‌زه‌ییم پیندا هاتووته‌وه و
شه‌ونخونی به‌دیارییه‌وه ده‌کیشم، ئای خوزگه‌ به‌پئوه‌به‌ری
گه‌وره‌م بتدیایه، چاوه‌سه‌وزه‌کانی، قژه‌زه‌رده‌که‌ی...
به‌پئوه‌به‌ر قسه‌که‌ی پی بری:

به‌سه و بیپره‌وه، منیش ئه‌وه‌نده‌ی بیستم، به‌سمه. هه‌مووتان
برۆن و چۆنم فه‌رمان کردوو، به‌و شیوه‌یه‌ کار ده‌که‌ن.

پووداو‌ه‌کانی ئه‌و پۆژه‌په‌ناگای (ج)یان به‌سووکی هه‌ژاند...
به‌لام دانیشتوو‌ه‌کانی هه‌ر هه‌موویان هه‌ستیان پی کرد و جۆره
گیانیکی به‌ئاگایی و نیگه‌رانی له‌ دل و ده‌روونی کارگوزاره‌کان
و ورده‌غیره‌یه‌کیشی له‌ ده‌روونی خانمی سه‌رۆکدا دروستکرد
و تاراده‌یه‌کیش وریایی، به‌لام زۆرنا، لای سه‌رپه‌رشتیاران
زیندووکرده‌وه. ئینجا ژیان دوا‌ی ئه‌وه‌ به‌شینوازیکی نزیک له
هه‌وه‌له‌وه، پۆیشت، به‌لام له‌چاکه‌نزیکت‌ر بوو.

خۆر مالئاوایی له‌په‌ناگای باوه‌شی بیابان کرد، ئینجا وه‌ک
هه‌موو پۆژیک له‌پشت ئاسۆوه‌ون بوو، ئه‌و بینا دپ و زبره‌ی
له‌تاریکییه‌وه‌پینچا و سنی باریکی شه‌و تپه‌پری و هه‌موو
ئه‌وانه‌ی له‌وی بوون، به‌خۆشی، یان ناخۆشی، خه‌وتن.

لایه‌کی داب‌رکراو له‌وه‌په‌ناگایه‌به‌پووناکیی ره‌نگاو‌ره‌نگی
جوان به‌رچاو ده‌که‌وت، که‌جولانه‌وه‌یه‌کی نائاسایی تیدا هه‌بوو،

ئەمەش لایەنى بەلاوەی (تایبەتی) نەخۆشە منداڵەکان بوو، کە بەشیکی زۆری شەو بەو شیوەیە مایەو و ئینجا ئەوانەى کارى ئەو بەشەیان پى سپىرابوو، خەوتن و ناوبەناویک لە نالەى منداڵىکى نەخۆشى لاواز بەولاو، هىچى دیکە نایەتە بەرگوى... کز و دريژ دەبیبستن وەک ئەوەى ئەو دەنگە لە قولایى قەبرەوہ بیت.

لەسەر یەکیک لەو قەرەوێلانە لەیلا بە پەشێوچالێى خەوتبوو، کە چاوەروانى قەزا و قەدەرى خۆى لى دەکرا و ژنىک لەلایەوہ دانیشتبوو خۆى بەسەرىدا دادابوو، تاویک دەموچاوى بەرزەدەکردوہ و پرووى دەکردە ئاسمان و تاویکیش پرووى دەکردە لەیلا. هىچ ژنىک نىبە لەنىو ھەموو ژنانى جیھان لە زەینەب بەولاوہ ئا بەو شیوەیە لای ئەو کچۆلەىە دانیشیت.

-مالى وىرانم... خو ئەوہ خەرىکە گيان دەدات... پىم وایە گيان دەدات... ئایا بەراستى ئەو دەمریت؟

لەوئى، گورگ و درندە لى بى ئاگا بوون، بۆئەوہى لىرە لەسەر ئەم پىخەفە بمریت و لەنىو چاوى ھەموو خەلکدا چاویک ھەبیت فرمىسكى بەسەردا بریژتیت؟

لەوانەىە ئەمە حىکمەتىکى دیکە بیت خوا لە پىناوى ئەو کچەدا دواىخستبیت! بیگومان ئىستا باوک و دایکى خەوتوون... رەنگە ئەوان خەون ببینن و لەوانەشە مردبن، خو ئەوان هىچ شتىک لەبارەى ئەو کچۆلەىە نازانن و ئەمىش هىچ شتىک

لهبارەى ئەوانەوه نازانیت. چەند زۆرن ئەو شتانەى خەلقندە بەیەکیانەوه دەگەیهنیت و یاساکان دەپچرڤن! ئەو ئیش و ئازارانش چەند زۆرن کە توانای مرقایەتى شانى داووتە بەریان و دەیانشاریتەوه، ھەرودەک ئەو ھەلگری ئەو ئازارنە نەبیت! بیگومان ڕەنگە دایکی لەیلا، وەک ھەموو ژنیکی دیکە ھەست بەو ئازارنە بکات، کە خەلکی دیکە دەیانکیشن و ئەویش بۆ ئەو شتانە بگری کە خەلکی بۆی دەگرین، بەلام یاسایەک دلای ئەوی کردوو ھە بەرد و پارچەبەک لە جگەری خۆی پچرڤی و فرییدایە بۆشایی.

دوای ئەو چاودیریی و خواستی خواشتیکی سەپاند، کە دایکەکەى خۆى لى دوورخستەوه... لەیلا... ھەست بە ئازار دەکەیت؟ ئەرى ئەو چیبەتى و بۆ وەلام ناداتەوه؟ ئاھ... گەورەم دکتۆر... ئەو ھانیت؟ وا تى بگەم خەریکە دەمریت!

پزیشکەکە بەشیوەیەکی بیزارییەوه، وتی:

–ئەو نە مردوو ھە و نە زیندوو... لەوانەبە بمریت و لەوانەشە نەمریت... ھەموو شتیک بە قەزاو قەدەرە. ژنەکە، ئەو ترسە سەیرە چیبە؟ وەکو بیستوو ھە تۆ زۆر بەسۆزیت، بەلام چەنەبازیی و واز لەو وریئەبە بیئە تا نەخۆشەکان بیزار نەکەیت، یان وا پیدەچیت تۆ ئەرکی وریئەت لەکۆل تادارەکان کردبیتەوه؟

—ببوره گه ورهه قسه ناکه م... به لام وهک له کارگوزاره کان
بیستوه، ئەم خانووه بۆ دانیشتوووه کان به دووم^(۱) بووه، پیش
ئوهی بکریت به په ناگا.

پزیشکه که سووکه پیکه نینیک پیکه نی و به شیوه یه که
گالته پیکردنی له دهچۆرا، گوتی:

—ئێستا نهینی بلابوونه وهی نهخوشیمان بۆ دهرکهوت و
ئیدی ئه وهندهی نهبرد، رویشت.

مروڤ پی ناخۆشه هویهکی روون و ئاشکرا بۆ هه ندی له و
رووداوانه ی تووشیان دیت، نه دۆزیته وه، له وانه یه هویه که ی لای
ئهو روون بیت، به لام بروای پی نیه، به لکو ده یگێریته وه بۆ
شتیکی شاراوه، که راستیه که ی نازانیت و له ههردوو حاله تدا
ده بیت ئهو رووداوه به لای ئه وه وه زۆر گه وه ره بیت و هه ر
ئوهش بو وای له زهینه ب کرد بلایت: په ناگا که له شوینیکی
به دوومه. ئەگەر له یلا له نیو ئهو نهخۆشانه دا نه بوایه ئه وا ئهو
جیگایه تا ئهو راده یه ی بروای ئه وی پی گه یشتوه، به دووم
نه ده بوو، شتی شاراوه زیاتر دل و دهروونی خه لک بۆ لای
خوی راده کیشیت، وهک له شتی روون و ئاشکرا.

سێ ههفته تیپه ری و سه رله نوێ سه وزی له داری
له یلادا گه راپه وه و چاکبووه وه و ئه و جار هه ش قه زاو قه ده ر
له بهر هویه که که خوا ویستی، ئینجا بۆ به ختیاریی بیت، یان

۱ - شووم.

کویره وه ریی، چه کی مردنی بۆ در یژ نه کرد، به لام به لای دایه نه که وه به ختیاریی و خو شیه ک بوون مایه ی سو پاس و پیزانین و ژنه که رو خساره له ر و لاوازه که ی پیکه نینی تیگه ر، دوا ی ئه وه ی که خه م و شه ونخونی تووشی خه مباریی زوریان کرد بوو. ئیدی سه ره نو ی کارگوزاره کان که وتنه وه چه چه پ: خو ی به به ختیار ده زانیت، چونکه له یلایه که ی شیفای بۆ هاتوو و چاکبووه ته وه، به لام خه لکی که متر ئه وه یان به خه یالدا دیت که له وانیه مه رگ له ته ندروسته کان نزیکتر بیت وه ک له ئه وانیه که نه خو شن، ئه وه بوو له یلا ژیا و زهینه ب مرد و هه لو یسته که یان دوا ی چاکبوونه وه ی له یلا، گورییه وه: ئه وانیه له په ناگا که بوون، سه ریان سو رما، هه ندیکیان پیکه نین و هه ندیکیشیان گریان.

رۆژگار دهستی کرد به په ره^(۲) دروستکردن و قه ده ر جاریکی دیکه ش ریی به و کچۆله یه گرت، دوا ی ئه وه ی ئه و به له مه ی خو ی هینایه پیشی له نیو ده ریای شه پۆل هه لچوودا. شه و هه ندیک کارگوزار دانیشتبوون قسه یان ده کرد و زولخا گو تی:

– په حمه تی خوای لیبت ژنیکی باش بوو... میوه ی شیرین هه میشه ده بیته ئامانج بۆ له دارکردنه وه، نه خو شیی ته نیا سی رۆژ ماوه ی دا، دوا ی ئه وه به داخ و په ژاره وه بۆی،

کوچی دوايي کرد و پويشت... دهسته خوشکه کانم له يلاتان
 بيني؟ به چاوه گوره کاني به دواي دهموچاويکدا دهگه پرا که
 ههموو پوژيک دهديدت و ههموو چاکه يه کي له و دهموچاوه وه
 بهرده کهوت، به لام ئيستا ناييبيت و غهريزه واي برده دلييه وه
 که بگري، بئ ئه وه ي بزانيت بو خو شه ويستيکي له دهستچوو
 دهگري، دواي ئه وه، به ياني و ئيواره هاتن و ئه و به دواي ئه و
 دهموچاوه دا گه پرا، بويه گريا. له يلا ئه و ژنه ي خو شو يست بي
 ئه وه ي بزانيت و خه ميشي بو داگرت، بئ ئه وه ي ههست بکات،
 ئاخو کي ده زانيت؟ له وانه يه گياني زهينه بيه لاي و ههست
 به بووني بکات و ئينجا لي برونيت و نه شيبينيت، بويه دهگري،
 چونکه فيلي ليکرا، يان شتيکي لي پفينرا!!

يه کي کيان گوتي:

-انا له!

په وره وه ي پوژگار سوورايه وه و په رده ي له بيرچوونه وه
 به سه ر ناوه تاني ئه و دايه نه دادرايه وه و دوو چاوه سه وزه که
 له چاوگيران کهوت و وازي له گريان هينا و يادگار هکان ون
 بوون و پووداو له بهر چاو نه مان و کاروبار به رده وام به ته ختي
 وه ک پووي ئاو پويشت. کارگوزاره کاني په ناگاش هه ر دين و
 ده چن و مندا لگه ليک پي ده نينه ناوي و کورگه ليکيش ده چنه
 ده ري و بيناکه ي هيشتا خو ي له باوه شي بياباندا مه لاس داوه
 و له ناوه ويدا کو رپه له ي زور ده جوولين و ههموو پوژيکيش

بهیانی و ئیواره خۆر سلاوی لی دهکات... و هیچ شتیکیش نه گۆراوه، ته نیا ئه وه نه بیته که کچۆله یه ک چوار سالی ته مه نی تیدا بردوو ته سه ر، که خو شی نازانیت چیه و له دنیا یه کیشدا که نازانیت چیه، له یلا له به رده می ده رگای خویندنا را وه ستا، بو ئه وه ی له ویوه بجیته ده رگای زیان.

"تو بلنی سه ریک ناسکی، جوانی مندالی تیدابیت و ریکی پیکهاته ی تیدا وردبوویته وه، توانای وه رگرتنی ئه وه ی ماموستا ده یلی و به رگه گرتنی زبری فیرکردنی هه بیته؟... له وه به دوا وه ده یینین".

(۳)

له پوژی یه که می ژووری خویندندا دیوته؟ له یلا له پیزی دواوه دانیشتووه، چونکه مندالییه که ی پیگه بیوه و چاوی تیژه و دهستیکی بچووی خستوته سهر ده میکی بچووی جوان وهک نقول، ههر ده لئی بیر ده کاته وه.

ده بیت بیر له چی بکاته وه، ئه وه نه بیت که هه ول دهدات نهینی ئه وه ئه رکه بزانیته که له پیناویدا هینراوته وه ئیره له نهینی ئه وه شتانه ی دهوریان داوه، بگات!

... دوا ی ئه وه پوژان یه ک به دوا ی یه کدا هاتن و له قوتابخانه گه یشت و سال به دوا ی یه کدا هاتن، وانه خویندنی پی خو شبوو و قورسای می شکی ده رکه وت، له هه مان کاتیشدا جوانییه دلگه رکه ی خو ی نواند، به لام سیفته و رهوشتی به ره وه هیمنییه کی نزیک له سه رکزیی ده چوو و تا ته مه نیشی به ره و پیش ده چوو، ئه وه سیفته به ره وه شکانه وه ده چوو و ئاسمانی ته مه نه که مه که ی هه وریکی سروشت ره شبینانه ی دلته نگه ر دایده گرت که له نیو دهسته خوشک و ماموستا کانیدا ناوبانگی پی ده رکردبوو.

ئه گه ر بو ت ری ککه وت که سه عاتیکی شه وه له ژووریک له ژووره فراوانه کانی په ناگا که دانیشیت و کوبونه وه ی قوتابییه کچه بچکوله کانی ئه وئ ببینیت، ئه و ده یانینیت له بهر پووناکیی چرا و له سه ر پشتی میژ، به گه رمی خه ریکی کارکردن و یه ک

یەك و كۆمەل كۆمەل دانىشتون و ھەموویان كاردەكەن و دەگمەن وایە ئەو كچۆلەییەمان لەنیو كۆمەلێكدا بەدی بكەیت، بەلام ئەمجارەیان چوارەمینى سى كچۆلەییە، لەنیویان دانىشتوو و گەشییەكى زۆر و كەموكىك پووخواشى و ھەندىك گەشبینى بە پووئەو دەیارە، ئەمەش ھانى دا لەو سروشتەى خۆى دەرچیت و بە دەنگىكى چپەئاسا، بۆئەوھى (چاودیرەكە) گوێى لى نەبیت، بە ئەوانەى دەوروشتى خۆى گوت:

-خوشكىنە... كێھەتان دەتوانیت وینەى دایكىك بكیشیت، كە شير دەداتە منداڵەكەى؟

پرسیارىكى سەیر و پيشنيازىكى سەمەرە و بیگومان سروشتى مینەى و ھەستى شاراوھى دایكایەتى، دەستىكى زۆریان لەوھدا ھەییە.

ماتى و سەرسورمانىك ھەرسىكىانى داگرت بە لیوھەلقرچاندن و چاوكرانەوھیان، بیتوانایى خویان دەرخست و پینان گوت:

-شتاقمان ناتوانین، لەیلا تۆ خۆت دەتوانیت؟

گوئی:

-بیگومان.

ئینجا لەسەر كاغەزەكەى بەردەمى ھەرشىتىكى بەدلى بوو و پى خۆش بوو، ھىلكارىى بۆ كرد... شنگەلىكى پىكداچوو و تىكپەریو كە دلە بچوو كەكەى وای ھەست كرد، كە وینەى

دایک دہکیشیت سۆز به سەر رۆله کهیدا دهبارینیت.

چه چپی زۆر له نیوانیاندا پرووی دا و هه ندیکیان به دلیان بوو
و هه ندیکیش ره خنه گر بوون، دهنکه که به جوریک به رزبووه وه،
تا گه یشته به رگویی چاودیره که له لایه کهی دیکه ی ژووره که،
له کاتیکدا خه ریکی نه خشیک بوو که به دهستییه وه بوو، گوتی:

- کچینه ئه و دهنکه دهنکه چیه، خه ریکی کارهکانی خۆتان بن.

یه کیک له دهسته خوشکهکانی گوتی:

- خانمی گه وره م من نیم... ئه وه له یلایه دهیه ویت وینه ی

دایک بکیشیت شیر ده داته منداله که ی.

چاودیره که به سه رسامیه وه گوتی:

- له یلا؟ له یلا ئه وه قسه ده که ییت؟

ئینجا چوو بو لایان و چاویکی به وه دا گیرا که له بهر ده ستیان
بوو و کاغه زه که ی لی وه رگرتن و به دهنکیک بلمه بلمی کرد، که
له کچۆله که ی ئیمه به ولاره که سی دیکه گویی لی نه بوو، چونکه
هه م ترس دایگرتبوو و هه م وریاش بوو، چاودیره که گوتی:

- بریا دایکت شیر ی پی بدابان، ئه وسا خه لکی له کیشانی ئه م

ئه رکه دهحه سایه وه!

له یلا به چاونه ترسی و په رۆشییه وه گوتی:

- خانمه که م، بو دایکمان شیر ی نه داینی؟

چاودیره که که وته هه لۆیستیکی ناله باره وه و سه ره له نوی

ئاوریکی لی دایه وه و به ته واوه تی تی پاما و سۆزیک دایگرت،

ئەو قەسەییەى پى ناخۇش بوو كە كوردى و خۆى بەسەردا
داھىناىەو و بزەىەكى بو كورد و گوتى:
-لەىلا، چونكە مردن.

گوتى:

-كەواتە دواى مردنى داىكم كى منى بەخىوكرد، ئەو كەسە
لە كوئىيە؟

گوتى:

-بىستومە دەلەن ئەو كەسەى توى بەخىوكرد ناوى زەىنەب
بوو و ئەوئىش مرد.

لەىلا بە زەندەقچون و پەلەو و دووبارەى كردهو:

-ئای خواىە! ئایا ھەموو داىكىك كە مندالەكەى بەخىو
دەكات و شىرى دەداتى، دواى بەخىوكردنەكە دەمرىت؟ خانمى
چاودىرم ئەى تو بو نەمردىت؟ ئەى توئش مندالت نىيە بەخىوت
كردبن؟

چاودىرەكە بە رەشىنىيەو و سەبارەت بەم پىوانە و بەراورە
سەىرە پىكەنى و دواى ئەو و ھەمووىان چون بەلای كارەكانى
خۇيانەو.

دواى ئەو و گومانىكى زور دل و دەروونى لەىلاى داگرت و
واى لىكرد، كە تەمەنى ھەلدەكشا و سالىك زىادى دەكرد، زىاتر
بىرى لە خۆى دەكردەو.

ئەگەر لە وانەىەك لە وانەكانى ئابىن لەوى ئامادەبووئىتايە،

کاتیک مامۆستا دەستی کرد بە ڕوونکردنەوهی بوونی خوا
 بۆیان، ئەویش وەکو هەموو مامۆستایەکی دیکە گوتی:
 -ئەو کەسە ئێم دەرگایەیی دروستکردوو، دارتاشە،
 ئەوەش کە ئێم خانووەی دروستکردوو بەنناوە و ئاسنگەریش
 ئاسنی ئێم پەنجەرەیی پیکەوئەناوە و هەموو شتیکی دەبیت
 دروستکەرێکی هەبیت و هەموو بوونەوهریک دەبیت یەکیک
 هەبیت دروستی کردبیت.
 ئاسمان هەیه، زهوی هەیه و ئیمەش هەین، دەبیت ئیمەش
 دروستکەرێکمان هەبیت... ئەویش (خوایه).
 ئەگەر لەوئ ئامادەیی بوویتایە، گویت لئ دەبوو بە
 ڕووبەخۆبوون و لەسەر خۆ و بەر دەوام دەلێت:
 -هەر ئەویش درەختی دروستکردوو و چۆن درەختی
 دەرھیناوە، ئیمەشی ئاوا دەرھیناوە...
 -هەر ئەویشە درەختی دەرھیناوە و ئیمەشی هیناوەتە ئێم
 دنیا... بەلام لە باوک و دایکیک.
 -مامۆستا کەم، ئەی دایک و باوکمان لەکوین؟
 -هەموویان مردوون.
 -هەر لەبەرئەوهی ئیمە هاتووینەتە ئێرە؟
 مامۆستا دەلێت:
 -بەلئ...
 ئینجا لەبەر خۆیەوه دەلێت:

-له بهرئوه نه مردوون كه ئيوه هاتوونه ته ئيره، بهلكو ئيوه بويه هاتوونه ته ئيره، چونكه ئهوان مردوون، مردوون هرچهنده زيندووشن، رحمه تي خوا بو ئيوه و بو هه مووتان. بهم شيوه به دريژايي مانه وهى، له باره ي ئه و رابردوه نادياره ي ئه و هه موو كومه له حه شاماته پرسيارى له خهلكى ده كرد، له پاش هه ر پرسياريكيش گهردى خه م و كه سه ر ده چوو ه دلبيه وه و ئه و گهردانه گردبوونه وه تا ئه و دلله ي پر بوو له كه سه ر.

له وانه شه ئه و زيره كى و هيمنييه چه كيك بن له ژياندا بو ئه و هه له يه ي شه ريعه تي غافلگير كرد، ئه وه ي كه خوا خوى ويستى پاك و بيگه رد بيت، دواي پيكهاتن و بوونى، ههروهك چون پيسته به خوشردن پاك دهكريته وه، به لام ئه دى ئه و كچولانه ي له په ناگايه ك له گه ل له يلان و له به هره بيه شن، ده بيت چيان بو بيت؟

بيگومان ده بيت ياساى كومه لگا وهك له به هره بيه شه كاني دهروه ي په ناگا هه لسوكه وتيان له گه ل بكات، چونكه ئه مانيش وهكو ئه وان پاك و بيگه ردن.

(۴)

دهتەوئیت ئەو لە تەمەنی سیزدە سالیدا بناسیت؟ کهواتە
بالای ئەو کچۆلەیه ببینه که سەرلەبەیانیهکی زوو پێی نایە ئەو
پەناگایە بۆ ئەوەندە چاوی تیر بکات، بەلام لە رادە تیناپەریت.
ئەو بالایە شووش و ریک و ناوقەد باریک بکە و چەندیش
دهتەوئیت مینیهی و پیگەیشن بخە سەری و بیانکە بە شەرم
و شکۆ و شکانەوه و هیمنی و قورس و گرانی، ئینجا وینەهی
دەموچاویکی خڕ بکێشە که هەمیشە سەیری ئاسمان دەکات،
هەر دەلێی چاوی لە کهسانیک دەگیریت که دەبوایە هەبوونایە،
بەلام لەسەر زەوی نەبوون، هەروەها جووتە چاویک که
برژانگیان درێژ ببوو و ئەو دوو چاوه بەجۆریک کرابوونەوه،
که بەشیکی زۆری ئەو دەموچاوهیان داگیر کردبوو و
سەرزیه کهشیان گەش بوو و نیوچهوانیکی رۆون و قژیکی
زەردی خاوی شۆرەوهبوو، که هەمیشە بەسەر پشتیدا هاتبوو
خوار، چونکه هەمیشە رۆوی لە ئاسمان بوو، ئینجا دەمێکی
بچووک که هەمیشە لیوهکانی لەسەر یەک بوون و کهمدووی
شیرین خەندە، ئینجا دەنگیکی هیمنی ئاگرانەهی بی ژاوه ژاوی
بەرگویی خۆت، تا بە دەنگەکهی ئاشنابیت و تەماشای کچیک
بکە که لە رۆییدا خیرا نییه، هەروەک ئەوهی لەکاتی رۆیشتندا
بیربکاتەوه، یان ببیهوئیت بگەریتەوه-بۆئەوهی بە رەوتەکهی
ئاشنابیت، هەروەک ئەوهی وەک ئەو حالەتهی ئەوی تیدایە، لە

دوودلییه وه هاتبیت کاتیک که له پوژی له دایکبوونیدا پین دهنیته ژیانه وه.

خوئه گهر ته ماشای بکهیت، واههست دهکیت که لیت بیزاره، یان ئه گهر بیئاخویت، قسه له کورتی ده بریته وه، وای پین خوشه که بیر بکاته وه زیتر له وهی قسه دهکات و دووره پریزیش بیت پتر له وهی په یوهندی هه بیت و چاره نووسی خه لکی بخاته ژیر چاودیری، زیاتر له وهی چاره نووسیک بو خوی وینه بکیشیت و ... ئه گهر که شتییه وان بووایه، ئه واهه سول و بایه وان^(۳) و سوکانه که ی تیکده شکاند، چونکه داویه تییه دهستی قه در، به لام له گهل هه موو ئه مانه شدا له خه لکی ده ترسیت، چونکه ئه وان سه رچاوه ی به سه رها ته که ی ئه ون و ده شبیت له گونگه ری به لا و به سه رها تاندا بژی.

ئه مه یه کچه که مان دوا ی سیزده به هار له جیهانه بچو که که دیدا به سه ری برد و دوا ی ئه وه که وته به ربه ستیک له نیوان بوونیک و بوونیکی دیکه، وای بیر ده کرده وه، که ئه و له جیگه یه که نه په ناگایه و نه دنیا و چاوه به هیزه کانیشی برییه قولایی داهاتووی لیل و نادیار و له تاریکی به ولاره هیچی دیکه ی نه دیت، بویه به خه مباریی و په شیو حالیی چاوی وه رگژرا.

پینی وابوو که دنیا کاتیک ئه وی هینایه سه ر لاپه ری بوون، له و پوژهی له دایکی بوو، ویستوو یه تی تا قی بکاته وه، ئه ویش

۳- شراع.

لهو تاقیکر نه و دیه تپیه ری، چونکه له دایکبوو و ژیا و خواش
یه کیکی بو په خساند که مندالیی ئه وی له سته می رووداوان
پاراست، ئه مه شتیکی سروشتییه، چونکه زورجار مندالیی،
خوی خوی ده پاریزیت و گه لیک جاریش هیز له بیته زیدا ده بیت،
به لام... توبلیی جاریکی دیکه لهو تاقیکردنه و دیه ده رچیت پوژیک
که پی ده خاته نیو ده روزهی ژیان، له کاتیکدا که ئه و ته و او
پیگه بیوه و خاوه نی میتینه یه کی ته و او؟ ئه و، ئه م جار هشیان
هر بیته زیده، به لام شتیکی دیکه خراوته پال بیته زیده کی، که
له وانه یه سه رچاوه ی خیر، یان سه رچاوه ی شه ر بیت.

قسه ی ده سته خوشکه کان له وی جوړه شتیکی ده ره و دیه
دیواره کانی په ناگای ده گرت ه و و ئه و ته و دهره یه ی شه و دانیشتنی
ئه وان به دهوریدا ده سوورپایه و و ئه و دیه خه یالی ئه وانی ده گپرا،
گورا. کچه هه و سه بازه کان بیباکیی خویان خسته روو سه باره ت
به و روژه ی که له و په ناگایه ده رده چن و ده یانگوت - هر هیچ
نه بیت - خوا له و زیندانه ی بی تاوان تی کی و توون، یان ئه و
دیپه ی بی ره بن بوون تییدا ده ژین، پرگاریان ده کات و بوار
له مهیدانی ژیاندا هه یه و زه وی بو چاکان شوینی هه لسوور و
داسوور و فراوانه.

بو نیوه پوژه کردن دانیشتبوون و یه کیکی له کچه کان گوتی:
- له یلا ئه و هه چپته وا له فکران روچووی و زوریش ماتی؟
هه رچند ئه و روژه ی مالئاوایی له م شوینه ده که بیت، نریک

دەبیتەو، بیری زیاتر دەشیوویت و خەمت کەلەکە دەکات.
 بۆ تۆ یەكەم کچیت لیڤه دەچیتە دەر؟ چەندان و چەندان
 کچ پیش تۆ بەجیان هیشتووین و نەشمان دیون وەکو تۆ
 پەشیوحوال بن، خوشکی خوا لیت ببووړیت و لەو هی تۆی تیی
 کەوتوویت پزگارت کات!
 لەیلا گوتی:

—ئەگەر یەکیک پی بنیتە ئەو شوینە ی تیداچوونی ئەوی
 تیدایە، ئەمە هانی دووهم کەس نادات بۆ ئەو کارە، بەلکو زراوی
 دەبات، ئینجا من بلیم چی ئەگەر من مردم، خەلکی دیکەش پیش
 من مردوون، یان کەس پیش من نەمردووە!
 ((ئەگەر ئەمڕۆ ئیوه ستمتان کرد، هیچ دادیکتان نادات،
 چونکە ئیوه لە ئازارکیشاندا هاوبەشن)).

—هیچ شتیکیان لەگەل دانەناویت بۆ ئەو هی ئەو رۆژە ی کە
 لە پەناگا دەر دەچیت، وەک ئەو کچانە ی کە شتمان لە بارەیانەو
 بیستووە، بەو شتە پیشوازیی لە دنیا بکەیت؟
 شەرم و تەریقییەکی زۆر دایگرت، لە جوینی خواردنە کە
 وەستا و چاوی برییە سفرە ی خواردنە کە و گوتی:

—ئەمە خوا خۆی دەیزانیت و ناشمەویت هیچ شتی کە لە بارە یەو
 بزنام... من ئەگەر لە بارە ی ئەو وەو پرسیارم کرد، ئەوا، یان
 نیازپاکم، یان هەلخە لە تینراوم... بریا ئەو خەلکە هەلوێستیکی
 نەرتیانە و خراپیان بەرامبەرم بنواندایە و نە بە خیر و نە

به شهر دستیان بۆ دريژ نه کردبامايه! ئايا پاره ده مگه يه نيت به ژيانک که هۆيه کانی دابراون، بنه چه نه ده کپريت و نه ده سفرو شريت، من له هيچ شتيک بيزار نيم، به لام من باره که هه لده سه نگينيم، پيش ئه وهی هه ليگرم و خو ئه گه ر ناچاريش بم به وهی که هه ر ده بيت هه ليگرم، ئه وا هه ليده گرم قورس بيت، يان سووک و لني هه لئايه م، ته نانه ت ئه گه ر پشتم بشکينيت و هيژم له بهر بپريت.

-جا که تو ئه و باره قورسه هه ر هه لده گريت، بۆ پينا که نيت؟ به پيکه نينه وه بمریت، باشتره له وهی به چاوی به گريانه وه بمریت، له يلا ئه م هه مو وهی بۆ چييه که تو ئه و جوانييه دلرفينه و ئه و ئه قله هه لسه نگينه رته هه يه، ئه و جوانييهی خوتم بده يه و ئه و ئه قلهی خوتم پي به خشه، دواي ئه وه فريم ده ناو دوزه خه وه، به لينت پي دده م که ده ژيم.

به تالييه که وه پيکه نی و ياری به چه قوکه ی دهستی کرد و به دوور دريژی هه ردوو چاوه سه وزه که ی تيپری و ئینجا به هيمني گوتی:

-ئه مه هۆکاری ناله باری و سه رچاوه ی ترس و خه م په يدا بوونه. خوژگه جوانی فريدرايه، ئه وسا فريم ددها، خو ئه گه ر فريشی بده م، ئه وا هه لوسته که م له خراپه وه بۆ چاک ناگوريت، به لام به مه له ورياييه کی ناخوش رزگارم ده بيت، بۆ ئه وهی تووشی که مته ر خه مييه کی کوشنده بم.

ئىمەى لە پەنا دیوار ھەلگیراوه، جوان و ناشرىنمان
 پىويستمان بە پاراستن ھەيە لەلایەن داسۆزىكى ئەمىنەو،
 چونكە ئەو لەگەل يەكەمدا جوانىيەكەى دەپاريزىت، نەوھك پى
 بە خوارىيدا بنىت، لەگەل دووھمىشدا ناشىرىنىيەكەى دەپاريزىت،
 بۆئەوھى پشتگوى نەخرىت، بەلام ئايا لەلایەكەى دىكەى ژيان،
 پياوى ئەوتۆ ھەن كە ئەو دلەيان ھەبىت و خويان بە وىژدانىكى
 ئاوهها شىرىن بكەن؟ داىكەكانمان ھەرھەموويان تووشيان بوو
 بە تووشى ئەو چەشنە پياوانەى جىھان لەوانەى ئىمە ھىوامان
 پىيانە و ھەلەيان كرد و لە ئوبالەكەشى رايان كرد و تەنيا
 ئىمەين، كە شانمان داوھتە بەر بەسەرھاتە نالەبارەكەى، ئەو
 خەلكەشمان دەبن بە دوو بەش:

سەرزەنشكەر و قورس پىداگرە و رىگەمان پى دەگرىت
 و لىمان دەپرسىت: ئىوھ لەكوئوھ ھاتوون و بۆ كوئ دەچن؟
 بەشىكىش سووك داگر و گوئ پىنەدەر و پياوھتىمان بەسەردا
 دەكات و دەلەيت: لىيان گەرىن با تىپەرن و ھەر خويان تاوانەكانيان
 بكەنە كوئى خويان. ئىمە لە بارىك و ئەوان لە بارىكى دىكەدا:
 بەلام پالپىشتى دلخوشكەرى لىبووردەى ئاسانخووزى دىل و
 دەروون كراوھى باش، ئەوا تەنانەت دەست ئەوانەش ناكەوئىت
 كە وھك ئىمە ھەلنەگىراونەتەوھ!

بىدەنگى ھەموويانى داگرت و فرمىسكىك لىزەدا ھاتە خوار
 و لەولاشەوھ ئاخ ھەلكىشانىك بەرزبووھوھ و گەلىك خەمى

دواپوژیکى ناديار داىگرتن و دەستيان له خواردن هه لگرت،
هه ريه که لای دهسته خوشکه که ی رۆیشت و به خویه وه خه ریک
بوو و بۆ رابردوو دهگه پایه وه و دهیگوت:

خۆزگه ئه و رۆژه ی منى تیدا له دایک بووم، له شریتى
رۆژگاردا بیانبرپایه.

ئینجا بیرى له دواپوژ دهکرده وه و دهیگوت:
يان ئه و رۆژه ی منى تیدا ده رده چم، له نه وارى رۆژگار
بپچریت!

مانگیک به سه ر ئه و قسه یه و ئه و رووداوانه دا تپه پرى و
جووله یه ک له په ناگادا گه را، که زۆر تیدا ده گه ریت، چونکه
کچیک خه ریکه ئه و رۆژه په ناگا جیده هیلیت و...
ئه و کچه ش له له یلا به ولاوه، که سى دیکه نه بوو.

(۵)

له کاتیڤدا له بهردهمی راوه ستابوو، بهرپوهه بهری په ناگاکه،
چونکه ئهوی که وتبووه بهر دللی و خوشیده ویست، پرووی
تیکرد و پیی گوت:

ئهمرو کاتی ئه ووت هاتوو له م شوینه بچیته دهر بو دنیا
و خواش بارودوخیکی باشی بو ره خساندوویت و سوزی
پزیشکیکی مه زنی دلنه رمی به سهردا باراندوویت، که ناوبه ناویک
دههاته ئه م په ناگایه، بوئه وهی سهردانی نه خوشه کانی ئیره
بکات و له ئاموژگارییه کانیشی بیته شمان نه کات، که توی بینی،
پیی خوش بوو چاکه یه کت له گه ل بکات و سوزی خویت پی
به خشیت و بتخاته ژیر چاودیری خویه وه و سهرپه رشتیت
بکات بو فیروبونی هونه ری په رستاری له نه خوشخانه
تایبه تییه که ی خوئی. کچه که م ئه و پیاوه دکتور (ک) و ئه وه
خه ریکه دیت تا بنبات و ره وشت و ناوبانگی له باسکردن نایهت.
له بهر ئه و هه قه ی تو که به سهر منته وه هه یه، سوپاسم کرد
و پیشم گوتوو که به چاکی ئاگای لیت بیت و پیشم وانیه
به وهی بومان هه لباردوویت، رازی نه بیت و به وهی که دیته
ریت، گه شبین نه بیت، له یلا گوتی:

- گه وره م سوپاسی هه ردووکتان ده که م، من رازیم.

گه لیک له وانه ی له ده وروپشتی بهرپوهه بهر وه بوون به ژن
و پیاوه وه و له یلاشیان ده ناسی، چوونه پال قسه ی بهرپوهه بهر

هانیان دا و هیوای سهرکهوتن و سهرفرانیشیان بۆ له یلا خواست.

ئینجا له یلا ئەوهی که له په ناگاکه بۆی هه لگیرابوو، وه ریگرت... له بیرته چیه؟ گورزه قژیکی زهره، کرابوو به بازنیکی زیڕین و کرابوو مه چه کی راستی، به لام بازنیکی هه رزان نه ده کپریت و نه ده فرۆشریت. ئەوه بوو به سهره په نهجی له رزۆک و پشیو و دلکی سهرسامی لی نیشتوو وه ریگرت و خستییه نئوان لۆچه کانی کراسه که ی و هه به و رۆیشتنه له سهرخۆیه ی ملی ریگای گرت، ده تگوت به رۆیشتنه وه بیرده کاته وه و دهیه ویت بگه ریته وه.

تۆ بلی ئەو سهره بیر له چی بکاته وه و له یلا چۆن سهریری قژه زهرده که ی دایکی ده کات؟

ئایا ده لیت بریا بمدیایه! خۆزگه نه یهۆندایه ته وه! ئایا دللی لیوانلیوی سۆز ده بیت، یان ئەو دلله رق و توورپهی لی ده رژیت؟ ئەو هیچ ئاگایه کی له خۆی نه بوو که نزیکترین شته بۆ ئەو، و ابزانم له و ساته دا سۆزی ئەو بۆ دایکی دیار و ئاشکرا نه بوو. ئینجا گه رایه وه بۆ لای ده سته خوشکه کانی تا بۆ دوا جار مائاوا بیان لی بکات و ئەوه نده ی نه مابوو بگاته لایان تا سهرله نوئ له لایه ن به ریوه به ره وه بانگکرایه وه و سهری سوپما، ههروه ها هاو ریکانیشی سهریان سوپما. که گه رایه وه بۆ لای و لی چوو ه ژووری، دیتی رووی گه شه و ده موچاوی به

پنگه‌نینه و له‌به‌رده‌ستی راوه‌ستا، بی‌ئوه‌ی لینی بپرسیت چی ده‌ویت، به‌لام به‌چهند وشه‌یه‌کی خیرا و دلخوشکه‌رانه‌گوتی:
 -کچه‌که‌م گویت لیبیت... له‌یلا گویت لیبیت... هه‌موو شتیک له‌کاتی شیایوی خوی هات و سوپاسی خوا بکه. دوا‌ی ئوه‌ی تو‌چوویته‌ده‌ری، نوینه‌ریک که له‌لایه‌ن خانمیکه‌ی به‌خشنده‌هاته ئیره، بازنیکی زی‌ری پیبوو، که ئه‌و خانمه‌ده‌یات به‌نزیکترین کچ له‌په‌ناگا، بوئه‌وه‌ی ببیت به‌پشت و په‌نا و سه‌رمایه‌ی به‌رامبه‌ر رۆژگار له‌و رۆژهدا که لیره‌ده‌رچه‌یت، کچه‌که‌م وه‌ریگره، یاخوا پیروزت بیت، دوا‌ی ئه‌وه‌ ئه‌م کاغه‌زه‌ش واژو بکه.

هیچ‌یه‌کیک له‌وانه‌ی له‌وئ ئاماده‌بوون، شتیکی له‌وه زیاتریان چاوه‌روان نه‌ده‌کرد، ئه‌وه نه‌بیت که له‌یلا قه‌له‌مه‌که به‌ده‌سته‌وه‌بگریت و کاغه‌زه‌که واژو بکات، به‌لام له‌جیگه‌که‌ی وشک و بیده‌نگ مایه‌وه، ئینجا چوو له‌ی به‌په‌یه‌به‌ر و گوتی:
 -گه‌وره‌م به‌په‌یه‌به‌ر، ئه‌مه ئه‌و زی‌ریه‌که ماموستا پیی گوتووین که کانزایه‌کی به‌نرخ‌ی له‌ره‌داره؟ ئه‌وا زی‌رم ناسی... سوپاس بو تو پیویستم پیی نییه...

دوا‌ی ئه‌وه‌ چاوی پر بوون له‌فرمیسک و گوتی:
 -ئه‌مه ناتوانیت په‌یوه‌ندی نیوان من و ژیان‌ی ده‌ره‌وه‌ی ئه‌م په‌ناگایه‌به‌هیز بکات. من هیچ‌شتیک له‌وه‌ زی‌تر که دایکم بوی به‌جیه‌ه‌شتووم، وه‌رناگرم، من نه‌میراتگرم و نه‌میرات

به جیهیلیشم! گهورهم بیده بهو کهسهی دوی من دیت و
لیشمگه ری بائم کاغزه واژو بکه م.

به ریوه بهر وایکرد، هروه ها لهیلاش. همویان ده میان
داچه قاند، یان وهکو ده لین بوو به ته لهی ته قیو، گویان لیبوو
گوتی:

-پوژتان باش!

گوتیان:

-ژیانت خوش بیت!

ئینجا گه رایه وه لای دسته خوشکه کانی تا مالئاواییان لی
بکات.

بەشى دووہم

لە نەخۆشخانەى دکتۆر (ک).

(۱)

نەخۆشخانەى نەشتەرگەرىى دكتور (ك)... لە گەرەككىى
هيمنى بىدەنگى گەرەكەكانى قاهىرەىە و دالان و چووخمە
فراوانەكانى بەسەر باخىكى بچووكدا دەروان و ئەو نەخۆشانەى
خەرىكن چاك دەبنەو، ھەر كە بۆيان كرا، چاوى خۆيانى پى
گەش دەكەنەو و بۆن و بەرامە و شنەيان بۆ دىنيت.

ئەوانەى توانادار و دەستپۇشتوو نەبن، پروو ناكەنە
ئەم نەخۆشخانەى، كەم وایە لەكاتى سەردانى نەخۆشان لە
بەردەمى ئەو نەخۆشخانەى شەقامەكە بە ئۆتۆمبىلى تايبەتى
بە خالىى ببىنيت و دواى ئەو دەتوانيت ئەو بەزائيت با بە
نزيكردنەو ھەش بىت، كە خاوەنەكەى چەند دەولەمەندە و ئەو
نەخۆشخانەى چ دەرامەتتىكى بەسەردا دەبارىنيت.

دكتور (ك)... پياويكە تەمەنى لە پەنجا سال نزيكبوتهو،
نە كورته و نە دريژ، و اتا قەدە پياو، لەش و لارى نارىكە
و پوخسارى ئاشكراو پروون نىيە و ئەسمەرىيەكەى زەردىى
تىكەلە و ديمەنى پوخسارى نيشانەى وشكىى و دوودلىى
پىوھديارە و دللى باشە و ھەز بە خىر دەكات و برۆاى بە
خا ھەى، بەلام ئەوھى لە دللىيەو دەيدات، زياترە لەوھى لە
سامانەكەى دەيبەخشىت و خۆشەويستى دلنەرمىى لای ئەو لە
قروش كەمبايەخترە و لە جونەبھىش ھەرزانتەرە.

لهگه ل ئه وه شدا راویژنی ژور دهکات و سووره له سه ر
په زامه ندیی ژنه که ی و جله وی خو ی و ده سه بندی کاروباری
داوه ته ده ست ئه و.

کچه که مان یه که م کایه ی له کایه کانی ژیان ی له م
نه خو شخانه یه دا گوزه ری کرد و ژیان یه که م دلۆپی به له یلا
کرده ناو زینه کی گه وره، که له ده ست پی کردنی خه لقنده وه تا
خه لقنده کو تایی دیت. هه ر به ری وه یه و ده روات، به لام ئه و دلۆپه
له نیو ته وژمی ئه و زینه دا نه سازا و پیشیی وه پابه ند نه بوو،
ههروهک ئه وه ی له سروشتی ئا و نه بوو بیت.

دکتور (ک) پیی گوت:

-کچه که م، ئه مه ئه و نه خو شخانه یه یه که بنچینه ی په رستاری
تیدا وهر ده گریت و ئیمه ژور سوور و به په رو شین بو ئاسووده ی
و هه سانه وه ی نه خو شه کانمان، چونکه کرپی ژورمان ده ده نی،
هیوام وایه ئه و چاکه و دل سو زییه ی له تو ی راده بینم، وه دییان
به نیت. له بهر ئه وه هیش که شوینی نیشته جیوونت نیه رووی
تی بکهیت و تیدا وه هه سیی. ئه واهه وه یله یه کم بو داناویت تا
چاوه خانوویه ک بو خو ت ده دوزیته وه... شتیکی دیکه ش ماوه
ئه ویش ئه وه یه، که مووچه ی سی جونه یه م بو بریویه وه و
ئاماده شم هه رکاتیک به که لکه اتن و زیره کیی خو ت ده رخت،
بو ت زیاد بکه م. ئه وه ونده پاره یه ت به ده له؟

به کلۆلییه که وه گوتی:

سى جونەيھە؟ ئەمە زۆرە و خوا يارىتت لىم رازى دەبىت.
گوتى:

-دەباشە، كەواتە سبەينى سەرىك لە نووسەرى نەخۇشخانە
بە تا قەرزى لەسەر مووچەكەت لى وەر بگريت بۇ كرىنى ھەر
جل و كەلوپەلىك كە پىويستت پىيانە... ئىستا دەتوانىت بچىت
كارەكەت ببىنىت و دەشتوانىت پشت بە يەككە لە ھاورىكانت
بەستىت بۇ رايىكردنى كاروبارى دەرەوت، تا وات لىدئىت
خوت رايىان بگەيت... ھىواى بەختىكى باشت بۇ دەخوام.

لەو بىنايە جوانەدا چاوى بە تەختەرەوانى نەخۇشان كەوت
دەھاتن و ھى دىكەش دەرۆىشتن، بىنى كورسىيەكى ەرەبانە،
نەخۇشيان لە شوينىكەو دەبرد بۇ شوينىكى دىكە، ھەرودھا
دىتى خەلك بەخىرايى دىن و دەچن، چونكە لە خزمەتكردنى
خەلكدان و ھاوبەشىيەكى زۆرى لەنيوان ئەو شوينەى جىي
ھىشتبوو لەگەل ئەوھى دىكە، كە ھاتووتە ناوى، بەدى كرد.
لەوى بىھىزىيى مندالىي و دەستكورتى لە بنەچەدا جىھىشتبوو
و لىرەش بىھىزىيى لەبەر نەخۇشى و ھەژارىي لە تەندروسىتدا
دەبىنى.

لەگەل خۇيدا قسەى كرد و گوتى:

-خۆزگە دەمزانى ژيان ئائەمەيە؟

((كچەكەم پە لە مەكە! تو ھىشتا لە رۆژى يەكەمتدايت، با
تەمەنىشت سىز دە بەھار، يان زىتر بىت... دنيا زور شتى بو

هه لگرتوویت که بۆ کچیکی دیکه ی هه لئه گرتووہ!))

ئه وانه ی له وئی بوون، که وتنه چپه چپ:

((هاورپیه کی تازه مان بۆ هاتووہ... چاوتان پنی که وتووہ،

ئه و جوانیشه!))

ده بیت سروشتی ژن له دهروونی هه ر یه کیکیاندا گوتبیتی:

((شتاقمان له مه وودوا مافی ئه ومان نییه به خومان بلین

جوان)).

بۆ پوژی دووهم ده تینی به سه ر نووسینگه ی نووسه ره که دا

هاتووته وه تا واژو بکات، که ده جونه یه ی وهرگرتووہ و بۆ

یه که مجار پاره ی به دهسته وه گرت!

-ئه مه یه پاره؟! ئه وه ی که دل و دهروونی خه لکی خه ریک

کردووہ و سه ری به پیاوان شوپ کردووہ؟! له په ناگا به بی

ئه و ژیا م و هه ستیشم نه کرد که شتیکی پیویسته، به لام کی

ده زانیت؟ یان چوو زانین؟! له وانیه له م نه خوشخانه یه بۆ من

پیویست بیت.

دوای ئه وه ژیا ن هیمانه و یه ک شیوه و له به یه کترچوونی

به یانی و ئیواره ی، پویشت، پاش ئه وه ی له یلا کراسه سپیه که ی

په ناگای به کراسیکی سپی دیکه گوپی، به لام جوړیکی تازه

بوو، ئیدی ئه و له ش و لاره لاوازه به سوکه له یی و باریکی به

رینگاکانی نه خوشخانه دا ده هات و ده چوو، وه کو هه نگ له نیوان

ژووره كاندا هاتوچۆی ده كرد و قژه زيرينه كهی له ژير كلاوچكه⁽⁴⁾ سپيه كهی خر كردبووه و دلنه رميه كهی نوئ چه شن له وئ لوزهی به ست بو سهر نه خوشه كان و جوانيه كهی تازهش به سهر نه خوشه كاندا باری و دل و دهر و نيك خوی له پیناوی دل و دهر و نونی ئه وان دانا، چونكه نزيكی خوی نه بينی تا خوی بو فنا بکات و پئی وابوو كه ژيانی ئه و زيری دزراوه، بویه به ههردوو دهست به چهپ و راست ته خشان و په خسانی پئی ده كرد و دهيدا به ئه وانهی كه شایانین و شایانی نین، تا نزيکی کاته وه له و پوژهی هیچی نامینیت!

کارکردن به لای ئه وه وه گه لیک خوش بوو، بیده نگیی سروشته ته نیاخوازییه كهی ئه وی زیاد کرد و دووره په ریزی دهر و نونه تاخوازییه كهی ئه وی به هیز کرد و ئه و رقی سه بارهت به دنیا هانتی خوی له دلیدا بوو، گورا به سۆز و به زهیی له سهره په نهج کانی و به سهر خه لکدا رژا، ههروهک، بیئه وهی مه به سستی، سزای خراپه یهک بکیشیت که یه کیکي دیکه کردوویه تی، وهک ئه وهی تاوانی درهخت بکه ویته ئه سستی به ره کهی.

4- قلنسوة: وشهیه کی لاتینییه و عه ره بی نییه.

(۲)

(ئه‌حلام)ی په‌رستار به‌گه‌وره‌که‌یانی گوت:

-هاورئ تازه‌که‌مان سروشتی شازه و په‌فتاری سه‌یره،
ئه‌و هه‌میشه‌ بیده‌نگه و هه‌تا پرسپاری لئ نه‌کریت قسه‌ ناکات،
هه‌روه‌ک ئه‌وه‌ی دایک و باوکی دوا‌ی ئه‌وه‌ی فی‌ری قسه‌یان
کردوو، فی‌ری بیده‌نگیشیان کردبیت.

سه‌یرترین شت له‌و کچه‌دا ئه‌وه‌یه، که هه‌تا راده‌ی
سه‌رنج‌راکیشان خو‌ی له‌ کاره‌که‌ی ده‌توینیته‌وه و وام بو
ده‌رده‌که‌ویت که تو، سه‌روکی گه‌وره‌م، له‌و ماوه‌که‌مه‌دا
وانه‌کانی نه‌خوشه‌وانیت به‌خیرایی پی له‌به‌رکردبیت.

سه‌رپه‌رشتیار گوتی:

-ئه‌حلام، ئه‌و زور زیره‌که و با شتیکی تازه‌ش بخه‌مه سه‌ر
زانباریه‌کانت، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه که ره‌شبینه، هه‌روه‌ک ئه‌وه‌ی
نه‌ینیه‌ک له‌ دلیدا بیت.

جاریکیان کاتی که فی‌ری برینپچانم ده‌کرد که چۆن
ده‌یه‌ستیته‌وه و چۆن برینه‌که پاک ده‌کاته‌وه، ئه‌مه‌ کیمه... ئه‌مه
شتیکه که ده‌بیت لابریت... له‌یلا ده‌زانیت کیم چییه؟

سویند ده‌خۆم که من گالته‌م له‌گه‌ل ده‌کرد، هه‌ر بوئه‌وه‌ی
دلته‌نگیه‌که‌ی بکه‌مه‌وه، که چی ئه‌و بزیه‌کی بو‌ کردم و گوتی:
-به‌لئ، ده‌زانم چییه... زورم دیوه، به‌لام جو‌ریکی دیکه‌ی
جیا له‌مه.

ئىنجا دەستىكى بە سەرەپەنجەى جوانەوہ دريژکرد و بە
وردى و ورياييەوہ دەستى کرد بە کارکردن، پيم گوت:
-باش کاردەكەيت، بەختىكى باشت بۇ دەخوازم.
گوتى:

-لە چارەسەرکردنى بريناندا!

دواى ئەمە، كچەكەم، ئيمە چ ھەقتىكمان بەسەر ئەوہوہ ھەيە،
نەخۆشخانە كارکردنى چاكي لەو دەويت و ئيمەش رەفتار و
ھەلسوكەوتى باش و نەينىيەكەشى با بۇ خوى بيت و خۇ
حەزكردنيشت بە شت زانين، كە پربەدل لە دەروونتايە، ئەوا
ئەگەر بۆت كرا دەتوانيت بەدلى بكەيت و پيشم وايە دەتوانيت.
لەيلا بنەچەى خوى بە نەينى نەدەزاني، چونكە ئەوہ شتىكە
رۆژيک لەرۆژان پەردەى ھەر لەسەر لادەدرينت و لە دەروونى
خۇيدا واى دانەنابوو كە دەبيت ھەر بىپاريزيت، بەلام لە ھەمان
كاتدا نەشېخستبووہ سەر سەرى زمانى بۇ ھەركەسيكى
بيەويت، يان نەيەويت، بيدركينيت. بۆيە ھېچ كەسنىك ئەركىكى
زۆرى نەدەكيشا بۇ ئاشكراکردنى پرسەكەى، ھەرچەندە
ھاوپىكانى واى بۇ نەدەچوون. ھەروہا دكتور (ك)يش...
نەيويست بلېت كە ئەو كچىكى ھەلگىراوہيە، يان رەنگە ئەگەر
ئەو ھەوالەى بەمەبەست، يان بى مەبەست بە ھەريەكتىك لەو
خەلكە بگوتايە، ئەمە ريگەيەكى باش نەبوو بۇ بلاوكردەنەوہى
لەنيوان ئەوانەى لەويى بوون.

ئىوارە ئەھلام خۆى كۆرد بە ژوورەكەى كچەكەمان و واى
دەرخست كە خەمبارە و دېرى بە تەنبايى دەروون و تەنبايى ئەو
شوينە دا و گوتى:

-خوشكى ئىوارەت باش... قەيدى نىيە، تۆ ئەمشەو سەرەى
حەسانەو، بەلام من با پىت بلېم ئەو بەشەى چاودىرى دەكەم
لە پرخەى خەويدايە و لەنيو خەواندا مەلە دەكات... ئەو ئەركەى
ژيان بەسەرىدا داداوين، پارووەكەيە لەيلا، پارووەكەيە... هەژار
لەش و مېشكى خۆى پى دەبەخشىت تاكو لە دەستى كەسانى
دىكەى دەربىنىت بۆ ناو دەستى خۆى. ئەگەر كچە دەولەمەند
بووينا، ئەو ئەرك و ماندووبوونەمان نەدەزانى و لەم زەمانەماندا
بەو شىوہيە گىرۆدە نەدەبووين.

وەرە با سەيرىكى ئەو مالانەى دەوروشتى خۆمان بكەين و
لەم چوخمەيە كەمىك راوەستين.

تەماشاكە! ئەو پەنجەرە رووناكە دەبىنىت؟ ئەو كچىكە
دانىشتووە و بىگومان ئەوہى بەتەنىشتىيەوہيەتى داىكىيەتى... بە
بايەخىكى زۆرەو قسە دەكەن. لەيلا دەتوانىت بابەتى قسەكەيان
هەللىنىت؟ من دەلېم بابەتەكە وىنەكىشانى دوارۆژە، ئەمەيان ئەوہتا
لەپى دەستى هەلدەكشىت و دادەكشىت، چونكە جەخت لەسەر
قسەكانى دەكاتەوہ و كچەكەشى بە شەرمىكەوہ سەرى داخستوہ
و پىدەكەنىت، هەرەكو ئەوہى دلى خۆش بىت، بىدەنگىيەكەى
دريژە دەكشىت، هەر دەللى بە بىدارىي خەون دەبىنىت!

ئىنجا كەمىك بىدەنگ بوو، لەيلا لە خەيالئىكى وەكو خەيالى
دەستە خوشكە كەيدا نەبوو، بەلكو لە خەيالى ئەو شتەدا بوو،
كە دايك بە كچ و كچ بە دايكيەو دەبەستىتەو... ئەو لە
خەيالى دايكايەتى راشكاوانە و فرزندايەتى باو بوو، چونكە
لىيان بىبەش بوو.

ئەحلام دەستى پى كۆدەو و لەسەر قسەكەى رۆيشت:
-دیمەنەكەيان چەند جوانە! خۆزگە منىش دايكم لىم
نزيكبايە، ئەو لەوئى لە دەوروبەرى (الوجه البحرى) يە و جەژناو
جەژن نەبىت نايىنم، ئەى تو لەيلا، رەنگە دايكت لىت نزيك
بىت و لەوانە يە تو وەكو من تووشى ئەو تەنيايى و دلئەنگىيە
نەبووبىت؟

((ئەمەى وا گوت، هەر وەكو ئەوەى لە ناخى خۇيدايە و لەبەر
ئازار خەرىك بىت بتوئتەو)).

لەيلا بە واقورماويىيەكەو گوتى:
-ئەو زۆر لەو دەورترە كە تو بۆى دەچىت... ئەو لەوئىيە...
لە دەوروبەرى (الوجه القبلي)!

-لە دەوروبەرى (الوجه القبلي)! خوامان هەيە هەموومان
نامۆين... تو خەلكى (ئەسوان)ى؟

-بەلى، خەلكى ئەسوانم و نزيك بەنداوەكە.

-ئەى چى تۆى هيناو دەتە قاهيرە؟ ماوەكە زۆر دوورە؟

-لافاو هەلىگرتووم.

-شۆخی دهکهیت، من دهزانم خه لکی ئەسوان رهنگ
 ئەسمه ریی به سه ریاندا زالە، به لام تو دهموچاوت ئادگاری
 هه ریمی ئەسوانی پینوه دیار نییه، به راست تو خه لکی کویت؟
 -خه لکی ئەسوانم... به لام ئەو رۆژهی که ئاوی لافاو
 هه لیگرتم، شۆردمییه وه و دهموچاوم سپی بوو. له بهر ئەوه دیش
 که زۆر له نیو ئاودا مامه وه، قه وزه کاری له چاوم کرد و چاوم
 رهنگی سه وزی گرت و لیته ش کاری له قژم کرد و دواي
 رهشی، زهرد هه لگه را... دواي ئەمه هه یچ شتیکی سه یرم تیدا
 نه بینی!

به ئارامی پیکه نی و دهسته خوشکه که شی له قاقای پیکه نیی دا.
 زره ی زهنگیک له ژووری نه خوشیکه وه هات و ئەحلام زانی
 له به شه که ی ئەوه وه یه و له پیکه نین که وت و به هوش هاته وه،
 له کاتی که دا که ده رۆیشت، ئاوریکی له له یلا دایه وه و گوئی:
 -با بزنام چیه و ... ده گه ریمه وه.

ئینجا چوه دهری و له یلا له دلی خۆیدا گوئی:
 بیگومان ده بیت بگه ریته وه تا لی کۆلینه وه که ته واو بکات.
 ئای خواجه، خه لکی له ده ست که سانی دیکه چیان به سه ر
 دیت، سیو له دارسیو و هه ناریش له داره نار و له یلاش له
 دایک و باوکیکه، ئەوان کاتیک که سیو، یان هه نار ده خۆن،
 هه قی ئەوه دیان هه یه بزنان که داره که ی له کوئ چینه راوه و
 کی رواندوو یه تی؟ مه به سستی ئەوان تامه که یه تی، نه ک کات و

شوینی. نازانم بۆ به پئی ئەم پێوانەیه نارۆن بەرپۆه، تا ئیستای
من لە کۆل رابردوومیان بکاتەو و بە کەسیتی خۆمەو و خەریک
بن، نەک دایک و باوکم؟

ئەگەر ئێمە خۆمانمان بە دنیا بهینایه، ئەوا لە دایکبوونی
خۆمانمان دەسپریهوه، چونکه ئەگەر یه کیک جاریک کاریکی
ئەستەم و له کارکردن نه هاتوو بکات، جاریکی دیکهش دهیکاتهوه
و له بازنه ی نه شیایی و له کارکردن نه هاتوو ده یگوزیتتهوه
بۆ له توانا دابوون، ئەگەر که میک له بهر دەرگای بووندا رامن
بگریت تا کو لا په ره کانی دهستووره که ی بخوینینهوه و یاساکانی
سه ودا و مامه له کانی ببینن، ئینجا سه رپشکمان بکات له چوونه
ناوهوه، یان گه رانهوه، ئەوا ئەو گه رانهوه یه مان هه لده بژارد که
عه ده مه، نه وهک بچینه شوینیک که شاز بوونه و باو نییه.

دوو نه ناسراو منیان هینایه دنیاوه و دوا ی ئەوه رووی
ئەوه یان پی نه دام که به خه لکی بلیم ئەوان کین؟ به رده وامیش
خه لک لیم ده پرسن و هه ر ئەوانیش ئەو رۆژه ی پیشوازیان لی
کردم، دایک و باوکیکی ساخته یان بۆ ناوزه د کردم... شایه دی
ساخته و درۆیان فێر کردم، له پاشان بهر له وهی شایه دی
بدهم، سویندیان دام.

دوا ی ئەوه ئەحلام له بهر زۆر پیکه نین به هانکه هانک و
هه ناسه سوارییه وه هاته وه و به دهنگیکی پچر پچره وه گوتی:
- له یلا ده زانیت چی روویداوه؟ ئەو نه خو شیکی روو خو شه

و ديسان تا داىگرتوته وه... كه لىنى چوومه ژوورى دهستى به
قسه كردن كرد، ههروهك قسه له گه ل كچىكدا بكات: لىم ببوره...
من خوشم دهوى... ناتوانم به بى تو بژىم.

نىوچه وانىم ئاوپرژىن كرد تا به هوش خوى هاته وه و
تايه كهى بهرى دا، به لام هىچ شتىكم پى نه گوت، نه وهك ته رىق
بىته وه... تو بللى له بهر خوشه وىستى نه خوشكه وتبىت، يان
يه كىكى خوشو يستووه بويه نه خوشكه وتووه؟ دلدارى شتىكى
قورسه... له يلا تو خوشه وىستىت كردووه؟

له بىزارى و پى ناخوشبوونى له م پرسىاره و له بىزارى
و له پرسىار كه ره كهش هه م پرسه، به لام ده بووايه وه لامى
بدابايه وه، چونكه دلى خه لكى راده گرىت، گوتى:
-به لى خوشم وىستووه.

ئه حلام دوو چاوى سه ركه وتوانهى ده رپه راند و پى و ابوو
كه بهخت يارىه تى و نهىنىيه كى قولى بو ئاشكرا بووه، گوتى:
-كه سىكت خوشو يستووه... ئه مه راسته؟ تو بللى ئه و كه سه
بهختياره كى بىت كه ئه و ده موچاوه جوانه و ئه و دله پاكهى
وه ده ستهىنا بىت؟!

گوتى:

-هه موو خه لكم خوشو يستووه، به لام تاكه كه سىكم له و
خه لكه خوش نه وىستووه، ته نانه ت باوك و دايكىشم!
-ئه وه تو نه زانىت، يا خود خوت له نه زانىى ده دهىت؟

-خوشکى بېروام پى بکه.

ئەحلام وەك گالتەى پى بکات، گوتى:

-ئای لەو وینە جوان و ئاشکرایە لەبارەى تۆوہ لەیلا، تو خەلکى ئەسوانى لە تەنیشت بەنداوہکە... لافاو ھەلگرتووی و کارى لە دەموچاوت کردووە و سپی بووہ و لە چاوەکانیشت تا سەوز ھەلگەرپاون، لە قژیشت تا زەرد بووہ، دواى ئەوہش تو ھەموو خەلکت خۆش دەویت، بەلام تاکە کەسێکت خۆش نەوێستووہ، تەنانەت باوک و دایکیشت!

ئەم پىچ و پەنايە چىيە و ئەو رىگا پىچەبەدەورەيە چىيە؟ سىنگى خۆت بۆ خەلکى بکەوہ و خەلکىش سىنگى خویانت بۆ دەکەنەوہ، خەمبار مەبە، من بۆ خۆم وەلامى ئەو پرسىارەى لىم کردیت، دەدەمەوہ. نەرمىيەكى درۆزانەى نواند و رەزامەندى لەیلاى وەدەستەینايەوہ و دەستى کردەوہ بە قسە و گوتى:

-لەيلا خۆشەوێستى چىيە؟ خۆشەوێستى وا دەبىنیت کە شتىکە شورەيى، يان ناسروشتى؟ دلدارى کرانەوہى دەروونە بۆ دەروون و سۆز و نەينى درکاندى دلە بۆ دل. ھەموو شتىک لەم بوونەدا شتىكى ھەر خۆش دەویت! ئەوہ تا گول جىاوازی لەنىوان رەنگەکانىدا دروست دەکات، بۆئەوہى ھەنگى جىاجىا لەسەرى ھەلنیشن و رۆژگاریش بەھار دەھىتیت تا لە سەرمای زستان و گەرمىى ھاوین پاکانە بۆ خوى بکات و ھەموو سەماکەرىک لەم بوونەدا خۆشى دلدارى دايدەگریت و

ھەموو چەھچەھە خوازىك لە ژياندا ئاوازی خوشەويستی
دايدەگریت. خوشەويستی تیکەل بە خوینی ھەموو زیندوو یەك
و سروشتی ھەموو بوونەو ھریكە!

من... خۆم یەكیكم خوشوويستووہ... ئامۆزای خۆم
خوشوويستووہ و خوازینیم لە باوکم بۆ دەكات و باوكیشم پئی
خوشە و بەخیری دینیت.

ئینجا ھەلۆیستەكە بەسەریدا زال بوو و لەسەر قسەكەى
رۆیشت:

ئای لەیلا بریا بتدیبايە! گەنجیكى قۆزى جوانە، قژ داھینراوہ،
دەموچاوى بریقەدارە، ریش و سمیلێ دەتاشیت، شیکپۆشە،
قسەخوشە!

لەیلا گوتی:

ئینجا لەبەرئەوہى تۆ دلداریت کردوہ، دەبیت منیش
دلدارى بکەم؟

یەکیکت خوشبویت شتىكى شورەبى نيبه. بروام پئی بکە و
بە خوشكى خۆتم دانى و دەبا ئازار و هیوا دا بەش بکەین، دەنا
دنیا دەبیتە بارىكى گران بەسەرمانەوہ.

ئەگەر تۆ دەتەویت کەسێکم خوشوويستبیت، ئەوا خوشم
ويستووہ... یان خوشم دەویت!

باشە، ئەوا نزیکبووینەوہ لەوہى لە یەك بگەین.

ئیدی لەسەر کورسییەكەى ملی خۆی خوارکردوہ و گوئی
بۆ راداشت و لەخۆشیان پیدەكەنى و گوتی:

-لەيلا، باسى خۆشەويستەكەتم بۇ بگە و منيش قسهى
زياترت لەبارەى خۆشەويستەكەمەوہ بۆ دەكەم.

-يەككىم خۆشويستووہ ئامۇزام نيبه، ئەو كور نيبه و
قوز و جوان و قژداھينراو و ئادگار پوون نيبه، ئەو سىي
نيبه، بەلكو گەنمپەنگىكى مەيلەو زەردە، ئادگار بريقەدار نيبه،
ریش تاشراوہ، سمىلى دريژە، شيكپوش نيبه و خۆشيشم لە
قسەکانيدا بەدى نەکردووہ!

-پەنگە پيرىك بيت لە چل سال تىپەريبيت؟
-ئەوہيه كە دەيلتيت.

بەگالتەيەكەوہ، بۆئەوہى بروای پىي بکات، گوتى:

-دەلىي دکتور (ک) ۵...؟

-ھىچ سەيرىك لەمەدا ھەيە؟ پياويك چاودىريي ژيانم دەكات
و لە رۆژگار دەمپارىژيت... من جگە لەوہ ھىچ مانايەكى ديكەى
خۆشەويستى نازانم.

-ببوورە من بەھەلەدا چووبووم... خۆشەويستەكەم ئەو
لاوہ نەبوو كە بۆم باسكرديت، بەلكو پياويكى ديكەيە، دەزانيت
كئيه؟ ئەو باوكمە... من لەبەر دوورىي ئەو خەوم لى ناكەويت.
ئىنجا پىكەنى، بۆئەوہى ئەو ئازارە بسرىتەوہ كە پەنگە بە
ھاوپىتتەكەى گەيانديت.

قسەى نىوان دوو كچەكە لىرەدا وەستا و پشوى ھەفتە
ھات و ئەحلام داواى لە لەيلا كرد كە پىكەوہ بچنە دەرى و

لەيلاش رازى بوو، چونكە دەيوست يارمەتى بەدات بۇ كرىنى
هەندىك جىل و كەلوپەل و لەگەلىشى بگەرىت بەدواى ژوورىكدا،
كە تىيدا نىشتەجى بيت.

رۆيشتنەكەيان درىژەى كىشا و ئەحلام قسەى لەبارەى هەموو
شتىكەو دەكرد، كە لە رىگەى خۆيان دەيانىنى، وەك هەموو
كچىكى شادان و دوور لە رىكپۆشى. خاوەن بېوا بە دلرفىنى
خۆى، هەرچەندە كە جوانىش نەبوو، لەيلاش بىدەنگ سەرى
داخستبوو، يان بە بزەيەكەو رەزامەندى پيشان دەدا، گيانىكى
هاورىيەتى نە بەتىن و نە كز لەنىواناندا زال بوو.

بەلام لەيلا پىويستى بەو بوو تا لە كاروبارەكەى خۆى دەبىتەو،
ئىنجا دواى ئەو دەچىتەو بۇ ئەو گوشەگىرىيەى خۆى كە پىنى
راھاتىبوو ئەگەر وىستى.

لەبەردەمى دوكانى كەلوپەل فرۆشىكى كۆنە راوەستان،
قەرەوئەيەكى بچووك و مىزىك و كورسىيەك و ئاوينەيەكىان
هەلبژارد، لەيلا پارەى ئەو شتانەى دا و ئىنجا هەموو شتىكى
لەوى بەجىھىشت تا دەگەرىتەو و دەيانباتەو، دواى گەران بە
گوزەرەكاندا و پرسىن لە دوكاندار و بەقالان، لەيلا ژوورىكى
دۆزىيەو.

ژوورىك لە نھۆمى چوارەم لە سەربانى خانوويەكى گەرە، كە
بەنناكە دروستى كرذبوو بەتەنيا بۇ ژنىك تەنيابيت. پەنجەرەيەكى
هەبوو بەسەر شەقامەكەيدا دەروانى و بەرامبەر دەرگا بوو.

ئەو ەى لە يەكەم بىننىدا سەرنجى بىنەر رادەكىشىت لە
پەنجەرەكەو، خانوويەكى گەرەيه و نھۆمىكى لەو خانووەى
لەيلا تىندا دادەنىشىت، زياترە.

خاوەن مالهەكە كە پىرەژنىكە و مىردەكەى مردووە و چەند
كچىكى لەپاش بەجىماوہ و ھەموويان شوويان كردووە، بە
لەيلاى گوت:

-كچەكەم كەست لەگەل دادەنىشىت؟

گوتى:

-نەخىر.

-ئەى ئەو كچەى لەگەلتدایە كىيە، خوشكتە؟

-ھىچ خوشكىكم نىيە... بەھەرھال ئەو خوشكمە و بە
تەنيا لاى تۆ نىشتەجى دەبم و كەسم لەگەل نىيە، داىكە ھىچ
رېگرييەك ھەيە؟

-نا، نا، كچەكەم. مالهەكە ئەمىنە و ھەموو نھۆمەكانى خىزانى
پاك و بەرەوشتى تىندا دادەنىشن و ھەر لە يەكەم چاوپىكەوتندا
خۆشمويستى، چونكە زۆر بەو كچەم دەچى، كە مىردى كردووە
و لە جىگەيەكى دوورە. لىزە مىردى بە فرمانبەرىك كرد و
گويزرايەوہ بۆ ئەسوان و لىم دووركەوتەوہ. ئەگەر حىسابى
غەبىم بكردايە، ھەرگىز نەمدەدا بە فرمانبەرىك بگويزریتەوہ.
ئەحلام گوتى:

-لەيلا شووى بە پياويكى ولاتەكەى تۆ كردووە.

پیریژنه خاوهن ماله که گوتی:

-له یلا تو خه لکی ئەسوانی؟ دەبیت فلانی میردی کچه که م

بناسیت... دەیناسیت؟

وه لامي دایه وه:

-دوو ساله من له ئەسوان نیم و که چوم وه سالوی توی

پی راده گه یه نم.

گوتی:

-باشه، وهره به خیر بنیت و شتومه که کانت بینه و له په نای

خوا دابنیشه.

هر که ئیواره داهات، که لوپه له کان له ژوره که ریکخران

و چرایه کی تیدا داگیرسا و بۆ یه که مجار له ژیانیدا ئەوهی بۆ

رهخسا که له جیگایه ک بیت و هیچ که سیک به شداریی نه کات،

ئینجا ئەحلام مالتاواپی لئ کرد و ئەویش وهک ههست به

چاکه ی ئەو، ماچی کرد و دەرگای پیوه دا و خوی دایه دهستی

ته نیاییه کی دوورودریژه وه.

(۳)

مەرج نىيە كە دەروونى مرؤف خەمبار، يان خالىي بيت
له مرؤف، چونكه وهك خانوو وايه، بؤيه دروست دهكرت،
كه تئيدا نىشتهجى بن، چونكه ئەگەر چۆل بوو ويران دهبيت
و ئەگەر ويرانيش بوو، دەرپوخيت، كەسى دوورەپەريزىش
دهبيت پەيوەندييهكى هەر كرديت، بەلام له بەر هەر هۆيهك
بيت، ئەو پەيوەندييهى پى خوش نەبووه، بؤيه له خەلكى چۆل
بووه هەر وهكو دىرنشيان، ئەوان پيش خو دوورەپەريزکردن،
له هەموو كەسيك زياتر بەنديواريان بە ژيانەوه هەبووه و
خۆشيان له جوانيهكانى ديوه، دواى ئەوه له وانەيه ئەم پشتى
تيكردبن و ئەوانيش پشتيان تيكردوو و وازيان لى هيناوه،
يان ئەم پارچەپارچەى كردوون، بؤيه ئەوانيش پارچەپارچەيان
كردوو.

هەرچەندە ژورىكى بچووكه، بەلام بەكەلكى دانىشتن ديت
و پروناكيش دپ بە تاريكيهكەى دەدات.

يهكەم شهو له هەر شوينيك بيت له هەموو شهويكى ديكه
پر له خەيالتره و خەيال له شهوانەدا هەتا بلئى بەپيته، هەر
له بەر ئەوهش بوو كه كچهكەمان هەستى بە تەنيايى كرد، كاتيك
له لای پەنجەرەى ژورەكەى دانىشتبوو چاوى بە زەمینهيهكى
نادياردا گيپرا، كه چاره نووس واى كردوو كچيك تئيدا بژى.
هەر وهها چاره نووسهكەى وابوو كه له خاكىكى نەناسراودا

له دايك بيت و له ويوه به مندالي گويزرايه وه و له بوونيكي ليل
و شه ويكي تاريكدا كه وته پي مه له، هه رچه نده مانگ له تاقى
ئاسمانيدا تريفه زيوييه كانى بو سهر گهردوون دهنارد و پري
دهكرد له بووناكيى دلشادي.

له ماله كه ي به رامبهري دهنگي ژنيكي هاته بهر گوي،
دهيگوت:

"ئمه درويه... روله خوت فيري درو مه كه و خوتي له سهر
رامه هينه و راستگوبه له هه موو ئه و شتانه ي به زارتدا دين".
قسه ي ژنه كه دل و دهر و نوي خسته نيو ته و ژمي خه ياله كانى،
له كاتيكا قولى خوي كرد بووه پالپشت بو سهر ي له سهر قه راغى
په نجه ره كه و گوتى:

- ئايا ده بيت مروف راستگوبيت له هه موو ئه و شتانه ي
ده يانليت؟ كه واته من له قسه كردندا له گه ل ئه حلام كاريكي
خرايم كردووه. ئيدي خوي كرد به پرسياركه ر و پرسيارليكر او،
ئينجا ده ستى كرد به پرسيار و وه لامدانه وه:

- كچه كه ناوت چييه؟

- له يلا.

- ئه ي باوكت ناوى چييه؟

- له يلا.

- ئه ي دايكت ناوى چييه؟

- له يلا.

- ئايا بەپراستی وهلام دودهيتهوه، يان به پيچ و پهنا؟
- بيگومان به پيچ و پهنا، چونكه ناکریت دايک و باوک و
کچيش بم.

- که واته باوکت کتیه؟

- یه کیکه له و خه لکه.

- ئايا ئاینیکی هه یه بیپاریزیت و کردار چاکیه کی هه یه ئاگای
لیبیت؟

- بیگومان نه خیر!

- ئه ی دایکت کتیه؟

- ژنیکه له ژنه کانی ئه م جیهانه.

- ئايا ئاین و رهوشتی ئه و جیایه له هی باوکت؟

- هه ردووکیان له یه ک دهچن.

- ولاته که ت کامه یه؟

- خاکی خوا، هه مووی ولاتی منه.

- که واته بنه چه یه کت نییه.

- هه ر ده لئی بیریکی پرپووچم له میشکی رۆژگار، يان
درۆیه کم زمانم کردوو یه تی.

له یلا، باری سه رشانى له یلا قورس مه که، چونکه کچی
هه لگیراوه ی کۆلانا ن شهرم له کچی هه لنه گیراوه ده کات! و ابزانه
له ئاسمانه وه که وتوو هته خوارى، يان پارچه قورپیکه و فووی
تیگراوه. هه ر وا بزانه که ده ریایه ک فریى داوه، يان گورپیک

کراوہ تہوہ و لئی ہاتوتہ دہری. و ابزانہ تووشی لہ بیرچوونہوہ
 بووہ بنہچہ و نیشتمانی خوئی بیرچووہ تہوہ، و ابزانہ ہەر
 شتیکہ کہ تو حہزی پی دەکەیت، بە لām ئازاری پی مەگە یەنە!
 -بۆ خەلکی گریمانە دادەنن تا خەلکی ئاسوودە بکەن؟
 -خۆزگە گریمانە یان دابنایە.
 ئینجا دوو دلۆپ فرمیسی سربییەوہ کہ بەسەر دەموچاوہ
 گەشە کەیدا ہاتنە خواری.

دوای ئەوہ ماوہیەک تێپەری و گوئی لہ دەنگی پیناویکی
 قورس بوو لەسەر پەژەہی مالەکە و زانی خاوەنی ئەو پیناوہ
 بۆ لای ئەو دیت. ئەو کیی ہە یە بۆ لای بیت؟ سوپاسی کرد،
 چونکہ لە دەست ناخی خوئی پزگاری دەکات و ہە لگیراوہ و
 ہە لئەگیراوہ لیک جیا دەکاتەوہ. لە دەرگا درا و سوکنیک ہەستا
 و دەرگای کردەوہ.
 -فەرموو دایکە.
 -ئێوارەت باش کچە کەم.
 -ئێوارەت باش دایکە.

لہ تەنیشت یە کتر لەسەر قەرەوێلە بچووکە کہ دانیشتن.
 ہەر لە کۆنہوہ پیریژن بە چەنە بازی و زۆر بلایی بەناوبانگن
 و ہەر دەلی، ئەوہی لہ تەمەنە درێژەکانیان دووچاری بوون، لە
 ہەموو دانیشتن و کۆریکدا دەگێرنەوہ و ئەوہی لہ گەلێشیاندا
 دانیشتوہ، پئی خووش بیت، یان ناخووش، دەبیت گوئیان بۆ راگریت.

پیریژن دانیشتنه‌که‌ی داکوتا، چونکه ده‌یویست دریژه بکیشیت و نه‌شی ده‌یویست ماندوو بیت، ئینجا دوو سى جار شه‌ویلاکی جوولاند، هه‌روهک ئه‌وه‌ی ئه‌سپ پیش غارغارین ده‌یکات و گوتی:

-له‌یلا، پیم گوتیت هه‌ر له‌یه‌که‌م چاوپیکه‌وتندا خۆشمویستوی، چونکه شیوه‌یه‌کی کچه‌که‌مت تیدا‌یه.

-خواتۆ و ئه‌و بپاریزیت... بویه‌هه‌زم کرد مادامه‌کی ته‌نیایت، له‌گه‌لت دابنیشم... کچی خۆم من که‌مخه‌وم و ده‌گمه‌ن وایه‌ پیش سه‌عات سى بنووم... زۆریش خه‌ون ده‌بینم، ئه‌مه‌ش له‌به‌ره‌ئه‌وه‌ی خه‌یالم هه‌ر لای کچه‌کانمه، هه‌رچه‌نده‌ئه‌وان له‌باوه‌شی می‌رده‌کانیان و هه‌مووشیان پیاوی چاکن، به‌لام ئه‌مه‌ سروشتی دایکه، ده‌بینیت هه‌میشه‌ ماندوو و خه‌م دایده‌گریت با پۆله‌کانی له‌خۆشیشدا‌ین. به‌لام بۆ له‌و ولاته‌ دووره‌ به‌ته‌نیا هاتوویته‌ قاهیره؟ (به‌لام

چاوپۆشی له‌وه‌لامدانه‌وه‌ی کرد و له‌سه‌ر قسه‌کردن رۆیشت):
که‌شه‌ه‌وا له‌ئه‌سوان ناخۆشه‌ و می‌ردی کچه‌که‌م ده‌رده‌لی خۆی له‌وه‌ ده‌رده‌بیت و هه‌مووشمان ده‌مانه‌ویت بیته‌وه‌ ئیره، به‌لام ناتوانین. هه‌موو شتی‌ک به‌خواستی خواجه... پیت نه‌گوتم بۆچی له‌م ولاته‌ دووره‌وه‌ هاتوویت؟

-ئه‌وه‌ی می‌ردی کچه‌که‌تی بردوو بۆ ئه‌سوان، هه‌ر ئه‌وه‌ش منی هیناوه‌ته‌ قاهیره، هه‌ر یه‌کی‌ک له‌ئیمه‌ دوای گوزه‌رانی خۆی ده‌که‌ویت!

-به‌ته‌واوه‌تی وایه، به‌لام کچی خۆم تۆ بچووکی، جوانیشی و نه‌ده‌بووایه باوک و دایکت به‌م جۆره ده‌ستبه‌ردارت بن و بهیئن تۆ به‌ته‌نیا بژیت، کچه‌که‌م دنیای ئەم نه‌وه‌یه هه‌مووی شه‌ر و به‌دکارییه، ره‌حمه‌ت له‌ زه‌مانی رابردوو که پیاوان وه‌ک کچان به‌شه‌رم و شکۆ بوون و ژنانیش پاکی و بیگه‌ردیی فریشتانیان هه‌بوو! به‌لام ئەم رۆژگاره، ئەوا خوا له‌ به‌لاکه‌ی بمانپاریزیت و ئاینده‌مان به‌خیر بگێریت. نا... له‌یلا هه‌رگیز نه‌ده‌بووایه ئەوان ئاوه‌ها وازت لیبینن، ئیدی چاوه‌روانی وه‌لامی کرد.

-پاسته‌ نه‌ده‌بووایه وازم لیبینن، به‌لام ده‌سبه‌ردارم بوون... چونکه‌ مردن!

-مردن! ره‌حمه‌تی خویان لیبیت، گو‌ت: خوشکت نییه؟
-براشم نییه.

-خه‌مبارت کردم، که‌واته دایک و باوکت به‌گه‌نجی مردوون...
خۆزگه‌ کوریکم هه‌بایه و لیم ماره‌ بکردیتایه! کچه‌که‌م ئە‌ی له‌ کو‌ی کار ده‌که‌یت؟

-په‌رستارم له‌ نه‌خۆشخانه‌که‌ی دکتۆر (ک).

-ده‌زانم کامه‌یه، چونکه‌ می‌رده‌که‌م نه‌شته‌رگه‌ریی بۆ کرا، که‌ بوو به‌هۆی مردنی... ره‌حمه‌تی خوا له‌ ئەو و له‌ باوک و دایکی تۆ بیت له‌یلا. مردوو حه‌قی ئەوه‌ی به‌سه‌ر زیندووانه‌وه هه‌یه که هه‌میشه ره‌حمه‌تی بۆ بنیرن... واش ریککه‌وت ژنیکی هه‌ژار له‌ گوزه‌ره‌که‌مان له‌ نزیک ئیمه‌ داده‌نیشته، هه‌ر له‌و

شەو ەدا مېردەكەى مرد كە مېردەكەى منى تېدا مرد. ەروەك
ئەو ەى يەك كاتيان ەبېت و كچىكى بچووكى بۇ بەجىھېشت و
گوزەرانى زۆر خراپ بوو، بۇيە بوو بە داين لە پەناگاي (ج)...
زۆرم بەزەيى پېيدا دەھاتەو ە و يارمەتيم دەدا، چونكە ژنىكى
باش بوو، پەحمەتى خواى لىبېت، ئەو ەيش لە دەوربەرى
سىز دە سال لەمەوبەر كوچى دوايى كرد... خوا خاكى گۆرەكەت
پېرۆز بكات زەينەب.

-خوا پەحم بە ەموومان بكات، چونكە ەموومان مردووين
ئەمە لەژېر گلدايە و ئەو ەيش لەسەر گلە.

-كچەكەم راست دەكەيت... پېم وايە درېژەم پېدا... كاتى
ئەو ەاتوو ە برۆم و توش بخەويت (ئىنجا ەستايە سەرپى)
شەوت باش... لەيلا گويت لىبېت:

بە داىكى خۆتم دانى... من ەمېشە لە خزمەتتدام لە ەيچ
شنىك شەرم مەكە، خۆشم دەوئېت لە شىو ەى كچەكەمدائت...
ئەى كەى دەچىتەو ە بۇ ئەسوان؟

-كە جەژن ەات.

-پۆژگارى لاوان ەمووى ەەر جەژنە... جارىكى دىكەش
شەوباش.

يادى زەينەبى بېرھاتەو ە، چونكە لەوى باسى ئەويان بۇ
كردبوو، پىي خۆش بوو مەمكى زەينەب ژەراووى، يان سىنگى
نەخۆش بووايە!

ویستی زیندووی بکاته‌وه و نه‌شیده‌زانی مراندوویه‌تی، به‌لام
خوا لئی خۆش بیټ، چونکه له چاکه به‌ولاوه هیچی دیکه‌ی
نه‌ده‌ویست.

دوای ئەوه باسی راستگویی و درۆ هاته‌وه بیری. ئەگەر
قسه‌ی راستی به پیره‌ژن بگوتایه، ئەوا به زۆربلایی له هه‌موو
شوینیک بلاوی ده‌کرده‌وه. نابیت مروّف هه‌میشه له‌گه‌ل خۆی
و خه‌لکی دیکه‌دا راستگۆ بیټ، پتویسته به درۆ و له‌خۆباییوون
بژی، بۆئوه‌ی له‌سه‌ر ئەم زه‌وییه‌دا زانا و نه‌زان، زیره‌ک و
گیل، هه‌ژار و ده‌وله‌مه‌ند و جوان و ناشرین ببینی، بۆئوه‌ی
شته‌کان به‌وه بمیننه‌وه که له‌گه‌ل دژه‌کانیان لیک جیان، چونکه
هه‌رکاتیک ئەوه ساغ بووه‌وه که زیندوو هیچ جیاوازییه‌کی نییه
و له هه‌موو به‌هره‌یه‌ک بینه‌شه، بیگومان ئەوه دوا ساتی ژیا‌نی
ده‌بیټ.

له‌یلا به‌و بیرانه که‌میک ئاسوده بوو، تا راده‌یه‌کیش له
خۆی رازی بوو، دوای سه‌رئیشه‌یه‌کی زۆر و شه‌ویکی زۆر
بیداری، تا به‌یانی خه‌وت.

(۴)

رۆژان ھەنگاویان خیرا کرد و سالیکی مانگ لەیە کچووی رۆژ دووبارە بوو ھوہ تێپەری و کچە کە مان تەنیا یە ک رێگە ی دەکو تایی ھوہ لە ماله ھوہ بۆ نەخۆشخانە، کە وەختە بلین نە دەگۆرا و تەنانەت رەنگی دەرگای دوکانەکانی و شوین و پیچ و گەوہەکانی و ھەموو شتیکی لە بەر کردبوو.

لە ماله ھوہ ش چەنە بازییە کە ی پیریژن مایە ی کاتبردنە سەر و ھۆکاری بیزاریی و لاپە رە ی دەنگو باسانن و ھاو پیتیە تی (ئەحلام) ی ھە یە، کە پراو پەرە لە گەنجی و ئویش کە شو ھەوا کە ی پر کردو ھوہ لە ژاوە ژا و ھەرا و بی پچرانی ھوہ سکالای دلی خۆی بۆ ھەلدەر پیتی، یان باسی ھیوا و ئاواتەکانی خۆی بۆ دەکات، ئەمە نامە یە کە لە و ی لە ئاموزاکە ی ھوہ بۆی ھاتو ھ، رقی خۆی بە و رۆژگار ھدا دەر پیتی کە لیکی کردو ھن، ھەر چەندە ھەنگاویک بچنە پیش بۆ تەواو کردنی زەماو ھندە کە یان، ئەو دوو ھەنگا و دەبیات بۆ دوا ھوہ. ئەمە ش نامە یە کە ی دیکە یە تی پلانی ئە ھوہ دادەر پیتی کە چۆن ژیانیکی خۆش بۆ خۆی و بۆ ئە و لە لانە یە کە ی خۆشە ویستی بەختیارانە ئامادە دەکات، ئەمە شیان نامە یە کە لە باوکییە ھوہ کە سکالای دەستکورتی و بی پارە یی و مندال زۆریی خۆی بۆ دەکات و داوا ی ئە ھوہ ی لە دەکات شتیکی لە ھوہ ی کە لە خۆی زیادە، بۆ برا بچووکەکانی بنیری تی، با بە قەرزیش بی تی. ئەحلام کچیکی تەبیات تووندە، بیژنگی نھینیانە،

بۆيە بىي پچرانه‌وه، بارگرانى كاروباره‌كانى خۆي ده‌خاته سه‌ر شانى له‌يىلاى هاوپرېي و پرووى ره‌نگرشتنى ژيانىكى باشتىر و ئاسووده‌ترى لى ده‌كات، له‌يىلاش سىنگفراوانه و گويى زور لى ده‌گرىت و ئه‌وه‌نده‌ي بشتوانىت و پىي بكرىت ئاموژگارىي ده‌كات.

دواى ئه‌وه پوژگار له‌ سىروشته هىمنه‌كه‌ي و پىره‌وه يه‌ك شىوه‌كه‌ي ده‌رچوو و داكشانى ژيان گه‌رايه‌وه و دووباره هه‌لدايه‌وه نىو گونگه‌ره‌كه، دواى ئه‌وه‌ي هه‌لكشان هه‌لدايوو بو سه‌ر كه‌نار تا ئه‌ويش له‌گه‌ل مه‌له‌وانان مه‌له بكات، يان له‌گه‌ل نووقمبووان نووقم بىت.

دكتور (ك)... نه‌خوش كه‌وت و چه‌ند پوژىك له‌نىو جىگه‌دا مائه‌وه و زور كه‌س چوون سه‌ريان لىدا و هه‌واليان پرسى، له‌يىلاش يه‌كىك بوو له‌وانه‌ي كه سه‌ريان لىدا، ئه‌م سه‌ردانه له ئىواره‌يه‌كدا بوو له‌و ئىواره‌نه‌ي كارى نه‌بوو، كاتىك كه ئىزنى وه‌رگرت و لىي چوووه ژوورى كه له‌نىو نوينه‌كه‌ي پاكشابوو، سلاوى له‌ خۆي و له‌ ژنه‌كه‌ي كرد. دواى ئه‌وه دانىشت، له‌كاتىكدا شه‌رم پىلووه‌كانى قورسكردبوو، شه‌رمكردن به‌ گوناكانىيه‌وه دياربوو، يه‌كه‌م هه‌لوئىستى له‌م جووره كه له ژيانىدا تىي كه‌وتوو، شله‌ژاندىبووى. ئاخىر ئه‌و له‌ مالى ئه‌و كه‌سه‌يه كه چاكه‌ي له‌گه‌لدا كردوو و به‌ئاماده‌بوونى ژنىكى نامۆ، كه بىگومان نه‌پىنپىيه‌كه‌ي ده‌زانىت، هىچ نه‌بوو كه خۆي پىوه خه‌رىك بكات، ئه‌وه نه‌بىت

که قژی ببات بۆ دواوه، هه‌رچه‌نده پئویستیشی به‌وه نه‌بوو، بی هیچ بیانویه‌ک له‌سه‌رخۆ که‌وته ئه‌ئح و قورگ پاککردنه‌وه و دوودلی و ناوبه‌ناو و سه‌ره‌نجام به‌ئهدب و شه‌رمه‌وه گوتی:
-گه‌وره‌م دکتۆر، قه‌یدی نییه، خوا شیفات بۆ بنی‌ریت.

ئهو ژنه‌ی ته‌نیشتی له‌ئاسمانه‌که‌ی خۆیه‌وه چاویکی لئ کرد، نازانم چۆن پئی گه‌یشت، له‌کاتیکدا زۆر لیکدورن و چینه‌کانیش زۆرن؟ جوانترین وینه‌ی بینی که‌قه‌له‌می خوا له‌سه‌ر لاپه‌ره‌ی بووندا هیلی کیشاوه، بۆیه بیگومان غیره‌ی ژن له‌ژنیکی دیکه‌گرتی... غیره‌ی له‌بووکه‌شووشه‌یه‌کی بی گیان کرد و له‌گولیکی بی بۆن و له‌باخچه‌یه‌کی خه‌مبار، که هیچ مه‌لیک له‌هیچ لایه‌کی چریکه‌ی لیوه‌نه‌هاتوه. به‌فیزه‌وه ئێره‌یی به‌جوانیه‌که‌ی برد و هیزشی کرده‌سه‌ری و ئه‌گه‌ر ئهو جوانیه‌کراس بوایه، پیش ئه‌وه‌ی لئی بیته‌ژووری، دایده‌که‌ند. دکتۆر بۆئه‌وه‌ی رایه‌لی ئهو بینه‌نگیه‌ی درێژه‌ی کیشا، ببریته، گوتی:

-له‌یلا، بارودۆخی نه‌خۆشخانه‌چۆنه؟ (ره‌نگه‌ئهو پرسیاره‌ی له‌هموو ئه‌وانه‌ی هاتوونه‌ته‌سه‌ردانی، کردبیت).

-هموو شتی‌ک به‌دلی تو ده‌بیت دکتۆری گه‌وره‌م.

ژنه‌که‌ی به‌ساردیه‌که‌وه پرسى:

-کچه‌که‌ی په‌ناگا ئه‌مه‌یه؟

له‌یلا به‌خۆداشکانه‌وه‌وه گوتی:

-بەلئى من... ئەوم!

كارتىكردىنى نان - بەو نەرمىيەو - لە كۆت پەقتەرە! دەيتوانى
بە ژنىكى دىكە كە نەينىيەكەى دەزانى، بلىت: ئىنجا كە راستىيەكەى
دەزانىت بۇ دەپرسىت؟... تۆ ژنىكى خۆتىهەلقورتىنىت.

ئەوئەندەى پىن نەچوو كە رۆىشت... هاتبوو چاكەيەك بكات،
بەلام خراپەى هاتە رى!

دكتور بە ژنەكەى گوت:

كە گوتت "كچەكەى پەناگا" كچى سەماخانە و تياترۆ و شتى
دىكەى لەم بابەتەت هىنامەوە بىر... نەدەبووايە پرسىياری لەو
جۆرەت لى بكردايە، چونكە ئازارت پىن گەياند، لەكاتىكدا ئەو
كچىكى هەستناسكى دل و دەروون باشى پەوشت جوانە.

-بۇ راستىگوتن ئازار دەگەيەنىت؟

-ئىنجا هىچ شتىك وەكو راستىگوتن ئازار بەخشە؟

ناشىرىنىك چەند ئازارى پىن دەگات ئەگەر پىن بگوترىت
تۆ دزىو و ناشىرىنىت، لەكاتىكدا ئەو لە هەموو خەلقندەيەكى
دىكە ئەو بەشتەر دەزانىت! پىاوخراپىش چەند ئازارى پىن دەگات
ئەگەر پىن بگوترىت تۆ پىاوخراپىت، لەكاتىكدا ئەو لە هەموو
كەسىك زىاتر ئازارى خەلكى دەدات! بەلام ئەو هىچ تاوانىكى
نىيە، ئەو مىراتى شارىكى بۇ ماوئەتەو.

ژنەكەى وەك ئەوئەى گالتەى لەگەلدا بكات پىن گوت:

-دكتورى فەلسەفەشى!

-بەلكو دكتورى نەشتەرگەرى و... توش لە برىنداركردن.

بزه‌یەکی بۆ کرد، ئینجا گوتی:

-ژنە خۆشەویستەکمەم خۆزگە دەتدیت ئەو پۆژەیی چووم
لەویووە بیهینم، ئەو هەلۆیستە سەیرەیت دەبینی، ئەوا دل و
دەروونت پڕ دەبوو لەوەی کە بکەویتە بەر دلت و پڕت دەگرت.
ئینجا چیرۆکی بازنە زێرەکی بۆ گێرایەو، بەلام ژنەکی
نووقمی پیکەنینیکی درێژ بوو و گوتی:

-ئەو بەمە ویستوویتی گەواهی رەوشت و رەفتارباشی
پیشکەش بە تۆ بکات، ئای کە ئەو ئاخۆ هەر لە زوووە چ
فرتوفینیکی لەژێر سەردا بوو و ویستوویتی کە نمونەیهکی
دنیا نەویستی و قەناعەت و رەزامەندی پیشان بدات، تاکو هەر
لە یەکمەم تاودا برۆاپیکردنی تۆ و دەدەست بینیت. یان ئەو شەیدای
هەلۆیست نواندە، بۆیە ژووورەکی جەنابی بەرێو بەری
کردوووەتە شانۆی ئەو شانۆنامەیه و شوینەواریک کە خەیاڵ
دروستی کردوو، تۆی لەگەڵ خۆیدا بردوووە بۆ جیهانی راستی
و ئەوەتا خەلکی لەسەر شانۆ فرمیسک دادەبارینن و دوا
ئەو لە بەر دەرگا کەیدا پێدەکەنن و میردە ئازیزەکم تۆش وەک
بینەر، یان نابینەر، دەگریت!

بیگومان تۆ پیاویکی دلت باشە و نەخۆشەکانت لە نەخۆشخانە
لە چینیکی تایبەتی خەلکن، بۆیە دەبیت پەرستارەکانیشت و ابن.
پزیشکە کە کەوتە باویشکدان، بۆئەوەی بخەویت، ژنەکی
دەمی لیک ناو لە قسەکردن کەوت.

تو بلایی ئەم قسە خراپە هیچ کاریکی لە دەروونی ئەو پیاووە کردبێت؟ دەبێت شوینەواریکی جیهیشتبێت و خۆی هەستی پێ نەکردبێت، چونکە هیچ کاریکی لەسەر ئەووە پێک نەناوە و خەلکی لە هەلسوکەوتیاندا هەمیشە بوو ئەو بیره کۆنانە دەگەرێتەووە که لەبارەى خەلکەووە گەلالەیان کردوووە و پێکیان هێناوە، وەکو مامۆستای دارشتن بوو نمرە کۆنەکە دەگەرێتەووە پیش ئەووەى بابەتە تازەکە هەلسەنگینبێت.

لەیلا وای لێهات کە لەبەر ڕووداوەکانی دوینی، ڕەشبینی لا دروست بوو و لەووە دلتیا بوو، کە ڕۆژگار تازە لێی وریابوووەتەووە و نەهینیە زۆر شاراوەکەى دەبێتە کتیبیکی بلاوکراوە و هەرکەسیک ببیەوێت دەخوینیتەووە. وای بە خەیاڵدا هات کە بچیت و تووشی هەرکەسیک بیت پێی بلێت: دەمناسیت؟ من لەیلاى هەلگیراوەم! وای بە خەیاڵدا هات کە ئەمە بکات تا دلە گیرۆدە و بیره شیواوەکەى بەسینیتەووە، بەلام ئەمە دەکریت؟ ئەگەر بشکریت، دەتوانیت؟

ڕۆژگار لەسەر گالته جارێیەکەى خۆی ڕۆیشت و دەستی بە چەنەبازی کرد، هەرۆهکو چۆن پیرەژنەکەى دراوسێی چەنەبازی دەکات، دواى چەند ڕۆژیک بە یەکیک لە رینگاکانى نەخۆشخانەدا دەڕۆیشت و بەلای ژوورەکەى دکتۆر (ک)... دا تێپەری و لەپڕ بینی لەبەر دەرگای ژوورەکەدا ڕاوەستاووە میوانیکی گەورە بەرێ دەکات، لەیلا سەیری کرد و بینی

پیاویکه و دهیناسیت. پیاوده که به ناوی خوئی بانگی کرد و به
پزیشکه که می گوت:

-له کچه که مان رازیت؟ ئه و له باشتترین کچانی لای ئیمه بوو
و رایسپارد ئاگای لیتیت.

رهنگه یه کیک لینیانه وه نزیک بوو بیت و گوئی له قسه که
بوو بیت، یان به ریوه بهری په ناگای ناسیبیت، ئیدی دهمام که
لاچوو و ته مه که هه لیبیرینگاند و هه موو ئه وانهی له نه خوشخانه
بوون، به گوئی یه کتردا دهیانچپاند:

-دهزانن؟ ئه و له یلا جوانه کچیکی هه لگیراوه یه!

جوانیه که هیچ دادیکی نادات.

په رستاره کان گوتیان:

-زانپوتانه؟ له یلای دلسۆز کچیکی هه لگیراوه یه!

دلسۆزییه که هیچ دادیکی نادات.

یه کیک له په رستاره قسه خوشه کان گوتی:

-کچینه، ئینجا چیه با هه لگیراوه ش بیت. له وانیه ره چه له ک

باش و ئه سلزاده بیت، گالته به خه لک مه که ن.

له نیوان خویندا پیکه نین.

رۆژیک له رۆژان له یلا پیتی نه گوتن: "ئه وه چیتان گوت؟ یان

ده لاین چی؟" به لام ههستی به وه کرد که شیوهی قسه کردنیان

له بانگکردنی به ناوی خوئی گوراوه، ههروهک ئه وهی پیتهکانی

پیتی تازه بن.

باشه، چى بکات؟ ئەو بەرەو مەبەستىكى خۆسەپىن دەچوو:
چونکە ئەو پوژانەى تىدەپەرن و شتىک لە تەمەنى دەقرتىن، ھەر
ئەو پوژانەن کە تىدەپەرن و ھەندىک لە نەينىيەکانى دەردەخەن،
ئەو پوژەى شاراوەکان بلاو دەبنەو و ئەو لەشولارە دەخرىتە
ژىر گلەو.

ئىوارەيەکیان لە ژوورەکەى خوى دانىشتبوو دلى خوى بو
خەم کردبوو ھو و لەگەل پەژارەدا يەکتريان دەواند، دەنگى
پەيزەکە ھات، بىگومان پيرىژنە... قەيدى نىيە گويم لە ھەوالى
تازە دەبىت! ئەمەيان مندالى بوو! ئەو ھەشيان زگى پىنج مانگە...
بەلام فلانە ژن رەزىل و قرچۆکە... خو فلانەکەى دىکە ھىچ
حىسابىک بو سبەينى ناکات... بەلام ئەمە چىيە؟ خو ئەو بەتەنيا
نىيە! لە دەرگا دراو گورج ھەستا و کردىيەو.

-دایە فەرموو.

-کچەکەم ئىوارە باش.

-ئىوارەت باش دایە... خۆت و ئەو ھى لەگەلتدایە بەخىرىن

و دانىشن.

پيرىژن گوتى:

-ئەمە سورەيىاي کچمە، کە لە ئەسوانە. بىرى کردبووم و

منىش بىرم کردبوو و ناردم بە دوايدا و ئەويش ھات سەرم لى

بدات. ئەمە ئەو ھىە کە لەپىناوى ئەودا خۆشمويستى! تەماشاي

بکە... ئەويش قژى زەردە و قژى تو رەنگەکەى وەک ھى ئەو

وايه... ئەى سپيايه تيبه كهى! ئەگەر سپيايه تيبه كهى كه ميگ له سپيايه تيبه كهى تو سافتر نه بووايه، ئەوا هەردووكتان پيگ دەچوون... ئەى بەژن و بالاكهى! ريكتر و پيست ناسكتره، له گەل ئەوهشدا بەژن و بالای تۆش جوانه... ئەى چاوهكان! تو به سهوزى چاوهكانت لهو جيايت... به لام ئەوهت بير نه چييت كه چاوى چ جوانييه كى تيدايه... ميتردهكهى شهيداى چاوهكانيه تى، ته نانهت هه موو سوينديكى بهو چاوانه يه.

خوا دهزانيت كه قژى سورهيا كال بوو و قهله ويش بوو و هيچ جوانى و دلگيرييه كى تيدا نه بوو، ئەمه ئەگەر به دەر له چاوى داىكى سهيرى بكهين!

پيريژن بهردهوام بوو، گوتى:

- كچه كه م ئەمه له يلايه، كرچييه تازه كه مانه، كچيكي خۆشه ويسته و گه ليك له ئەدهب و رهوشته رزي توى تيدايه، دلم بهوه خۆش بوو كه خهلكى ئەسوانه و پيم وايه خهلكى ئەو ولاته هه موويان باشن!

سورهيا گوتى:

- چ ريكه! له يلا تو خهلكى ئەسوانيت؟

- به لى، خهلكى ئەسوانم.

- كه واته گه رهكى ئەمه و گه رهكى ئەوه شاره زاي و فلان

بازرگان كه ناودارترين بازرگاني ئەوييه، دهيناسيت؟

- من خهلكى ئەسوانم، به لام نهك ناو ئەسوان، لاديينى

نهریتیان وایه که خویان دهکهن به خه لکی نزیکتیرین شاری
ئو ههریمه ی له لادیکه ی خویانه وه نزیکه، له بهرئه وه ی گوند
و ئاواپیه کانی خویان ئو ناوبانگه یان نییه و من زور که م
دهچووم بو شار، چونکه ئه وه ی پیویستم ده بوو، بوم جیبه جی
دهکرا.

ئینجا ویستی جوړه دلخوشییه کی پی ببه خشیت:
- به لام شاری دل نیشتمانه و قاهیره شاری دلمه
خوشکی، سوره ییا خان چونکه دایکتی لئییه، که دایکی منیشه
و نه خویشخانه ی دکتور (ک)... ی لئییه، که سه رچاوه ی ژیان و
گوزهرانمه.

به مه ده تگوت به شیوه یه کی خه مبارانه لینی ده پارپته وه،
که باری سه ر شانی قورس نه کات و ئیدی قسه کردن به ره و
مه بهستی دیکه ی دوور له وه ی بردن، تا کاتی مالئاوایی هات و
ههستان و پویشتن.

(۵)

ئەمە ئەو بەرپزە ئەمىنە يە كە لە نەخۆشخانەى دكتور (ك)...
كەوتووہ و نەخۆشە.

پياويكە خوا ژيريبيژي پي بەخشيوه و ھەلبژاردووہ و پي
پيشان داوہ.

پيريكي لە خواترسي پاكي زاناي دنيا نەويستە، نيشانەى
قايلى و قەناعەت و قبول لە دەموچاوہ گەشەكەى و نياني
ئادگارى دەخوينيتهوہ.

چاو لە يەكەم بينندا ھوگرى دەبيت و دەروونيش لە يەكەم
جاردا متمانەى پي دەكات، ھەرودەكو چۆن متمانە بە يەقين
دەكەيت و دلت بە ئاشتى دەكرېتەوہ. پدينكي سېي كەم مووى
خر، ھەر دەلتي پووناكيى دەورى خۆر، يان خەرمانەى مانگە
و دووچاويش لەبەر شەو بيدارىي خاوەنەكەى بۆ خواپەرستى،
يان خويندەنەوہ، يان نووسين پەناى بۆ چاويلكە بردووہ، دوو
ليويش كە بەردەوام بە جوولانەوہيەكى سووك و چپەيەكى
كەم خەريكي ويژد و خوا بەگەرە زانينە، چونكە لە خوا بەدەر
گوئ لە كەسى ديكە ناگرېت.

قەدەر بۆ پريگاي لەيلاي ناردووہ، لەكاتيكدا شەوى ژيان
پي گەشت و تاريكيى وجود پيچايەوہ و كاريگەريەكى زورى
بۆ دل و دەروونى لەيلا و دەنگدانەوہيەكى قوللى لە ژياندا
ھەبوو.

ئەو ھەتا لە ییلا بە پروویەکی گەش و دەمییکی بە زەر دەخەنەو بەسەریدا دانەوویوەتەو و چارەسەری برینەکەیی دەکات، کە خەریک بوو لێی پیس بکات و ئەویش بە دوو چاوی کزەو نیگای پاکی و قەناعەتی تی دەگریت، ھەر وەک بلی لە باخچەیک، یان جوانیی گولیک رابمینیت و - لە فافەکەیی تیوہ پیچا و گوتی:

- باوکە دەتبینم ئەمڕۆ باشتەری و ئەو قوئاغەت تێپەراند کە دلی نەرەحەت کردبووم، سوپاس بۆ خوا. کەمیک بێدەنگ بوو، ئینجا ھەردوو لێوی بە بزەیکەیی تال کرانەو و گوتی:

- خۆزگە زامی ناخ و دەروونیش ساپیژبووایە! ھەزار پزیشک و ھەزار دەرمان بۆ لەش کۆکراوەتەو، بەلام ھیچ پزیشکیک و دەرمانیک بۆ نەخۆشیی دەروون نابینم!

جاریکی دیکەش پیکەنی، بۆئەوێ لە بایەخی قسەکە کەم بکاتەو.

پیرە تینی دایە بەرخۆی و سەری خستە سەر سەرینیکی لای پەنجەرە، وەک ئەوێ نیوێ دانیشتییت و نیوێ خەوتییت و دەستیکی پەنجەرە پووتی خستە سەر ریشیک، کە لەبەر نەخۆشی ناگای لێ برابوو و درێژ ببوو، ئینجا بە چپە دەنگیک، کە گوئی لە ییلا پیش ئەوہ ئاشنای نەببوو، گوتی:

- کچەکەم... لە ییلا... من پیاویکی پیرم، ژیانم تاقیکردووەتەو و ھاوڕییەتیم بۆ زەمان درێژەیی کیشاوە، پۆژگار تەریبەکەیی خواردووم و وشکە پۆکەیی بۆ ھێشتوومەتەو و پەیوہستی

لهنیوان من و ئاسماندا هه‌میشه به‌هیزه و پیتشم وایه دوایینیکی
ئاوه‌دانیم هه‌یه... به‌لام خه‌مبارم... له‌به‌ر نه‌خۆشیی خه‌مبارم،
ترسیکی زۆر دایگرتم کاتیک هه‌ستم کرد له‌سه‌ر ده‌روازه‌ی
ئه‌به‌دییه‌تم و واشم هه‌ستکرد که هۆگری دنیا‌م و خۆم پێوه
هه‌لواسیوه.

له‌وه‌تی هه‌ستم به‌خۆم کردووه، ده‌روونم گه‌لیک چه‌ند و
چوونی له‌گه‌ل کردووم، که خۆم بخزینمه‌ چۆله‌وانیی ژیا‌نت
و بێمه‌ ناو میحرا‌به‌که‌ت! به‌لام دوودل بووم، تا ئه‌و زاته و
بویرییه‌م له‌خۆمدا به‌دی کرد و ئه‌و کاره‌م کرد.

کچه‌که‌م بروام پێ بکه، ده‌بیت سکالا بۆ خاوه‌ن ویژدانیک
بکه‌یت و ئه‌و خه‌م و په‌ژاره‌یه‌ت که‌میک سووک بکه‌یت، چونکه
ئه‌و جه‌سته‌ ناسکه‌ی تۆ توانای به‌رگه‌گرتنی نییه... ئه‌و له‌شه‌ی
ئێوه بۆ خه‌م دروست نه‌بووه، به‌لکو شان و پیلی پیاوان بۆ
ئه‌وه دروست بووه!

گو‌تی:

-باوکه‌ من له‌م دنیا‌یه‌ی خۆم له‌تاریکی‌دام، خۆرم لێ هه‌لنا‌یه
و تیشکی‌کیش سه‌رم لێ خوار نا‌که‌ته‌وه! من ئاوازیکی شادیی
نه‌به‌خشم... من نه‌هینییه‌که‌م ده‌بووا‌یه‌ بلاو نه‌کریته‌وه و قسه‌یه‌که‌م
ده‌بووا‌یه‌ نه‌خریته‌ به‌رده‌می خه‌لک! من وشه‌یه‌که‌م نه‌روونم و
نه‌تیشم ده‌گه‌ن! من نیه‌ادی‌کم گو‌زاره‌ی نییه و کاری‌کم بکه‌ری
نییه، من چوومه‌ته‌ سه‌ر خا‌ونی وجود، نان ده‌خۆم و خه‌لک لێم

بیزارن، نه من پڙد و په زلم و نه ئه وائیش قایلن. باوکه من...
تو نازانیت من کیم!

من پارچه په رویه کم کچوله یه کی تیدابوو، په ناگا باوکه
و دایه نیش دایکه و مامانیک پیشوازیی لی نه کردووم و به
ماچکردن له لایه ن دایکه وه شاد نه بووم و گویشم به لایلايه
شاد نه بووه.

من هه لگیراوه م و به رامبه ر تو شهرم ناکه م!

من هه لگیراوه م!

ئهمه نه نینیه که و هه موو ئه وانه ی له دهورمن، پینان زانیوه.
ئینجا به چاویکی فرمیسکاووی و دلّیک که به شله ژاویی
لیی ددها، سهیریکی کرد، چونکه ئه وه بو یه که مجاره که گوئی
لیی ده بیت حوکم به سهر خویدا بدریت، پیره به واقورماوییه وه
گوئی:

-تو هه لگیراوه بیت؟ ئای خه لکی چه نده زولمیان لی کردوویت!

-باوکم و دایکم یه که م که س بوون که زولمیان لی کردووم!

-ده خوت زولم له خوت مه که، چونکه تو جیای له و که سه ی

دهیناسیت.

زه درده خه نه بخه ره سهر لیوت بو ژیان و بو وجود، پینکه نه
و به نیو دلی خوتدا بچو خوارئ و په گی ره شبینی لی هه لقه نه،
وینه ی دنیا به سه ما کردووی بکیشه، هه موو بوونه وه ریک له
دهورتدا سه ما ده که ن.

شەنەى فېنك ھەلمژە و دەست لە كەشووھەواى مروۇقخنكىن بەردە و گوى لە ئاوازى جوان بگرە و گوى خۆت لە دەنگى سەردوولكەبيژان داخە.

كە لەسەر كەنارەكەى دىكە بوويت، مافى ژيانت نەبوو، بەلام ئەمرو لەسەر كەنارى زىندووانى، مافى ئەوھى ئەوانت ھەيە بە بەلەمىكى دزراویش پەريپىتەوھ. ھوى پەرينەوھكە لای ئىمە گرنگ نىيە، بەلكو ئەو كەسەى دەپەرپىتەوھ بەلامانەوھ گرنگە.

تو يەكەم ئەلقەى لە زنجىرەى رەچەلەك، كەواتە ئەلقەيەكى زىرپە و ئەوھى پىشت بلى كوا رەچەلەكت؟ پىنى بلى: ئەى تو كوا رەوشتت؟ جا ئەگەر لە رەوشتدا يەكسان بوون، ئەوا بە رەچەلەك لە تو گەرتر و باشتەر نابىت... تو خۆت نەھىناوھتە دىناوھ و ئەویش كە لەدايك بووھ ئەو كارە خوى نەيكردووھ. كچەكەم، تارىكىى دەروون بەترستىن جوړى تارىكىيە، بۆيە لەنيو تەنيايى و چۆلەوانىدا مەژى و پىشتت لە جوانىى دنيا مەكە، چونكە ھەموو زىندوويەك مافى ئەوھى ھەيە پىنى شاد بىت.

تو ئەگەر ئەوھ بەكەيت لە تافى گەنجى و جھىلىدا بەرەوپىرى دەچىت.

بەھرە لەو خۆشپىيەى لەبەردەستايە، وەر بگرە و رايەلى بەختيارىى لە دەورى خۆتدا بچنە، با بارىك و خەيالىيش بىت، چونكە ئەگەر خۆت خۆت بەختيار نەكەيت، ئەوا بەختيارىيەخشت

دهست ناکه ویت. به بهربیان دلخوش به و له گهل ئیوارهدا
چهچههت بیت و بوونی خوت بهسهر خه لکیدا بسه پینه،
چونکه تو تاوانکار نیت و زولمیشته نه کردووه. تو گیانیتی
بیگهردی له نیو پیستیکی بیگهردا. تو ساتیکی توبه کردنیت که
به دواى ساتیکی گوناها هاتووه.

تو بیژیه کی به خشینخوازی زمانیکی هه لئه نگوتوو
گوتوو یه تییه وه و خواش قبولی کردووه و به خشیویه تی. تو
فرمیسیکی په شیمانیت که پره له گهرموگورپی و ته ژى پاکى
و بیگهردییه.

تو کچه که م... تو خوت نازانیت کیت!
تو هه لهی خواپه رستیکی، یان نووچه دانی دنیا نه ویستیکی،
که به خراپه نه زانراوه.

له یلا ئەمه تۆیت و خەم مەخۆ، ئەمه دەستووری مەملەکه تی
پیاوچا کانه و ئەگەر یه کیکت له و خه لکه دی به یاسایه کی دیکه ی
جیا له م یاسایه هه لسوکه وتی له گه لدا کردیت، ئەوه بزانه که ئەو
که سه پیاوچاک نییه و داواى خوالیخوشبوونی بو بکه!

-باوکه... به راست من وهام؟ ئای که له په ناگای (ج) بووین...
ههره موومان چه ند پیوستان به وه بوو که قسه یه کی له م
جوړه مان له ده می که سیک له وئ گوی لیتیت.

چه ندان دهسته خوشکم هه بوون و ههریه که به لایه کدا
رۆیشتین و هه مووشیان له من نائومیتر و هیوا بر اوتر بوون.

چون نه فرين دابهش دهكرت، بهو شيوهيه بهسهر شاراندا دابهشيان كردين و خهلكي بو پرسى ئيمه بهشيوهيهك هاوكاري يه كترين كرد، ههروهكو چون بو كارهساتيك هاوكاري يه كتر دهكهن.

وامانزاني ئيمهش له ريزي ئهواندا دانراوين، بهلام تو پيت گوتم: ئيمهش مافي خومانه بژين... لهوانهيه ئي وايان تيدابيت كه ژباين، بهلام ئايا منيش دهتوانم بژيم؟

دواي ئهوه رايكرده دهرهوه و پووي له پيره بوو لهسهر قهروهيلهكهي و ئهوهنده ريگهي پي نهدا كه هيچ شتيكي پي بليت، بهلام روشنايي باوهر و پووناكي يهقين و دلنايي كه لهنيوچهوانيدا پرشنگيان دها، بي ئهوهي ههست به خوي بكات، چوووبونه دهروونييهوه.

دواي ئهوه چوه دهرئ، تووشي ئهحلام هات.

لهيلا ئهوه تو له كوئيت؟ من چند لهميژه بهدواتدا دهگهريم و نهمدهزاني له ژورهكهي پيرهيت. نازانم بو ئهوهنده دهچيته ئهوي و زوريش دهمنيتهوه! لهوانهيه ههموو پوژيک وانهيهكي ئايين، يان فهلسهفهي لي وهربگريت. ئهگه رهبهني له ئاييني ئيمهدهههويه، ترسي ئهوهم ليت ههبوو كه جلي ژنه رهبهنهكان له بهر بكهيت لهدير دانيشيت! ئهوه چييه وا حهز له پيري دهكهيت و ئاشقي فهنابونيت، ههروهك بلي له دواواي ژيانت بيت. بهزهبيت به گهنايهتي ناسكدا بيتهوه له بهفري

پیری و گهرمی ژیانی بۆ بنیره تا چله‌کانی گه‌ش و جوان
بکات و بۆن و به‌رامه‌ی بلاو بکاته‌وه... بریا بمزانیایه باسی
چیتان ده‌کرد؟

به‌شیوه‌یه‌کی دلخوشانه گوتی:

-به دوورودریژی باسی خوشه‌ویستیمان کرد و له‌باره‌ی
خوشه‌ویستییه‌وه پرسیارم لئ کرد، چونکه شتیکه من نه‌مزانیوه.
ئه‌حلام ده‌زانیت چی پئ گوتم؟ گوتی:

له‌یلا خوشه‌ویستی چییه؟ شتیکی شوره‌یی و ناشیرین، یان
ناسروشتی تیدا ده‌بینیت؟ خوشه‌ویستی کرانه‌وه‌ی ده‌روونه بۆ
ده‌روون و سوژ و نهینی درکاندنێ دله بۆ دل.

ئه‌وه‌ی بۆ گوته‌وه که پیشتر ئه‌حلام له‌باره‌ی خوشه‌ویستییه‌وه
گوتیووی.

ئه‌حلام گوتی:

-هیشتا هه‌ر گالته ده‌که‌یت. گالته‌م پئ مه‌که، من خه‌مبارم،
له‌یلا من له‌هه‌موو که‌سیک پتر پیو‌یستم به‌زه‌یه‌هاتنه‌وه‌ی تویه.
-شتیکی که‌مت داوا لیکردووم... گویم لئ بگره، چونکه من
ئاوازی گریاو به‌چاکی ده‌ژهنم.

ئه‌حلامی له‌سه‌ر کورسییه‌ک دانا و خووشی له‌سه‌ر یه‌کیکی
دیکه‌ راوه‌ستا، ئینجا ده‌ستی پیکرد و گوتی:

-ئه‌حلام چون به‌زه‌ییم پیتدا نایه‌ته‌وه که تو خوشه‌ویستی
دل و خوشکی گیانم بیت؟ خوشکی، ره‌حمه‌تی خوات لیبیت،

ئەو چیت بەسەر هاتوو، خۆ تۆ دوینی پر بە دنیای خۆت بوویت؟ ئای ستمی ئەو رۆژگارە لیوانیکی تیکشکاند که لەبەر دلی چاو و لیوان بوو، چەند زۆرە، خوشکی خوا رەحمت پی بکات.

دوای ئەو هاتە خواری پاش ئەو پیکنین بەسەریدا زالبوو، ئەحلامیش بە پیکنینەکە ئەو پیکنینی هات، که لە پیکنین وەستا، گوتی:

–هینشتاش هەر گالته دەکەیت؟

–تۆ گالته بە من دەکەیت و من گالته بە تۆ دەکەم، سێهەمیش هەیه که گالته بە هەردووکمان دەکات، زەمانەش گالته بە هەموومان دەکات، ئاخر ژیان گشتی گالته جاری و بی مێشکیه.

–کەواتە وەرە با هاوکاری یەکتەر بکەین دژی زەمانە و گالتهی پی بکەین و گوشت لە من بیت بزانه دەمەوێت بلیم چی...

بەلام ئەو چیه جورە دلخۆشیهکت پیوه دەبینم که پیشتر نەمدیوه؟ لەوانه یه رووناکیی بەختیاریهک له ئاسۆی ژینتدا دەرکەوتبیت، یان رەنگه پیره کورپکی هەبیت بۆی دەگوازییتەوه!

–نا، نا، ئامانجەکەت نەئەنگاوت، هەرچەند تیرەکەت لە دەور و پستی دا. کورپی پیره ژنەکە ی دراوسیم داخوایی کردووم و

خوا یاریت له جیهانی غه‌یبه‌وه بۆی ده‌گوازی‌مه‌وه، که‌ژاوه‌ی گیانان شه‌قامه‌کانی قاهره ده‌بریت، سروودی ئه‌به‌دییه‌ت ده‌لایته‌وه و تارای بووکینیشم تیشکی خور و تاجه‌گولینه‌ی بووکیشم له ئه‌ستیره‌ی ئاسمان ده‌بیت، به‌لام مۆله‌تی ئه‌وه‌م لیوه‌رگرتوه هه‌تا بزانه‌م: ئایا باوکم زیندووه، یان مردووه، بۆئه‌وه‌ی بچیته‌ لای بۆ داخوازیی داوای منی لی بکات.

لیره‌دا شین و شه‌پۆری ژنیک له‌ هه‌وشه‌ی نه‌خۆشخانه به‌رزبووه‌وه، چونکه‌ کوره‌که‌ی مردبوو.

ئه‌حلام ده‌لایت:

-‌په‌نگه‌ ئه‌مه‌ له‌ سرووده‌کانی ئه‌به‌دییه‌ت بیت.

له‌یلاش ده‌لایت:

-‌که‌ژاوه‌ی گیانان شه‌قامه‌کانی قاهره ده‌بریت، ئه‌حلام تو بلیی ئه‌مه‌ زه‌ماوه‌ندی من بیت، یان ماته‌مینی تو؟ ئه‌وه‌ت له‌بیر نه‌چیت که‌ من پیش که‌میک ده‌شله‌ژام.

-‌به‌راستی ژیان وه‌کو تو ده‌لایی گالته‌جاپی و بی میشکیه، ئیستا سنووری ئه‌مه‌ و ئه‌وه‌مان به‌زاندووه! له‌یلا ناته‌ویت گوی له‌وه‌ بگریت که‌ ده‌یلیم: من دل پر ئازار و خه‌مبارم، باوکم و دایکم ده‌بنه‌ ریگر له‌نیوان من و خۆشبه‌ختیم.

-‌هه‌روه‌کو باوکم و دایکم له‌مه‌وپیش کردیان.

-‌به‌ته‌واوه‌تی وا نا، چونکه‌ ئه‌وان مه‌به‌ستیان به‌دبه‌ختکردنت نه‌بوو، به‌لکو بی ئه‌وه‌ی مه‌به‌ستیان بیت، به‌دبه‌ختیان کردیت،

تکات لى دهکەم قسەم پى مەبەرە با قسەم لەبىر نەچىتەو، چونکە من خەيال شلەژاو و بىر تىکچووم و دوینى شەو خەو نەچۆتە چاووم... دایکم و باوکم رىگرن لەنیوان من و خۆشبهختىم، پىم گوتووى کە ئامۆزاکەم خۆش دەوئیت و ئەویش ئەوەندە منى خۆش دەوئیت و هەموومان بىرۆکەيەک بەسەرماندا زالە کە ئەو دەمخوازىت. لەیلا پىم گوتووى ئەو زۆر بىبەختە، هەرچەندە زۆر زىرەکە، هەرچارىک هەندىک پارە کۆدەکاتەو، بۆئەوئەى مالىکى بەختیار بمانگرىتە خۆى، کارەساتىکى بەسەردا دادەبارىت تووشى ناخۆشيبەک دەبىت.

سکالای ئەوهم برده بەر کە زەمانە بۆ کاروبارەکەى ئىمە درىژەى کىشا و تکام لى کرد پەلە بکات، بەلام باوکم و دایکم لەرپى وەستان، چونکە ئەو پارەيەى نىبە چاوچنۆکى باوک و دایکان قایل بکات... هەرۆک ئەوئەى ئىمە بەلای ئەوانەو کەلوپەل بىن، بفرۆشربىن و بکربىن، نەک ژن و مېردىک فەرموودەى خوا کۆيان دەکاتەو.

من لەلای خۆمەو کەم کەم شتىکم کۆکردبوو، بەلام دایکم و باوکم بە نامە و سکالا دەربىرین و رده هەموویان لى ستاندم و هەردوو دلدار بى پارە مانەو، پارەش بووئەتە هۆى ئەو پەيوەندىبەى دوو دلدار کۆدەکاتەو.

بىگومان بەلای باوکم و دایکمەو، لەبەر ئەوئەى ئامۆزاکەم توورە بوو لەو نامەيەى بۆى ناردووم، گوتوویەتى: ئەو لە

مهسه له که بیزاره و وای لی هاتووہ بیر له وه دهکاته وه، که دلی بخاته ژیر پین و پانی بکاته وه و پشت له من بکات بو کچیکی دیکه ی پاره دار و کاروباره تیکچووہ که ی خوی پین راست بکاته وه، منیش له نیوان ئەم و باوکم و دایکما ئازار دهکیشم. له یلا خۆزگه هه لویسته کانمان بگۆرپایه وه، من خوشه ویستیکم هه بایه و باوک و دایکم نه بایه و توش باوک و دایکت هه بایه و خوشه ویستت نه بایه.

له یلا گوتی:

-من به که لکی گۆرپینه وه نایه م، چونکه نه باوکم هه یه و نه دایک و نه خوشه ویست، ته نیا ئەگەر وا داینی که ئە و پیره ی له وینیه، یان دکتور (ک)... یان کوری پیریژنه که ی دراوسیمان خوشه ویسته که من و له م سیانه کامیانت دهویت هه لیبژیره. تو له کاروباری ژیان راویژ به کچیک دهکه ییت که له په راویزی ژیانه و بو کاروباری دلش قسه له کچیکی په ککه وته دل وهرده گریت و ئەگەر ترپه کانی نه بوونایه، ئە وا ههستم پین نه ده کرد. دوا ی ئە وه، من له و لایه نه وه به که لکی جیگره وه دیم، تو دلی خۆت بینه و دلی من وهرگره و من دلنیات دهکه م که یه که م که سیکی رقت لینی ده بیتته وه، ئامۆزاکه ته، ئینجا دوا ی ئە وه رقت له هه موو پیاویک ده بیتته وه.

ئە حلام وا نه زانیت که من گالته ت پین دهکه م... من گالته به خۆم دهکه م، چونکه من له شیوه ی خه لک ئافه ریده کراوم و

یه کیکیش نیم له و خه لکه و له وینه ی هه بوویه ک دروستکراوم و له هه بووانیش نیم، خه لگی نهئینییه که یان زانیوم، به لام لئیان نه بووردم و نه یانبه خشیم، هه رچه نده گونا هه که پیش به خشینه که کهوت و ئە گەر گوناح نه بووایه، قسه که ران نه لئییووردنیان ده زانی و نه له مانا که شی خاکه راییان دهنوواند.

خۆزگه تاوانباریکی له لئییووردن بینهش بوومایه، کهواته نه خهم ده خوارد، نه داخیش ده چوو ده لأم، چونکه کهسانی لئییوورده خاوهن پیاوه تین و هیچ ریگرییه کیش بو چاکه خوازان نییه، به لام من وهک په نهجی دوشاومژهی په شیمان وام، گهستیانم هه تا خوینی لئهات، له کاتیکدا من هیچ تاوانیکم نه کردوه.

ئهو پیره ی زور ده چمه لای و زوریش له کنی ده مینه وه، دهناسیت؟ ئهو به ریزه ئە مینه، زانایه، دنیا نه ویسته، ئهو خو له گوناح به دوورگره له خواتر سه. ئهو یه کهم پیاوه که وشه یه کی به زه بیم لی بیستییت و هه ر ئهو تیشکیکی هیوای بو ریگا که م نارد. پیی گوتم ده بییت بژیت!

به راستیش ده بییت بژیم، چونکه من ریگهی ژیانیک ده گر مه بهر که تاریکی ئە نگوسته چاوه و رویشتن پییدا و گه رانه وه وهکو یه کن، به لام بهرده وامبوون پیویسته تا ئهو کاته ی مه رگ له رویشتنم ده خات. به روشتن هیوایه ک له ئاسمانه وه هه یه و رهنگه ترووسکاییه ک بنیریت تا شوین پیی خومی پی ببینم و

تارماييه كانى بەردەم دەردەكەون. وەلى بۆ گەرەنەو، ئەو
لېم ھەرامكراو و مافى ئەو ھىچ ھىوايەكم بە ئاسمان
ھەبىت و تاريكىي رېگا بە تاريكىي گۆر دەگات و ئەوسا لەنىو
تاريكىدا دەژىم و لەنىو تاريكىشدا دەمرم.

لەبەر ئەو، ئەحلام، بروام بە قسەكانى پىرە كرا!

بروام بەو ھىنا كە دەبىت بژىم.

پىويستە بژىم بۆئەو ھى شويىنى ئاوازيك داگىر بگەم لە
ئاوازي ھەبووندا، ئىنجا ئەو ئاوازه خۆشيبزوين بىت، يان
خەمبار، بۆئەو ھى شويىنى گۆلىك داگىر بگەم لە چەپكىندا
خرايىتە سەر تەويلى بووكىك، يان سەر بەردى گۆرپىك!

ھەر دەبىت بژىم ئىنجا بەختيارىم، يان بەدبەخت، بۆئەو ھى
ئەو ئەركە بەجى بەنىم كە خوا بەسەريدا داوم.

(۶)

مرؤف به لایه وه گرانه دستبهرداری ئه و شته بیت که
هۆگری بووه، یان هۆگره که ی دستبهرداری بیت، ئینجا ئه مه
په یوهست بیت به له شه وه، یان په یوهست بیت به رۆحه وه،
سوودبه خش بیت، یان زیانبه خش.

دهبیینیت بۆ شتی که مبابیه خ دهگرین به و فرمیسکانه ی بۆ شتی
له وه گه وره تر دهیانرێژین و دهمانیینیت خۆمان دهخهینه پال
ئیتساکه، هه رچه نده ئه گه ر ئه وه ی له دوایه وه یه گوزهران باشیی
و بهختیاریی بیت و دهگه رینه وه بۆ رۆژانیک که به لامانه وه ناوان
و هیوای نه مانیمان خواستوه و ستایشی به یانی و ئیواره و
ساکاریی ژیان و ئاسووده یی بیرى ئه و رۆژانه ده که ی، کاتیک
که لاوین، بیرى مندالیی ده که ی و خو ئه گه ر گه نجایه تیمان
تیپه راند، دهگه رینه وه بیرى ده که ی و دلمان بۆی لی دەدات،
ئه گه ر له دوای قۆناغی پیری قۆناغیکی دیکه هه بووایه، ئه و له و
قۆناغدا بیرى پیرییمان ده کرد.

ئا به م شیوه یه دهبیینین که ژیانمان زنجیره یه کی ئه لقه
پیکه وه به ستراوی غه ربییکردنه و ئه گه ر غه ربیی هه رشتیک
بگه یه نیت، ئه و مانای هۆگریی دهگه یه نیت، هه روه ک چۆن
سه وزبی نیشانه ی هه بوونی ئاوه و دووکه لیش نیشانه ی ئاگره.
له هه موو هۆگرییوونیک زیاتر به دهروونه وه ئه وه یه، که
دهروون یه که م شت دیویه تی و پیی راهاتوه، هه ر له به ر

ئەو ەشە ھاۋرپىيى مىندالىي بىرناچىت و يەكەم خۇشەۋىستىش لەبىر ناكرىت و بەپىي رادەي جەنجالىي دل بەوانەي ھۆگرىان بوو، يان جەنجال نەبوونى، دل ئەو ھۆگرىبوونە قىبوول دەكات، يان نايكات، ھەرۋەھا بىر كىردنەۋەشى، يان بىرنە كىردنى، چۈنكە ئەۋەي دۆست و ھاۋرپىيى زۆرن، كەم ئەمەكە و بىگومان ئەۋىش كە خۇشۋىستىنى بۇ ئەم و ئەو زۆرە، ئەۋا خۇشۋىستىنى كىردۋە بە پىشە.

جا ئەگەر دلى لەيلا بخەينە بەر پووناكىي ئەو تىشكە، ئەۋا دەزانىن ئەو رۆژەي بەرپىز ئەمىن چاكبوۋەۋە و ئامادەكارىي كرا بۇ دەرچوونى، چەند خەمى لە دلدا باربوو، بىگومان بۇ يەكەمجار ھەستى بە چۆلەۋانى كىرد كە بەرەۋ ئاۋەدانىي دلى دەچىت و لق و پۆپى دەبرىت و دلى ھەرۋەك ئەو رۆژە، پىش سى سال، راپچەنى كاتىك كە دەستەخوشكەكانى جىھىشت و لە پەناگاكە چوۋە دەرئى و دەركى بەۋە كىرد كە ھۆگرى دنيا بوۋە بەھۋى شوين و پىاۋىكەۋە... ھۆگرى پەناگاي (ج)... بوو و ھۆگرى بەرپىز ئەمىنىش.

ەرەبانەيەكى كرى لەبەر دەرگاي نەخۇشخانە، كە دوو ئەسپى لى بەستراۋو، راۋەستا، رانندەكەي لەسەر كورسىيە بلىندەكەي پەلەي لە سەرنشېنەكە دەر كىرد و پىرىكى بەۋىقار و قورس و گران، كە لەبەر ئاسەۋارى نەخۇشى و ئاسەۋارى سالانى تەمەن ھەنگاۋەكانى سست بوون. شەنەيەك يارىي بە

کراسینکی سپی کرد و خاوه‌نه‌که‌ی راوه‌ستا تا مالئاوایی له سهرنشینی عه‌ره‌بانه‌که بکات، ئەو کراسه‌ش، کراسه‌که‌ی له‌یلا بوو. ئەوانه‌ی له‌نیو عه‌ره‌بانه‌که‌دا بوون له‌گه‌ل له‌یلا سلاوئیکی به‌په‌له‌یان له‌یه‌کتر کرد و دوای ئەوه‌ دهنگی پیره‌ی هاته‌ به‌ر گوی، ده‌یگوت:

-له‌یلا من چاوه‌رپی سهر‌دانه‌که‌تم.

ئینجا ره‌وره‌وه‌ی عه‌ره‌بانه‌که به‌سه‌ر شه‌قامه‌که‌دا رۆیشت و دهنگی شرقه‌ شرقی قامچیه‌که هات و دوو چاوه‌ سه‌وزه‌که به‌ تیرامانیک، که نه‌ده‌ترووکان، به‌دوای عه‌ره‌بانه‌که‌وه بوون، تا پیچینکی شه‌قامه‌که له‌به‌رچاو بزری کرد، دوای ئەوه‌ خاوه‌نی ئەو دوو چاوه‌ راپه‌ری و له‌و واقورماوییه‌ی تیی که‌وتبوو، به‌هۆش هاته‌وه و چاوی به‌ بینای نه‌خۆشخانه‌که‌دا گێرا و له‌ ده‌رگا‌که‌وه چووه‌ ژووری و له‌ باخه‌که تپه‌ری، له‌کاتیکدا دل‌ی ده‌یگوت: ئەم‌رۆ بۆن و به‌رامه‌ی باوکایه‌تیی مالئاوایی لیکردم و وه‌ک خه‌یالیک لیم دوورکه‌وته‌وه و به‌سه‌ر پلیکانه‌که‌دا سه‌رکه‌وت و چووه‌ ژووره‌ تاک قه‌ره‌ویله‌که، به‌لام سه‌رچاوه‌ی ئەو تیشکه به‌هیزه‌ی نه‌بینی که‌ چووبوو‌ه ناو دل‌ه‌ ره‌قه‌که‌ی و در‌ی به‌ تاریکی دل‌ه‌ خه‌مباره‌که‌ی دابوو و رووناکی کردبووه‌وه.

ئه‌حلامی هاو‌رپی تپه‌ری.

-خوشکی وه‌ره‌ باسی خۆشه‌ویستیم بۆ بکه، چونکه‌ من خووم به‌ باسکردنی گرتووه‌ و پیکه‌نی.

-ئەمجارەيان تۇ گالتە دەكەيت، يان نا، واتە گالتە ناكەيت؟
 -ئەي ئىمە لەسەر ئەو ەكۆك نين كە ژيان ەمووی گالتە جارپى و
 بى مىشكىيە... يەكەم ماددەى گەلآلە ناوخۆييەكەمانت بىرچۆتەوہ...
 لەقسەكردن دەتەبخشم... من وا دەچم تا سەرپەرشتى گواستنەوہى
 نەخۆشئىك بەكەم بۆ ژوررە تاك قەرەوئەيەكە... تۆ بلىي كى لە
 پىخەفەكەى ئەو زانا بەرپزەدا بخەوئت؟ لەوانەيە نەزانئىك بئت لە
 نەزانترين كەس، ەروەك ئەو كەسەى كتئبخانەيەكى لە باوكييەوہ
 بۆ بەجئدەمئئت و ەيچى لى تئناكات، بەلام ئىمە چيمان داوہ لە
 خەلك! تەنيا ئەوہ ەيە كە دواى رۆئشتنى ئەو پياوہ ەستم بە
 چۆلەوانئىك كەرد.

-لەيلا پىرۆزبايئت لى دەكەم... خوشكى پىرۆزبايئت لى دەكەم...
 ئەمە يەكەم نئشانەى خۆشەوئستئىيە كە بەر دلە خالىيەكەت
 دەكەوئت و ئەمە يەكەم شتى ئەو كانئىيەكە دەتەقئتەوہ. دەبئت
 ئەو بەختەوہرە كئ بئت كە شەوگار ئەو گەنجئىنەيە و ئەو سامانە
 و ئەو بەختيارئىيەى بۆ ساز بكات، خەرىكى دلئت بە خەلكى
 دەكرئتەوہ.

-مافى خۆت بوو بلىئت: وا خەرىكە كە خەلكى دلىان بە تۇ
 بكرئتەوہ... ئاى چەند لە دەرگام دان و وەلامئىك دەستگىر نەبوو...
 بەلام من دەموئست بە شەرىفى بچمە ژوررئ و بە شەرىفئش بئمە
 دەرئ، دەنا گەر وانەبئت، تەنئايى خۆش دەبئت و كەرنائگىرئش
 چئزئ دەبئت.

من باخیکی بی پاسه وانم و ههنگوینیکم ههنگ دهوریان
 نه داوه، من گولیکم دپک ناپاریزییت... من بهرخیکم شوان
 ئاگای لی نه ماوه و له میگه لی دابراوه و له میگه له کهش گورگ
 دهلوورینن، گورگیش برسی بیت، یان برسی نه بیت، هه
 دهکوژی و تیکدهشکینیت!

من ترس له بهر خۆم دایگرتووم و له خه لکیش توقیوم، نه له
 دهره وه و نه له ناوه وه له خۆم ئه مین نیم، وهک دهوله تیک که
 له نیو خۆیدا بهش بهش بو بیت و دووژمنیش دهوریان دابیت!
 من شتیکم ههیه پنی ده لین جوانی، ئاخو ئه ویش ئاگریکی
 بلێسه دار و کلپه داره و په پووله هه لپه یانه بو سه ری، به لام
 په پووله کان ناسووتین!

من دارخورمایه کی تاک که وتووم له کهشکه لانیکی پان
 و بهرین، که هیچ شتیک له نیوان ئه و و بادا ناوه ستیت! من
 ئاماژه کهر و ئاماژه بو کروام، پیشنیازکهر و رازیم، پرسیارکهر
 و پرسیارلنکروام و دهسته بهرکهر و دهسته بهرکروام!
 من ئه و که سه م که به ته نیا ئافه ریده کروام هه ر ده لئی (حه و ا)
 ی ئه م زه مانه یه م!

خوشکی بمبووره له وهی که له خه لکی ده ترسم و داوی
 ئاگاداری و پشتیوانی خوام بو بکه، چونکه باره که م گرانه و
 هه ردوو قاچیشم بیه یزن و له وه ده ترسم هه لزه لم و بخلیسکیم.
 کۆمه لگا بو من له به راوان راوه ستاوه به چاودیری کردنه وه،

ئەگەر چاگەم كرد دەلین: تۆلەى خراپە دەكاتەوہ. خۇ ئەگەر خراپەشم كرد، ئەوا دەلین: بئەچەكەكەى واہ... لە قازانجەكە دیمە دەر و دەكەومە ناو زیان. ئای لەو بازارگانییە چەند خراپە، ئەگەر پیاو بوومایە و خۆم بختایەتە گۆنگەرى شەر، ئازاترین پیاو دەبووم، چونكە دەمەوئیت بمرم. ئەگەر ئەوہش پروى دابا، نە دەمردم، چونكە ئەوہى بەھیواى بیت، ھەمیشە ھەر دوادەكەوئیت و ئەگەر برینی ھەموو ئەوانەى لە دەورو پشتمان دەنالین، لە جەستەى مندا كۆبكەیتەوہ، نایكوژن، چونكە تەنیا شتى نرخدار لەناو دەچیت. ديسان دەلیم خوشكى لیم ببوورە كە ترسم لە خەلكى ھەيە و داواى ئاگادارىى خوام بۆ بكە، چونكە بارەكەم گرانە و ھەردوو قاقچیشم بئەھیزن و لەوہش دەترسیم ھەلبخلىسكىم!

-لەيلا خۆزگەم بمزانىبايە ئەو گەنجىيە كەمئەزمونەى تۆ چۆن تواناى ھەموو ئەوانەى ھەيە؟ تۆ بەلاكەى خۆم لا سووك دەكەيت و داواى لىبووردن بۆ باوك و دايكەم دەكەيت لە گوناحەكەيان... خوشكى خەم مەخۆ، داواى ئاگادارىى خوات بۆ دەكەم، خواى گەورە ئاگادار و پشتيوانت بیت.

ھەردوو ھاوڕۆى لىك جىابوونەوہ، يەكەميان بارگران بە خۆشەويستىيەكەى و ئەوى ديكەش بارگران بە بارى سەرشانى. داواى ئەوہ، پۆژگار بەلاى لەيلاوہ بەسستى تىپەپىن و پشوى حەفتە ھات و لەيلاش لە ژوورەكەى خۆى مەسەلەى

سەردانى پىرهى ھەلگىز و ھەرگىز پى دەکرد، ئايا بچىت؟
لەوانەيە يەككى وەكو ژنەكەى دكتور (ك)... لە مالهەكەى بىت
و جارىكى دىكەش ھىزش بکاتە سەر جوانىيە کلۆلەكەى، بەلام
خۆى پياوئىكى چاکە و رەنگە ژنەكەشى وابىت. دلئى بۆ چوون
ئاسوودەيە و وتەى دل زۆر كەم بەدرۆ دەكەويتەوہ.

پىزدارانەترىن جلى لەبەر كرد و ئىوارەى ئەو رۆژە (ترام)
بەرەو ئەويى برد و لەبەر دەرگای مالهەكەى راوہستا و جارىكى
دىكەش دوودلى داىگرت، بەلام دەستى پىش خۆى كەوت و
زەنگەكەى لىدا و دەرگا كرايەوہ و كارەكەرىكى پىر دەرکەوت.
لەيلا گوتى:

-لەوانەيە مالى بەپىز ئەمىن بىت؟ پى بلى: لەيلا.
كارەكەرەكە تىي راما و بەجىيەيشت و چووە ژوورەوہ،
ئىنجا ھاتەوہ بۆ پىيدان!

-خانمەكەم فەرموو... ئەمە ژوورى چاوہروانىيە.
چاوہروانىيەكەى ئەوئەندە درىژەى نەكىشا، تەنيا ئەوئەندەى
ئەوہ نەبىت كە خاوەن مال خۆى بۆ دىدارى ميانەكەى ئامادە
دەكات، ئىنجا بە جلىكى باشەوہ لىي ھاتە ژوورى. عەبايەكى رەشى
بەسەر شانيدا دابوو، كە رووہ رووناكەكەى گەشتر كرىبوو. بە
سلاوى باوئىك بۆ كچەكەى سلاوى لى كرد و لەسەر كورسىيەك
بەرامبەرى دانىشت. بەخىرەيتان دووبارەبووہوہ و وەلامدانەوہشى
دووبارەبووہوہ، لەيلاش بە شەرمەوہ سەرى داخستبوو و ھىچى

نەدەبىنى، كە بەھۋى ئەۋەۋە لەسەر قىسە بېرات و لە دلى خۇيدا
خۆزگەى نەھاتنى خۋاست، بەلام سىنگە فراۋانە گەۋرەكەى
خانەخويىيەكەى جىتى ئەمى تىدا بوۋەۋە و لەو سەرسامىيەى
رەزگارى كەرد، كاتىك بە بزەيەكەۋە پىي گوت:

-ۋەكو پىۋىست خىرا نەھاتم بۆلات، چونكە لە كىتبخانە بووم و
لەنيۋ خويىندەۋەدا قوول پوچوۋبووم و تا نەگەيشتمە شوپىنىك كە
ۋا چاكە، لەۋى رابوۋەستم، ھەلنەستام. ئا بەم شوۋەيە دەبىنىت كە
كەسانى ۋەك من، ئەۋانەى خەلكى پىيان دەلەن زانا- لە خويىندەۋە
بەۋلاۋە ھىچ خەمىكى دىكەيان نىيە. منىش بەتايىبەتى كىتىم كەردوۋە
بە كارى جىددى و گالته و كار و رابواردنم، لەيلا منىش ۋەكو
تۆ بەتەۋاۋەتى پىۋىستم بە دلدانەۋە ھەيە، بەلام دلدانەۋەى تۆ لە
جۇرىكى دىكەيە.

-بىگومان، من كاتى بىكارىم بە دروون و نەخش، يان بە بىر و
ۋەردبوۋنەۋە و رامان دەبەمە سەر، بەلام ئەۋ كاتانە سنووردان و
كەمن، ۋەختە بلەم لە گرانىي كارى رۇژانم نامحەسىنىتەۋە، چونكە
ئىمە لەۋى ھەموومان لە يەكىك لەۋ دوو قامچىيانە رەزگارمان
نابىت، قامچى غىرە و دلسۆزى، يان قامچىيەكەى دكتور (ك)... و
خانمە سەرۋكى پەرىستاران.

-بەلام تۆ لەۋانەى بەر قامچى يەكەم كەۋتوۋىت. ھەتا ماوم
ئەۋ ئەرك و ماندوۋىيەتم بىرناچىتەۋە كە لەپىناۋى ئاگادارى و
شەۋنخوۋنى مندا كىشاش... تۆ كچىكى كەمۆينەيت، من خۇشەۋىستى
و پىزى زۆرم بۆ تۆ ھەيە.

یهکه م وشه ی له و جوړه ی بهر گوئ کهوت: ئه و ریژی دهگریټ... وهخت بوو بگری، چونکه له پړ شتیکی هاته بهر گوئ، که لئی بیبهش بوو و هر ئاره زووشی لینوو، یان له بهرئوه ی له شوینیک داینابوو که به بهر زتری ده زانی له وه ی شیایوی بیت، بویه پیی گوت:

-باوکه لیم گه ری با من سوپاست بکه م، چونکه تو بوویت ناخی منت بوو ژانده وه، من شتیکم پیشکهش نه کردوویت به چاکه و پیاو هتی دابریټ، چونکه ئه وه کاریکه من به جتیه جیکردنی کری و هره گرم. له دللی خو مدا چه ند م هز ده کرد له کری ئه و چه ند روژه خو ش بم که تو لای ئیمه بوویت له نه خو شخانه، بوئوه ی بیم به کاره که ریکی دلسوزت به بن کری، به لام وام هه ستر کرد که ئه وهت به دل نابیت، بویه په شیمان بوومه وه، تو سوزیکت پییه خشیم که سروشت به زوری زانی بمداتی و پیی رهوا نه بینیم! دهوامت بی و هر بمینیت.

-تو دل و دهروونیکت هه یه زور له وه به نرختره که خه لکی دهیزان!

کاره که ره که به قاوه وه هاته ژووری و دوی ئه وه ماوه یه کی بیده نگي به سه ریاندا زال بوو -ئه گه ر تو سنییه میان بوویتایه - جگه له دنگی له سه ره خو فرکردنی قاوه، هیچی دیکهت نه ده هاته بهر گوئ و هیچی دیکهت نه ده دیت، ته نیا ئه وه نه بیت، که له یلا چاوه گه وره کانی به دیواره کانی ژووره که دا ده گپړا، دوی

ئەو ھى قورسايى شەرم كەمىك سووك بوو و وا دەر كەوت كە
ئەمجارەيان بىتت بە پالەوانى قسە كردن، بۆيە گوتى:

-مامۇستاي گەورەم گەرەكە كە تان ھىمن و بىدەنگە و...
جوانىشە... مالە كە شتان بىدەنگە و ھىمن و جوانە!

-ھىمن و بىدەنگى گەرەكە كە لە بەر ئەو ھىە كە لە گەرەكە
نايابە كانە، بە لام بىدەنگىيە كەى: لە بەر ئەو ھىە كە ھىچى تىدا نىيە
مايەى دەنگە دەنگ و ھەرا ھەرا بىت.

بە سەرسامى و واقور ماويىيە ۋە گوتى:

-بۆ گەورەم، مندالى بچوكتان نىيە؟

-نە گەورەش... سوپاس بۆ خوا!

لە مالە كە ھەموويان لە بەر كۆبوونە ۋەى دژەكان پىكە نىن.
لە پەر فنجانە كەى دەستى دانا ۋەك ئەو ھى بىيە ۋىت داۋاي
رۈونكر دىنە ۋەى ئەو گىرقتە پىشەتو ۋە بكات پىش ئەو ھى
لە بىرى بچىتە ۋە.

-گەورەم، من بروام بە خوا و قەزاو قە دەرى ھەيە، چونكە
من خۆم يە كىنكم لە شتە سەيرە كانى ئەو قەزايە، بە لام شتىك
خۆى ھەلدايە ناخم لە ۋەى ئىستا لە تۆم گوى لىبوو! تو مندالت
دە ۋىت و منىش دايك و باوك، گەرەنە كەى من بە فىرۆ چوو
و گەرەنە كەى تۆش بە فىرۆ چوو... بۆچى ھەندى لايەنى ئەم
گەردوونە كامل و تەواۋە و ھىچ كە مو كورپىيە كى تىدا نىيە،
ھەرچەند خوا نە مرىى بۆ ئەوانە دانە ناۋە - كەچى باوكە خۆمان

دەبىنن كەموكۆرىي لە وجود و ھىوا و ئاواتەكانماندا ھەيە!
 كە پال بەسەر قەراغى پەنجەرەكەمدا دەدەم و بە بىرکردنەوہ
 دلئى تەنبايى دەدەمەوہ و چاۋ بە شانشىنى ئاسماندا دەگىرەم و
 ئەقل لە بۆشايى كەشكەلان بەرەللا دەكەم، دەبىنم لە وجوددا
 كامل و تەواوہ و ھەموو لايەكى بە سفتى چنراوہ، ئەوہتا
 خۆر پۆژىك لە رۆژان لە ھەلھاتن دوا نەكەوتووہ و ھىچ
 بەرەستىكىش لە ئاۋابوونى رېئى لى نەگرتووہ. لەكاتىكدا لەناو
 دەچىت و ئەزەلىي نىيە. ھەرودھا ئەوہتا ئەستىرە و ھەسارەكان
 شونىنك داگىر دەكەن و ناشگۆرپىت و لە خولگەيەكدا دەخولنەوہ
 و سەرىشيان لى تىك ناچىت و خۆ ئەوانىش لەئىو دەچن و
 ئەزەلىيش نىن!

ئەوہتا دەريا بە تالىي دروستكراوہ و شىرىن نايىت و
 زى بە شىرىنى دروستكراوہ و تال نەبووہ و نايىت، بولبول
 دەچرىكىنىت، ناقرىنىت و قەل دەقرىنىت و ناچرىكىنىت و ھەموو
 ئەوانەش ئەزەلىي نىن.

بەلام مروڤ پىۋانە شىۋاۋە و ملكەچى گۆرانە و شتىك
 خراۋەتە ژىر حوكمى قەزا وەك ئەوہى قەزا بەتەنيا بۆ ئەو
 دروست بوۋىت! ئەوہتا ئەمە ھىوادارە و بىبەشە و ئەمەشيان
 دەبەخشىت و ھىۋاشى نىيە. ئەمەيان ھەول دەدات و كەمى ھەيە
 و ئەوہيان دانىشتووہ و زۆرى ھەيە. ئەمەيان نەخۇشەدەكەۋىت
 و نامرىت، كەچى ئەوہيان دەمرىت، بىئەوہى نەخۇش بىت...

باشتر نەبوو بۇ ئىمە خاكەرايىمان بىردايە لەوہى ناومان
ناوہ: "ھۆكار و ھۆكارپەيداكار". مادامەكى ھۆپەيداكار زور لە
ھۆپەكەى دوادەكەويت!

بە دوو چاوى تىنووى زانىارى سەپرى كرد.

-نەخىر كچەكەم... خوات بە خۇشەويستىيەكى پاك و
بىگەرد خۇشبوويت، حىكمەتى كارەكانى ئەوت بۇ دەردەكەويت،
خۇ ئەگەر بۇشت دەرنەكەويت، دل و دەروونت لە كارەكانى
دلنيا دەبىت. ئەوہش بزانه كە ياساى قەزا بەسەر زەوى و
ئاسماندا زالە و ھەندى خەلقندە واى بۇ دانراوہ لە ھەندىكى دىكە
رىكويىكتەر و بەردەوامتر بىت. ئەگەر بتەويت مندالان بەسەر
مالاندا دابەش بكەيت تا ئەوہيان چۆل نەبىت و ئەوہشيان
ئاوہدان، يان دارى لىرەوارەكان^(۵) بەسەر بىاباندا دابەش بكەيت!
دواى ئەوہ وا نەبىت كە قەزا چۆن بەسەر مروقتا رىي
گرتووہ، بەھەمان شىوہش بەسەر زەويدا رۆيشتووہ؟ بەلام
حىكمەتەكەمان لەوى دىكەيان بۇ دەركەوتووہ و لە يەكەميان
بۆمان دەرنەكەوتووہ، ھەرچەندە سەپركردنى رىپوہبىيانە و
بىرىكى ھەلەنگوتوو دەلئىت: چ دەبوو ئەگەر خاكى بىابان بە
ھەندىك لەو درەختانە دابپوشرايە و بەم جورە بىابانەكە و
دانىشتووانى لە قرچەقرچى گەرمىى خور رزگاربان دەبوو؟
دواى ئەوہ چ دەبوو ئەگەر دارى دارستان ھەندىكى بەسەر ئەو
-۵- دارستانى سروشتى.

بیا بانه دابهش بکرایه و بیا بانه که و دانیشتوانی له قهره بالغی و پیچ و په نا پرزگاریان ده بوو؟

خوات به پاک و بیگه ردیی خوش بویت، ئه وسا حکمه تی کاره کانیت بو دهرده که ویت و ئه گهر بوشت دهرنه که ویت، ناخت دلنای کاره کانی ده بیت. ئه وهش بزانه شه پری بویه دروستکردوه، چونکه پیویسته و رۆژیک شه یتان له کاره کانی په ک بخره، ئینجا ته ماشاکه سیستم و وجود چون ده بن! کچه که م تو هر ده لئی ناتوانیت دان به ودا بنییت که ژیان ریکوپیکه هه تا نه بینیت "که شیوه یه که له شیوه کانی ئه اندازه". یان زه خره فیکه له و زه خره فانه ی له سه ر کاغز وینه یان ده کیشن و درخت له سه ر شیوه ی ئه و ریک ده خه یان! دنیا وه کو ئامیریک وایه له و ئامیرانه ی چاو ده یان بینیت، که تیکرایان ناریکوپیکن، هه رچه نده سیستمه که ی له شله ژانه که یه تی و ریکیه که ی له ناها و ناهاه نگییه که ی دایه. خوت له چوله وانی گومان لاده به ره و هوگری یه قین.

دهنگی قورئانخوینیک له رادیو، له شوینیک له ماله که ی پیره به دهنگیکی خوش و سازگار ئه وه ی گوته وه: "یهب لمن یشاء اناثاً و یهب لمن یشاء الذکور او یزوجهم زکراً و اناثاً، و یجعل من یشاء عقیماً". هه ردووکیان چاویان به بیدهنگی و لیکتیگه یشتن تیک هه لئه نگوت، چونکه ئاسمان له کاتیکی گونجاودا دهستی خسته کاره که!

دوای ئه وه خانمیکی ریکپۆش که سه رپۆشه که ی به سه ر نیوچه وانیدا هینابوو و وهک تازه له نوێژ بووبیته وه، لێیان وه ژوور کهوت. جوانییه کی له پال پیرۆزی تیدا دیاربوو. له شی نه رمی گه نجایه تی پاراستبوو، چونکه مندالیک مه مکی نه مژییوو. ئه و خانمه له ژنی به ریز ئه مین به ولاره، که سی دیکه نه بوو. له یلا بۆ سلاولیکردنی هه ستایه سه رپ، خانمی خاوه ن مال به هه مان شیوه ی پیره ی خاوه ن مال له یلای له خۆشه ویستی و به خیره اتن و سۆز تیراوکرد و دهروونی پربوو له خۆشی و ههنگاوی زه مه ن سووک بوو و ههستی به وه نه کرد که بووه ته بارگرانی و زۆریش دانیشتوو. قسه کانیان لقیان لی بووه وه و کاروباری جیا جیای گرته وه تا کاتی نانخواردنی ئیواره هات و ههردووکیان زۆریان لی کرد، که له گه لیان بیت تا هه موویان ههستان بۆ نانخواردن.

سێ کورسی له دهوری میزه که هه بوو، ماوه ی نیوانیان لیک دوور بوو. له یلا له سه ره کیکیان دانیشت به رامبه ر به خانم و له ته نیشت پیره و دهستیان کرد به خواردن و ته نانته میزه که ش له کۆبوونه وه ی دژهکان پیکه نین گرتی. بیگومان رهنگه له دلێ خۆیدا گوتبیتی: خۆزگه دایک و باو کم بوونایه! ئه وسه به ختیار ده بووم. بیگومان ئه وانیش له دلێ خۆیاندا ده یانگوت: خۆزگه کچی ئیمه بووایه! ئه وسه به ختیار ده بووین. بیگومان هه ریه که له وان دوای ئه وه له دلێ خۆیدا ئه وه ی دووباره کرده وه، که

پیش ماوهیه‌کی کورت له قورئانخوینه‌که گوئی لنبوو، ئیدی دل
و دهروونیان له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی تئیدا هاتبوو، ئاسوده بوو.
له نانخواردن بوونه‌وه و قسه‌کردنیان درێژه‌ی نه‌کیشا، تا
له‌یلا ئیزنی خواست. پیره ژنه‌که‌ی و له‌یلا و ژنه‌که‌ی جه‌ه‌شت
و گوتی ئیستا دیمه‌وه، دوا‌ی ئه‌وه کتیبیکی خسته نیو ده‌ستی
له‌یلا و پپی گوت: کاتیک له نه‌خش چنن بیزار ده‌بیت، ئه‌مه بکه
به دل‌ده‌روه‌ت، ئه‌مه‌م له رۆژانی لاویدا کریوه و خویندنه‌وه‌ی
بو لاوان به‌که‌لکه.
له‌یلا به سوپاس و خه‌نده‌وه لئی قبول کرد، ئینجا به‌ریز و
خۆشه‌ویستییه‌وه تا ده‌رگا به‌ریکرا.

(۷)

ته نیایی لئ خۆشەت و چێژی لیوهرگرت و بیدەنگی
داگرت کاتی لەسەر میزەکە ی دانیشت و پەرەکانی کتیبە
تازەکە ی هەلدا یەو... ئەو کتیبە یە کەم شتە لەو جۆرە کە
بۆی ریککە و تووہ بیخوینیتەو! یادداشتی کچیک کە یەکیکی
خۆشو یستووہ... چەند باش دەبوو ئەگەر ئەحلام کتیبی لەم
جۆرە ی بخویندبا یەو، بەلکو لە فرمیسکی دێرەکانی ئەوہ ی
دەبینی و لە نالە ی وشەکانی ئەوہ ی دەبیست کە لە گوری
دلە جەنجالە کە ی کەم دەکردوہ و سووکی دەکرد و ئاگری
خۆشەویستی یە کلپە کردووە کە ی دادەمرکاندوہ و کەمیک
خۆپاریزی ی دل بەردی تیدا دەبوو ژاندوہ! بەلام کە و تووہ تە بەر
دەستی لە یلا و ئەویش دەبیت بیخوینیتەو.

دوای ماندوو بوونیکی زۆر، خەو یاری بە پیلووی چاوەکانی
کرد و هەستا چرا ئەسپرتو ییە کە ی لە بن میزە کە دەرھینا
و چایە کە ی خستە سەری و دەستی کرد بە هەلدانەوہ ی
لاپەرەکانی.

۱۸ ی یەنایەر (کانوونی دووہم)

لەسەر دەمی عاشقان نەبیت، من نەمدەزانی خۆشەویستی
چی یە و نە شیرینی و نە تالیم لئ نەچیشتبوو، ئەو کورپە قۆزە
ئاماژە ی خۆشەویستی بۆ کردم و لە دەستی هەلاتم، بەلام
هاتەوہ و سەرلەنو ئئ ئاماژە ی بۆ کردمەوہ.

۱۵ ی مارس (ئادار)

ئینجا من چ ههقیکم بهسه ر ئهوه وه ههیه؟ ئهگه ر پوژیک نه مبینیت له و جیگایه ی رووبه روو چاومان پیک دهکه ویت، که من بو قوتابخانه کهم دهچم و ئه ویش بو کاره که ی، واههست دهکه م که له کاته که ی خوی دواکه وتووه... له شوینیک چاومان به یه کتر دهکه وت که هه رگیز نه دهگورا. به راست و چه پدا ئاور ده داته وه، ئاورده داته وه و قسه یه کی خۆشی وام تیده گریت، که چاوه راستگویه کانی پشتگیری لی دهکه ن...

۲۰ ی مارس (ئادار)

ئه مرق دواکه وتووه، یان زوو هاتووه؟ به لام من چ ههقیکم به سه رییه وه ههیه؟

۲۸ ی مارس (ئادار)

دوامکه وت تا به ماله که مانی زانی، ئه و هیشتا له و شه قامه یه که ئیمه تیندا نیشته جین، یان له وئ له چایخانه یه کی نزیک داده نیشیت و ئه و له دانیشتوانی گه ره کی ئیمه نییه، رهنگه سه رقال بیت، به لام من چیم داوه له و؟

یه که می ئه پریل (نیسان)

به زه بیم پیندا هاته وه و به جوانی وه لامم دایه وه، خوی ره پینش کرد و ملکه چیی نواند و خۆنزیکردنه وه که م قبول کرد و به زه بیم به ملکه چیه که یدا هاته وه. داوای کرد له گه لم دا بنیشیت تا باسی ئه و نارحه تییه م بو بکات، که له پیناوی

مندا دهیکیشیت و دواى ئهوه فه‌رمانه‌که به‌دهست خۆمه. نازانم
چۆن لای دانیشتم؟ دواى یه‌که‌م دیدار هه‌ستم، به‌لام ئه‌وه‌بوو
نه خۆشم ویستبیت و نه خۆشم نه‌ویستبیت، به‌لام ئه‌لقه‌پریزه‌ی
دلّم وه‌کو جاران پته‌و نه‌بوو و ئه‌وه‌ی له‌ ده‌رگا‌که‌ی بدات،
به‌ئاسانی بۆی ده‌کریته‌وه‌.

۱۰ی ئه‌پریل (نیسان)

قسه‌ له‌نیوان من و ئه‌ودا وه‌کو قسه‌ی نیوان برا و خوشک
بوو، تا ئه‌و راده‌یه‌ی که قسه‌کانیم پێ خۆش بوو و بروام به
بیگه‌ردییه‌که‌ی هات، به‌لام ئه‌م‌رۆ داواى ماچیکى لێ کردم...
ماچ! ترسام. مامه‌له‌ی خه‌لکی وا نابیت! له‌دواى ئه‌م‌رۆ یه‌کتر
نابینین... من قسه‌کانتم پێ خۆش بوو و له‌وه زیاتر هیچی دیکه
له‌نیوان من و تۆدا نییه‌...

۱۵ی ئه‌پریل (نیسان)

چاوی پیم کهوت و داواى لیبووردنی کرد، منیش لیم
بووری، چونکه داواکه‌ی به‌ریئانه‌ بوو و دل‌ساف بوو و شتیکی
داوا لیکردبووم که برا له‌ خوشکی خۆی داواى ده‌کات.. شتیکی
که به‌دره‌هوشتی تیدا نه‌بوو، ئاوه‌دان به‌ مانای سۆز و هیچ باکی
به‌ ره‌زامه‌ندی من نییه‌، بۆ ئه‌وه و پێشی ناخۆش نییه‌ که ره‌تم
کردوه‌ته‌وه‌...

۱۱ مایۆ (مایس)

ئەمڕۆ ماچەكە خیرا و لەپەر رووی دا، كاتیك كە هەلۆیستیکی
دلداریببانه لە سینه ما هەژاندمی و نەشده كرا كە ئیمە لەنیو
خەلكیدا بووین لێی تووڕه بۆم، یان گلهیی لێ بكم، تا خەلكی
بیتاگا؛ بەئاگا نەهینم، بۆیە بیدەنگ بووم... بەلام پەرە ی گۆل
یەك لەدوای یەك هەلۆهرین دوای ئەو دی كە یەكەم پەرە
هەلۆهری...

۷ یۆنیە (حوزەیران)

چەند فیلباز و مەكربازە! ئەو كە شوو هەوا یەكی نینگە رانی
لەبارە ی خۆیە وە لە دەوری من دروست دەكات، كاتیك قسەم
بۆ دەكات كە وای بەخە یالدا دیت، ئەو دەمریت بێ ئەو دی
زەمانە رێی ئەو بەدات ئیمە بە یەك بگەین و هیچ باکیکی بە
مردن نییە، ئەگەر لە سایە ی دەموچاوه جوانە كە ی من بیت...

۹ سینیته مەبەر (ئەیلوول)

ئەمە یەكەم ژوانە كە لەگەل مندا نایبەتە سەر، بریا بمزانیا یە
چ شتیك رێی لیگرتوو ه؟ نەخۆشە؟ یان لە رێگا كاریکی ناخۆشی
بەسەر هاتوو ه؟ یان خۆشە ویستیك لەم خۆشە ویستە ی دووری
خستۆتە وە. نە ئەو و نە ئەمە، بەلكو خیر و خۆشییە... من
نیگەرەنم بۆی و ترسم بۆی هە یە.

۱۵ سینیته مەبەر (ئەیلوول)

ئەم جارە یان دوانە كە و ت، بەلكو بە روو خۆشی هات...

نەيخەلەتاندەم و دايىشم نەيخەلەتاندووم... ئەوہ خۇشى دەويم و
منيش دەبيت ئەوم خۇش بویت...

۱۸ى يەنايەر (كانونى دووہم)
خۇشەويستىيەكەمان ساليك لەمەوبەر لەدايك بوو و
هەميشە فريشته بە دەورماندا دەسورانهوہ، بەلام لە دانىشتنى
ئەمشەوماندا، شەيتان سىيەممانە!

من گريام و ئەويش گريا، چونكە ئەمە شتيك بوو پەلەمان
لئى کرد و پيش كاتى خۇى بوو، دواى ئەوہ پۇيشتين... ئينجا
ئەوہ چيىە مادامەكى متمانەى پتەو لەنيوانماندا هەيە؟ ئەو فيلم
لئى ناكات دواى ئەوہى بەنرخترين گەوہەرم داوہتە دەستى...
۲۰ى يەنايەر (كانونى دووہم)

مالويزان خۇم... ئەوہ بۇ رەورەوہ بەپنچەوانەى سوورانى
جارانى دەسووريت؟ ئەو دەيەويت ريبايى لەبەر بگەم، لەكاتيكدا
ئەو ريبايى بۇ دەکردم و ئەگەر توورە بوو، دلئى رازى بگەم،
لەكاتيكدا ئەو دلئى منى رازى دەکرد و واى ليہاتوہ ئەمەرم
بەسەردا دەكات، دواى ئەوہى من پيشنيازم دەکرد و ماوہى
نيوان دیدارەکانمان دوور دەخاتەوہ، هەروەك ئەوہى من
شتيكي قورس و ئيسگران بم!

۱۱ى مارس (ئادار)
دواكەوتن و ناكوكييەكانى زور بوون و كەشوہەوا توز
دايگرت... لەبەر چاوى ئەودا بووم بە ژنيكى ديكە!

۱۳ى ئەپريل (نيسان)

خوايه تۆم ههيه، من چيديکه نابينم... به لکو هيچ که سينک
نابينم، چونکه به رامبه ر هه موو خه لکی کو يراييم داهاتووہ...
رؤيشتووہ بؤ جيگايه ک نازانم کو ييه و دهگه رپته وه، يان
ناگه رپته وه، نازانم.

نه مده زانی که فيلم لي ده کریت و نه شمده زانی که
ده موچاويکی دزيو و ناشيرين له ژير ئه و بويه جوانه دايه! ئه و
سيته ري شه يتان بوو! من به ره و ئامانجیکی ناديار ده روم!
دوايين به شی پيال له چايه که ی خوارده وه، که زورجار ئاگی
لي نه دهما و ئینجا دهستی کرد به قسه کردن له گه ل خوی:
ته نيا خوی به خوی کرد، چونکه که سی لی نه بوو... خوزگه
ئه و دایکم بووايه! ئینجا گریا، چونکه له و شه وه دا دایکیکی
به ئاوات خواست که هيچ مروفتیک پنی رازی نییه... ئه و گوئی
له وه نییه که دایکی شه ريف بيت، يان ناشه ريف، به لکو ئه وه ی
به لای ئه وه وه گرنکه، ژنيک بيت مندالی نه بيت.

ئینجا گه رايه وه و گالته ی به هه موو ئه وانه کرد که خه لکیان
خوشويستووہ، چونکه له خسته براون، هه ندیکيان به خت
ياوهريان بووه و ميرديان ده سته وتووہ، هه ندیکيشيان به خت
پشتی تیکردون و شکست و شه رمه زاريان بؤ ماوه ته وه.

ئینجا جار یکی دیکه هاته وه و گالته ی به خودی خوشه ويستی
کرد، خوشه ويستی وه کو هیوا وایه، چه ندان ته ختی شاهانی
تیکداوه و چه ندان سه ری په راندووہ و موری گیلی به چه ندان

ئاقلەۋە ناۋە. ئىنجا دۋاي ئەۋە پىشى دەلەت: شىرىنە، چونكە سەيرى لايە سەۋزەكەيمان كىدوۋە و چاومان لە ئاستى لايە وشكە لائەكەى نووقاندوۋە.

بەم شىۋەيە لەيلا نىگارى جۆرە ژيانىكى خالىى لە خۆشەويستى و بى ئومىدى كىشا. خۆزگە دەمزانى ئەو جۆرە ژيانە چۆن دەبىت؟

دەنگى قورس و لەسەرەخۆي پىلاو لەسەر پلىكانەكان هات، لەيلا گوتى: ئەو ھەمىشە لەكاتى خۆيدا دىت كە شەپ و گۆنگەر لەنيوان من و خۇمدا روو دەدات، ھەرۋەك بلىي وشەي ئاشتكردەنەۋە بىت. ئىدى سووكىك ھەستا و دەرگاگەى كىدەۋە.

-فەرموو دايكە.

-ئىۋارە باش كچەكەم.

-ئىۋارە باش دايكە.

ئىدى ھەردووكيان لەسەر قەرەۋىلە بچووكەكە دانىشتن.

پىرىژن گوتى:

-كچە خۆشەويستەكەم چۆنىت؟ گلەيىم لى مەكە كە درىغىم

كىدوۋە لە سەردانت، چونكە زستان دوژمنى پىرانە. كەمخەۋىي و كۆكە تىم ئالاون ھەتا ھەموو لەشم تىكشكاۋە و دەلەين: بچۆ بۆ لاي دكتور، بەلام من بروام بەو پزىشكىيە نىيە كە مىردەكەمى كوشت... من زور شت دەخۆمەۋە، بەلام سەرەپراي سووديان، سوود ناگەيەنن، چونكە لەيلا، دارەكە وشك بوۋە

و گه لا دهرناکات با بهاریش بیت. دراوسینکانیشم گلهیی
دریغیکردنم لئ دهکن له سهردانیکردنیان و هیچ حیسابیک بو
پیرییم ناکهن.

ئهم خانمه (ئاماژهی بو ئهو شوقهیه کرد که بهسهر
ژوورهکهی لهیلادا دهروانیتت)، بهردهوام ههر گلهییم لئ دهکات
تا دوینی چووم بو سهردانی.

دریژهی نهدهمی. چووم بو لای سهیرم کرد خه مباره و
دوش داماوہ... ئای خواجه باوک و دایک چ نازاریک دهکیشن
بهدهست منداللهکانیانهوه، ئهوان ههمیشه مایهی سهرئیشهیهکن
بوین که تهواو نابیت.

لهیلا له دلئ خویدا گوتی: ئای خواجه مندالان چ نازاریک
بهدهست باوک و دایکهوه دهچیژن و ئهوان ههنديک جار
سهرچاوهی سهرئیشهن بوین.

کورہ گه ورهکهی قوتابییه له زانکو و تهمهنی بیست ساله و
زیرهکیشه، بهلام لهم رۆژانهدا شتیکی سهیری بهسهر هاتوه:
لئی دهچنه ژووری له ژووری خویندنی دهبینن رهنگ بزپرکاو و
بیدهنگه و تهنروستی تیکچوووه و کهمخهوه و خواردن ناخوات.
دایکی لئی پرسیم تو بلئی چی ئهو بهلایهی بهسهر هینابیت؟ پیم
گوت ئهमे نیشانهی خوشهویستییه.

بهلئ کچهکهم خوشهویستیش نیشانهی ههیه، بهتهواودهتی
وهک نیشانهی ههموو نهخوشییهک، بهلکو نیشانهکانی ئهوهنده

ئاشكرا و پروونن كه وهخته بَلِّم هيچ نهخوشيهه كي ديكه نايانگاتي.

ناشزانين ئه و كچه كئيه كه قهدهر هيناويهتويه سهر رڤي ئه و لاوه بهدبهخته كلؤلّه، كه به كردار چاك بووه و زوريش دهخهوت و دلئيشي خالي بوو؟

لهيلا دهموچاوهكه ئهوي بيرهاتهوه كه ههنديك جار كاتيك له نزيكى پهنجهرهكه بوو، توشى دههات، ئه و نيگايانهي بيركهوتهوه كه تئى دهگرتن و ئه و لئيان ههلدههات، گوتى:

-خوا له ههموو ئهوانه خوڤ بيت كه دووچارى نهخوشيهي هاتوون و چاكيشيان بكاتهوه.

-بهلئى كچهكه، ناخوشيهي و بهلا بهسهر خهلكيدا دابهش بوون و شهوگار ئاوسه و ههموو شتئيكى سهيرى لئى دهبيت. مهسهلهي ئه و كورپه كه مئه زمونه سهيرتر نييه له وهى دوئى بهياني بؤم پئيش هات: بانگى ماستفرؤشيكم كرد، سهيرم كرد كچيكه له ته مهنى تودا، يان كه مئى زياتره، كچيكى لادئىي دهموچاو جوانى پاك، كه جوانى شهرمى پئيوه دياره، منيش ئه وهى پئويستم پئى بوو، لئيم كرى. پئى گوتم: دايه دهبيت ههميشه لئيم بكرى، ئاخىر منيش كچى گهرهكه كه تانم. سهرم سوڤما و گوتم: كچم به ڤوالهت له خهلكى (جيزه) دهچيت، چؤن له گهرهكى ئئمه پيگه يشتووئيت؟ دواي ئه وه ئه وه م لئى زانى كه باوك و دايكى له نزيك ئئمه داده نيشن و كه مردن،

مامی که یه کیکه له هه ژاره کانی (جیزه)، بردییه لای خۆی. ئەو کچه هه موو به یانییه ک داده به زیت بۆ قاهیره، بۆئوهی هه ر ماستیکی که پینیتهی، بیفرۆشیت و دواى ئەوه دهگه ریته وه. رهنگه بیرت بیت که باسی ژنیکم بۆ کردیت ناوی زهینه ب بو. له میژه مردوو و ئەو ژنه پاش ئەوهی میژده که ی مرد بوو به دایه ن له په ناگای (ج)، ئینجا ئەو کچه کچی ئەو ژنه یه.

له یلا به سووکی راپه رى کاتیک هه ستی کرد که دنیا خوشکیکی شیرینی داوتهی و گوتهی:

- به لئى بیرم که وته وه... توخوا ئەوه کچی ئەو ژنه یه؟ سهیره که له وه دایه که هه ردووکیان بازرگانى شیر ده که ن! توخوا دایه له به ره ئەوهی وه ک تو ده لئى پاکوخواینه، پیتی بلئى با ئەو به یانییه نه ی لیره م، بیت بۆ لام، چونکه هه ز ده که م به رچاییم شیرى تیدا بیت.

- بیگومان دیت و توش ریزی لئى ده نیت له یلا.

ئینجا پیریژن خه ریکوو تینی ده دایه به ر خۆی، بۆئوهی هه ستی دواى ئەوهی ئەرکه که ی خۆی به جیهینا و سه رشانی خۆی سوک کرد له و دوو هه واله ی قوورسیان کردبوو، نه شیده زانی که یه کیکیان، یان هه ردووکیان په یوه ندیان به له یلاوه هه یه. ئیدی مائئاوییان له یه کتر کرد و ده رگا داخرا.

هه رچه نده کات درهنگ بوو، به لام چرا نه کوژایه وه و له یلا نه چوووه ناو پیخه فه که ی، هه رچه نده ئەو سه رمایه ی زستان

دهری ددها، په نجره شووشه شکاوه که، که کاغهز جیگه ی
گرتبووه وه، نهیده گتپراهه وه، به لکو گه پراهه وه بو یه که م دانشتني
و جاريکی دیکه گوئی له خوئی گرت دواي ئه وهی خوشکه که ی
دهرکه وت!

ژيان ئه و جیگه هیمن و مهنده نییه وه که هندیک که مئه زمون
و کورتین دهیین، به لکو ده ریایه کی گوره ی پره و به ناویدا
به دواي راهه که ماندا ده گه رتین و ناییین.

به بایه وان^(۱) و سه وله وه به دوايدا ده رۆین، که چی له ژیر پیمان
و جیگه که ی جیده هیلین بو جیگه یه کی دور، ئینجا جاريکی
دیکه په نا بو با دهبه ینه وه و به په له به بایه وان و سه وله وه
ده گه رینه وه و خه م دامانده گرت، که ده بیین راهه که مان جی
گوړیوه! بریا بمزانیایه کینه یان بو زیندووان باشتره: ریکه وت،
یان وازهینان به وهی هه یه؟

دواي ئه وه، پیره مه به سستی چی بوو له وهی دواي
خویندنه وهی ئه و کتبه م لی بکات؟ بیگومان ئه و ئه وهی بینی
که من دیومه و زیاتر له وهی دیومه. ئه و کومه لگایه کی دیوه
که مونه یان دیت له چه ندان چه شنه خوشه ویستی، هندیکیان
مه راننه و مالان ئاوه دان ده که نه وه، هه شیانه چه په ل و پیسن
په ناگایان ئاوه دان ده که نه وه و ترسی ئه وهی بو من هه بوو که
نه فرینی باوک و دایکم بهرکه ویت، دواي ئه وهی ژيانی لی

شیرین کردم.
۶- الشراع.

پیره، خوا ئاگادارت بیت و بتپاریزیت! هیچ له من مهترسی،
چونکه من له لوجی ژیانم و تەماشای چیرۆکه که ده که م و بۆ
دیمەنە ئازار بەخشە که ده گریم، بۆ ئاوازه خوۆشە که ش خوۆشی
دامدەگریت، بەلام من نه ئەکتەرم و نه گۆرانیش دەلیم.
له کپی و بیدەنگیی شه ودا لیدانی سهعاتیکی نزیک زرنگهی
هات و له یلا به ودا زانی که نیوه شه وه، چوو و ناو جیگا که ی،
بۆئەوهی پیش خوۆر بکه ویت له ههستاندا.

(۸)

دوینج شه و خهویکی خوښ و ئاسوودهی لیکهوت. که
خه بهری بووه و دلخوښ و دهر وون ئاسووده بوو. ئه ونددی
پئ نه چوو که یه کیک له دهر گای دا... دیاره شیر فرۆشه که یه.

- به یانیت باش خانمه که م... خاوهن ماله که فه رمانی پئ کردم
هه موو به یانییه که سه رکه وم بو لات تا شیرم لی بکریت. له
چاکی و پاکو خاوینی ئه و شیرهی پیتی ددهم دلنیا به، من له و
جۆره که سانه نیم که ئاوی تی ده که ن، یان ساخته ی تیدا ده که ن.
له یلا مه به سستی شیره که نه بوو، به لکو ئه و خه یالی لای شیر
فرۆشه که بوو. به هه موو هه ست و نه سستی تی راما و له
هه موو شتیکی ئه و کچه ورد بووه و ویستی هه ستیت و
ماچی بکات، به لام ئه وهی نه کرد، نه وهک پئی بلین شیت بووه.
ئه و دمه شیری له مه مکیکی پاکی مژیوه. له و چاوانه راما
که ئه ویش به مندالی تیان راماوه و ئه و له ش و لاره جوانه ش له
کو شیکدا راکشاه، که ئه ویش تیندا خه وتوو، به لام له وه زیاتر
هیچی نه گوت که پاره ی شیره که ی دایه و پئی گوت: خوات
له گه ل. کئ ده زانیت رهنگه دوا ی ئه وه گوتی تی: "خوشکی"، به لام
به دهنگیکی نزم وهک گوته ی سوژی ویزدان.

له ماوه ی مانگیکی ته واودا، هیچ به یانییه ک جگه له پوژباش
و دیدار و قاپ پرکردن و نرخ ی شیره که و مالئاوایی زیاتر،
شتیکی دیکه له نیوان ئه و دوو کچه دا پرووی نه دا، به لام دل زور

شتى تىدايه، وهلى زمان بىدهنگه و باس له هيچ شتىك ناكات،
دواى ئه وه ئه و رۆژه هات كه قسه يان كرد.

ئو به يانييه رۆژى هه ينى بوو كه وكه ب له كاته كه ي خوى
دواكه وتبوو و له يلا دوايين كه س بوو كه هات بۆلاى. هه ر كه له
پليكانه كان سه ركه وت له ده رگاي دا، له يلا بينى كه ئه و ماندوه
و هه ناسه بركىنى پى كه وتوه. سۆز و خوشه ويستيه كه له دايدا
كه وتنه جووله، كه داىكه هاوبه شه كه يان خستبوونيه ئه وى و
پىي گوت:

- نه خير... گرىنگ نيه كه شيره كه وه رگرم، گرىنگ ئه وه يه
تو پشوويه ك بده يت و به سيته وه... وه ره ئيره كه سم لانويه
دانيشه تا هيزيكت به به ردا ديه وه.

دوو چاوى ره ش له گه ل دوو چاوى سه وز تىك هه لئه نگوتن
تا هوى ئه وه بپرسن. سۆزيكى زور له لايه ن كچىكى
ره وشته رزه وه!

ئه وه نده ي پى نه چوو كه هاته ژوورى و له سه ر زه وى لى
دانيشت، به لام له يلا له سه ر كورسيه ك داينيشاند.

- خانمه كه م داىكى نهرم و به سۆزت هه يه، به راستى زور
ماندووم، ئه وه بينه به رچاوى خوت- هيشتا شه و زورى به
به ره وه ماوه، هه لده ستم، مه ر و مالاته كه ده دوشم، شيره كه له
قاپ و قاچاغان ده كه م، ئىنجا له گه ل گه ردى به يانى ديم بۆ ناو
شار، بۆئه وه ي كه خه لكى شار له خه و هه ستان من له وى بم. كه

له شیر فرۆشتنیش بوومه وه، له گه ل دهسته خوشکه کانم دهچینه
سهر رپی ئۆتۆمبیلیک و پیکه وه کریکه ی ددهین و له شوینیکی
نزیك گونده کانمان دامانده به زینن... به لام له گه ل ئه وه شدا -
سوپاس بۆ خوا- بهختیار و دلخۆشم.

تۆ بلی زیندوان چی له دنیا وده دست بینن؟ پاروویهک
و پارچه په رۆیهک، دواى ئه وه هه ژار و دهوله مه ند هیچیان له و
خاکه نابیت، مه گه ر ئه وه نده نه بیت که به شی پشتیان بکات،
چونکه مولاکیه تی له وئ یه کسان ده بیت، هه روه ها به ش و
به رکه وتنیش یه کسان ده بیت. پاشان ئه گه ر خه میش بخۆین،
ئایا خه مخواردن هیچ دادیکمان دهدات؟ که واته با پروخۆش
بین... به یانیان هه لده ستم بۆ مانگا دۆشین و گۆرانى ده لیم،
دواى ئه وه به رینگادا ده رۆم وه ک ئه وه ی گۆرانى بلیم هه ی
شیر، هه ی شیر ده که م، ئینجا بۆ گه رانه وه سواری ئۆتۆمبیل
ده بم، من و دهسته خوشکه کانم و له و کومه له ی ئیمه تیپیک
پیکدیت گۆرانى گونده کانی خۆمان ده لیین، به لاشمانه وه گرنگ
نییه گویره کان پینان خۆشه، یان نا، مادامه کی ئیمه خۆمان
پیمان خۆشه.

گالته م پی مه که من ده زانم که قسه که ی منت به دل نییه، چونکه
وشکی لادی تی تدايه و ساف و لووسی و مشتومالی شارى
پیوه دیار نییه... ببووره، سوپاست ده که م و هه ساومه ته وه و
ئیدی هه لده ستم.

-نا نا كه وكه ب، ئه و ماوهيه بهس نيه و من پيم وايه
له كارهكهي خوت بوويته ته وه و منيش هيچ كاريكم نيه و
به ته واوه تي به سيوه و پيشم گوتي من ته نيام و كهس
ناره حهت ناكات.

-ئه و جوانيه بو به ته نيا ده ژي؟ ئه گهر له لادئ بای، ئه وا
به كوتهك و تفهنگ جوانيه كه يان ده پاراستي، به لام پاراستني
جواني له شار ئه وه يه كه بخريته روو و ده ربحريت. خانمه
گه وره كه م ئه مه هيچي تندا نيه، چونكه من هيرشبه ر نيم، به لكو
ئه مه جياوازي بو چوونه.

-خو توش جوانيت، ئه ي جوانيه كه ي تويان به كوتهك و
تفهنگ نه پاراستوه؟

-جواني من شايه ني هه موو ئه وانه نيه.

له يلا به گالته كردنه وه گوتي:

-كه واته ته نيا كوتهك به سه و پيوست به هه ردوو كيان
ناكات.

-نه زاني بو خه لكي ديكه يه، نهك بو تو، جواني هه ژاران
ناپاريزيت... ئيمه جوانيمان لا سووكه و ده وله مه ندانيش دزيويي
ده پاريزن. ئاخو ئه وه كوليرديه پيي پيخواست كردوه و
ده موچاوي رهش هه لگيراوه و چاوي له خه و كردوه! له گه ل
ئه مه شدا گوتم: من به ختيارم، خو ئه گهر كه نه فت و ماندووش
بم، ئه وا كه نه فت ييه كه م دريژه ناكيشيت، چونكه شوو ده كه م و

پیاویک شان دەداتە بەر باریک که مئینهیی هەلگیرتیوو.

لە یلا بە خەمبارییەو هە گوتی:

ـئاخر دەبیت پیاویک بارگرانیی مئینهیی هەلگیرت!

ـئەمە شتیکیە که هەموو کچیک بەدویدا ویل و عەودالە،
هەیانە شەرم و شکۆ دەکاتە هۆکار بۆی و هەشیانە شانازی
بەخۆکردن دەکاتە رینگایەک بۆ گەیشتن پێی، بەلام یەکه میان لە
هەموو حالیکدا سەرکەوتوو دەبیت و ئەوەی دیکەیان تەنیا لە
تاقە حالیکدا سەرکەوتوو دەبیت.

ـحیکمەت و ژیرییت لە مەمکی زەینەب مژیو!

سەرسامی و واقورماویی لە کەوکەبدا دەرکەوت.

ـگوو مەدەییە من سەرگوزشتەکەت دەزانم و توش
سەرچاوەکە ی دەزانیت و سەرگوزشتەییەکی شەرەفمەندانە یە.
ـئاھ... بیگومان ژنە خاوەن مالهەکیە... ئەمە شتیکی وا نییە،
چونکە بەم زوانە بە بووک دەچم، ئەری دەبیت شتیکی لەمەدا
هەبیت ببیتە مایە شوورەیی و نەنگی خانمەکەم، بەلام بۆ؟
یارمەتی میتردەکەم دەدەم ئەگەر پێویستی بە بازووی من بیت،
ئاخر ئەمە دەستووری گوندە، بۆ ئەمەش هیچ شوورەییە کمان
پێ ناگات.

لە یلا پێی ناخۆش بوو، چونکە وای هەستکرد که ئازاری
پینگەیاندبیت و ناوی دایکی، بێ ئەوەی هەستی پێ بکات، لە
دەمی دەرچوو، چونکە دایکیکی هاوبەشە، بەلام کەوکەب
بەوەی نەدەزانی.

له یلا گوتی:

-منیش له پیناوی کولیردا به تهنیا ده ژیم، ئەمەش بوو ته
هۆی پینخواست بوون و روخسار رەش هەلگیران و چاوشمی
له خەو کردوو... بەلام بەختیارم.

-ئای خوایه! ئیمە واماندەزانی که کویره وهری تهنیا له نیو
کوخه که دایه و له پشت شووشه ی درهوشاوه و پەردە ی
شۆربوووه، بەختیاریه کی زۆر ههیه، که چی له شاریش
کهسانی بەدبەخت هەن. ئەمدەزانی ئەو ه ی نووستوو، بەدبەختە
و ئەوهیش که هەول دەدات شیر ی بۆ بەریت، بەختیاره! ئەو ه له
دڵایه... ئەو ه له ناخه وهیه... له بۆشایی ئاسمان نییه... دەبا له
ناخی خۆمان داوای بکهین.

خانمەکه م ریم بده برۆم، چونکه وا ههست دهکه م که له
قسه کردندا سه رکه وتوو نه بووم و بشم بووره ئەگەر هه له یه کم
کردبیت، من تهنیا شیرفرۆشیکم و هیچی دیکه نا.

ئەگەر بتدبایه دوا ی ماوه یه ک له نیوان دەسته خوشکه کاندیا
له سه ر ئۆتۆمبیله سه ر والا که دا قورگی خۆی به گۆرانیکوتن
ماندوو کردبوو و قاپی به تالی شیر ی کردبوو به دهف و
گۆرانیه که ی له سه ر ئەو ریتمه دهگوت، دڵیا ده بوویت له وه ی
که زیده رۆیی دهکات له وه ی که ده لیت گوا یا بهختیاره و
باسکردنی بهدبەختی و دانیشتن له گه ل بەدبەختاندا دوور، یان
نزیک کار ناکاته سه ر بهختیاریه که ی ئەو. زه مانه رۆیشت و

ههنگاوی هه‌لینا و هه‌موو پوژیک قاپه شیر له ژووره‌که‌ی له‌یلا
پر ده‌کریت و هیش‌تاش دل هه‌ر پره و زمان بیده‌نگه و نه‌نییه‌که
ته‌نیا له‌کن لایه‌که!

ئه‌وه‌تا که‌وکه‌ب هه‌ر ده‌لئی ئه‌ستیره‌یه. شیره‌که‌ی به‌تالکرد
به‌رووخوشییه‌وه به‌و که‌سه‌ی گوت که به‌خانمه‌گه‌وره‌که‌ی
خوی ده‌زانی:

-خانمه‌که‌م... ده‌بیت ئه‌مرۆ لات دانیشم، چونکه پاش ئه‌مرۆ
چاوت پیم‌ناکه‌ویت، یان به‌لای که‌مه‌وه نامینیت، مه‌گر زه‌مانه
خوی حوکم بدات و میزده‌که‌م پینگام پی بدات.
له‌یلا دۆش داما و وهخت بوو هه‌ردوو چاوی فرمیسک
بریژن، به‌لام خوی گرت و زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی خسته‌سه‌ر لیوان،
ئینجا گوتی:

-که‌واته به‌م نزیکانه به‌بووک ده‌چیت!
-دوو سبه‌ی... سبه‌ینی شه‌وی پینج شه‌مه‌هه‌نه‌به‌ندانمه و
گواستنه‌وه‌شم دوو سبه‌یه‌شه‌وی هه‌ینی.
-پیم‌ناخۆشه‌که دوا‌ی ئه‌وه نه‌تیینم!
-که‌س ئه‌وه‌ی پی نه‌گوتووم.
-چونکه به‌که‌ست نه‌گوتووه (هه‌ق بوو بلی: ئاخ‌خوشکی
که‌سی دیکه‌نیت له‌من به‌ولاره، به‌لام ئه‌وه نه‌نییه‌که‌بوو
نه‌یدرکاند).

-له‌مرۆ به‌دواوه شیر له‌که‌س ناکرم، چونکه بۆیه‌هۆگری

ببووم له بهر ئەم دەموچاوه ت.

-خانمەكەم ئەمە سۆزێكى زۆره و ويستى بپرات.

-خەمى پى دەخۆم كە ناتىنمەوه.

لاى دەرگا ماچى كرد. بەشەرم و سەرسوڤماوييه وه گوتى:

-تۆ بلى چى نىوانى من و توى وا پىكه وه بەستىت؟

خانمەكەم من له وانه نيم هاوشانى تۆم.

-ههچ شتىك... ههچ شتىك... ئەوه... ئەوه تەنيا شيره و بەس.

هاورپيه كهى تينه گەيشت مەبەستى چيه و بۆ هەتاهەتايە

ئەستيرهى خوشكايه تيه كى كز له ئاسوى ژيانى ئاوابوو.

دلى ئادەمىزاد چەند سەيره و نهينى خوا له ودا چەند ناديار

و شاراوويه! تاكه كه سىك نىوان ئەو و دنيا بەيهك دەگەيه نيت

و تاكه كه سىكش نىوان ئەو و دنيا ليك دەكات و ليكيان جيا

دەكات وه و ئەگەر ئەوكە سەى بينى، ئەوا دنياشى ديوه و ئەگەر

ئەو كە سەشى له دەست چوو، ئەوا دنياشى له دەست چوو،

چونكه تەنيا بەهوى ئەو ريگايه وه دنيا دەبينت.

بە سروشت خوى بە رووناكى دروست نه كراوه، بەلكو

رووناكى له شتىكى ديكە وەر دەگریت. هەستياره ئەگەر بیدەنگ

بوو، بیدەنگه ريشه ئەگەر خالىي بيت، له چنگه گۆشتىك بەولاوه

ههچى ديكە نيه.

مروڤ بەيانى، يان ئىوارەى بەسەردا ديت و دنيا دەبينت،

دنيايه كى ديكه به جيا له وهى ئەو دەبينت و بيگومان ئەو

دنيايه هر ههمان دنيايه و نهگوراوه و تهنيا ئهوهيه كه تاكه مروفتيك له بهرچاوى ئهوى گورپوه و چندان كهس پيش ئيستا له بهرچاوى بزر بوون و هيچ شتيكيان تيدا نهگورپوه، چونكه دلى ئه و بههوى ئهوانهوه دنياى نهدهبيني و ئهوانيش ريگاي ئه و نهبوون بو دنيا.

سهيرهكه له وهدايه كه داگيركهري دل به ئيجگارهكى له بهرچاوى ون نابيت، بهلكو ئاسه واريك له دواى خوئى رادهكيتشيت؛ پيى دهلين يادگار و ئهويش پووختهى ئه و شتهيه له لايهن ئارهزووخوازي دلگرتووهوه، خوشهويستهكه دهيكات و شريتيكه وينهكانى يهك به دواى يهكدا دين و ئهوه نيشان دهدهن، كه ههردوو هوگر له سهر شانوى ژيان نواندوو يانه، بهلام پيگه نين تيندا فرميسكه و سه ماكر دنه كهش پهركمه، ههروهك ئهوهى چيروكه كه له بههشت نوينرابيت و شريتكهكى له دوزهخ پيشاندرابيت.

(۹)

چوار کچ بوون له نهخوشخانه، که شهو راشکاو برینی
نهخوشهکان نازاری شکا، ژووریک کوی کردبوونهوه و له
دهوری میزیک ئالابوون و به ئانیشکیان پالیان دابوو به
میزهکهدا و هندی کلاؤچکهکهیان بهسهر یهکترا لاریبوونهوه،
بهرادهیهک که سهریان لیک نزیک ببوووه. ئهگهر یهکیک بهویدا
تییهریبایه و ئهوانی بهو شیوه دانیشتنه بدیبایه، هیچ گومانی
لهوهدا نهبوو که ئهوان خهریکی سازدانی کاریکی گرنگن.

یهکیک له دانیشتوووهکان به دهنگیکی نزم گوتی:

-خانمی سهروک وهک فهرومانت پی کردووین له کات و
شوینی خویدا هاتووین و لهوانهیه بو خزمهتیک روومان لی
بنییت، ههندیک لهو چاکهیهت بدهینهوه لهوهتی هاتووینهته
نهخوشخانه ههرسیکمانت تیدا نووقم کردوو!

بایهخیکی زور لهسهر دووهکهی دیکهدا درکهوت و ئاورپان
دایهوه و گوتیان:

-بیگومان.

خانمی سهروک زیاتر بهسهریاندا خواربووهوه و دهستی
کرد به چپه.

-ئیهوه لهوه دلنایان که کچی منن و من بهرژهوهندی ئیهوه
دهخمه سهرووه ههموو شتیکی دیکهوه، وپرای ئهوه، من
دوووربینم و شتگهلیک دهبینم که ئیهوه نایبینن و له پشتی

دیواریشه وه هیچم لی ناشارریتته وه. ئیمه هه موومان له م نه خوشخانه یه به هوی کچیکه وه هه ره شه مان لی ده کریت و هه ره ئه وه له ریگای پله به رزبوونه وهی ئیوه ده وه ستیت و هه رچی چاکه و سۆزه ته نیا بۆ ئه وه، بی ئه وهی هویکه بۆ ئه وه بزانی. ئیوه خۆتان ده زانن که دکتور (ک)... پیاویکه دلی باشه و زور دووره بیرۆکه یه ک بگوریت که له باره ی که سیکه وه پیکهیناوه، تا به بی هیچ گومانیک بوی ساغ ده بیتته وه، که ئه و بیرۆکه یه له سه ر بنچینه یه کی بیهیز و کز دامه زراوه.

ئو کچه ش له یلای هه لگراوه یه، که به جوانی خوی و ئه و نه رمیه درۆینه ی به چاکه دروستی کردوه، دلی نه خوشه کان و پزیشکه کانی بۆ لای خوی راکیشاوه. دنیاش کچه کانم، هه ول و تیکۆشانه و من له و که سانه م که بروام به وه هه یه بۆ گه یشتن به ئامانج، هه موو ریگایه ک ره وایه. بۆیه پیویسته له سه رمان هاوکاری یه کتر بکه ین، که ریگای پی چۆل بکه ین، دنا هه ر به کۆسپ و ریگر ده مینیتته وه له ریگای ئیمه دا.

ئو جوړه کچه هیچ ده رگایه ک له به رامبه ر جوانیه که ی داناخریت و ئیمه ش کاریکی گه وره و خراب ناکه ین و ئه و رۆژه ی ئه م نه خوشخانه یه به جیده هیلت، ده توانیت له نه خوشخانه یه کی دیکه، یان هه ر جیه که دیکه ی بیه ویت، شوینیک بۆ خوی په یدا بکات، به لام مانه وه ی، ئه وه خۆتان ده بیینن: که سۆز و سه رمووچه ی له لایه ن دکتور (ک) ده وه... هه یه و له لایه ن

نەخۆشەکانیشەو بەخشیش و دیاری و سەیرترین شت که دیم لەو پۆژانە، کراسیکی گرانبەهای لەبەر کردبوو، که چوار سال لەمەوبەر هیچ پۆژیک لە بەریم نەدیوو. هەر ئەو شە که خەو و خۆراکی لی هەلگرتووم، بۆیە بۆم خستنه‌پوو، چونکه متمانەم پیتانە و هیوام وایە که دەستی یارمەتی بۆ خۆتان درێژکەن پیش ئەوەی بۆ منی درێژکەن. لەیلا تارماییەکی تۆقینەر و مۆتەکەیه‌کی قورسە.

یەکیکیان گوتی:

-خانمی سەرۆک، ئەوەی تۆ دەیلی راستە و فەرمانیش بۆتویە و خۆت بزانی فەرمانت بە چییە و ئیمە سیبەری تۆین و بەری چاکەیی ئەو دەستانەتین!

هەموو لایەکی پیلانەکه داریژرا و هەر ئەکتەریک پۆلی خۆی زانی و هیچ نەمابوو ئەو نەبیت، که پەردە هەلداریتەو! بۆئەوەی ئەوەی لە نەخۆشخانەیه بە چاوی خۆی ئەو چیرۆکه ببینیت که بە شەو سازکراوو.

بیگومان لەیلا لەنیو پیخەفەکه‌ی خۆیدا وەک فریشتەیه‌کی پاک و بیگەرد نووستبوو و خەونی خۆش بەدەوریدا دەسوورانه‌و، یان رەنگە خەوتبیت بی ئەوەی خەون ببینیت، بەلام نەیدەزانی که چ شتیکی لەبارەیی ئەووە ساز و جیتەجی دەکریت و نیازی گلاو و چەپەل بەسەر نیازە پاکەکانی ئەودا زالکراو و چ بزوتنەوێه‌کی زالمانە بەسەر ئەو بێدەنگییه

رازیه بی خهوشه ی ئه ودا دهگوزهریت.

پوژیک و دوو پوژ تیپه رین، پوژ بووه و جلهکانی له بهر کرد و قژی داهینا و پیگای نهخوشخانه ی گرت بهر، بی ئه وهی بزانیته به دوومی^(۷) خوی تیدا مه لاسداوه و له وانه ی سلای لیکردن، ئه وانه بوون که دوینی کوبوونه وه و پیکه نین له سه ر لیویان بوو، وهک ئه وهی هیچ قسه یه کی خراپیان له باره ی ئه وه وه نه کرد بیته.

ئه حلام پیی گه یشته و به بزیه که وه پیشوازی لیکرد:

- به یانییه کی گهش و جوان بو ئه و به ژن و بالایه و به ختیکی به ختیارانه بو ئه م جوانیه! له یلا ئه م به یانییه وهک گولیکی ئاورنگ بهرکه وتوویت... خوا له چاوی بهد بتپاریزیته.
به پیکه نینه وه تۆقه یان کرد.

ئینجا ئه حلام خوی بو له یلا لارکرده وه و ماچی کرد. له یلا

گوتی:

- ده لئی له سه ر سه فه رین... رهشایی شه و ئه و هه موو ناخوشیه ی لی ناکه ویتته وه.

گوتی:

- پاداشتی ماچ و نابیته، تو زور له پیویست قورس و گرانتی و جاریکی دیکه تا خوت داوام لی نه که یته، ماچت ناکه م و ئه گه ر پییشی قایل نیت بۆم رهت که ره وه سوپاسیشت ده که م.

۷- شوم.

به سووکی و ریگ ئەندامییەوه تەختە ی روومەتە
ئەسمەرەکە ی بۆ بردە پیش و لەیلا ماچی کرد و گوتی:
-ها، لەوہی خۆت خۆشتر، ماچیک بە قازانجەوہ.
دوای ئەوہ بە سووکەلەیی ھەریەکەیان چوو بۆ لای کاری
خۆی.

دەتگوت ئەو ھەلۆیستە ی نیوانیان مائئاوایی بوو، پیش
ئەوہی کات و ساتی مائئاوایی بیت و زۆرجار خەلکی لە
بەرامبەر دۆستانیان ھەلۆیستی سەیر دەنوینن، کە دوای ئەوہ
رۆژگار خۆی لێکی دەداتەوہ کە بۆ ھەست و نەستی دل و
دەروونپاکی دەیگێرنەوہ!

گەرمە ی کار دەستی پیکرد و لەکاتی نانخواردنی نیوہرۆدا
ھەندیک ھینوربووہوہ و لەو ماوہ کەمەدا فیتنەکە بیچووی خۆی
ھەلھینا و لەیلا نانی نیوہرۆی خوارد کە دوا کولێرە ی بوو لەوئێ.
لەیلایان بانگ کرد بۆ لای دکتۆر (ک)... و ئەمەش شتیکی
سەیر نەبوو بۆ ئەو، بۆیە خێرا چوو بۆ لای و لێی چووہ
ژووری، بەلام کاتیک کە دکتۆری بینی نیوچەوان گرژ و
دەموچاوی تیکچووہ، زراوی چوو و خەریک بوو بگەریتەوہ.
لە دلی خۆیدا گوتی کە ئەو توورەییە بەھوی ئەوہوہیە، بۆیە
راوہستا و چاوہ گەورەکانی کردەوہ وەک ئەوہی لێی پیرسیت،
دکتۆر ئاماژەییەکی بۆ کرد کە دانیشیت و ئینجا فەرمانی دا
دەرگاگە داخرا.

-گویم له شتیکی گه وره بووه...

ویستی تف قووداته وه، به لام تف له زاری وشک بیوو،
چونکه ئه و تۆرپی بوی هه لدرابوو و له نیوان نه هه نگان
ده ریهینابوو، خه ریکبوو دادر دادر ده بوو...

له سه ر قسه که ی خوی رۆیشت، گوتی:

-به لئ، کاریکی گه وره یه... بریارم دابوو لیتی بشارمه وه،
به لام وام به باش زانی به روتیدا بده مه وه.

تۆ دئییه که ی من ده زانیت...

دئییه که... له نزیك قاهیره.

-به لئ گه وره م دکتور.

-ئه وهش ده زانیت که له مه زراکانی ئه و دئییه هه لگیراویته وه...

به سه رسامی و تیمانه وه گوتی:

-ئه مه و ئه وه ده زانم، به لام چ شتیکی ئه و دووانه به یه ک
ده به ستیته وه؟ گه وره م وا له سه رخۆ مه مکوژه و به په له
نه شته ره که بخه برینه که وه، چونکه به رگه ناگرم!

به توورپی گوتی:

-ئای که کچیکی ناسکی، ئیوه هه میشه به و درۆ و
بووختانانه ی به سه ر پیاواندا تیده په رییت، خه وشه کانی خۆتان
ده شارنه وه، (لیره دا شایه دی ژنه که ی هاته وه بیر، چونکه
کاته که له بار بوو). ئه و رۆژهی که له په ناگا ده رچووی له
به رده می خۆم بازنه زیره که ت ره تکرده وه و قبوولت نه کرد،

بۆئەوهی نمونەى پاکی و قەناعەت پىشان بەدەیت و سۆز و شاگەشکەبوونىش لە دل و دەروونى مندا بورووتىنیت... دواى ئەوهى که دالەشم دايت و خيتر و چاکەى خۆم بەسەردا باراندیت، کوفرانى ئەو چاکە و پیاوەتییەمت کرد و گوتت گوايه من باوکتم و یەکبوونى شوینەکان بەلگەى ئەمەن، من بۆیە سەرم لەو پەناگایە دەدا، چونکە توى لیبوویت و هەلبژاردنى تۆش وەک پەرسناریک لە نەخۆشخانەکەم لەخۆرایى بەگالته نەبووه، بەلکو ئەوه چاکەیهکی نەتینییه لە باوکیکەوه دەگات بە کچەکەى، بى ئەوهى کەس پى بزانیت. چۆن زاتى ئەووت کرد که میحراب بەردباران بکەیت و پاکی و سپیایەتى و بیگەردىی ژيانم بەو درۆیه گەورەیه پىس بکەیت؟ بۆ منیک که هەر لە گەنجییهوه دلّم بە مزگەوتەوه بووه و هۆگرى بووم و هیچ گوناھیکم نەکردووه؟ نا، نا، لەتوانامدا نییه لەمرو بەدواوه قبوولت بکەم، برۆ لەبەرچاوم ون بە و من کار و خزمەتى تۆم پىویست نییه.

زەوى و ئاسمان سوراندیانەوه و لیلايیهک بەسەر چاويدا هات، بەرپادەیهک هیچ شتیکی نەدەدیت، بەلام دنیا لەبەرچاوى وەک تارمايى سەماکردوو وایوو. هیچ شتیکی بۆ نەمابووهوه، جگە لە گریان، بۆیە گریا، بەلام فرمیسک چەکنکی بینکاره بوو، که کەمیک هۆشى هاتەوه بە بەردا قسەى کرد:

-گەرەم رېي ئەرەم پې دەدات تا بزەنم سەرچاوەی ئەرە
هەرەهە کەيە؟ دواي ئەرە بەلکو درۆ و ناراستی ئەرە قەسەت بۆ
دەرکەوئیت کە کردوویانە!

-سەرچاوەی هەرەهە کە؟ خەلکەيکی زۆر، نەخۆشخانە کە پەر
بوو هەرە و جەمەي دئیت، بەلام سەرچاوە کەیت بۆ دئیم.
دەستی بە زەنگە کەرە ناو خزمەتگوزاریک هاتە ژووری و
پېي گوت:

-فلان ژنم بۆ بانگ بکە.

یەکیک لەرە سەیانەي تەرە کەیان بۆ نابوو هەرە، هاتە ژووری و
بۆ بەدبەختی لەرە مەوویان فیلبازتر و ساختە چیتەر بوو. دکتۆر
تۆمەتە کەي خستەر پوو و لەرەگەل لەرەیلەر پوو بەرەووی کردەرە،
ئەرەیش بەرەوویە کەي هئیمنی پەر لەرە بئیشەر مئیی پوو لەرەیلەر
کرد، ئینجا ئاخیکەي هەرەلکیشا و جاریکەي دیکەش پوو لەرە دکتۆر
کردەرە و بە خۆگیل کردەرە گوتی:

-گەرەم دکتۆر، نەرەمدەزانی ئەرە وندرە توورەر دەبیت و
نەرەمدەزانی، کەرە هیچ زیانیکەي بۆ لەرەیلەر دەبیت. شایەدە کانی
دیکەش ناسراون و نەخۆشخانە هەرەمووی بەرە دەرەزانییت
و لەرەوانەشە ئەرە هەرەهە کەرە لەرە ئیمە، بە خەلکەي دیکەش
گەرەیان دئیت... و من هەر ئەرە وندرەم لەرە... لەرەیلەر هیچتەر هەرە بئیلیت؟
هەرەلوئستی ئەرە ژنەرە شایەدەر ئەرە هیز و توانایەشی بۆ
نەرەهئیشتەرە، کەرە توورەر بوونی دکتۆر بۆي هئیشتبوو هەرە و

دواړوژى خوى هينايه بهرچاو و همموو دنياى له بهر چاو تاريك
بوو و برپاردانى لانهما و خوړاگرى و توانا پشتيان تيكرد و
جلهوى له دست بهرله لا بوو، نه يتوانى نه و به سه رها ته قورسه
له خوى دوورخاته وه و له وه زياتر كه دووچاوى فرميسكاويى
به هر دوو كياندا بگيريت، چيديكه ي نه كرد و ته نيا گوتى:
-من نه و قسه يه م نه كردوو، هر چه نده تو بو ت ساغ
بوويته وه كه نه وه م گوتوه...

دهستى كى خيرا له درگا كه ي دا و خاوه نه كه ي چاوه روانى
نه وه ي نه كرد تا ريگاي پي دهر ريت، درگا كه ي كرده وه و هاته
ژوروى و نه و يش له ژنه كه ي دكتور (ك)... كه سى ديكه نه بوو،
كه كاريكى بو پيش هاتبوو، بويه هاتبووه نه خوشخانه.
له گه ل مي رده كه ي سلاويان له يه كتر كرد و ئنجا دانېشت،
له و ساته يه كلايكه ره وه يه دا به هاتنه ژوروه و ي ژنه كه ي دكتور،
روژگار به له يلا پيكه نى.

دكتور به شا يه ده كه ي گوت بچيته دهره وه و هر دوو ژنه كه
به بهرچاوى دكتور وه، نيگاي رق و كينه يان له يه كتر كرد و
داريكي زور خرايه سهر ناگره كه و گر بلا بووه وه و دووكل
په نغيخوارد وه، به جوړيك له يلا تواناي ريگا دوزينه وه ي
نه ما. ژنه كه ي دكتور له يلاى به چاوى به فرميسكه وه بينى، به
گالته پيكر دنه وه پيكه نى و گوتى:

-چى هه يه؟

دکتۆر که کهمیک پیاوهتی به دل و دەر وونیدا هاتبوووه،
گوتی:

—هیچ شتیک نییه... به لام من پیویستم به کارکردنی ئه و
نییه... له یلا ده توانیت بچیته دهر... ههرشتیکت لایه بیدهوه به
سهروکی په رستاران و دواى ئه وه برۆ بۆ لای نووسهرى
نهخوشخانه تا پاشماوهى حیسابه کهت وهرگرى و فهرموو برۆ
به دهرنه کراویى.

له یلا رۆیشت و چاوى لى نه کردن و هیچ بواریک بۆ قسه
و چهند و چۆن نه ما، که بهر گووى ئه و ژنه بکه ویت، له کاتیکدا
دهزانیته که ئه و چ دل و دهر وونیکى ههیه.

ئه گهر له کاتیکدا که بۆ دواچار له ژورره که دهرچوو
ئاوړیکى له دواى خوى بدایه ته وه، ئه و له چاوى ئه و ژنه وه،
که ههر له خویه وه به بی هۆ رقی لى دهبوووه، شمشیریکى
هه لکیشراوى ده بینى.

رپووداوه کان هاوشیوهى خویان هینایه وه لای یه کتر و ئه و
رۆژهى په ناگای (ج)ى... بیرهاته وه، کاتیک که دوا نیگای برییه
دیواره بریقه دارهکانى نهخوشخانه که و دالانه دریزهکانى و
ئینجا سهرى بۆ ئاسمان هه لبرى، گوتی: "خوایه نه فرینى باوكم
و دایکم له سه ر لابه، چونکه له هه موو شوینیکدا رپوم دهنیت".
ههرچییه کى لای بوو، رادهستى کرده وه و دواى ئه وه،
ئه وهى هه بیوو، وهریگرت و بوو به که سیکى غه واره و نامۆ

لهو جتيه‌ی تا دوینی ریز و بژیوییه‌کی تیدا هه‌بوو. گه‌را به‌سه‌ر
 ئه‌وانه‌ی که پیی وابوو ده‌بیٔ مائاوا‌ییان لئ بکات و به‌بیته‌نگی
 سلأوی لیکردن و هه‌ندیک له‌وانه بر‌وایان وابوو که له‌یلا به‌ری
 و بیٔتاوانه، به‌لام هیچیشیان له‌ده‌ست نه‌ده‌هات و هیچیان پی
 نه‌ده‌کرا، بۆ دوا‌جار به‌ ئه‌حلام گه‌یشت و فرمیسک زایه‌ چاوی
 و له‌ ناخه‌وه بروسکه‌ی زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی توانجئامیز سه‌ری
 هه‌لدا.

هه‌ر ده‌لئی له‌سه‌ر سه‌فه‌رین! به‌یانی ئه‌مه‌م پئ گوتیت!
 خوشکی له‌راسئیدا له‌سه‌ر سه‌فه‌رین و له‌مرو به‌دواوه من
 هاو‌رپٔ نیم.

به‌خه‌مباریه‌وه گوتی:

هه‌موو شتیکم زانی، که‌واته له‌مرو به‌دواوه ناتینم.

له‌ ماله‌که‌ی خۆم ده‌مبینی و خۆت پیی وینه‌ی تیرانه‌حلام

مائاوا و خوات له‌گه‌ل! من ئه‌وه‌م که به‌ته‌نیا خولقاوم،

مائاوا له‌یلا! خوات له‌گه‌ل. هه‌ر ده‌لئی هه‌وای ئه‌م زه‌مانه‌م...

وه‌ک ماچه‌کانی سه‌رله‌به‌یانی دوو جار یه‌کتریان ماچ کرد،

به‌لام هه‌ردووکیان خه‌مبار بوون.

وه‌ک ئه‌و رۆژه‌ی له‌ په‌ناگاکه‌ ده‌رچوو، دیسان که‌س له‌دوای

نه‌رپویشت و که‌سیش هیوای سه‌رکه‌وتنی بۆ نه‌خواست و له‌

چه‌ند چاویکی که‌م به‌ولاره‌وه، هیچ چاویک فرمیسکی بۆ نه‌رپشت

و وای بیرکرده‌وه، که‌ ئه‌و رۆژه‌ی سه‌رله‌نووی به‌رده‌بیته‌وه

و بەر دنیا دەکهوئیت و شلپه‌ی دیت، تیکشکانی مسۆگەرە، کاتیکیش بە باخه‌که‌دا تپه‌پری و به‌پۆه‌بوو بۆ دەرگا‌که، نیگا‌کانی پەرت بوون و دەموچاوی بینا‌گایی پۆه دیار‌بوو و خەیا‌لی رۆیشتبوو، ئە‌گەر ئە‌م جارە ئاو‌پێکی بدابایه‌وه، ئە‌وا چاوی بە چوار ژن دە‌که‌وت له چوار پەنجەرە‌وه له پشتهی شووشه‌کانه‌وه سه‌یری قوربانییه‌کیان دە‌کرد دەر‌پۆیشت، به‌لام بۆی نەرەخسا ئاو‌ر بداته‌وه تا له باخه‌که تپه‌پری و دوا‌ی ئە‌وه جیره‌ی دەرگا ئاسنه‌که‌ی نه‌خۆشخانه هات و کرایه‌وه تا کچیکی ته‌مه‌ن حه‌فده سا‌لی لئوه دەر‌چیت، که پێش چوار سال پێی خسته ناوی. دەرگا‌که دووباره جیره‌ی لئوه هات و داخرا و له‌نیوان شیشه ئاسنه شاشه‌کانی دەموچاوی قول‌ه‌په‌شیکی نووبی سه‌ری به‌سه‌ردا‌گرت و خاوه‌نی ئە‌و دەموچاوه به شیوه زمانیکی نووبیانه گوتی:

-خوات له‌گه‌ل...

ئە‌مه‌ش دوا‌یین قسه‌ بوو که له‌وی به‌ر گو‌یی که‌وت!
 نه‌خۆشخانه‌که‌ی دکتۆر (ک)... هیشتا له‌ گه‌په‌که بیده‌نگه‌که‌یه و باخه‌که‌ی هیشتا هەر بۆن و به‌رامه‌ی خۆش و شنه‌بای بۆ ئە‌وانه پێیه که به‌ره‌و چاک‌بوونه‌وه ده‌چن و کار‌مهنده نه‌خۆشه‌وانه‌کانی‌شی دین و ده‌چن و هه‌ندی‌ک نه‌خۆش ده‌چنه نه‌خۆشخانه و هی دیکه‌ش دەر‌ده‌چن... هیچ شتی‌ک له‌و نه‌خۆشخانه‌یه نه‌گۆراوه، ته‌نیا ئە‌وه نه‌بی‌ت که له‌یلا‌ی تیدا نه‌ماوه.

به شى سڀيه م
ماوهيهك بئ كار

(۱)

وهك هه موو شه ويكي ديكه، ژورره كه ي گرتييه خوۍ...
به لام شه ويكي خه مبارانه، شه ويكي ئه ستيره به قوولدا چووي
تيشك كز، هه ست به ته نيابي بزويني تا بليي تاريك بوو، ئه گهر
هيچ نه بيت به لاي ئه وه وه وابوو!

هيچ شتيك له جيهاندا نه بوو بزه ي له سهر ليو بيت، هه رچه نده
ئه م كچي به ئه مه كي زه مانه يه و به هه موو شتيكي قايله. بيري له
رابردوو هه دريژه كه كرده وه:

-خوش بوو، به لام روزه كاني وهك يهك و هاوشيوه بوون
و چيزيش لاي كه سيكي ترس لينيشتوو به ته واوه تي ماناي
هيمني ده دات.

له دلي خويدا گوتي:

-خوزگه بگه رابايه وه، به لام ره وره وه ي زه مانه هه ميشه هه ر
بو پيشه وه ده روات. پاشه كه وته كه ي خو ي ژمارد، سه يري كرد
كه مه، بو يه گوتي:

-قه يدي نيه، خه رجييه كانم كه م ده كه مه وه بو نيوه ي و هيچ
جليكيش ناكريم و ئه وه نده ي هه مه به سمه، ئه وه تا ئه وه ي له نيو
ئه و جانتا گه وره دايه كه گوشه يه كي ژورره كه ي داگير كر دووه،
به شي شه ش مانگم ده كات... تو بليي شه ش مانگ بيكار بم؟
باوه ر ناكه م! خو ئه گهر بيكاريش بم، ئه وا هه موو سبه ينييه ك
له گه ل خو ر هه لاتدا، بزيويي خو ي دينيت. پيريژنه كه ش ئاسانه

که سه‌ره‌تای هه‌موو مانگیگ کرئیه‌که‌ی بده‌می. ئاسانیشه که مانگی یه‌که‌م بلیم پشوری حه‌سانه‌وه‌م هه‌یه. ئه‌وه جگه له‌وه‌ی که به‌نه‌خشکردن و خویندنه‌وه کاتیکی زۆر به‌سه‌ر دهبه‌م.

سه‌ردانی مالی به‌رێز ئه‌و پیاوه ئه‌مینیه‌ی کرد و حالی خۆی بۆ ده‌ر نه‌خست، به‌لکو رووگه‌ش و دهم به‌پیکه‌نین بوو، هه‌روه‌ک ئه‌وه‌ی هه‌چ شتیک له‌ ده‌روونیدا نه‌بیت. کتیبیکی بۆ برده‌وه و کتیبیکی دیکه‌ی وه‌رگرت. دلخۆشییه‌کی سه‌رکه‌وتوانه له‌ پیره‌مێرددا دیاری دا، چونکه وایکردوه له‌یلا حه‌ز به‌ خویندنه‌وه بکات، به‌لام نه‌یزانی که له‌یلا کتیبه‌کانی ئه‌وی بۆ کاتبردنه‌سه‌ریکی به‌که‌لک ده‌وێت.

پۆژگار ورده ورده تێپه‌ری و ئاسمانیش نه‌ زێر ده‌بارینی و نه‌ زیو، چونکه ئه‌و له‌ ژووره‌که‌ی خۆی دانیشتوو و دوورکه‌وتۆته‌وه له‌و که‌سانه‌ی که هیوای واسیته‌یه‌کیان لێ ده‌کریت، ده‌بووایه‌ قسه‌ی بکرایه، به‌لام جارێ دلی به‌ قسه‌کردن رازی نه‌بووه.

پۆژیکیان جانتایه‌که‌ی کرده‌وه، چاوی به‌ سه‌رجییه‌کی تازه که‌وت که هه‌چ رانه‌خرا‌بوو، هه‌روه‌ها دوو سی سه‌رپۆشی دیت که پۆژانی ئاسووده‌یی دروستی کردبوون و گوتی:

— چ پتویستییه‌کم به‌وانه هه‌یه... هه‌ر ده‌لیی بۆ جیازیی زه‌ماوه‌ند، یان بۆ خۆشی دروستم کردوون و نه‌ ئه‌م و نه‌ ئه‌و په‌یوه‌ندیان به‌ منه‌وه نییه! بۆیه بردنی بۆ بازار و نرخه‌که‌یانی

هینایه وه. هی دیکه و زوری دیکه شی دروستکردن و فرۆشتی، پارهیەکی لی وهگیر کهوت، به لام پاشه کهوته که له گه‌ل ئه وه شدا هه مووی، هه ر خۆی له کزیی دها و هه ر که جونه یهه کانی ده ژمارد، کسپه له دلییه وه ده هات.

دوو مانگ تیپه رین و پیریژن ههستی به وه کرد که له یلا بیکاره، به لام نه یویست برینداری بکات، ههروه ها له یلاش نه یویست به راشکاوانه هیچی پی بلیت، به لام هه ردووکیان له یه کتر گه یشتبوون. پیریژن سه رده کهوت بو سه ره وه، بوئه وه ی کاتی له گه‌ل به سه ر به ریت، به لام ئه و شه و دانیشتنه به لای کچه که وه قورس بوو، وه لی له کاتیکدا ده رزی دروو مانه که ی به دهسته وه بوو، گه لی وه لایمی پشتگۆی ده خست، یان به کورتی وه لایمی ده دایه وه.

ژیان بارگرانییه کی زور بوو به سه ر شانیه وه و دیاری دا که به ره به ره لاواز ده بیت و قورسی ژیانی کریکاری پوخساری ژنانه ی داپۆشی، به لام ئه و بیری له هیچ یه ک له مانه نه ده کرده وه، به لکو به ره و ریگایه ک پرووی دها، که پارووه نانیکی لییه وه ده سته ویت. ژهمی ئیواره ی له خواردندا لابرده، هه رچه نده شه و دانیشتن زور دریزه ی ده کیشا، به لام کات تیپه رین و که میی ده رامهت ترسیان خسته دلی و ناچار یان کرد قسه بکات.

دوای تیپه رینی سی مانگ به سه ر بیکارییه کهیدا، شه ویک له مالی به ریز ئه مین دانیشتیوو قسه ی بو ده کرد. پیره میرد به

دوو چاویک که هیچ شتیکی لی ون نه ده بوو، بهوردیی تیی راما،
بینی که خهریکه ده تویتته وه و له ر ده بیټ، بویه گوتی:

— له وانیه له م رۆژانه دا نه خوشتان زۆربیت، چونکه من
نیشانهی ماندوو بیټ لی به دی ده که م!

به شهرم و سه رداخستنه وه گوتی:

— گه وره م نه خوشم نییه.

وه لامه که به گومانی خست.

— به راشکاوی راستی کاره که م پنی بلی، چونکه وه ک ده زانیت
من باوکی قوم.

— کارم نییه و ئەمه ماندوو یی هزره، به هه رحال گه وره م، من

له پاشه که وته که م پاره خه رج ده که م و ئەویش زۆر نییه.

— بو خه لکی بویه پاشه که وه ت ده که ن، تا هه میشه بینکار بن؟

(خوی له نه زانیی دا له وهی له مه به سته که ی گه یشت بیټ، به لکو

ویستی بلیت که پنیوستی به پاره نییه). ده بیټ کاریکت هه بیټ

و ده شبیټ ئەو کاره هونه ری په رستاریی بیټ، حه زده که یټ له

نه خوشخانه کانی وه زاره تی ته ندروستی بیټ؟

— یان بو هه ر شوینیکی دیکه بیټ... من بو هه موو شوینیکم!

له و پیاوه پیره دا رزگار که ری خوی بینی، بویه گه وره یی

ئەو لای زیاتر بوو، ئەمیش له ودا کچیکی دلشکاوی بینی، بویه

سۆزی زیاتر بوو بوی، ئینجا نامه یه کی دایه بو پیاویکی گه وره

له ووی و له نامه که دا رایسپارد بوو که چاویکی خیری لئییه وه

بیت و به زمانی شیرین و ئەدەبەوہ باسی ئەوہی بۆ کردبوو
 کہ لەیلا پێویستی بە کارە. کچەکە بە دەستی سوپاسگوزارییەوہ
 نامەکەى لێوەرگرت، دواى ئەوہ چووہ دەری و ملی نا بۆ رینگا.
 ئینجا خۆى لێک کینشایەوہ وەک یەکیک باریکی گران، کە پشتی
 ئازاردابوو، لەسەر پشتی فری بدات و دووبارە دنیای لەبەرچاو
 شیرین بووہوہ، چونکە دیتی کە هیشتا سەرچاوەى چاکە و
 پیاوہتى تىدایە و وەک کەسیکی گەشبینی هێمن خەوت و ئەم
 شەوہ هیچ نەخشیکی نەکرد، چونکە نەخس و دروومان چیدیکە
 مایەى کاتبەسەربردن نین و وەک ئەوہى بەمە مەبەستی ئەوہ
 بووبیت کە بەو شەوہ کۆتایی بە شەوانی نەخس و دروومان
 بینیت.

پۆژ بووہوہ و بەیانی داہات، لەیلا چوو بۆ دیوانی وەزارەتى
 تەندروستی و بەدلى خۆش و کار بۆ راییکراو گەرايەوہ...
 سوپاس بۆ خوا! ئەو پشت لە کەس ناکات. دواى چەند پۆژیک
 پۆستەچی لە دەرگای دا نامەيەکی تۆمارکراوی دا پیتی. پیریژنی
 خاوەنمال دەوروخولی دا، بەلکو نەینی ئەو نامەيە بزانیت و
 لەیلاش و ئەو حەز بەشتزانییە پیریژنی رەواندەوہ و گوتی
 کە لە نەخۆشخانەى (س)...ى حکومەتى لە ئەسکەندەرییە
 دامەزراوہ و بۆ چووہ سەر کارەکەشى چوار پۆژ زیاتری
 بەدەستەوہ نییە. پیریژن گریا، یان وای پیشان دا کە دەگری
 و لەیلاش لەبەر کاروباری خۆى، ئاگای لە گریانی ئەو نەبوو.
 دواى ئەوہ دانیشت نامەيەک بنوسییت... تۆ بلێی بۆ کئی

بنووسیت؟ بۆ ئەحلام تاكو پینش ئەوهی بېروات چاوی پئی
بکهوئیت.

خۆی له قاهیره به میوان دیت، دواى ئەوهی بۆی ساغ
بووهوه که بهجی دههیلئیت. جی دههیلئیت بۆ شاریکی تازه که
کهسی تیدا ناناسیت و ئەمشه و دوایین شهوه که له نیشتمانی
ژیانیدا دهیباته سهر.

کاتهکه رۆژ له زهردان بوو، که له مالهوه هاته دهر و
چوو بۆ دوکانی کهلوپهلی کۆنه، که ئەم و ئەحلام سهردانیان
کردبوو، بۆئوهی شتوومهکی لئ بکرن و داواى له خاوهنهکهی
کرد که ئەمرو بیت و سهرله نوئ کهلوپهلهکانی لئ بکریتهوه و
بۆ سبهینئ که رۆژی سهفه رکردنه کهیه تی کهلوپهلهکان بهریت،
چونکه له توانیدا نه بوو له گه ل خۆیدا بیانبات بۆ ئەسکه ندهرییه.
ئینجا دواى ئەوه پیچی کردهوه بۆ مالى بهرئز ئەلئه مین،
بۆئوهی پئی رابگه یه نیت و سوپاس و مالتاواى لئ بکات.

مالتاوايیکردنی له یلا و ئەو خیزانه چاکه، کاریگه رییه کی
زۆری له دل و دهرووناندا هه بوو، چونکه ئەو ژن و میرده
به چاوی کچی خویان سهیریان کرد و هیواى سهرکه و تنیان
بۆ خواست و چهندان ئامۆژگاری جیا جیايان کرد و داوايان
لئ کرد، که جیگیر بوو، نامه یان بۆ بنووسیت و له هه موو
کاروباریکی خۆی ئاگاداریان بکات.

پیره میرد، وهکو هه موو پیاویکی قورس و گران سلأوی لئ
کرد و خانمه که شی ماچیکی دۆستانه ی کرد.

(۲)

گه پايه وه ماله وه و چووه ژووره كهی خوئی و چرایه کی داگیرساند و دهستی کرد به جیاکردنه وهی ئه و شتانه شی دهفرۆشرین و ئه وانهش كه نافرۆشرین، هه موو ئه و شتانه شی له جانتای سه فه ره كه یدا كو كرده وه كه پیو یستی پیتان ده بیتن، ئینجا دوای ئه وه دانیشته به سه یته وه. ئاوړیکی به ره و لای ده رگای ژووره كه ی دایه وه و له بهر رووناکیی چراكه كاغه زیکی سپی به دی کرد، كه هه رچوار لای پیچرابوونه وه. یه كه م جار وایزانی كه له و كاغه زانه یه كه فریی داو و بلا بوونه ته وه، به لام نامه كه بانگی ده کرد، چونكه به جوانی پیچرابووه وه، بویه هه ستا تا هه لیگریته وه و كر دبییه وه، ئه مه ی تیدا خوینده وه.

"خانمه كه: ئه وه تا من یه كینم نارد ئه م نامه یه می خسته ژیر ده رگا كه ت. شیئی و سه ره رووی منت لا گران نه بیت، چونكه چیدیکه به رگه ناگرم و خۆم بۆ ناگیریت. ده كرا هیچ نه بیت جارێك تۆش چاو یكت لی كردبام، به لام تو وهك یه كینکی ترساوی زهنده قچوو له من راده كه یته و هه لدییته، هه رچه نده من دلێكته ده خه مه به رده ست كه له پاکی و بیگه ریدای بی وینه یه، دلێك كه هیچ ریاكاریی و دوو رووی پیسی نه كرده وه له كورپێكه وه كه دوو چاری خۆشه ویستی تو بووه، له كاتێكدا نه یده زانی خۆشه ویستی چیه. خۆ ئه گه ر بتزانیا یه كه تو بیخه م و ئاسووده به رامبه ر من ده خه ویت و منیش شه و بیدارم و

ناخووم و ئەشكەنجەبارم، ئەوا ئەو خەوە دلخۆشی نەدەكردیت و هیچ خۆشییەكیشت لە خەونەكانت نەدەبینی.

"بیرت نەچیت- ئەگەر ئەو دۆستایەتییهی منت پەتكردهوه- لهوانهیه له دواڕۆژدا كاتیک بیتە پیشت پەنجەیی پەشیمانایی بهرامبەر دۆستایەتییهکی پەتكراره و خۆشهویستیکی دەرکراو بگەزیت، ریزم ههیه بۆت."

ئاوڕیکی بەدەوروپشتی خۆیدا دایهوه، ههروهك ئەوهی چهندان چاو بەدزییهوه له پشتییهوه نامهكه بخویننهوه، ئینجا پچرپچری کرد و دایه بهر با، کی دهزانتت؟ لهوانهیه خۆشهویستی نامهئیر چاوی به پارچهکانی بکهوئیت که دهکهونه سهر زهوی و ههڵدەبەزەنەوه. ئینجا کاتیک که قسهی پیرهژنهکهی بیرکهوتهوه، پیکهنی و لهوه دلنیا بوو خوی ئەو کچهیه که خۆشهویستی ههڵداوته سهر رپی ئەو کورپه کلۆله و ئەوهی دووباره کردوه، که ئەو شهوه له وهلامی پیریژنهکهدا گوتبووی: خوا له ههموو کهسهباریک خوش بیت و شیفای بۆ بنیریت.

ئەو پرووداوه میشکی ئەوی زیاتر له ماوهی نامه خویندنهوهکهدا خهریک نهکرد.

دوای ئەوه له ژوورهکهدا دهستی کرد به هاتوچۆ و چاوی به ههموو لایهکی ژوورهکهدا گێژا، چونکه ئیدی دوای ئەمشه و چرا پی ناکات. ئینجا چراکهی کوژاندهوه و لهسهر قهرهویلهکه راکشاه... و ئەو دۆشهگهیی لهژیریتهی جاریکی دیکهش بهر

له‌شی ناکه‌وینته‌وه! تو بلئی سبه‌ینی له کاتیکی وه‌کو ئیستادا، له کوئی ب‌خه‌وینت؟ ئا به‌م شیوه‌یه به‌ پرسیار له‌دوای پرسیار له‌باره‌ی دوا‌و‌و‌ژیک‌ی نادیار یه‌ک له‌دوای یه‌ک به‌میشکیدا هاتن، وه‌ک که‌سیک که‌ سه‌رده‌میک به‌ری بکات و پیتشوازیی له سه‌رده‌میکی دیکه بکات.

ئو به‌یانیه به‌رچایی خوارد و کاپرای بازرگانی که‌لوپهل هات و سه‌وداکه ئه‌وه‌نده در‌یژه‌ی نه‌کیشا تا مامه‌له‌که کرا و ری‌ککه‌وتن و نرخ‌ی شته‌کانی دا به‌ له‌یلا، ئه‌و ژنانه‌ی له په‌نجه‌ره‌کانی ئه‌و گه‌ره‌که میلییه‌وه ده‌یان‌روانییه خواره‌وه، عه‌ره‌بانه‌یه‌کی ده‌ستیان بینی که‌ پیاویک به‌لایه‌وه راوه‌ستا‌بو و پیاویکیشیان دیت که‌ که‌لوپه‌لی ده‌هینایه خورای و زو زانیان ئه‌وانه که‌لوپه‌لی ژووره‌که‌ی له‌یلان. حه‌زی شت زانین پالی پیوه‌نان پاشماوه‌ی چیرۆکه‌که بزنانن، بویه له پیریژنی خاوه‌نماله‌که‌یان پرس‌ی، ئینجا به‌ لاهه‌وله وه‌لا قووه‌ته‌وه گه‌رانه‌وه. هه‌ندیک مندال که‌ یارییان ده‌کرد، ده‌وری عه‌ره‌بانه‌که‌یان دا... گوئیان لی‌بوو دایکه‌کانیان له په‌نجه‌ره‌کانه‌وه ده‌یانگوت که‌ ئه‌و که‌لوپه‌لانه هی له‌یلان.

یه‌کیکیان گوتی:

—ئه‌وه‌یانه که‌ له ژووره‌که‌ی سه‌ره‌وه‌ی پووره (ام ثریا)یه؟

یه‌کیکی دیکه گوتی:

—به‌لی، ئه‌وه‌یه که‌ پیلایوی پاژنه به‌رزی له‌پیتیه و کراسی

ئالووالای جوانی له به ره. ئه وه رویشت شوو بکات.

ئهو پیاوهی لهوئ پراوه ستابوو لیان تووره بوو و بلاوهی
پئ کردن، ئینجا به بی هیچ ئهرک و هیلاکیهک پالی به
عه ره بانه که وه نا و دایه پیش خوئی. له یلا چاوی لئیوو به ژیر
په نجه ره که یدا تیپه ری و مندالیک گالتهی له گهل ده کرد و پالی
به عه ره بانه که وه دنا، بزهی هک هاته سهر لیوی و دواى ئه وه
رووی خوئی گرژ کرد، وهک ئه وهی بلت: که لوپه لی له یلا تاقه
پیاویک هه لیده گریت و خه می له یلاش قورسایى خوئی ده خاته
سهرشانی هه مووان!

ماوهیهک تیپه ری و له یلا دابه زییه خواری، ئینجا به
کۆله لگره که وه گه رایه وه تا جاننا گه وره که ی بو هه لگریت و
کۆله لگره که پیشی کهوت و ئه ویش له دوایه وه رویشت و لای
دهرگای خاوهن ماله که به پئی کرد و له دواى کۆله لگره وه که
چووهر دهر بو گوزه ره که و منداله کانی له مه و پیش پئیان پئ
گرت.

یه کیکیان گوتی:

-خانمه که م به راستی تو بویه دهرۆیت تا میردی بکهیت؟
دهستیکی به سه ریدا هینا و زهرده خه نه یه کی هاتی و گوتی:
-به لئ، شیرینیشت بو دهنیرم.

دووهمیان گوتی:

-مندالینه باوه ری پئ مه کهن، ئه وه ده چینه لای دایکی.

تاللى ئەۋەدى دواييان شىرىنى يەكەمىانى سېرىيەۋە و بەدىنى كەۋتە سەر گەشېنى، بۆيە پرووى خۆشى پېشاندان تا گەراندىيەۋە دواۋە و خۇى گەياندە كۆلھەلگەرەكە. گەيشتە كۆتايى شەقامە سەرەككىيەكەى گەرەكە مىللىيەكەى و چاۋىكى پېدا گىپا و گوتى:

-مالئاۋا... بەراستى رۆژگارەكانت هېمن و ئاسوودە بوون!
ئاورپىكى لە رېگاگە دايەۋە، سەيرى كرد خاۋەن نامەكە لە پېشېيەۋە بوو دەگەرپايەۋە مالھۋە و كە بەۋ حالە چاۋى پېتى كەۋت، زانى كە لەسەر سەفەرە، بۆيە نائارامى و ترسىك دايگرت و لەرپى راۋەستا بە سەرسامىيەۋە پرسى:

-لەيلا بۇ كۆى؟ لەسەر سەفەرەيت؟

-بەلى، لەسەر سەفەرم.

ئىدى لەيلا رۆيشت و ئەۋيش لە تەنىشتىيەۋە رۆيشت و كۆلھەلگەرەكەش لە پېشيانەۋە بۇ ويىستگەى ترام.

-نامەكەمت پىگەيشت؟

-بەلى، لەژېر دەرگاگەۋە پىم گەيشت!

-چى لەۋەدا دەبىنيت؟

-من بروام بە بوونى شتىك نەبوۋە تا راي خۆم لەبارەيەۋە دەربرېم. خۆ ئەگەر ھەر پىۋىستىش بكات كە راي خۆم بلېم، ئەۋا ئەۋەم ھەلبۇراردوۋە كە "پەنجەى پەشىمانى بگەزم بەرامبەر دۇستايەتتېيەكى رەتكرارەۋە و خۆشەۋىستىكى دەركرارەۋ، رېزم ھەيە بۆت."

-من زور به دبه ختم!

-ئه گهر تو به خخت باش بئت، من به دبه خت ده بم...
شه مه نده فەرکه ت لئ تپه پریوه. ببوره هیچت لئ تینه په پریوه،
چونکه که سی تیدا نییه.

-ئه ی بۆ کوئ ده چیت؟

-بۆ شوینیک که تو نایزانی.

له پهر له رویشتنه که ی راوهستا به نائومی دبییه وه گوتی:

-که واته خوات له گهل!

به لام وه لامه که ی گوئ لئ نه بوو.

شووتی شه مه نده فەرکه دهنگی به رزبووه وه و له یلا لای
په نجه ره وه سهیری خاکی ولاتیکی ده کرد، که حه قده سالی تیدا
برده سههه. ولاتیک که زوری لا خوشه ویست بوو، هه رچه نده
نه هیچ که سوکاریکی ئه وی تیدا بوو، نه نیشته نییه که. پپی نایه
قاهیره وه و که سه ههستی پئ نه کرد و ئه وه تا ئیستا جپی ده هیلیت
و که سیک مالئاوایی لئ ناکات و ده شچیته ئه سه که نده رییه له ویش
که سه چاوه روانی ناکات. هیچ جیاوازییه که له نیوان ئه م و ئه و
شه مه نده فەرهدا نییه که سواری بووه! ئه و و شه مه نده فەرکه
ولاتیان نییه، هه موو په له یه کی ئه م زه وییه لای ئه وان وه کو
یه که وایه.

شه مه نده فەرکه دهستی به رویشتن کرد و خه لک له سههه
سه کوئی ویستگه که بوون خویمان به په نجه ره کهانه وه نابوو و

به تهنیشتییه وه ههنگاوی به په له یان دناو هونه ریان دنواند له دهر برینی وتهی مائئاوایی بۆ سه فه رکه ره کان و له و دواییین کاته دا کاره گرنگه کانیاں به بیر دههینانه وه - ته نیا په نجه ره که ی له یلا نه بیته، که هیچ که سی به رامبه ر نه بوو. شه مه نده فه ره که که میک رۆیشتنه که ی سووک کرد و له یلا ئاو پئیکی دایه وه، دیتی کچیک پر به قاچه کانی راده کات و دهسته سهریکی بۆ راده وه شینیت و ده لیت:

"خوات له گهل".

دهنگیکی هه ناسه برکی پی که وتوو و پشوو سوار، ئه و کچه له ئه حلام به و لاوه که سیکی دیکه نه بوو، که هاتبوو بۆ به ریکردنی، به لام شه مه نده فه ره که پئیشی که وت. له یلاش دهسته سهره که ی خوی بۆ راوه شان و خیرایی شه مه نده فه ره که زیادی کرد و که وته نیوانیاں. ئه وانهی له سهر سه کوکه وه ستابوون له وئ، هه ریه ک له و دووانه یان بینی دهسته سهره که ی به چاوییه وه گرتبوو فرمیسیکی داباریوی پی ده سهرییه وه.

ئه حلام گه رایه وه و له بهر خو یه وه ده یگوت:

-خۆزگه که میک زووتر بهاتمایه.

له یلاش له سهر کورسییه که ی خوی له پله ی سئیه م وه لامی ئاواتخواستنه که ی ئه وی ده دایه وه: ئه وه به خته که ی خۆم وایه و ئه و هیچ گوناهیکی نییه... ئه گه ر ئه حلامیش زووتر بهاتبایه، ئه و شه مه نده فه ره که زووتر ده رۆیشت.

خاکی پایتخت له بهرچاوی بینهر ون بوو و ویستگه له دواى ویستگه تیپهړی و خه یال په رته و ههردوو چاو له مؤلق وه ستاون. ئەو خوښییهى به کاره تازه کهى سهرى هه لدا بوو، دواى ئەو بیکارییه دوور و دریژه، نهیما و نیگهرانى له دواړوژ جیگهى خوښییه کهى گرتوه و ئەگه له سهه ئەو کورسییهى به رامبههرى دانیشتهى و لیت بروانیایه، که پشتی به کورسییه کهى دابوو و له په نجه ره وه چاوى به بوشایى ئاسماندا ده گتپړا، دلنیا ده بوویت له وهى که ئەو له و کچانه یه که رووداوى له نا کاو له باوه شى باوکیانى پچریوه و هه لیداوه بو جیگه یه کی دوور، هه رگیز ئەوه ت نه ده هات به خه یالدا که ئەو کچیکه هیچ که سوکارىکی نییه، هه رچه نده چاوت به که سیک نه کهوت به پړی بکات و مالئاوایى لى بکات.

دواى ئەوه ویستگه یه ک رویش ت و شه مه نده فه ره که سووکی کرده وه، چونکه له ویستگه یه کی دیکه نزیک بوونه وه و دهنگى بلیتپه ره که بهر گوئی کهوت، که سهه رنشینه کانى وریا ده کرده وه، پیش دابه زین بلیته کانیان ته سلیم بکه نه وه. له یلا که خه یالی په رت و بلاو بوو، به بیستى ناوى ئەو شاروچکه یه، هاته وه هوش خو، چونکه یادگارىی له میتشکى ئەودا هه یه.

به لى ئەمه شاروچکه کهى دکتور (ک) ه... دواى ئەمه ئەو شاروچکه یه شه که ئەو له نیو کیلگه کانیدا هه لگرا وه ته وه. له سهه کورسییه کهى هه ستا تا چاویک به شوینی له دایکبوونیدا بگتپرت

و یه که مین شوین ببینیت که سهرگوزشته که ی ئه وی تیدا دست
پیکرد. بیگومان نه یزانی کام په له زهوییه ئه وی تیدا بینراوه
و کتیه داریشه که ئه وی له بن بووه... به لام ههردوکیان له
مه و دای بینینی ئه ودا بوون.

که شه مه نده فهره که راوهستا، دیتی خه لک داده به زین، بین
خه لک سهرده که وتن و بیجگه له مانه و له وانه، خه لکی دیکه ی
بینی له ویستگه که راوهستا بوون، ههروه ها کریکاری کیلگه کانی
دیت و ئه وانه شی بینی که به ریگادا دهرویشتن و بیگومان
هه موویان خه لکی ئه و شاروچکه یه ن. له کاتیکدا قسه ی له گه ل
خوی ده کرد، گوتی:

- په ننگه دایک و باو کم له نیوان ئه وانه دابن که من ده یان بینم...
له وانیه دایکم ئه و ژنه بیت، که خوی پیچاوه ته وه و کاره که ریکی
به دواوه یه، ئه و بی عه بایه یه که به ته نیا سه فهر ده کات، یان
ئه وه یانه که بانگه واز بو میوه که ی ده کات!

له وانیه باو کم ئه و به ریزه بیت که به سواری ئه سپه که ی
غار غارین ده کات، یان ئه وه یان بیت که زهوی ده کیلیت، یان
خاوه نی ئه و چایخانه یه ی نزیک ویستگه که بیت. هه مو ئه مانه
رهنگه شیاوین و له وانه شه نه له م شاروچکه یه و نه له هیچ
شاروچکه یه کی دیکه دایک و باو کم نه بیت، یان له وانیه له ژیر
گل بن!

که نه گه یشته هیچ ئه نجامیک، هه ناسه یه کی دایه وه و هه ناسه ی

هه‌لکیشا. شه‌مهنده‌فه‌ره‌که شووتی لیدا بۆ رۆیشتن، شووتی شه‌مهنده‌فه‌ره‌که به‌سه‌ر هه‌ناسه هه‌لکیشان و هه‌ناسه‌دانه‌وه‌یدا زالبوو و له پشیتییه‌وه که‌س گوێی لێ نه‌بوو.

هه‌روا چاوی به هه‌لواسراوی به ولاتیکه‌وه مایه‌وه که نه‌یگرته خۆی و خۆی لێ نه‌بان کرد و شه‌مهنده‌فه‌ره‌که‌ش زه‌وی ده‌پینچایه‌وه تا دارخورماکان له‌به‌ر هه‌ردوو چاوی ون بوون.

بەشى چوارەم
لە نەخۆشخانەى (س)ى... حكومەتى.

(۱)

ئەمە شارى ئەسكەندەرىيە...

شەمەندەفەرەكە لىرەدا پراوەستا، لە تانكەرەكەيەو ھەر ھەلمىكى پىبوو، دەرىدايە دەروە، ھەروەك بلىي ئەمە دوایىن ھەناسەى بىت، دواى ئەوەى ئەو قوناغە دوورو درىژەى برىبوو. كەلوپەل لە پەنجەرە و دەرگاكانەو بەدەستى سەفەرەكەر و كۆلھەلگرەكانەو خزىنە خواری و جانتايە گەرەكەى لەيلاش، كە ھەر شتىكى لە دنيادا ھەببوو، لەناويدا بوو، تەنانەت پارچە قژە زىپىنەكەى داىكىشى، ئەويش خزىيە خواری.

زۆر لەسەر سەكۆيەكە رانەوہستا، مەگەر ئەوہندە نەبىت تا جانتاكەى ھەلگرت، چونكە خۆ ئەو بە سلاو و وەلامدانەوہى كەس خەرىك نەبوو. دواى ئەوہ چووہ دەروہى شوورہى وىستگە و لەوى لە كۆلھەلگرىكى پرسى كە نزيكترين ئوتيل لەكوئىيە، بۆئەوہى لىي دابەزىت و داواى يارمەتى لە يەككىكى دىكە كرد تا بىگەيەنيت و پيشانى بدات.

شەويكى بە نىگەرانى و لەخۆ ئەمىن نەبووى لەو ئوتيلە بردەسەر، چونكە ژىنگەيەك بوو كە ئەو لە شوينىكى ھاوشىوہى ئەوى رانەھاتبوو، رۆژ بووہوہ و ھەناسەيەكى خۆشى ھەلكيشا و ئەو بەرچايىيەى بۆى دانرا، خواردى و لە پلىكانەكان ھاتە خواری تا بچىتە نەخۆشخانە.

له ږيگا که داده به زى، تووشى هيچ يه کيک له شاگرد هکانى
ئوتيل نه هات، ههروه ها له هوله کهش که دهچووه دهري،
بونه وهى لىي بپرسيت چ ږيگايه ک بگريت بو نه خوشخانه ي
(س)... به لام دوو پياو له نزيک ده رگا راوه ستابوون، زانى که
يه کيکيان خاوه نى ئوتيله که يه، بويه به لايه وه زه حمهت نه بوو که
لىي بپرسيت:

-گه وره م ږوژباش.

-ږوژباش خانم.

-من له ژوورى ژماره... دابه زي بووم و دهمه ويت بزانه چ
ږيگايه ک بگرم بو نه خوشخانه ي (س)... چونکه دهمه ويت بچمه
ئووى.

خاوه نى ئوتيله که ته ماشايه کى ئو لاوه ي کرد که له لايه وه
بوو و بزده يه کى بو کرد و به چپه گوتى:

-ږيککه وتيکى سه ير.

ئينجا ئاوپرى بو لاي له يلا دايه وه ده ستى کرد به راقه کردنى
نيشانه کانى ږيگا که و له يلاش راوه ستابوو و هه موو نازايه کى
له شى گوى بوو، که لينبووه وه، سوپاسى کرد و هه نگاوى
ږويشتنى نا، به لام لاوه که رايگرت و گوتى:

-خانمه که بيرمان نه بوو شتيکت پى بلين... وا پنده چيت تو له
ئه سکه نده رييه نامو بيت و من هه ر ده چم بو ئو نه خوشخانه يه
و ئه مه ش ئوتومبيله که مه، ده فه رموى له گه ل من بيى بو ئووى؟

قسه‌که‌ی به ئەدەبانه و بەریئانه بوو، بەلام لەیلا پۆزشی
بۆ هینایه‌وه:

-ترام بۆ سواریی هه‌رزانه... سوپاست ده‌که‌م.
ئیدی رۆیشت و ئەو دووانه‌ی راوه‌ستابوون چاویان له
یه‌کتر کرد.
خاوه‌نی ئۆتیله‌که گوتی:

-هیشتاش کچی وشک و کۆنه‌پاریز هه‌ر ماون! نه‌ده‌بوایه
ده‌ست به‌ رپووته‌وه بنیّت و ئەو پیاوه‌تییه‌ت رپه‌ت بکاته‌وه.
ترام شه‌قامه‌کانی ئەسکه‌نده‌رییه‌ی شه‌ق کرد، ئەو شاره‌ی
که‌ که‌س ئەوی تیدا ناناسیّت و دلخۆش بوو به‌وه‌ی که‌ که‌سیکی
نه‌ناسراوه، ئینجا دابه‌زی و چوو بۆ نه‌خۆشخانه و له‌وئ کاره
تازه‌که‌ی وه‌رگرت و هه‌ر له‌ویشه‌وه زه‌مانه‌ ده‌ستی کرد به
خه‌تکیشان له‌ لاپه‌ره‌ تازه‌کانی له‌یلا.

کاربه‌ده‌ستان له‌وئ زانییان که‌ پیشینه‌یه‌کی له‌ خزمه‌تگوزاری
نه‌شته‌رگه‌رییدا هه‌یه، بۆیه‌ بردیان بۆ به‌شی نه‌شته‌رگه‌ریی.
لیزه‌دا ئەوانه‌ی بینی که‌ حکومه‌ت کرّی چاره‌سه‌رییان بۆ ده‌دات،
دوای ئەوه‌ی ئەوانه‌ی دیبوو که‌ خۆیان کرّی چاره‌سه‌ری
خۆیان ده‌دن، هه‌ستی کرد که‌ جیاوازییه‌که‌ زۆره، هه‌رچه‌نده
ئهرکه‌که‌ی لیزه‌ گرانتتر و قورستر ده‌بیّت، به‌لام دلّه‌ گه‌وره‌که‌ی
فراواتتر بوو و جیگای هه‌موو ئازاردارانی، به‌و زۆریه‌یان، تیدا
بووه‌وه.

یه‌که‌م روژ تینه‌په‌ریبوو که له‌یلا له‌یه‌کیک له‌قاوشه‌کانی به‌شی‌ن‌ه‌شته‌رگه‌ری له‌نیوان هاوریکانیدا راوه‌ستابوو و کاتیکی که بایه‌خ پیدانیان لی‌ده‌رکه‌وت، به‌رامبه‌ر ئه‌و فریشته‌یه‌ی له‌باشووره‌وه‌بالی‌گرتبوو به‌ره‌و باکوور تا له‌نیوان ئه‌واندا نیشتووه‌ته‌وه، به‌مه‌ش جوانیه‌کی هیمنی کاملی قورس و گران له‌نه‌خوشخانه‌ده‌وشایه‌وه.

سوعاد ده‌ستی کرد به‌پرسیارکردن لی‌ی، هه‌روه‌کو خه‌لکی ده‌یکه‌ن له‌باره‌ی کارکردنی پیشووی و نیشتمان و په‌روه‌ده‌بوونی. له‌یلا ده‌بووایه‌به‌هیمنی و ساکاری و ه‌لام بداته‌وه، هه‌روه‌کو چو‌ن یه‌کیک بی‌ساخته‌کاری و ه‌لام ده‌داته‌وه. چیرۆکیکی ئاسانی به‌رده‌ستی بو‌دا‌رشتن.

ئه‌و به‌هه‌تیوی له‌قاهیره‌له‌دایکبووه و دایکی‌بالی‌به‌سه‌ردا کیشاوه و له‌و پاره‌که‌مه‌ی باوکی‌بوی‌به‌جیه‌یشتون بو‌پئ خویندنی‌لنی‌خه‌رج‌کرد، دوا‌ی‌ئه‌وه‌دکتور (ک)ی... خاوه‌نی نه‌خوشخانه‌ی‌تایبه‌تی‌ن‌ه‌شته‌رگه‌ری له‌قاهیره‌بردییه‌لای‌خوی، کاری‌پئ‌کرد‌بو‌ماوه‌ی‌چار‌سال‌ئوسوولی‌ده‌رمانکردن‌فیر‌بوو، به‌لام‌بوون‌و‌مانه‌وه‌ی‌له‌وئ‌له‌گه‌ل‌دکتور، لای‌ئه‌و‌ده‌سته‌به‌ریکی‌ته‌واو‌نه‌بوو، بویه‌پیاوچاکیک‌له‌وانه‌ی‌که‌ده‌یناسین‌یارمه‌تی‌دا‌بو‌ئه‌وه‌ی‌له‌نه‌خوشخانه‌ی‌حکومه‌تی‌کار‌بکات. دایکیشی‌هیشتا‌به‌ته‌نیا‌له‌قاهیره‌ده‌ژی‌و‌چاوه‌روانی‌هه‌لێک‌ده‌کات‌که‌کچه‌که‌ی‌تیدا‌بگو‌یزرێته‌وه‌بو

قاهیره بۆ باوهشی دایکی.

سوعاد گوتی:

-لهیلا، بهلام شتیکی سهیر وادیاره له کارهکهی تودا ههیه...
و کهمیک بیدهنگ بوو. لهیلا دلای داخوړیا و وایزانی که سوعاد
پهی به ژیانی ئه و بردووه، بهلام ئه و دلخوړپهیهی نه ما کاتیک
سوعاد قسهکهی ته واو کرد و گوتی:

-بریا بمزانیبایه بۆچی چاوی خوازینیکه ران له عاستی تودا
کویر بووه؟

-هیشتا گهنجیتیم زۆری به بهرهوه ماوه.

-بهلام وهک بۆم دهردهکه ویت بیست سالیت تیپه راندووه
و نه ده بووایه ئه و هه موو ماوه دوورودریژه چاو له تو بیئاگا
بوونایه... پیگه بینت خوی له خویهوه هاوار دهکات!

-باکم پیی نییه، ئه گهر چلایش تی بپه رینم، بهلام به راستی من
ته مه نم حه قده ساله.

هه موویان چاویان کردهوه و پیکه نین و یه کیکیان گوتی:

-پیویست به چهند و چۆن ناکات... تو پیت وایه ده بیست
بروانامه ی له دایکبوونی پینیت؟

ئینجا سوعاد به دهنگیکی نزم گوتی:

-هه مووتان بیدهنگ بن... ئه و وا دیت... دکتور جه مال.

ئیدی هه رکچه و چووه شوینیک.

له کاتیکدا لهیلا راوه ستابوو، ئه و خه ریکبوو لی نزیک

دەبوو، تارمایی لاویکی بزات و خیرای سووک رەوت، لەش لاوازی نە کورت، نە درێژی، دەموچاو ئەسمەری درێژکۆلە، چاوبچووکی چاوتیژ، هەر کە دەوری هەنگاویکی مابوو پێی بگات، سەیریکی کرد و سلاوی لێ کرد. کە دەموچاوی بەرزکردەوه پیشتر پووی لەو نەبوو، دەمی داچەری "چەند سەیره، دکتۆر جەمال ئەو لاوهیه کە لەگەڵ خاوەنی ئوتیلە کە بوو و داوای لێ کرد کە لەگەڵی سواری ئۆتۆمبیلە کە یەتت". بە کەمیک واقورماوی و شلەژانەوه وەلامی سلاوه کە یە دایەوه، بەلام بۆئەوهی ئەو شلەژاوییهی دایگرتبوو، برەوینیتەوه بە بزەیه کەوه گوتی:

—ئەوهی بە ترام هات پەرستاری نەخۆشخانە ی (س)...ه، من ئەوهم نەدەزانی.

—ئەلبەت گەورەم دکتۆر توو خۆت دەزانیت، پەرستاران بۆیان نییه بە ئۆتۆمبیل بین.

لەکاتی کە سەری داخستبوو، ترووسکایی بزەیه ک پرشنگی دا.

دکتۆر گوتی:

ئەوهی بە ترام هات ناوی چییه؟

—پێی دەلێن لەیلا.

قسە کە ئەوهی سەرسام کرد و ئەو جوانییە ی نیو جە سپیەکانیش ئاوی چاوی برد، بۆیه بە گالتە کردنیکەوه، لە

پرسیار کردن به رده و ام بوو:

-له یلای نه خوش؟

-نه خیر په رستار.

-له یلا پیش ئیستا له کوئ بوویت؟ بیگومان پرسپاری ئه و

شوینته لئ ناکه م که لئی دهنووستی.

-پیش ئه وهی له ئوتیل دابه زم، په رستار بووم له

نه خوشخانهی دکتور (ک)... له قاهره.

-مادامه کی قوتابی یه کیکی وهک دکتور (ک)... بوویت،

ده بیت لئها توو بیت.

-سو پاست ده که م... من شایه نی ئه و ستایشه نیم.

ئینجا به ره و لای کاره که ی خوی رۆیشت، سوعاد لئینانه وه

نزیک بوو و به شیکی قسه کانی گوئ لیبوو، سه ری له و دیداره

سهیر و ئه و بایه خه ی دکتور به و تازه هاتو وهی دا، سورما

و دلئ ئیشا و پینی ناخوش بوو، چونکه له دلئ خویدا شتیکی

وهک نیمچه خوشه ویستییه کی به رامبه ر به دکتور هه بوو،

ئه ویش به سوژه وه هه لسوکه وتی له گه ل ده کرد و هه ندیک

جاریش که میک بایه خی به و مامه له و هه لسوکه وته ددها،

ئه وهی له نئوانیاندا بوو، ته نیا ئه وهنده بوو له وه زیاتر هیچی

دیکه نه بوو.

ئینجا به لای سوعاددا تیپه ری و سللوی لئ کرد و هه ندیک

فه رمانی پیدا و رۆیشت، سوعادیش ده ستبه جئ هاته وه بو لای

له یلا تا له باره ی بابه تی قسه کانه وه پرسپاری لی بکات. ئینجا
گوته:

تو مایه ی ئیره ی پیبردی... چونکه ئه و قسه له گه ل که س
ناکات... به لام ئه وه تا له یه که م رۆژه وه قسه ی له گه ل تو کرد!
ئهمه له نیوان دوو کچه که دا سه ره تایه کی باش نه بوو.
له یلا ئه وه نده بایه خی نه دا به و دکتوره ی که رووداوه کان
له یه که م سه ر له به یانییه ک که ئه وی له ئه سه که نده رییه بینی،
نیوان ئهم و ئه وی به یه ک به سه وه. له یلا قسه که ی ئه وی به
هیچ بیروکه یه ک نه به سه وه و هیچ ئه نجامیکیشی له سه ر ئه و
پیشه کییه بنیات نه نا، چونکه ئه و بیر له وه ناکاته وه که میرد
به یه کیکی وه کو ئه و بکات و باوه ریش ناکات ئه و دکتوره بیر
له یه کیکی وه کو ئه م بکاته وه، خو ئه گه ر ته نیا خو ی بیر له
شوو کردنیش بکاته وه، ئه و ئه م وایده بینیت که شتیکه ده شیت
رووبات و ئه گه ری ئه وه هیه، به لام تو بلینی ئه و میرده ی ده بیت
کی بیت و چو نیش لی دیته پینشی و له سه ر چ بنچینه یه کیش
ریک ده که ون؟ ئه و به شوو کردنیک قایل نابیت، ته نیا مه گه ر به
خواز بینیه کی ئاسایی بیت وه ک ئه وه ی به زوری مالی له سه ر
بنیات دهنریت، به لام ئه گه ر به خو شه ویستی پیکبیت، ئه وه نا،
چونکه یاری به پشکویه ک ناکات که گه لیک دهستی شیواندوه
و سووتاندوونی، به لام یه که م شوو کردن چو ن رووده ات؟ بو
ئه ویک که ئه و مه سه له یه له میشکی خو ی به ولاره، له میشکی

که سی دیکه دا ناخولیتته وه، نه باوک، نه دایک، نه هیچ کهس که
ئه رکی بنیاتتانی مالیکی له کۆل کاته وه، بۆیه ده بیته به دهستی
خوی قورپی سواغه که هه لگرتیت. لیره شدا ده که ویتته نیو کاریکی
له کردن نه هاتوو و پرووه و شتیک ده چیت که به در یژیایی
پۆژانی گهنجی له له یلا دوور که وتۆته وه، که واته چار نییه، ئه و
به له میکه له سه ر شه پۆلی دوور.

به لام قه در یه که له دوا ی یه که به ردی له سه ر یه که داده نا،
بی ئه وه ی ههستی پی بکات که بینایه که هه لدهستی و به رز
ده بیته وه، ئه وه تا بایه خی دکتور پیی، پۆژ له دوا ی پۆژ پوو له
زیادییه. ئاخ کاره که وای ده خواست که له یه که جیگا پیکه وه بن
و به که می لیک دابیرین... چه زی نه ده کرد له و به ولاره بانگی
یه کیکی دیکه بکات، یان جگه له و، بۆ شتیک پوو له که سی
دیکه بنیت و ئه و هه میسه به لایه وه بوو له کاتی نه شته رگه رییدا
و له سوو کدهستی و ورده کاری و دلسوزی به ولاره، هیچی
دیکه ی لی به دی نه ده کرد، دکتور له دلی خۆیدا پیی وابوو که
هه ز به کاره که ی ئه و ده کات و نه یده زانی که ئه و له یلا خوی
خۆشویستوو، به لام له یلا چه زی به یه که شتی ئه و ده کرد...
سۆزه به رفر اوانه که ی و بایه خپیدانه زۆره که ی ئه و ی پی خۆش
بوو.

کاروباره که به در یژیایی شه ش مانگ پۆژیک له پۆژان له
ریره وه هیمنه که ی خوی په له ی نه کرد، نه دکتور ههستی کرد

و نه له یلاش ههستی به وه کرد که شتیکی به دهر له وهی باوه
له ژیانی ئه ودا دهگوزهریټ و خو شه ویستی له دوری خو
ماتکردنداا بوو. سه ره له به یانیان دیداریکی زهرده خه ناوی و
سلاویکی به ئه ده بی ناسک و له کاریشدا، کارکردنی جدی که
زبری جدیبوونی تیدا نییه و لیبووردهی و ئاسانکاری، ئینجا
قسه ی ئاسایی ره ها که ههردووکیان و ئه و خه لکه ی له گه لیانن،
به شداری تیدا ده که ن و هیچ یه کیک له وانه هه لی ئه وه ی بو
نه ره خساوه که قسه یه ک له باره ی په یوه ندیی نیوانیان بکات،
ته نیا مه گه ر سوعادی لی هه لیبویرین، چونکه ئه و کلۆله ئاگری
گرتبوو، به لام نه شیده توانی قسه بکات.

(۲)

قەدەر ویستی بیناکە بەرزبکاتەو، بۆیە لە دیداریکدا کە هیچیان مەبەستیان نەبوو، کۆیکردنەو. ئەمە لە پۆژ لە زەردانی ئیوارەیهک بوو کە دانیشتوانی شار پەنایان بۆ دەریا بردبوو، بۆئەوێ لەوێ خەمی دەروون و ئازاری ژیان فرییدن و لە کۆل خۆیانی بکەنەو.

لەوێ سروشتەکان لێک جیابوون و ھەریەکە ئەوێ دەکرد کە پێی وابوو رینگایەکە بۆ سووککردنی بارگرانییەکی، یان پەردەلادان لەسەر ناخۆشییەکانی، ئەوێ ئەو پیاوێ بەتەنیا خۆی دەپروات و ئەو ژنەش ھەر بەتەنیا دەپروات، ئەوێ یان لەنیو ئاودا مەلە دەکات، ئەوێ شیان لەسەر لم ڕاکشاوێ و ئەوێ قاقای پیکەنین لە دەمی کۆمەلێک کە دۆستایەتی ھۆگری یەکتەری کردوون، بەرگۆی دەکەوێت. یان ئەوێ دوو دلدار بە چپە قسە دەکەن و ھەنگاوی ھەلدەگرن لەسەر رینگا، بۆئەوێ بۆ شونینکی ھێمنتر رابکەن. یان دەبینیت پیاویک خەیاڵ بردوویەتیئەوێ و نە ھەوای ئەو ئیوارە وەختانە و نە ئاوی دەریا، نەیتوانیوە بکەوێت نیوان ئەو و خەمەکانی و— لە ھەموو ئەمانەدا وینەیی دنیا یەک پیکھاتوو، کە چاوی دەبینیت و بیر ھەستی پێ دەکات بێ گەشتوگوزار و بێ سەفەر.

بەلام کاری لەھیلا لەسەر کەناری دەریا جیابوو لەو کاروبارانەیی کە باسمان کرد، ئەو بەتەنیا ڕاوەستا، بە

هموو ههستیگ که ههیبوو پرووی له گهردوون کردبوو و جگه لهو، ههستی به هیچ شتیکی دیکه نهدهکرد، چاوی بریبووو شینی ئاسمان و خه یالی لهسه ر ئه و پروو بهربلاوه مهلهی دهکرد، بوئهوهی ئه و خه یاله ته نیا بو ئه و پروو بهربلاوه بیت، ههروهک لهیلا که ئه ویش لهسه ر زه ویدا ته نیایه، ئه گه ر بتدیایه دنیا ده بوویت که ئه و په یکه ری یه کیکه که شیتی ده ریایه و ئه گه ر ئه و شنیه نه بایه، که یاری به کراسه سپیه که ی ده کرد و خیراش قزه زیرینه که ی بو دواوه ده برد... به راستی خه لقنده یه کی مه زن بوو له خه لقنده یه کی مه زنی ده روانی!

دهنگی پی که له دوایه وه وه ستا، له و بیدهنگی و ته نیاییه ی ده رهینا، بویه به ترسه وه ئاوری دایه وه، چونکه ئه و به ئه نقه ست له شوینی قه ره بالگی دوورکه و تبووه وه، که چی دیتی دکتور جه مال له دواویه تی و ریکه که وتی دووه میش کوی کردنه وه.

سلاوی لی کرد و به پروویه کی خوش و به بزوه گوتی:

-ئه وه بیر له چی ده که یته وه؟ وه لامیکی راستم بده وه.

-بیر له ده ریا ده که مه وه.

پیکه نین دایگرت.

-بیر له ده ریا ده که ریته وه؟ که مندال بووین شتیکیان پی

خویندینه وه:

فه یله سووفیک به هموو بیریکی خوی پرووی کرده ئاسمان

و پشتی کرده زه وی، له کاتی که ده هر پرووی له ئاسمان بوو

و دەرپوښت، که وته بیریکه وه، ئه مهش هویه ک بوو بؤئه وهی
فلسه فهی له ئاسمان دابه زینریته سهر زهوی... له یلا، تو بلایی
توش بته ویت جیی ئه و فه یله سووفه بگریته وه و فلسه فه له
وشکانییه وه بگو یزیته وه بؤ ناو ئاو، له کاتیکدا ئیمه له گیر وگرفتی
وشکانی نه بووینه ته وه؟

قسه که ی به دل بوو و بزده یه کی هاتی:

- گه وره م دکتور، شته که به ته واوه تی به و شیوه یه نییه،
به لکو ویستم بیرم له پانتاییه ک بخه مه روو که بیرى تیدا نییه،
بؤئه وهی له گه ل بیرى خه لک نه که ویته مه له، هه ربویه ش بیرم
له ده ریا کرده وه.

- له یلا تو کچیکى سه یری و به هه له دا نه چووم که به
فه یله سووفم داناویت. که واته چونت بیرده کرده وه؟

- بؤ نمونه ده مگوت: له ژیر ئه م ئاوه ش به ختیاریی و
به دبختی هه یه، ههروهک له سه ر ئه م زهوییه به ختیاریی و
به دبختی هه یه! یان ئه و دووانه (به ختیاریی و به دبختی) هه ر
به و که سانه براون که له سه ر پشتی شتیک ده ژین. وهک ئیمه
له سه ر پووی زهوی به دبختین و ئه گه ر له نیو زگی زه ویدا
نیژراین، ئه وا دهحه ستینه وه؟ ده لیم ئایا ماسی و شتی دیکه
ئه وانیش به دبخت ده بن و به ختیار ده بن، ههروهک چوون
ئاده میزاد به ختیار و به دبخت ده بیت؟ خو ئه گه ر ئه وانه ی له نیو
ئاودان و له وی ده ژین. نه به ختیارین نه به دبخت، ئه ی و اباشتر

نییه ئه وهی له سه ر زه وی ده ژی هیوا خوازی ئه وه بی ت بۆ خزی که له نیو ئه و مه له وانگانه دا بژی و حه ز به و ژیا نه بکات، مادامه کی ئیمه له و به ختیا رییه ره هایه بی به ش بووین و هه ندیک جار به دب ه ختی ره هامان وه ک شمشیر به سه ردا هه لیکیشری ت و مادامه کی تاکه که سی ک له سه ر زه وی نابینین، بلی ت: "من به هه موو داب و عور فیک نه به دب ه ختم و نه به ختیا ر". به لکو دیوما نه ده لی ت: "من ئه مرۆ به ختیا رم، یا ن من ئه مرۆ به دب ه ختم". جه نا بی دکتۆر، من له دلای خو مدا ئه مه م ده گوت، بۆیه ده پرس م تو سه یرا نیکی دیکه ی چاکتر له م سه یرا نه ت پی شک دیت؟

-میشتک به به دوادا چوونی و اتا کان ماندوو کردووم... تو میشتک له و نه شته رانه تیژتره که هه موو رۆژیک میکرۆ بکوژ (تعقیم) یا ن ده که یه ت! دوا ی ئه مه، له یلا ئه مه بۆ تو گه لیک زۆره و له پر له گه ل که سیتییه کی سه یر به ره و روت کردمه وه و... پی م وایه تو که سه ری ک له ناخی خو ت هه لده گری ت و ناشزانم مافی ئه وه م هه یه که لی تی بپرس م، یا ن له و ته نیاییه دا به ته یلمه وه، که ئه و گه نجی و جوانییه ت ده سوو تینی ت، هه روه کو چو ن خو ری بیابان ده که ویته سه ر روه کیکی به سی به ری بیابان و ده یسوو تینی ت. ئازار و واق و پرمانیک له سه ر ده مو چاوی ده رکه وت و دلایشی دهستی کرد به لیدانیکی سه یر، که خو شه ویستی و سو ز و په رۆشیی لئ ده چۆرا، له هه ردوو چاوه ورده کانی شی نیگای

چاویکی نہ ترووکاوی تینگرت، لەیلاش بە دوو چاوە گەورەکانی
تیئەوہ راما و شەرمیش ھەردوو کۆلمی سوور ھەلگەپراندا،
وہک ئەوہی پەشیمان بیت لەو قسانەیی کردوونی... دواى ئەوہ
دکتۆر بە دەنگیکی ھیوری کچی نزم، کہ دلنەرمیی خستبوویە
لەرزە، ئەو بیدەنگییەى برى کاتیک ھاتە لایەوہ و گوتى:

-لەیلای... بە برام قبوول دەکەیت؟

بەلام شەپۆلی دەریا کہ بە نەرمی و لەسەرخۆوہ بەرہو
کہنار دەھات بە گوئی لەیلایدا چپاند: "وریابە لە باوہپرکردن،
چونکہ سروشت پێی لەسەر ئەوہ داگرتووہ کہ تۆ ھیچ کہسیکت
نەبیت و بیکەس بیت!"

بۆیە بە دەنگیکی نزم گوتى:

-گەورەم... سوپاس بۆتۆ... ئەوہت لەبیر بیت کہ تۆ قسە
لەگەل یەکیک دەکەیت کہ لە خۆت بەرہوژێرتەرە و ئەوہشت
بیرنەچیت کہ من پەرستارم و تۆش پزیشک. تکاشم وایە
گەورەم ئەم قسەییەى من ئازارت نەدات و خۆ ئەگەر سووریش
بیت لەسەر ئەوہی کہ سەرگوزشتەى من بزانی، ئەوا ئەو
سەرگوزشتەیت بۆ باس دەکەم، چونکہ نھینی نییە:

من تەمەنم دوو سال بوو کہ باوکم مردووہ و دایکم
سەرپەرشتی کردووم بەو پارە کہمەى کہ باوکم بۆى
بەجێھێشتووین و ئیدی دایکم بۆ من ژیا و بەپێى توانا فیزی
کردم کاتیک ئیمە لە قاہیرە بووین. دواى ئەوہ پەرستار بووم

له نه خوښخانه که هی دکتور (ک)... و له ویشه وه هاتووم بو ئیره. دایکیشم هیشتا له وئ دهژی وهک هه موو ئه و هه ژارانه ی دهژین و له لادیش خزمان هه یه که نان په یداکردن وای لیکردوون نه په رژیته سهر که سوکاریان و له بهر کاروباری خو یان ناگیان له کاروباری ئیمه نه ماوه، ئیمه وهک خو ت ده بیینیت به ته نیا دهژین و شیر ی دایکیکم خواردووه، که بنچینه ی گوشه گیری و هز به ته نیاییکردنی پی مژیوم، من له نیوان خه لکیدا له و وینه دهنگده رانه م که له سهر شریتی سینه مادا هه لبه ز و دابه زیانه و من هه موو کاروباریکی ئه وان ده بینم، به لام هیچ ناگایه کیان له کاروباری من نییه. ئه مه ئه و له یلایه یه که تو ده ته ویت بیت به برای.

گوئی:

-باشه، بو تو له ئه سکه نده رییه ده ژیت و دایکیشته له قاهیره، که هیچ بهر ژه وه نندییه کی له وئ نییه؟
 -ئه و چاوه پروانی گویزانه وه ی منه بو ئه وئ.
 -ئه ی بو ئه و نایه بو لای تو، خو هه ردوو کاره که وه کو یه کن.

بیری کرده وه که درق و فروفیل بو ژیان پیویستن و ناشیبت ئاده میزاد هه میشه راستگو بیت له وه ی ده یلیت، بویه وازی هینا که میژوو خو ی، خو ی دووباره بکاته وه و گوئی:
 -رهنگه ئه مه نزیک بیت و باشتیش بیت؛ هه موو ولاتیکی دونیا لای ئیمه وه کو یه ک وان.

لیره دا شوینه واری پوژ له ئاسوی خورئاوا نه ما و نیشانهی
پوژ له زهردان سرپایه وه و ئاو تاریکی به سهردا هات و
پروناکی چراکان که شه پوولی ئاو دهیشکاندنه وه، که وته هه لبه ز
و دابه ز و سه ماکردن. له یلا سهیریکی ده وروپشتی خوی کرد
و گوتی:

-دهبیت بگه ریمه وه.

ئیدی رویشت و دکتوریش له تهنیشتییه وه. ئەم بیدهنگ
بوو و ئەویش هەر بیدهنگ، دهنگوت ههردووکیان به و قسانه دا
دهچنه وه که کردووینان، له یلا پرووی له ده ریا بوو و ئەویش
پرووی له لایه که ی دیکه بوو، شنه با به چالاکی هه لیکرد و
هه ندیک تاله مووی قژه دریژه که ی خسته سهر شانی ئەو و
که میک لینی دوورکه وته وه و بیدهنگ به رده و امییان به رویشتن
دا. ئەگەر تو ته ماشات بکردبانا یه، له یلا سه ری بو ئاسمان
به رزکردبو وه وه و ئەویش سه ری داخستبوو، له یلا پروخسار
کپ و ئەویش هه روه ها کپ، ئەو قسه ی نه ده کرد، هه روه ها
ئه میش بیدهنگ بوو قسه ی نه ده کرد، هه روه ک ئەوه ی له قه راغی
ده ریا گوئی له دهنگی پیتی خویان بگرن- دلنیا ده بوویت له وه ی
که ئەوانه دوو دلدارن و لیک توراون، یان له گله یی و گازانده
بوونه ته وه، به لام نه گه یشتوونه ته راده ی ئاشتبوونه وه!

هیزیکی شاراهوی نادیار ئەو دوو دهروونه ی پیکه وه به ستووه
و ئەوان ههستیان پی نه کردووه و وایان زانیوه که ئەمه ش

شيئو هيه كه له شيئو هه كاني گه وره يي، له كاتيكا ئه مه مه به ستي
ئو وينتيكي نه رمونيان بوو. هه ريه كه يان خزابوو بووني ئه وي
ديكه و ئه گه ر بوونه وه ريك بخزيته نيو بووني بوونه وه ريكي
ديكه، ئه وا هه موو هه ست و نه ستي داده گرييت. دكتور قسه ي
کرد:

- بيگومان، له يلا، سواري ترام ده بيت.

- يو ماله وه ... ئه ي تو؟

- من ژووانيكم (مه و عديكم) هه يه.

- به هيواي به ختيكي باشم بو، خوات له گه ل.

- خوات له گه ل (نه رميه كي وه ك نه رمي شنه با له قسه كانيدا

گه را). بيرم چوو شتيكت پي بليم... من بو ماوه ي چوار روژ له

نه خووشخانه نابم، چونكه سه فه ر ده كه م بو شاره كه ي خو م و تا

چاو يكم به باوكم بكه وي ت؛ چونكه له ميژه نه مديوه.

- دكتور ي گه وره م، شاره كه ي تو له كو ييه؟

- نزيك جيزه.

- كه واته به قاهيره دا تيپه ر ده بيت... سلاو له و شاره چاكه

بكه.

- ئه مرو، سبه ي حه ز به ئه سكه نده رييه ده كه يت.

- پيم گوتي: هه موو شار و ولا تي ك لاي من وه كو يه كن.

- ئه ي بو دلت بو قاهيره چوو؟

- چونكه ني مچه ني شتمان يكه!

دکتور پیکه نی.

-بۆ دووهم جار خوات له گه‌ل.

-گه‌وره‌م خوات له گه‌ل.

ئینجا رۆیشت و هیچ ئاورپیکی نه‌دایه‌وه.

رۆژ بووه‌وه و چوو بۆ نه‌خۆشخانه، به‌لام دکتور جه‌مال له‌وێ نه‌بوو، وای هه‌ست کرد که که‌سیک دیار نییه و له‌وه دوورتر نه‌رۆیشت، چوار رۆژه‌که تێپه‌رین و بۆ رۆژی پینجه‌م خۆی بینی هه‌نگاوی خیرا هه‌لده‌هینی له‌ رینگادا بۆ نه‌خۆشخانه و وای هه‌ستکرد که ئهمرۆ به‌ختیارتره، یان ئه‌گه‌ر هیچ نه‌بیست ئاسووده‌تره... تو بلی ئه‌مه بوچی بیت.

وازی له‌ خۆی هینا بیربکاته‌وه و به‌بیر گه‌رایه‌وه بۆ دواوه و رپی به‌ هه‌ردوو پیی خۆی دا برۆن و ده‌رکی به‌ شتیکی تازه کرد. هه‌موو ئیواره‌یه‌ک له‌و ئیوارانه‌ی که دکتور له‌وێ نه‌بوو، ده‌چوووه نیو جیگه‌که‌یه‌وه به‌شینه‌یه‌کی میکانیکی میشتکی ده‌ستی ده‌کرد به‌ ژماردن: یه‌ک... دوو... سێ... چوار. له‌کاتی‌کدا پیش ئه‌وه نه‌یده‌زانی رۆژ بژمیریت.

له‌ناکاو راوه‌ستا هه‌روه‌ک ئه‌وه‌ی به‌سه‌ر چالیکدا که‌وتبیت. ئه‌یه‌رۆ... ئه‌مه بوچی، من بیر و خه‌یالم لای ئه‌وه و... ده‌ترسم ئه‌مه ئه‌و شته‌ بیت که پیی ده‌لین خۆشه‌ویستی! خواجه له‌ هه‌موو شتیکی که ده‌یکه‌م یان ده‌یلیم، راستیم پی ببه‌خشه، چونکه ئه‌وه‌ی تو رابه‌ری بیت، رینگا ون ناکات و ئه‌وه‌ش که

سەرى لى بشىۋىت، ھەر سەرلىشىۋانى بۇ دەمىنىتەۋە.

كە لەۋى چاۋيان بە يەكتر كەۋت، بە بىدەنگى تىگە يىشتن كە دوورى شىتىكى ئاسوودە بەخش نە بوو. توقەيان لەگەل يەكتر كىرد و بۇ ماۋە يەكى نائاساى دەستى لەنىۋ دەستى خۇيدا ھىشتەۋە. غەرىزەى ژنانەى ئەۋەى تىگە ياند كە دكتور خۇشى دەۋىت، بۇيە شەرم و ترس و شلەژان دايگرت و بەئەسپاى دەستى لەنىۋ لەپىدا دەرھىنا. رەۋرەۋەى كار كىردن كەۋتە سوورپان و دكتور لە نەشتەرگەرىيەكى مەترسىدار بۇۋە و دواى ئەۋە نەخۇشەكەيان بىردە سەر شوپىنەكەى خۇى، ئىنجا دكتور چوۋە ژوورەكەى خۇى و سى كەس كە يارمە تىيان دەدا، دوايكەۋتن: لەيلا و سوعاد و يەكىكى دىكەى سىيەمىيان. سوعاد بە پىداھەلدان و ماستاۋ سارد كىردنەۋە و رپاۋە گوتى:

- گەۋرەم دكتور پىرۋزبايىت لى دەكەم. بىگومان نەشتەرگەرىيەكە سەركەۋتوۋ بوو و دواى تەنيا يەك رۇژ دكتورەكان باسى گەۋرەى تۆ دەكەن؛ چونكە تۆ دەستپىشخەرىيەت كىرد بۇ ئەۋ نەشتەرگەرىيە و دلنىاش بووم لەۋەى كە تۆ تىيدا سەركەۋتوۋ دەبىت.

- ھىوام واىە واىت، سوعاد بەھەر حال ئەمەش نىشانەى ئاسوودەى و ھەساۋەىمە، چونكە لە لادى ھاتومەتەۋە.

- خوا ئاگادارى لادى بىت و ئاگادارى جوانى سىروشتى لادى بىت! بىگومان دەبىت تۆ لەۋى سەيرانىكى خۇشت كىردىت.

جه مال ږووی له لهیلا کرد، ئینجا ږووی قسه ی له هه مووان
کرد و گوتی:

-ئینکاری بی ئه وه ناکه م که ئه و سهیرانه زور چاک بوو و هه تا
ماوم کاریگه ریی ئه و سهیرانه له بیر ناکه م... لهیلا، توش رات
وا نییه که هه وای ئیواران خه م و که سه ران له دلدا دهرفینی و
ئاورنگی ئیواران دل و دهروونان له خه م و خه فته ده شواته وه!
ئه وه بؤ بیدهنگی و قسه ناکه یت؟

لهیلا زه ردهیه کی هاتی و ئاماژه ی بؤ کرد که هاوړایه تی.
سینه میان قسه ی کرد و به گالته پیکردن و ئینکاری به وه گوتی:
-لهیلا هه همیشه بیدهنگه!

لهیلا به بزدهیه که وه وه لاملی دایه وه و گوتی:
-توش هه همیشه قسه ده که یت... نیوه ی بیدهنگی من بخه ره
سه ر قسه کانی خوت و نیوه ی که مجووله یی من بخه ره سه ر
جووله و بزویوی خوت، ئه وا کچیکی مامناوه ندیمان لی په یدا
ده بیته.

دکتور جه مال گوتی:

-کیه هتان ده توانیت حوکم بدات؟ نایا ئه قلی لهیلا له زمانی
کاریگه رتره، یان زمانی له ئه قلی کاریگه رتره؟
سوعاد گوتی:

-جاری و تاریک، یان وتهیه کمان لی ده ویت.

لهیلا گوتی:

-که وایت، ناتوانیت حوکم له باره ی کیشه که وه بدهیت... من نه و تاربیژم و نه نووسه ریش. سوعاد به ته وسه وه گوتی:

-له وانه یه سبه یی بییت به و تاربیژ (مه بهستی "خطیبه" یه که به مانای و تاربیژ و ده زگیران دیت و لیره دا مه بهستی ده زگیرانه). بهم قسه یه ی هر قینیک له دلیدا بوو، ده ریبری. دوا ی ئه وه له یلا چووه ده ر بؤ لای ئیشه که ی و دوا ی که میک دوو کچه که ش شوینی که وتن.

خوری ئه و پوژدهش له روژ له زهردانکی جوان به ره و ئاوابوون چوو و که ناری ده ریا وهک هه موو روژیک دیکه مونجه ی هات له خه لکی هه مه جوړ و له یلاش هر له و شویته ی که پی راهاتبوو، پاره وستا، هه رگیزیش ئه وه ی به خه یالدا نه ده هات که ئه و وتوو یژده ی پیشوو دووباره ده بیته وه، چونکه ریکه وت ئه گه ر دووباره بووه وه، ئه و پنی ناوتریت ریکه وت.

چاوی دابووه ده ریا و تاله مووه کان و دامینی کراسه که شی دابووه ده ست شه مال و زیړی خوړئاوابوون تیکه ل به زیړی قژ بوو و جوانیبه کی زوری نائاسایی به و ده موچاوه به خشی. ئه و سینگه ش کشا تا هه واهلمژیت، بویه به ره و پیشه وه چوو و نیگای بریبووه لایه ک و سه ری نه ده جوولاند، نه رمی و لووسی ئه و ته ختی پوومه ته به پوونترین شیوه ده رکه وت. ئه و مه بهستی ئه وه نه بوو ئه و جوانیبه بخاته روو، به لکو سروشت

ئەو خستەنە پرووہی لە ئەستۆ گرت، ھەر وہک چۆن گول بە
رہنگی جۆراو جۆر دەپازینیتەوہ پیش ئەوہی چاویان پێ ھەلێ.
لە یلا دەنگیکی ئاشنای ھاتە بەر گۆی، کە بەنەرمی و گالتەوہ
ھاواری کرد:

-تۆ بلیی ئەمڕۆ بیر لە چی بکەیتەوہ؟ دیسان بیر لە دەریا
دەکەیتەوہ؟

بەترسیکی شیرینەوہ ئاوری لی دایەوہ و بە دەنگیکی نزم
گوتی:

-دیسان ھاتی؟ من جگە لە دەریا بیر لە ھیچ شتیکی دیکە
ناکەمەوہ.

کەمیک بیدەنگ بوو، ئینجا ئاماژە ی بۆ قسەکە ی سەر لە بەیانی
کرد و گوتی:

-ئە ی بیر لە وتار (دەزگیرانی) ناکەیتەوہ؟

-من بەکەلکی وتاریژی (دەزگیرانی) نایەم.

-ئە ی کەسی دیکە لە تۆ بەولاوہ ھە یە کە لە تۆ بەکەلکتر

بیت؟ تۆ لەو کەسانە ی کە ھەموو مەرجیکت تیدایە.

-باوہرناکەم وایت، من خۆم لە ھەموو کەسیک باشتر

دەناسم.

لێرەدا بەھەموو ھەست و نەستیکی چوو بەلایەوہ و

ھەوا یەکی دوورو دریزی ھەلمژی، ھەر دەنگوت دەچیتە ژیر

ئاوہوہ و دەستیکی بە ئەوی دیکەدا بە یەگرتووی لە نزیک

سینگی هیشتنیه وه، دواى ئه وه گوتى:

-له یلا گویم لى بگره و گوی به هیچ شتیك مه ده. پرسیارنیکت لى ده که م و به هموو راشکاوویه ک که له تودا هه یه وه لامم بده وه، به لام هوى روونکردنه وه ی پرسیاره که م لى مه پرسه، چونکه له و ئه نجامه ی پئی ده گهیت، ده زانیت مه به ستم چیه و چیم ده ویت.

دلى له یلا به خیرایی لى دا و واى هات به خه یالدا که له تاویکی به ک لاییکه ره وه دایه له ژیانیدا، تفى قووتدایه وه و گوتى:

-فه رموو چیت ده ویت بپرسه.

ده ستى کرد به پرسیارکردن و ئه ویش به خیرایی و راشکاووی و ساکارانه وه لامى دایه وه.

-من چه ند روژ له نه خوشخانه دیار نه بووم؟

-چوار روژ.

دکتور پیکه نى.

-له یه که م وه لامدا هه له ت کرد... پینج روژ بوو.

-نه خیر دکتور، شه ممه، یه کشه ممه، دووشه ممه و سیشه ممه...

چوار روژه.

-له یلا پینش ئیستا ژمار دوو تن؟

-بیرم نییه.

-که واته هه ستت به وه نه کردوه که من دیار نه بووم.

-چون وایه؟ تو بوشاییه ک به جیده هیلیت که هه موو که سیک

هه ستى پى ده کات.

-بۆ نموونە ھەروەك ئەو بۆشاییەیی دكتور روشدی جیی دەھیلت؟

لە یلا کەمیک بیدەنگ بو.

-لە یلا بیدەنگ مەبە... لە پڕ وەلامدەرەو.

-ھەردوو بۆشایی وەکو یەك نین.

-تۆ سەرکەوتوویت، ھەست بە چ واتایەك دەکەیت بەرامبەر

بە ھەر بۆشاییەك لەو دووانە؟

-بلیم چی؟... ھەر دەبیت بیلیم؟... پیم وابیت کە تۆ دیار

نابیت، شتیک کە پیی راھاتووم، نابینم... ھەست بەمە دەکەم.

-منیش بەدوای ئەمەدا دەگەریم، چونکە منیش لە لادی

ھەستم بەھەمان شت کرد، کە تۆ لە ئەسکەندەرییە ھەستت پین

کرد، ھەریەك لە ئیمە ھەستی بەوہ کردووہ کە شتیکى ھۆگر

پیگرتووی لى دیار نییە!

-ئای کە مامۆستایەکی کارامەیت.

-ئای کە تۆش قوتابییەکی زیرەکیت، بەلام قوتابییە

خۆشەویستەکەم، لە مانای ھۆگری دەگەیت؟

بەشینوہیەکی تەحەدا قسەى کرد و قسەکەى بە لەسەرخۆی

و پرونى کرد، ھەروەك ئەوہى بترسیت کە شتیکى لەبیر بچیت!

-بەلى دکتۆرى گەرەم لە مانای ھۆگری دەگەم، گویم لى

بگرە: ھۆگری واتایەكە کەس لەسەرى گلەیی لى ناکریت و

کەسیش لەسەرى تووشى خەوزران نابیت و سەرئیشەى بۆ

دروست ناکات. ھۆگريی شتینکی ئازاربهخش نیه و بهدلەوه
نانووسیت و دلایش پینیهوه نانووسیت و چاو فرمیسیکی بۆ
ناریژیت. ھۆگريی ئەمەیه وهک من ھەستی پین دەکەم و تیی
دەگەم و لەوه زیاتر نیه؟

—خوایه، ئای له تۆ لەیلا... لەبیرت چوو شتینکی دیکه بلئیت:
ھۆگريی مندالیکه پیدەگات و گەورە دەبیت و ئەگەر گەورەش
بوو به ناویکی دیکه ناودەبریت.

—دەتەویت شتینکی تازەم پین بلئیت؟ دکتۆری گەرەم تیدەگەم
مەبەستت چیه، تویهکی بەهیز و منیکی بئ توانا. لەوانەیه بۆ
من و بۆ تۆش واباشتر بیت که ھەریهکەمان له دوورەوه له
ئاسۆی ئەوی دیکه له شەقەیی بال بەدات، چونکه تۆ خۆرھەلاتی
و من خۆرئاوا و خۆرھەلات و خۆرئاوا بەیەک ناگەن.

—لەیلا ئەوه دەلئیت چی؟ من وای بۆ دەچم که تۆ دلت
داخرا بیت.

—بەلئ وایه وهک تۆ دەلئیت.

—بەلام ئایا لەسەر کەسیکت داخستوو؟

—بەلئ.

به ترس و بەپەلەوه گوتی:

—لەیلا لەسەر کی... راستگۆبه لەگەلم.

—لەسەر لەیلا... تەنیا دلم لەسەر خۆم داخستوو!

—خوایه رابەراییهتت بکات، وامزانی یهکیکت خۆش دەویت.

-خوا بته خشیت، خو زراوت بردم.
-کهس زندهقی له په زامه ندیی و هیمنی و ئارامیی دهچیت؟
-ئهمه شتیکه ناتوانم وه لّام له باره یه وه بدهمه وه و چه زیش
ناکه م تا قی بکه مه وه.

-خواست و بژاره ی کهسی تیدا نییه... ئه و شه پؤلانه
دهبینیت که به ره و که نار دهرؤن، پالنه ریک له دهره وه ی خو یان
پالیان پیوه دهنیت؟ دلّیش هه روایه له یلا له باره ی هه موو ئه و
شخانه ی دهستبهر داریان ده بیت و ئه وان هس که ده یانبات، به لّام
من پیویستم به وه نییه ئه رک بکه مه سه رشانم و ئاسووده ییش
له وه دا نابینم ئه و ئه رک بکه مه سه ر شانی تو. توش وه کو خو ت
ده لّیی دلّ داخراوی به رام بهر به خه لکی و له ئاسوی خو تدا
ده ژیت و وای بو دهچم که تو بو تاکه سه عاتیکی روزه که ت بیر
له سبه ییت ناکه یته وه و هه ر ده لّیی له گه ل خو ر ئاوا ده بیت و
له گه ل گزنگدا دهرناکه و یته وه، به لّام من نالیم: خو شم ویستوی
تا نه ترسی و زراوت نه چیت، چونکه تو وه کو بو م دهرده که ویت
کویله ی بیروکه یه کی کونی- به لکو ده لیم: تو پیویستییه کی له
ژیانی مندا و من لیت دیمه پیش و خوازینیت ده که م، به لّام
له و که سانه نیم دلّیان هه لگیر و وه رگیری کرد بیت و یه کیکی
خوشویستییت و وازی لیته یان بیت، یان خوشیان ویستییت و
وازیان لیته یان بیت، چونکه ئه و شته ی که زور رقم لیته تی؛ ئه وه یه
به دوا ی یه کی کدا بکه ریم ئه رکی دلّی خو مم بو هه لگریت و ئاوا تم
له ژیاندا ئه وه بو وه که ماله که م له سه ر خو شه ویستی بنیات

نه نيم، ههروهك چۆن هه موو مالىكى ديكه بنيات دهنريت، تا له ژيانى راسته قينه دا به سهر ئه وه دا نه كه وم ئه وهى له ژيانى خه يالدا وينا م ده كرد، له ده ستم چوه - ئه وه ئامانجم بوو، به لام قه دهر پالى پتوه ناى بو سهر ريگه م و بينيم كه تو بو من پيوستى و به ختيارم ده كه يت و منيش تو به ختيار ده كه م، له يلا، رازى ده بيت به وهى ده يللم؟

-من تو به ختيار ده كه م؟ ئه مه بيرو كه يه كه و پيم وايه به رده وام ناييت و من خوم به شايه نى ئه و شه رفه نابنيم. دواى ئه وه تو وهك بوم دهر ده كه ويت كه وتوو يته ناو شتيكه وه كه پتي ده لين خو شه ويستى و خو ت نه تده ويست مالى له سهر بنيات بنيت. گه ورم، له باز نه يه كي ديكه دا، به دواى نيوهى دووه متدا بگه پي و وا ز له م نيوه يه ي به رده مت بينه دنيا گيژى بدا و هه ليسور پينيت، تا به نيوه كه ي ديكه ي ده گات.

دكتور بينده نگ بوو و كپيهك له نيوانياندا زال بوو، كه سه رسامى دروستى كرد بوو، چونكه وه لاميك بوو كه ئه و چاوه روانى نه ده كرد، به لام لى نزيكو بووه و گوتى:

-له يلا ناتوانم شتيكى ديكه زياد بكم بوئه وهى گوتم، كه شتيكى ئاسايى بوو، به لام وه لامه كه ي نائاسايى بوو. بو به ختيارم ناكه يت؟ هه ر له به رئه وهى هه ژاريت؟ ده وله مه ندى هه رگيز سه رچاوه ي به ختيارى و به خته وه ر كردن نه بووه، هه روه ها هه ژاريش سه رچاوه ي به ختره شى و به ختره ش كردن نه بووه، به لكو جياوازى و ته بايه له نيوان دوو كه سدا كه به ختره ش ده بن، يان به ختيار.

له يلا بچو بو ناو دەر وونی خوت و لئی بپرسه، ئهوسا به وه لامیک دهگه ریته وه له باره ی حالی مالیکه وه، که ههردوو کمان دهگریته خزی.

— وادانی که من له ژياندا ته نیام و خزم و که سوکارم ناناسم و دایکیشم مردووه، ئهوسا ده توانیت به ژنی خۆتم قبول بکهیت؟

چاوی تیبیری بوئه وه ی قسه ی جیاکه ره وه ی لی بیستیت، گویی لی بو، گوتی:

— بیگومان، من ته نیا ههقم به سه ر ئه و که سه وه ههیه که له ماله کهم داده نیشیت، به لام له یلا، دایک مردووه، یان تو وه ک گریمانه دایده نیشیت؟
— نه خیر مردووه.

— ئه ی بیرت نییه که گوتت ئه و له قاهیره ده ژی؟
— کچ هه میشه پی ناخۆشه ئه وه بللی که ئه و به ته نیا ده ژی.
ده بیته که سانیکی هه بیته بیپاریزن و کهم که سیش له ئیمه خویان، خویان ده پاریزن. ئایا پیت وانیه ههقم بوو وا بلیم؟
— به لی، تو له وانه ی که خوت خوت ده پاریزیت.
— پرو و داوه کان له نیوانماندا به خیرایی تیده په رن.
— تو بللی به ده زگیرانم دابنیشیت؟

— گه وره م په له مه که، ده بیته مه سه له که ههفته یه کی بو دابنیشیت، تا من قه ناعهت به خۆم بکه م، که من شایسته ی ئه وه م ئه و شه ره فه له ئه ستو بگرم و تا توش به خۆتا ده چیته وه،

چونکه دەشیت كه وتبیته بهر کاریگه ریبه کی نائاسایی، به لام پیم
بلی: وا پیویست ناکات كه راویژ به باوک و دایکت بکهیت له م
کاره تدا؟

-ئمه په یوه ندیی به خۆمه وه ههیه و هاوبه شم بۆ پهیدا
مه که.

ئیدی دهستیان کرد به رۆیشتن و شه و کپ و بیدهنگ بوو
و له قه راغی ده ریا به ته نیشته یه کتره وه رۆیشتن و دلایان بۆ
خۆشه ویستی لئی دها و دواخستنی "شه" بوو به به ربه ست،
چونکه له یلا هیشتا رهامه ندیی پیشان نه داوه. جارئ ئه وه ندیه
نه رۆیشتبوون هه تا له بهر رووناکیی چرایه ک که تیشکه که ی
له سه ر دهموچاوی له یلا رهنگی دابووه وه، دووعاخوازییان
له یه کتر کرد و ئه و له و دهموچاوه مانایه کی خوینده وه که
وایزانی ئارامی و ئوقره ییه، به لام له راستیدا خه یال رۆیشتن
و سه رسامی و واقورمان بوو، که شه و لئی تیکدا بوو. ئیدی
وشه که به دهمی رۆژگاره وه هه لواسرابوو، خوايه تو بلینی چی
بیت؟!

(۳)

به و کپی و بیده‌نگی شه‌وه خه‌ریکی نامه‌یه‌ک بوو ده‌ینووسی...
بۆ تاقه پیاویکی ده‌نووسی که سۆزی به‌سه‌ردا باراند، له‌کاتیکدا
خه‌لکی هه‌موویان لئی بیزار بوون. ئەو پیاوه به‌پێژه پیره‌مێرد
ئهمین بوو، به‌لکو رایه‌کی له‌ مه‌سه‌له‌که‌ی ئەودا هه‌بیت:
"گه‌وره‌م و باوکم، ئەی ئەو که‌سه‌ی بۆ هه‌ر پووداویک
رووی ده‌مم تیکردبیت، وه‌لامی داومه‌ته‌وه و به‌ده‌نگ هاتوه.
باوکه، نه‌متوانی به‌خۆ دوور له‌ ژیانگرتن بژیم، هه‌رچه‌نده
ئاره‌زووشم لئی نییه، سه‌یره‌که له‌وه‌دایه که ر‌قمان لئی ده‌بیته‌وه
و بۆ نانی‌ش له‌پیناوی ژیاندا تیده‌کو‌شین و هه‌ول ده‌ده‌ین... ژیان
به‌هه‌موو شیوه‌یه‌ک به‌سه‌رماندا سه‌پاوه و ئەگه‌ر به‌دبه‌ختیک
خۆی لئێ‌ر‌گار کرد، ئەوا به‌دبه‌خته‌کان یه‌که‌م که‌سن که‌ گالته‌ی
پێ ده‌که‌ن!

بێ ئەوه‌ی هه‌ستی پێ بکه‌م، ته‌وژمه‌که‌ی بۆ لای خۆی
به‌کینشی کردم و خۆم له‌ گۆنگه‌ره‌که‌یدا دیته‌وه، له‌کاتیکدا
وامده‌زانی لێهه‌وه‌ دوورم و خۆم پووبه‌پوو به‌رامبه‌ر دکتۆریکی
گه‌نج بینیه‌وه، که له‌ نه‌خۆشخانه له‌گه‌لمدایه و نه‌مه‌یشت بلیت:
که خۆشی ده‌ویم، به‌لام نه‌متوانی ر‌پیی ئەوه‌ی لئێ‌ بگرم بلیت:
که ئەو ده‌یه‌ویت بمخوازیت و جووره‌ هۆگریه‌ک له‌نیوانماندا
رووی دا، که له‌ خۆشه‌ویستی ناچیت، چونکه من خۆم به‌ری
خۆشه‌ویستییه‌کم که له‌ ئەنجامه‌که‌ی ده‌ترسم.

بهلام من لهم پرسه‌ی خۆم تووشی سه‌رسامی هاتووم، چونکه ئەو بهو نه‌هینییه‌ی من نازانیت، ئایا تۆ پیت وایه که پیویسته له‌گه‌لیدا راستگۆبم، چونکه ناکریت و ئەسته‌مه ژیانیکی دوورو درێژ له‌سه‌ر درۆ بنیات بنریت، ئەمه‌یه ئەوه‌ی ناخم پیم ده‌لایت، هه‌رچه‌نده ناویرم و زاتی ئەوه ناکه‌م ئەو نه‌هینییه‌ی بۆ بدرکینم.

باوکه! تۆ رابه‌ر و پشت و په‌نام بوویت، توخوا له چاکه و گه‌وره‌یی خۆت بیته‌شم مه‌که، چونکه له دنیا‌دا که‌س نابینم په‌نای بۆ ببه‌م. خۆشه‌ویستی و نزا له منه‌وه بۆتو."

ئەوه‌نده‌ی پێ نه‌چوو دوا‌ی چه‌ند رۆژیک پۆسته ئەم نامه‌یه‌ی خواره‌وه‌ی بۆ هینا:

"کچه خۆشه‌ویسته‌که‌م:

کچه‌که‌م وا مه‌زانه که پیاوه‌تی له‌سه‌ر زه‌وی وینه‌ی کیشراوه، به‌لام له‌نیو دلی خه‌لکدا جینگه‌ی نییه و ئەوه‌ش بزانه که بوون ده‌بیت هیزیکی به‌ره‌ه‌لستکاری هه‌بیت، که هه‌ریه‌که‌یان دژی ئەوی دیکه ده‌وه‌ستیت، چونکه ئەگه‌ر هه‌ر خێر به‌ته‌نیا دروستبووايه، ئەوا کاروبار به‌ریکی نه‌ده‌رپۆشت به‌رپۆه و ئەگه‌ر هه‌ر ته‌نیا شه‌رپش دروستبووايه، دیسان کاروبار به‌ریکی به‌رپۆه نه‌ده‌چوون و ریکی و راستی کاروبار له‌وه‌دایه که ده‌ستاوده‌ست له خێر و شه‌ردا بکه‌ن. ب‌روات به‌ بوونی پیاوه‌تی هه‌بیت، مادامه‌کی ب‌روات به‌ بوونی خراپه و دزیوی هه‌یه.

دوای ئه وهش، بۆت ناکریت که سیفه تی پیاوه تی و چاکه له و
 دکتوره زهوت بکهیت و وازانیت نییه تی، چونکه له وانه یه یه کینک
 بیت له چاکه خوازان و مادامه کئ دلنیایت له وهی که ئه و سووره
 له سه ره ئه وهی ببیت به ژنی، به راشکاوی مه سه له که ی خۆتی
 پی بلئ و ئه گهر بۆ تاویکی ئه م رۆژگار ههش بیت، خۆت ناچار
 بکه بۆ هه ندیک که سه بکه ویته ڕوو، چونکه خۆ تۆ تاوانکار نیت،
 به لکو ئه وان تاوانکارن، ئه گهر دوای ئه وه قبوولی کرد ببیت به
 ژنی، ئه وا تۆ فیلت لی نه کردوه، خۆ ئه گهر ئه وی دیکه شیان
 بوو، ئه وا خوا پشت و په نات بیت. ئه مه ئه و ڕیوشوینه یه که
 دروستبوون ناچارمان دهکات پیندا برۆین... نه فروفیئل و پیچ
 و په نا، قهزا و فره مانئ خوا هه ره ده بیت ڕووبدهن، هیوای
 سه ره که وتنتم هه یه."

چهند ئازاری پی گه یی که ده بیت خۆی شایه دی نزمیی
 خۆی بیت به رامبه ره به و که سه ی هیوای وایه ببیت به هاوسه ری
 به درێژایی ژیان!

به ڕیژ ئه له مین خۆی پیاویکی چاکه، بۆیه پیی وایه هه موو
 که سه چاکن... به لام ئه ی ناشیت ئه و پزیشکه ش پیاویکی باش
 بیت؟ له وانه یه وایت و له وانه شه وا نه بیت! به لام به هه رحال
 ناتوانیت لیی ڕابکات تا دوای وه لامه که به ئه رییی، یان ره تکرده وه
 و بۆ ئه رییی و ده بیت راشکاوانه بیت و ره تکرده وهش هۆیه کی
 هه یه.

رای هاته سەر ئه وهی ده بیته جار یکی دیکه ش تالاو بجیژیته،
ئه مه ش زور ئازاری پی ناگه یه نیت، چونکه ئه مه شتیکه زمان
پی راهاتوو، حه فته که به خیرایی تیه پی و دکتور چاودیری
ده کرد، تا دوا یین رۆژی حه وت رۆژه که و ئیدی سەر له
به یانییه که یه کترین دیت و پیکه نی و سلأوی لی کرد، ئینجا
گوتی:

-من هەر له سەر قسه ی خۆم و له هیچ شتیکی لام نه داوه.
-نا، پیویستی به گه رانیکه، با بلیم سهیرانیکه.
-هیوام وایه که شوه وایه که له بار بیت.
-ئه وهش خوا دهیزانیت.

ههردوو ناوله پی خوی ئه مدیو ئه ودیو کرد، ئینجا هه ریه که
به ره و کاروباری خوی چوو.

دهریا له ستهیم رۆژ له زهردان گفتوگۆی له یلا و جه مالی
بینی و له یلا چوو تا له ئاریشه ی ته مه ندا گوی له حوکمه که
بگریته، دوا ی ئه وهی نه نینییه سهیره که ی له بهرده می ئه و پیاوه
نامۆیه پان ده کاته وه. که به یه کگه یشتن زیاتر دهم به پیکه نین و
نزیکتر بوو له گه شبینی و هیمنی و ئازایه تی ته نیا له و رۆژه دا
لته وه ده رکه وتن؛ چونکه ئه و هه فته یه کی ته واو بوو هه ردوو
لای نیوان ئه و دووانه ی کۆده کرده وه.

جه مال ویستی ده رگای قسه بکاته وه و به نه رمیه که وه

گوتی:

-له یلا... من دمه ویت ئه مرقو بيم به شاعیرا! له یلا له دلی
 خویدا گوتی: (خوزگه له تووه دلی شاعیرانه م بهرده کهوت).
 ههروهک چۆن له پوژانی رابردوودا فهیله سووف بوویت، له یلا
 گویم لی بگره و حوکم به سهردا بده... تو بللی به که لک بيم؟
 چاوی به گهردووندا گیرا و ئینجا دهستی پیکرد و گوتی:
 -نازانم بۆ له م پوژهدا نیشانهی په زامهندی و هیمنی له سهر
 گهردوون ده بینم، تا ئه و رادهیهی هه موو ده ریا به که له ده ریاکانی
 له گه ل یه کتردا گونجاون و له و گونجانه شیاندا جوانی لافاوی
 به ست؟ شنه له گه ل ده ریا دا ئاشتبوو ته وه، بۆیه ده بینیت
 که هیمنه و ده ریا ش هیمنه و مه ل خوی خزان دۆته ئاسمان،
 هه لۆ به ته نیشته چۆله که وه ده فریت و لقی درهخته کانیش بی
 ده نگه ده نگ و هه راو هۆریا به رامبه ر به یه ک وه ستاون و
 خۆریش تیشکی بۆ خه لکی ده نیریت به و گه شی و گه رمییه ی
 تیندایه. شینی ئاسمانیش له وئ له گه ل شینی ئاو له گه ل یه ک
 گونجاون، هه ر ده للی له یه ک خاکن و شه مشه مه کویره ی
 ده ریا ش له شه قه ی بال ده دات و تاو ناداته ماسی، وه ک بللی
 ئاشتبوو ته وه و ئاشتیان له نیواندا بیت. هه موو شتی که له
 گهردووندا نه رمونیان و بیده نگه به په زامه ندیی و جوانییه وه،
 ههروهک بللی گیتی خوی بۆ جه ژن ساز کرد بیت... له یلا په نگه
 ئه وه جه ژنی ئیمه بیت و... له وانه شه به چاکی لاسایی شاعیرانم
 کرد بیته وه.

-دکتور، تو دهبووايه شاعير بوويتايه، چونکه دلت دلی شاعيرانه و دهبیت فراوان و بهخشندهش بیت، بهلام لهوانهيه ئه و دلّه گهوره بهخشنده به شتیک تهنگ بن و جیی نهبیته وه تیانداندا و لیشی ناگیریت لهوهی که دهیکات، چونکه دل نه دستور دهنایت و نه یاسا، لهبهرئهوهی دستوره که ی له خویه تی و یاساکه شی له ناوخویدایه.

-ئه هی ئه و شته چیه که دلی منی پی تهنگ دهبیت و جیی ئه وی تیدا نابیته وه؟
-ئه و شته له یلایه.

-ئه وه تو دهلایت چی؟ ئیمه لهوانه یه یه کیکمان شیت بین.
ئیمه بویه نه هاتین بو ئیره، بوئه وهی وشه یه ک کومانکاته وه و پیشم گوتی: من نه گوراوم، باشه چون دلم به تو تهنگ دهبیت له یلا؟

-وامزانی به که لک دیم، به لام ئه و خه یاله جییه شتم، و اباشتره بو هردوو کمان لیک دابریین و تکاشم وایه له هیچ شوینیک یه کتر نه بینین ته نیا له نه خو شخانه نه بیت... وام لی مه که له بهر چاوت بچووک بمه وه و ئه وهندهم به سه که دلت پرژیک له روژان به دهوری مندا سووراوه ته وه.

-له یلا... پابردوویه که هیه که لئی دترسیت؟ راشکاوانه به له گه لم و برواشم پی بکه.

له یلا سه یریکی کرد و هردوو چاوی له نیو فرمیسکدا

که وتنه مه له کردن، دواى ئه وه چاوى لى گويزايه وه و پرووى لى
وهرگيرتا تا له وهى که دوو چارى ببوو، که ميک هيووربووه وه
و گوئى:

-وا باشتره بو من دوور له خه يال بژيم، چونکه من له
خه لک نيم و خه لکيش له من نين، به لام تو ئه وه رت ده که يته وه
و ده ته ويټ خوت بخزينيته ئه و ته نيایيه قه لا ئاساييه مه وه،
ناشزانم ئه و ده سه لاته چييه که ده روونى تو به سهر ده روونى
منيدا سه پاندووه، به راده يه ک وا هه ست ده که م که ده مه ويټ
هه موو شتيکت پى بلټيم، جا ئه گهر ليت بووريم و به خشيميت، ئه وا
من بو تو م و خو ئه گهر به دلپشت نه بوو، ئه وا له مرؤ به دواوه له
نه خو شخانه نامبينيت، ده چم بو جيگه يه که ديكه!

-ده لټى نه نيينيه که گرنگ و مه تر سيداره... تو له وه زياتر ت
هه لگرتووه که ده ره قه تى ديټ و که من له و باره گرانه ت سووک
بکه و دلپاش به که لنبووردن گه ليک شوينى هه يه.

-جه مال... من درؤزنم... ئايا لټم ده بووريت، که من درؤزنم بم؟
-ئه مه ئامانجه، يان سه ره تايه؟

-ئه مه سه ره تايه و شتى ديكه ي له سهر بنيات ده نيم و
له گه ل هه موو که سدا درؤم کردووه، چونکه بوونى من خو ي،
شوينه وارى درؤکه يه!

-قه سه که به ته واوى روون نييه... من شتيكى گه وره ي ليوه
تيده گه م.

-به لئ شتیکی گه ورهیه... دایکم پیاویکی خوشیستووه و...
باوکم هه لاتووه و... ئەمهش له یلایه!

-دهتوویت بلیی که تو...

-من هه لگیراومه ته وه... من هه لگیراوهم!

ئیدی دایه پرمه ی گریان و جه مالیش واقی و پمابوو له بهر
کاریگه ریی ئەو قسه کتوپره. وشک ببوو. دهتگوت په یکه ره.
که میک خوراگرییه که ی وه به رهاته وه و که میکیش ئەقل له
میثکی گه رایه وه وهکو یه کیک به نووستووی قسه بکات،
گوتی:

-تو هه لگیراوهیت... خه لکی زولمیان لی کردوویت!

-به لام ئەوان که زالمَن من داوای لیبووردنیان لی ده کهم!

له یلا رووی له ئاسمان کرد، ههروهک به دوای هه سارهیه کدا
بگه ریت و جه مالیش رووی کرده ده ریا، وهک ئەوهی بیه ویت
داوا له و ته ختاییه به فراوانه بکات چاره سه ریک بو گیروگرفتیک
وه بینی، که زوربهی دانیشتوانی زهوی گریان پینیه وه
خواردوووه. له و کاته دا چه ندان شه پۆل به شکانه وهی یه ک
له دوای یه ک خویان به که ناره که دا ده دا، له یلا وای به خه یالدا
هات که به گویتدا ده چپینیت: هه ر له یه کهم دیداردا پیم نه گوتی
وریابه و نه کهیت باوه ر بکهیت، چونکه سرووشت سوور بووه
له سه ر ئەوهی که برایه کت پی نه به خشیت؟ له یلا به ته نیا ده ژیت
و هه ر به ته نیاش ده مریت و له سه ر ئەم زهوییه نه خزمیکت
ههیه و نه خوشه ویستیک...

له یلا بی ئه وهی ههستی پئی بکات، ده می هاته گۆ:
- به لئی ئه وه وایه.

دکتۆر رووی تیکرد و گوتی:

- به لئی ئه وه وایه له یلا، ئه وان زالمَن و تۆش داوای
لیبۆوردنیان لئ ده کهیت... ئای بارودۆخه که له م دنیا به دا چه ند
پێچه وانه بووه ته وه و که سانیک تاوانه که هه لده گرن، که ئه وان
خۆیان نه یان کردوه! له هه یچ شتیک مه ترسه تۆ بۆ منی. به کۆل
و سه رشانم هه لته ده گرم و به ناو ئاسته نگ و کۆسپی کۆمه لگادا
تیت ده په رینم. تۆ ده زگیرانمی و جارپیشی بۆ ده ده م.
ئینجا وه ک میردیک ماچیکی کرد.

له یلا گوتی:

- ده لئی له به رچاوت بچووک نه بوومه ته وه!
- به لکو خه لکه که له به رچاوم بچووک بوونه ته وه.
- به لام من ئه وا به خشیم، چونکه دوو پیاوی به خشنده و
که وره م له نئویاندا بینی، میرده که م و به ریز ئه لئه مین.
- به ریز ئه لئه مین ده ناسیت؟ ناو و ناوبانگیکی زۆری هه یه.
- ئه و ئاگاداری بیهیزی می کرد و ره وشتی په روه رده کردم و
ژیانی منی ئاراسته کرد و هه ر ئه ویش منی له خه لک پاراست.
- که واته گه وه ره یکم ده سته که وتوه... له یلا، با له داوچوان
نه چین و ئه وهی رابوورد له بیر خۆمانی به ینه وه و باس له
رابردوو مه که وه... هه ر وابزانه پیکه وه له نئو ده ریا هاتووینه

دەرى، بۆئەو دەى ژيانىكى تازەى بەختيارانە لەسەر ئەم زەويىە بگوزەرىنن.

ئىوارەيەكى جوان و خۆش ئەسكەندەريىەى داپۆشى، كە تاريكايىەكەى لەبەرچاوى لەيلا پووناكىى بوو و ھەردوو دەزگيران پيچيان كردهوہ برۆن. لەيلا گوتى:

-ئەم شويىنە ھەرگيز لەبىر ناچيت! وەك ھەج سەردانى دەكەم، چونكە پيرۆزە!

جەماليش گوتى:

-گەردوون ھەمووى پيرۆزە، ئەى پيم نەگوتى سروشت خۆى بۆ جەژن ئامادە كردهوہ:

ئىنجا ھەردووكيان بۆ دوعاخوازيى پراوستان و سلاوى ئەمشەو جيابوو لەگەل ھەموو شەوانى ديكە: ھەريەكەيان بە ئەو دەى ديكەى گوت: "خوات لەگەل... بەئوميدى ديدار".

(۴)

دوای یهک دوو رۆژ به یانییه کیان هه والی دهزگیرانی له یلا
بۆ جهمال بهر گوئی خه لک کهوت و هه والیکی سهیر بوو، چونکه
هه موو وایان دانا که له یلا به خته وه ره.

به لام ههردوو دهزگیران له بهر سهرقالی خویان له ئه و
هه موو خه لکه بیئاگا بوون. ههردووکیان له گهرمه ی بهختیاریدا
نووقم ببوون و ههستیان به کهس نه ده کرد، ههروهک ئه وه ی دنیا
له بهرچاوی هه ر یه کیکیان له که سیتی هاوړیکهیدا کو بووبیته وه.
هه موو خمیکی دکتۆر ئه وه بوو که هه تا زوو هه موو
رپۆره سمیک ته واو بکات و بوو که که ی له باخه ل بکریت و ئه ویش
بچیته په رده وه، به لام له یلا ئه گه ر بچوو بایه ته نیو ناخی، ئه وا
ده تیت بهختیاره، به لام له و بهختیاریه دنیا نییه، ههروهک یه کیک
له خه و بیدار بووبیته وه و خوی له سه ر ته ختی پاشایه تی دیبیت،
هه ر له بهرئه وه ش وازی هینا بوئه وه ی خوشیی له و هه نووکه یه
جوانه ی بیبیت، سه ب یبیش نه زانراو و نه ئینی و قه ده ری رۆژگار.
وا ریکه وتن که پیکه وه سه فه ر بکه ن بۆ شاره دیکه ی خوی که
به دایک و باوکی بنا سینیت. له یلا ترسی له و سه فه ره هه بوو، بۆیه
به ترسیکی زۆره وه گوئی:

— پیویست به وه دهکات هه موو شتیکیان پنی بلنیت؟ دکتۆر
ههردوو چینه که لیک جیان، ئه مه ش زۆر جار خۆشه ویستان لیک
داده بریت.

دکتۆر گوتی:

لهیلا، قسهکهی رابردوومت لهبیر بیت... ئەمه تهنیا پهیوهندی به خۆمهوه ههیه و من کاروباری خۆم دهزانم و هیچ شتیکیشم لهبیر ناچیت و تۆش به میوانی لای ئیمه دادهبهزیت و کهسیش پرسیاربارانت ناکات، بیگومانیش دهکهوینه بهر دلیان. بهههموو حالیکیش کهس ناتوانیت من و تۆ لیک بکات، بهلام تۆ ههه له ئیستاوه خهلکی ئەسکهندهرییهیت و کچی بازرگانیکیت.

به ئازار و شهرمهوه گوتی:

-ئاخ... ناچارم کردیت درۆ بکهیت، لهکاتیکدا دهروونه گهورهکهی تۆ هیچ پێویستییهکی بهههموو ئەمانه نییه، من ههست به بارگرانیی خۆم دهکهم لهسهه شانی تۆدا، جهمال دهکریت باری سههشانی خۆت سووک بکهیت و دهست له من بهردهیت، چونکه به هیچ شتیکهوه نهبهستراویتهتهوه و تهنانهت ئەگهه به شتیکیشهوه بهستراویتهوه، ئەوا من داوای هیچت لی ناکهم... من دهترسم... من دهترسم...!

-ئهدی پیم نهگوتی: که پێویسته رابردوو لهبیر خۆمان بهرینهوه و قسه لهبارهیهوه نهکهین؟ من درۆ ناکهم، بهلکو دهمهویت و تووویژ لهگهه کۆمهلگادا بکهم و گریمانهی بۆ دابنیم، تا قهناعهت بکات، چونکه کۆمهلگا له شتی ناباو دهپهوهیتهوه بێ ئهوهی بیری لی بکاتهوه.

خۆزگه بمزانیبایه چ رووداوێک ئه و گرژییه خاودهکاتهوه،

جهمال. ئەگەر تۆ خاوی نەكەیتەوه! بەلئى، چ پووداویك ئەو
گرژییه خاودەكاتهوه!

لەيلا بزهیهكى هاتى و پەزەمەندیی لەگەل تەراوى لاوى لە
پوخساریدا گەرا.

شەمەندەفەرەكە دريژەى بە پویشتن دا و ئەوان
هەردووکیان لە پۆپەى بەختیاریدا بوون، كە هەردوو چاوبۆ
هەردوو چاوهكەى دیکەى راڤه و باسیان دەکرد، یان زمان
ئەو بەختیارییەى بە زمانەكەى دیکە دەگوت، تا كە گەیشتنه
قاھیرە، گویزایانەوه بۆ شەمەندەفەرى (صعید). ئیوارە داھات و
لە ویستگەیهكى باشوورى جیزه دابەزین و مالیک لە گوندیكى
بەرەو پوژھەلات خۆى بۆ میوانیكى ئازیز سازکرد.

مانگ تیشكىكى زیوینی بۆ سەر كینلگە سەوزەكان دەنارد
و بە پویشناپیهكەى شەورۆ و بیدارانى شەوى دەبووژاندەوه،
كاتیک جهمال و لەيلا سواری ئەو عەرەبانەیهى باوكى بوون
كە لە چاوهپروانیاندا بوو و ئەسپك لە باشترین جۆرى ئەسپ
پایدەكیشا. شەوى هیمنى لادى خویشییهكى بى سنوورى خستە
دلى هەردوو دلدارهوه و تریفەى مانگ لەسەر دەموچاویان
كەوتە هەلبەز و دابەز و بیدەنگییهكى و ابالى بەسەردا كیشان، كە
لە دەنگى سمى ئەسپەكە كە بەسەر خاكە تەرەكەدا دەرپویشت،
وہلامى قیرەقیرى بۆق و دەنگى سیسرکەى دەدایەوه، هیچ
دەنگىكى دیکە نەدەھاتە بەر گوی- لەمەشدا هەلوئیستیکیان

هه بوو که له پيش ئیستا هه رگیز نه یانبوو، وایان به خه یالدا هات
که عه ره بانه که به ره و ریگه ی نه مرییان ده بات و هه ریه که یان
به بی قسه به هاوریگه ی خوی گوت: "ئیمه به ختیارین!"
سه عاتیک تیپه ری به بی ئه وه ی پیان خوشبیت که تیپه ریوه و
له باوه شی شه ودا دییه ک به رچاو که وت، که له نیوان کیلگه کاندای
خوی مات کردبوو. جه مال گوتی:

-ئمه گونده که مانه...

به نزمی و شه رمه وه گوتی:

-جه مال... گویت له هیچ شتیک هه یه؟

-گویم له چی بیت؟

-وامزانی پیش ئیستا گویت له و دهنگه بووه و سه رنجی
راکیشاویت... دلم به شیوه یه کی نائاسایی لی ده بات و ته نانه ت
دهنگی دلم به سه ر دهنگی ئه سپه که دا زال ده بیت... من ده ترسم!
-له یلا هه ر به م عه ره بانه یه ش ده گه ریینه وه و له کاتیکدا که
که لیک نزیکی، له هیچ شتیک مه ترسه، چونکه ئیمه ری ز له
میوانان ده گرین.

به خیر بییت کوره که م.

دایکی جه مال ئاوی به کوره که ی گوت، ئینجا ماچتیکی
دایکانه ی له نیوچه وانی کرد.

- ژورده که ی دهره وه میوانتیکی ئازیزی لئییه... ئه ی کوا باو کم
و براکانم؟

- هه موومان وا دیین.

هه موویان له ژورده که کۆبوونه وه، جه مال به ناوی کچی
یه کیک له بازرگانه کانی ئه سکه ندرییه پیشکه شی که سوکاره که ی
کرد و پیی ناساندن. هه موو ماله که به خیره اتنیان کرد و ئه و
ههستی به غه ری بی کردنه ی هه بیوو، نه ما و دایکی جه مال که
ژنیکی دنیا دیده و وریایه له ته نیشتییه وه دانیش و تا ئه و
را ده یه ی خوی له و وشکییه ی لادی ته کاندووه و وردینی و
ناخناسییه که ی وای برده دلئییه وه، که ده بییت ئه وه ده زگیرانی
کوره که ی بییت، کاتیک چاوی به و جوانییه ی که وت که ئاوی
چاوی ده برد، ژن هه میسه میکرو سکوپیکه که له بهر پشکنینه که ی
هه موو خه وش و جوانییه ک چه ند وردبن، دهرده که ون.

دایکی جه مال گوتی:

- له یلا پییش ئیستا لادیته نه دیوه؟

- بیگومان نا، چونکه من له شار پیگه بیوم، به لام زور شت
له باره ی لادیوه ده زانم، له بهر ئه وه ی لادییه کی زور تیکه لمان
بوون و هاتوچویان کردووین و هه مووشیان مرؤفی چاکن.

ئەمەى گوت، ھەرچەندە ھەندىك لادى لە زەينى ئەودا
يادگارى خراپيان ھەيە.

خانمەكە بەشيوھەكى دەستخۆشانە، پىكەنى و گوتى:
-كچەكەم تۆ گەلىك بەئەدەبى، ئاخر ستايشكردنى نشىنگە
لە ستايشى دانىشتووھەكەيەتى. جەمال، سبەينى شوينەكانى
لادىي پيشان بەدە تا سەيرانىكى باش بكات... بەنيو كىلگە و
باخەكاندا بىگىرە و سەرىكىش لە مەزراى خۆرئاواى بەدەن، با
خۆشەويستى لەيلا بۆ لادى زياد بيت.

ئىنجا ھەستان بۆ شيوخواردن و دواى ئەوھ لەيلا چوو بۆ
ژوورىكى تەنياي خەوتن.

ھەموو خىزانەكە كۆبوونەوھ بۆ قسەكردن لەبارەى ئەو
تازە لەپر ھاتووھ و ئەوانەش كە قسەيان دەكرد، جەمال و
دايكى و باوكى و برا لەخۆ بچووكتەرەكەى بوون. جەمال وەك
پارىزەرىكى ورياي بەپەرۇش پرسەكەى خستەپوو و گوتى:

-ئيوھ ئەوپەرى ئازادىتان پى داوم كە خۆم ھاوبەشى ژيانى
خۆم ھەلبژىرم، دواى ئەوھى بروتان بە قورس و گرانى و
ئەقلى من ھىناوھ. منىش ئەو كچەم لە بارودۇخىكى ھىمانە
ناسيوھ، چونكە باوكى يەككىكە لە دۆستەكانم، ئىمەش بەو مولك
و مالەى ھەمانە، دەولەمەندىن و ئەوھندەم بەسە كە كچىكى
بەپەوشت و رۆشنىبىرە.

دايكەكە گوتى:

-جه مال تو خۆشت دهوئیت، وانیه جه مال؟
 -به لئ دایکه، به لام له و خۆشویستنه نا که له ئاستی
 خهوشهکاندا کویرایی دادیت... ناسیومه و دواي ئه وه خۆشم
 ویستوو و توش خۆت دهتوانیت حوكمی به سهردا بدهیت.
 -به وردبینی و خه ملاندن. به وانه حوكم ددهم که کچیکی
 به ره وشت و چاکه و جوانیه که شی له وانه یه که کهس جیاوازیان
 له باره یه وه نییه و ناکوک نین.

باوکی گوتی:

-من له هیچ شتیک به ره لهستی ناکم و ریگر نیم مادامه کی
 چینه که ی به ره و خوار و نزم نییه، چونکه جیاوازی چینی ژن و
 میرد که لینی نیوانیان فراوانتر دهکات. بۆیه ده بیت پیش هه موو
 شتیک ماله که یان ببینم.

جه مال به په ژاره وه گوتی:

-به لام تو له سه ره ئه وه کوکی له گه لمدا که خۆی که سیکی
 شیاوه پیش ئه وه ی باس له شتی دیکه بکهین.
 باوکه که سهیریکی ژنه که ی کرد و نیگای پارانه وه ی له
 چاویدا بینی که ناکوکی به رامبه ره ههستی کوره که ی نه نوئینیت
 سه بارهت به وه ی خۆی دهیه وئیت و با ره زامه ندییه کی سه ره تایی
 له وه وه دهستکه وئیت.

پیاوه که خیرا گوتی:

-بیگومان کچیکی باش و شیاو و لیوه شیاوه یه.

ئیدی جەمال جلهوی کارهکهی گرت، دواى ئهوه خیزانه که
تا به یانی خهوتن.

له ییلا له دهنگی جریوه جریوی ئهوه چۆله کانه خه بهری بۆوه
که له سهر لقی دار کافووره کهی نزیک په نجه ره ی ژووره کهی
جه نجالییان پهیدا کردبوو، په نجه ره کهی کردهوه و چاویکی
پرسکه رانه ی بهو جوانییه دهم به پیکه نینه دا گێرا و دهمی به
زه رده خه نه یه ک پشکووت، له کاتیکدا سهری راده وه شاندا و له
دلی خویدا دهیگوت: تو بلئی ئهم سهر له به یانییه جوانه چی
بیته؟ مژده یه، یان هۆشداریی؟ بیگومان من جیتی قسه وباسی
دوینی بووم.

دهستیک به سووکی له ده رگا کهی دا، ئینجا گوئی له جەمال
بوو به دهنگیکی سازگار و روون گوتی:

له ییلا... ئهوه هیشتا هه لئه ستاویته؟

له شیوهی دهنگه کهی ده رکی به په زامه ندیی کرد، بۆیه
که میک ترسی په وییه وه و که ده رگا کهی ده کرده وه وه لامی
دایه وه:

-پیش خۆر که وتووم.

-باشه، خه لکی لیژه هه موویان زوو له خه وه له ده ستن.

-چونکه گه ردوون له لادی زۆر ناخه ویت... به لکو زوو له

خه وه له ده ستیته و زووش ده نویت.

جه مال رووی خووش و گهش بوو، هه رچه نده تازهش

خه وتبوو، به لام هه موو ئه ندامیک له ئه ندامه کانی له شی به

سووكى كاريان دهكرد: ترووسكايى چاوى زور بوو و لهكاتى قسهكردنیشدا دهستى خیراخیرا دهجوولاندهوه و بهشهكانى دهموچاوى دهربرینی رهوانیان پیوه دیاربوو، چونکه به ناشکرا چالاک دیار بوو که بهختیاری خولقاندبووى. لهسه ر کورسییهكى ژوورهکه دانیشت و به پیکه نینه وه گوتی:

-له یلا بیریشم چوو پیت بلیم: به یانییهكى خوش.

-چونکه به یانییهكى خوشه.

-بیگومان. له یه که م پیکه لچووندا سه رکه وتین.

-هیوام وایه جهنگه که به ردهوام نه بیت و دواسه رکه وتن وده دست بینین.

-واز له ره شینی بیته، چونکه به دوومی له ره شینییه وه یه، گه ردوون ئاهه نگمان بو ده گپریت له لادیدا، ههروهک چون له ئه سکه ندهرییه ئاههنگی بو گپراین... تو بو منی هیچ گومان و ریگریکی تینا نییه.

له ژووری خهوتن هاته دهری ئاویک به خویدا بکات و فینکی بیته وه، له لایه ن هه رکه سیکی مال که به چاکی به خیرهاتن کرا، ئه و به پیره وه چوونهش له پيشوو زیاتر بوو، که کاتیک زانییان چ پایه یه کی لای جه مال هه یه، که نوبه رهی خوشه ویستی دایک و باوکییه تی و براگه ورهی کوره کانه. له یلا له وه دلنیا بوو که رۆژگار به رامبه ر به و خه وی هه تاهه تایی لیکه وتوو و ئه وه ی له نیوان ئه و و زه مانه دایه، له گه ل بادا رۆیشتوو و به دهستی خوی کلیلی به هه شتی گرتوو، بو ئه وه ی بکه ویته نیو خوشی تیدا.

(۵)

سەيرانىكى تەنيايى بو، لە كىلگەكانى دەوروبەر، لەبەر تىشكى خۆرى بېھىزى پايىز. كۆرى گەورەى دىيەكە لەگەل دەزگىرانە خۆشەويستەكەى پىكەوۋە ھاتوۋنەتە دەر، تا خۆشى لەو بەختىارىيە بىيىن كە لە ئاسمانەوۋە بەسەرياندا ھاتۆتە خوارى.

لەيلا بە كراسىكى شىن و جووتى پىلاۋى سووك خۆى خزانە نىو تىشكى خۆرى چىشتەنگاۋ و سەوزىي مەزراكان و بۆيەكەم جار خاكى لادى پىيە جوانەكانى تۈزاۋىي كرد، ئىنجا بە رېگايەكى تەختدا رۆيشتن كە شەقە جۆگەيەكى ئەوۋەندەى رۈوبارىكى بچووك بە تەنىشتىدا دەرپۆيشت و ئەملاۋ ئەۋلاى دارى بەرزى تىدا رۈابوون و مەل و بالندە ھىلانەى خۆيان تىدا چى كرىبوو، بۆئەۋى ئەو بەرزىي و كەناركەۋتوۋەيان بىيىت بە شوينىكى ئەمىن لە دەستدرىژىي ئادەمىزاد.

ھەردووكيان دەستى يەكتريان گرتبوو و پىكەوۋە دەرپۆيشتن و بىدەنگى گويى گرتبوو لەۋەى ھەردوو عاشق دەيانگوت.

لەيلا ۋەك ئەۋەى لەبەر خۆيەۋە قسە بكات، گوتى:

-ئەمەم بەسە... لەۋەى دەستم كەۋتوۋە زياترم ناۋىت. خۆزگە چىرۆكى من لەگەل تۆ تا ئەو سنوورە كۆتايى بەھاتبايە، ئەۋسا دەبوۋمە دلۆپىك لە دلۆپەكانى ئەۋ ئاورنگە دەرەشاۋەيە، كە دۋاى تاۋىك خۆر ھەلپدەمژىم و دەچووم بە ئاسماندا و لە

پانایی ئو ئاسمانه‌دا به‌فه‌نا ده‌چووم و بزر ده‌بووم!
ئاوړیگی لڼ دایه‌وه و له‌کاتیکدا له‌رۆیشتندا به‌رده‌وام بوون،
هه‌ردوو چاوی کرده‌وه و تیی روانی، به‌لام له‌یلا له‌قسه‌کردن
نه‌وه‌ستا:

-به‌ختیاریی ئاده‌میزاد هه‌میشه هه‌ر شی‌واوه، چونکه
به‌خشینیکه له‌به‌خشینه‌کانی نه‌مریی و ئه‌و به‌ختیارییه له
نه‌مریدا نییه و وینه‌یه‌که له‌خوشگوزه‌رانیی هه‌تاهه‌تایه، به‌لام
راستی نییه، کاتیک که به‌ختیار ده‌بین ئه‌گه‌ر بیر له‌وه نه‌که‌ینه‌وه
که ئه‌و به‌ختیارییه‌مان کۆتایی هه‌یه، ئه‌وا هه‌رگیز به‌دبخت
نابین، به‌لام ئیمه وه‌کو ئه‌و مه‌لانه واین که له‌ژوور سه‌رمان
ده‌یکه‌ن به‌قیژه‌قیژ و هه‌را و گوئی ناده‌نه ئه‌وه‌ی که به‌یانیه،
یان ئیواره‌یه- به‌لام ئیمه په‌رداخه‌که‌مان ده‌خۆینه‌وه و چاو
ده‌برینه‌بنه‌که‌ی تا که خوارده‌نه‌وه‌که‌ی تیدا نه‌ما له‌سه‌ر لیومان
هه‌لیگرین. نامه‌ویت ئه‌و خۆشییه‌ت لیل بکه‌م، به‌لام خۆزگه‌ی
ئه‌وه ده‌خووزم که هه‌یج ته‌قه‌یه‌ک له‌وه‌ونه به‌خه‌به‌رم نه‌هینیت
و بیدارم نه‌کاته‌وه و به‌نه‌رمی و ئاسانی له‌وه‌به‌ختیارییه‌م
ده‌رم‌کشیت.

تۆ سه‌یری ئه‌م ریگا جوانه‌بکه و بروانه‌چهند پیمان خۆشه،
که پیتیدا بروین! ئه‌و ریگایه‌خۆ هه‌ر ده‌بیت کۆتایی بیت! په‌نگه
بمانه‌ویت بگه‌رئینه‌وه بوئه‌وه‌ی ئه‌و چیژ و خۆشییه‌ی به‌کۆتایی
په‌هینانی له‌ده‌ستمان چووه، وه‌ده‌ستی بینینه‌وه، به‌لام ریگای

بهخته و هری و ریگی ته من ته نیا یه ک جار ده برین.
له کاتی کدا نیشانه ی بایه خ و جید دیبون که وتبووه سهر
دهموچاوی، گوتی:

له یلا باوهر ناکه م، ئیمه له باسکردنی بهختیاری و
به دبهختی نابینه وه و دوریش نییه که تو له بهرگی بوو کینی
بیت، بیری لی بکه یته وه!

ئیمه شتی کین له و گهر دوونه وه ک هه موو ئه و شتانه ی دیکه
که تیدان: ئایا داسی دروینه ری له و کیلگه و مه زرایانه گرتووه
له سه وزبوون؟ یان تیشکی خور ری له تنوکی ئاورنگ گرتووه
که بدره وشیتته وه؟ یان توری راوکه ری له و مه لانه گرتووه،
که بخوین و بچری کین، یان ماسی له هاتوچو بکه ویت؟

ههر ده بیت له گه ل سه ما که ران سه ما بکه ین، له گه ل
گریاوانیشدا بگرین. که واته له هو لی سه ما کردندا با قاقای
پیکه نینمان بیت و فرمی سکیش بو روژانی فرمی سک هه ل رشتن
هه لگرین... واز بیته با قسه له هیلانه ی هاوسه ریمان ه وه بکه ین.
جه مال پیکه نی، له یلاش پیکه نی.

-تا سه فهر ده که ین بو ئه سه که نده رییه.

-که شو هه وا لی ره هی منتره.

-ههر که شو هه وایه کی توی تیدابیت، هی منییه... ئه و پردو لگه یه

به کو ی ده گات؟

-رویشتنی ئیره مان کوتابی هات، ده په رینه وه بو باخه که.

له پښتانه سینه به سهرداکشاوه که لایان دا به ره و خوره هلات
تا له پر دولاکه که به پرنه وه و له یلا به بزه یه که وه ته ماشای کرد
و گوتی:

- به لام ده گه پښینه وه بو ئه وه ی سهر له نوی بی پښینه وه.
جووتیاریک خیرا چو تا پیشوازیی له گه وره که ی بکات،
دووم و سینه میس له دوا ی ئه و چوون و هردو دهن گیران
سهر که وتنه سهر وه بو بینای باخه که، تا که میک به سینه وه،
ئینجا دابه زینه خواره وه و به کیلگه کاندان گه ران تا گه یشتنه
باخچه که و گیاو گولیان راخست و بهری دره خته کانیان خوارد
و باخه وانه که ش له نزیکانه وه ه لئرووشکابوو تا جه مال
فرمانی پی کرد پروات. به گالته کردنه وه گوتی:

- له یلا تو بلنی پیاوکی وه کو ئه مه به دبه خت بیت، یان
به ختیار؟

- دیسان گه رایته وه بو باسکردنی به ختیار یی و به دبه ختی.
دوور نییه له شهوی په ردهش هر باسیان بکهیت و
(پیکه نی)، به لام بو ئه وه ده چم که به ختیار بیت.

- چون به ختیاره له کاتیکدا له و به دبه ختییه دایه؟
- به دبه ختی کوا؟ تو ده بیینی و ئه و نای بیینی؛ چونکه
هاوشیوه ی ئه و کلوانه و ا دهنان ئه وان بو ئه و جوړه ئه رکانه
خولقاون، نه ک بو ئه رکی له وه گوره تر. جا که ئه و ئه رکانه یان
به ئه نجامگه یاند و تیر بوون، به ختیار دهن... له ته نانیک و

قومه ئاویک و پارچه په‌رۆیه‌ک له‌ش دا‌پۆشیت و هیزیش بۆ
جیبه‌جیکردنی پیشه‌که، ئەوانه‌ ئه‌و چوار ئەستون‌ده‌یه‌ن که
به‌ختیاریی جوتیارانیان له‌سه‌ر پیکدیت، ئەگه‌ر وا نه‌بوایه‌ ئه‌وا
گۆرانیی له‌ کینگه‌کاندا ده‌نگی نه‌ده‌دایه‌وه و نه‌ به‌یانی له‌وئ
ده‌یدیتن و نه‌ ئیواره‌ش!

جه‌مال له‌ قاقای پیکه‌نینی دا، ئینجا گوتی:

-پیم نه‌گوتی، من گه‌وه‌هه‌ریکم ده‌ستکه‌وتوو؟ تو بئ هیچ
گومان و کۆسپیک ئی منی.

هه‌ردوو له‌پی خسته‌ نیو له‌پی خۆیه‌وه.

له‌ هه‌ردوو چاوه‌ سه‌وزه‌کانییه‌وه نیگایه‌کی پر له‌ رازیبوون
و هیوای تیگرت، وه‌ک ئه‌وه‌ی بلیت: ئومیدم وایه‌ وابت و
ژیانمان وه‌ک که‌شوه‌ه‌وای ئه‌م باخچه‌یه‌ بیت: بۆن و به‌رامه‌ی
گۆل و چه‌هچه‌ه‌ی مه‌لان.

هه‌موو پرووناکییه‌ک له‌ ماله‌که‌ کورژابوووه‌، ته‌نیا یه‌ک ژوور
نه‌بیت، که‌ جه‌مال و دایکی تیدابوون و قسه‌یان له‌باره‌ی له‌یلاوه
دووباره‌ ده‌کردوه‌ و ده‌گوته‌وه‌، چونکه‌ دایکان هه‌میشه‌ په‌ناگای
رۆله‌کانیانن، هه‌موو شتیکی گه‌وره‌یان پئ ده‌لێن و به‌رگیش له
هه‌موو نه‌ینییه‌ک داده‌مالن بۆیان.

جه‌مال گوتی:

-دایکه من نامه ویت که میک له وهی گوتومه، پاشگه ز
بیمه وه، به لکو دهمه ویت شتیک راست بکه مه وه، سه باره ت
به وهی له باره ی له یلاوه گوتومه.

-خیر کوره که م، شتیکت له باره ی ئه وه وه بۆ دهرکه وتوه؟

-دایکه، رهوشتی ئه وت به دله، جوانییه که ی ئه وت به دله؟

-پیش ئیستا رای خۆم بۆ دهربریوی و هیشتاش هر

له سه ر رای خۆم.

-تۆ دلناییت له وهی ئه گهر هۆکاریکی دهره کی له باره ی

که سیتی له یلاوه دهرکه ویت، ناگوریت؟

-تیناگه م، مه به ست چیه. تۆ پیت گوتم: که خوشت ده ویت

و برایه وه، به لام راستی کاره که م بۆ دهرخه و من جگه رگوشه ی

خۆم فری ناده مه نیو ئاگردانی پر له ئاگره وه... جه مال به هه موو

توانایه کم به ختیاریت بۆ وه دی دینم.

-دایکه... ئه وه هه ژاره!

-رهنگه له خیزانیک بوو بیت که رۆژگار پشتی تیکردین.

-به لام تۆ وتت باوکی بازرگانه.

-ئاخر ئه مه ئه و شته یه که دهمه ویت لئی پاشگه ز بیمه وه و

ئه وه ته یویشه.

-هه ژاره و هه ته یویشه! که واته ئه دی چۆن ده ژیا؟

-له و پاره که مه ی باوکی ده ستبلاو بۆی جه هیشته بوون

له گه ل دایکی که له ده ستبلاوان بوو. دایکه بروام پی بکه ئه گه ر

دایک و باوکی له یلا ئه وه دیان نه کردایه، ئه وا به گران ئه و کچه به یه کیکی وه کو من ده برآ. من دهمه ویت چاکه یه ک بو خوم بنووسم و پیاوه تییه کیش به هل بزائم. یارمه تیده رم به لای باوکم و وای لی مه که پیچه وانه ی ئه و گویرایه لیبه هه میشه ییه بم که له ژیاندا نه خشه م بو کیشاوه. من چاوم له داوای ئه وه یه بو من له بهر دهرگای ئه م ژیانده دا.

خه می گه یشته ئه و په ری، بو یه چاوی پرپوون له فرمیسک. دایکی به نزاکردن و خواترسییه وه دهموچاوی به ره و ئاسمان به رزکرده وه و نزایه کی کورتی له بهر خو یه وه گوته وه. بو رۆژی دوایی، دایکی به کوره که ی گوت:

-جه مال، دوای چه ند و چوونیک ی زور باوکت قایل بوو، چونکه ئه و پیی خو ش نه بوو ژنه که ت له چینیک ی نزمتر له چینی خو ت بیت. کوره که م ئیمه و امان فیرکردبوویت که نمونه له بهرچاوت به رز بیت، به لام خو شه ویستی له سه ر زه وی ته ختی کردی و داتی به ئه رزا و ئیمه ش له دوای تو به ربووینه وه. باوکت به و خوازینیکردنه رازی بووه، به لام چه زی کرد ئارام بگرین تا که میک به خو ی رابگات، چونکه خه لکی ده لئین: "تو بلئی دکتور جه مال بووه به زاوای کی؟" به لام دل ی باوکان ده لیت: "جه مال هه رکه سیکی ده ویت، با بیخوازیت، باشتره له وه ی که جه مال له ده ست بده یین". ده توانین ئه وه ش بلئین: "ئیمه به بنه چه و مال و دارایی ده وله مه ندین و پیی ناویت ژنخوازی بکه یین به

هۆيەك له بهرامبەر خهلكدا خۆمانى پى ههلكيشين و له بهرامبەر شانازيکهان شانازى پيوه بکهين". ئەوهى هەر له ئەزەلهوه له نيوچهوانت نووسراوه... ئىدى لهسەر بهرکهتى خوا، بهلام دهبيت ئەو دلتهنگيهت خاوکهيتهوه تا ئەو ميوانداریيه له کچهکه نهشيونين، چونکه ئەمه بهخشندهیى و پياوهتى نيه.

لهخۆشيان خهريک بوو بالى دهگرت، تهناهت وهک ئەوه وابوو که ههموو دنيا لهنيوان ههردوو دهستيدا بيت، بۆيه له مالهوه هاته خواری و ئينجا سهرکهوتهوه، دواى ئەوه سهرکهوتهوه و هاتهوه خوار، ئينجا چووه ژوورى خهوتنهکهى و دهرگای لهسەر خۆى پيوهدا و بهرامبەر به ئاوينه راوهستا سهرى داينى و خۆى بينى خهريکه گورانى دهليت، بى ئەوهى ههستی پى بکات سترانى بهختيارى لهنيوان ههردوو ليويدا هاتنهدهر، چونکه تايهفهيهكى زورى کۆمهلگا بهو ژنهينانهى رازى بوون و ئەو تايهفهيهش باوک و دايكى بوون، چونکه ئەو بهلینهى به يارهکهى دابوو، بهجى گهياند، کاتيک که پى گوت: "دهتخهमे سهر شانم و ههلت دهگرم و بهنيو ههموو کۆسپ و تهگهريههكى کۆمهلگادا تيت دهپهريتم". له ژوورهکهى خۆى، لى چووه ژوور دهستی گۆشى:

—ههلا... دواشه پمان بردهوه!

دهمى کردهوه و ههردوو چاوى کرانهوه ههردوگوت باوهر

ناکات:

-هموو شتیکت پی گوتن؟

-هموو شتیکم پی گوتن و هیچ نهینییه ک نه ماووته وه.

به چپه و دهنگیکی خنکاووه گوتی:

-جه مال ته نها یه ک نهینی نه بیت!

-له یلا، ئه وه نهینییه هه ر نیشه و زه مانه له ناوی بردووه و شوینه واری براووته وه و نیشانه کانی بوونه ته پینخوست. ئیمه له نه وه یه کین له ده ریا هاتووینه ته ده ر، بوئه وه ی پیکه وه ژیانگی تازهی به ختیارانه بژین.

-زور ده ترسم بو دواساتی هه لگرتییت و خو ی خه والوو کردییت، له کاتیکیدا بیدار و ئاگاداره!

-نا، باوهر ناکه م و ابییت... ئیمه ئه مرؤ به خته وه رترین که سین. و ا ریکه وتن که سه بنی سه فهر بکه ن، ئیدی چوون بو ئه و شوینانه ی به ختیاریه کی لی تیکدراویان تیدا بینی، بوئه وه ی له وئ ئه و به ختیاریه تازیه پر دلنیا ییه ده رخن که هه یانه و ده وروبه ری سه عاته وه ختیکی به ریگاکه ی جارانیاندا رویشتن. له به رامبه ر هه موو ده رختیک راوه ستان و سلایان له هه موو هیلانیه کی سه ری ده کرد و گل و خو لی ریگاکه یان ده پیشکی، وه ک ئه وه ی به دوای شتیکی بزربودا بگه رین! ئه مجاره یان شه پۆلیکی ئه به دییه ت و هه تاهه تایی دایگرتن و وایان هه سترکد که هیچ شتیکی ده وروبه ریان کو تایان نایه: ریگا به دارو ده رخته که یه وه به بی ئامانج دریزبوته وه، رووباره که ش

به بی کوتایهاتن به شانبه‌شانی ریگا که‌دا ده‌روات، ئه‌وانیش
ه‌ردوویکیان ده‌تگوت دوو فریشته‌ن له شیوه‌ی مرؤف ده‌توانن
به‌سه‌ر ه‌ر شتی‌کدا که ده‌یانه‌ویت، برؤن! به‌سه‌ر خاک‌دا، یان
به‌سه‌ر ئاودا، یان له ه‌ه‌وادا... له دیدی ئه‌واندا، یاساکانی ماده
په‌کیان که‌وتبوو، چونکه ئه‌وان له ژیر ه‌ه‌ژموون و ده‌سه‌لاتی
رؤ‌حدا بوون!

خۆر به‌ره‌و ئاوابوون چوو، ئه‌وان پیچیان کرده‌وه بوئه‌وه‌ی
بگه‌رینه‌وه و ئه‌و خریبه‌ سووره‌ی خۆر له‌سه‌ر هیلی ئاسۆ
داگیرسا و که‌میک سستی نواند پیش ئه‌وه‌ی ئاوابیت و ه‌ه‌ردوو
دلدار چاویان بریبه‌ ئه‌و ه‌ه‌ساره زۆر گه‌وره‌یه، جه‌مال وه‌ک
ئه‌وه‌ی سرووشی شتیکی بۆ ه‌اتیبت، راوه‌ستا.

-له‌یلا... ده‌بیت که‌میک راوه‌ستین تا به‌خته‌وه‌رتین خۆر
به‌رپه‌که‌ین که له ه‌ه‌موو دنیا‌دا ده‌رگای خۆی لیکردینه‌وه و...
رؤ‌ژه‌که‌ت له‌بیر بیت و شوینه‌که‌شت له‌بیر نه‌چیت.

-رؤ‌ژه‌که‌ پینجشه‌مه‌یه، له‌ ته‌نیشته‌ گه‌وره‌ترین دار له‌سه‌ر
لای ده‌سته‌راستی ریگا که.

له‌وئ له‌لای یه‌کدی راوه‌ستان و مه‌زنی بالی به‌سه‌ردا
هینان و چاویان بریبه‌ خۆرئاوا، ه‌ه‌روه‌ک خه‌ریکی نوێژکردن
بن، به‌لام بی روو له‌ قبیله‌کردن.

له‌ خوا به‌ولاوه‌ که‌سی دیکه‌ نه‌یده‌زانی له‌دوای چه‌ند رۆژیکی
که‌می دیکه، کئ له‌م شوینه‌دا راده‌وه‌ستی؟ ئه‌و (جه‌مال)

به تهنیا؟ یان ئەم (لهیلا) به تاقی تهنی! یان هەردووکیان پیکه وه
لهوئێ رادهوهستن؟

دلیان به پۆله بالنده خووش بوو و ههنگاوهکانیان کهمیک
سووک بوون و سیبه‌ری شهو دهموچاوی هەردووکیانی
داپۆشی و شه‌پۆلی هه‌تا هه‌تاییان بۆ گه‌رايه‌وه و قسه‌کردن
له‌نیوانیاندا کپ بوو، وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌وه بترسن که یه‌کتر
بیزارکه‌ن. جه‌مال گو‌تی:

—دیته‌وه بیرت!

—ر‌ابردوو، یان ئیستا؟ می‌شکم چالاکه و هه‌موو شتی‌کم بیر
دینیته‌وه هه‌ر ده‌لیی کتیییک ده‌خوینمه‌وه!

—یه‌که‌م جارت له‌بیره ئه‌و رۆژه‌ی بیرت له‌ ده‌ریا ده‌کرده‌وه؟
—تۆ له‌ ئاو ده‌رته‌ینام.

—هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه بوو که تۆ مرواری بوویت... ئه‌وا ئیستا
نزیکبووینه‌ته‌وه... ئیواره‌که م‌الئاوا... ئیمه وه‌کو بووک و زاوا
هی وه‌کو تۆ ده‌بینین.

—به‌لێ، م‌الئاوا؟

هەردوو دەزگی‌ران زوو چوونه ناو پی‌خه‌فی خه‌وتن، چونکه
به‌ته‌ما‌بوون سبه‌ینی سه‌فه‌ر بکه‌ن.

(٦)

چيشتهنگاو ئهسپ له عه ره بانه بهستراو عه ره بانه كه له بهر
دهرگا وهستا بوو، تا مالئاوايي له ههردوو سهفه ركه ره كه
دهكریت. له يلا ديمه نيكي بينی. كه له مه وپيش به خۆيه وه نه يديبوو،
سۆزنيكي هاوبه شي تيدا بينی كه سروشت بۆ ماوهی ههژده
سال پي رهوا نه بينبوو، دلای به ماچيك خۆش بوو له لايه ن
دايكي دهزگيرانيه وه و دهستی باوكی دهزگيرانه كه شي ماچ
كرد و وايزانی كه له لانكي منداليی ها توو ته دهر و مالئاوايي
له كه سوكاری دهكات، بۆيه له كاتيكدا ريگای چوونه دهره وهی
گرتبوو، بهری فرميسكه كانی پي نه گيرا. خانمی مال چاوی پي
كهوت دهگريا، دهستیكي له شانی دا و گوتی:

- كچه كه م تو ههستناسكى... چهند زوو هوگرمان بوويت!
خه می هيچ شتيكت نه بيت، به مزوانه ده تيينينه وه.

جه مال كه چاوی به گريانه كهی كهوت، پيكه نی، به لام له
ناخی خۆيه وه كه وتبووه بهر دلای.

جان تايه کی گه وره خرايه به رده می عه ره بانه چيه كه و جه مال
سه ركهوت و له دواي ئه ویش له يلا سه ركهوت و ئه وانه ی له وئ
راوه ستابوون كه عه ره بانه ئاماده ی ريكردن بوو، كه ميک
دوور كه وتنه وه و به دهست ئامازهی سلاو كردنيان كرد و
دهنگيكي ژنانه له پشتی دهرگا كه وه بيسترا، گوتی: "خواتان
له گه ل". ئينجا عه ره بانه چيه كه جله وئ ئه سپه كه ی راكيشا و بۆ

رۆیین کهوتەپڕی و مائئاواویکهەران بلاوهیان لیکرد و هەریه‌که به‌رێگایه‌کدا رۆیشت.

جه‌مال ته‌ماشای له‌یلای کرد، پیتی گوت:

-رۆژه‌کان زۆر به‌خێرای تێپه‌رین، هه‌روه‌ک بلی ته‌نیا سه‌عاتیک ماینه‌وه.

ده‌نگیک له‌ دواوه‌ بیسترا، پیش ئه‌وه‌ی عه‌ره‌بانه‌ به‌ خێرای ب‌روات، بانگی ده‌کرد:

-گه‌وره‌م دکتۆر... گه‌وره‌م دکتۆر...

عه‌ره‌بانه‌چییه‌که‌ وه‌ستا و جه‌مال سه‌یری دوا‌ی خۆی کرد و ئینجا به‌ له‌یلای گوت:

-جان‌تا بچووکه‌که‌م بیر چووبوو.

کچیکی جوانی لادیتی ته‌واو گه‌نج و جحیل رایدیه‌کرد، دوا‌ی ئه‌وه‌ی عه‌ره‌بانه‌که‌ به‌رێکه‌وت، کچه‌که‌ چوه‌ ماله‌وه‌ و بینی خانمه‌که‌ی داوا‌ی یه‌کیک ده‌کات که‌ جانتاکه‌ بگه‌یه‌نی و ئه‌ویش جانتاکه‌ی وه‌رگرت بۆئه‌وه‌ی بیگه‌یه‌نیت و به‌ریشیان بکات. که‌ گه‌یشته‌ عه‌ره‌بانه‌که‌، که‌وته‌ ئه‌ولایه‌ی له‌یلای لی دانیشتبوو. له‌کاتی‌کدا ده‌ستی پانکردبووه‌وه‌، چاوی پیکه‌وت و گوتی: "خواتان له‌گه‌ل".

پیش ئه‌وه‌ له‌ مالی جه‌مال نه‌یدی‌بوو، به‌لام له‌په‌ر خوین زایه‌ ده‌موچاوی هه‌ردوو کچه‌که‌ و سه‌رسامی له‌ چاویاندا ده‌رکه‌وت و له‌روویاندا ئه‌وه‌ ده‌رکه‌وت که‌ یه‌کتر ده‌ناسن،

ماوهیهک تیپه‌ری و سه‌رسامیی دایگرتن و دکتوریش سهیری
ده‌کردن... ئینجا که‌وک‌ب هاته قسه و گوتی:

-تو له‌یلا نیت؟ خانمه‌که‌م چونی؟

له‌یلا به‌ئامازه‌یه‌ک وه‌لامی دایه‌وه و عه‌ره‌بانه‌که که‌وته ری.
که‌وک‌ب دوایین تیر بوو که رۆژگار هه‌لیگرتبوو بۆئه‌وه‌ی
بیگریته‌ دلی هه‌ردوو دلدار و هه‌ر له‌به‌رئه‌وه‌ش جانتاکه‌ی له‌بیر
چوو و هه‌یچ چاویک نه‌بیینی.

جه‌مال گوتی:

-له‌یلا چونی ده‌ناسیت؟ ئه‌و ژنی جوتیاریکی باخه‌که‌مانه.
-له‌و رۆژانه‌ی من له‌ نه‌خۆشخانه‌که‌ی دکتور (ک)... بووم،
ئهو شیریی ده‌فرۆشت.

هه‌ناسه‌یه‌کی قوولی هه‌لکیشا و پشئیویه‌ک دایگرت که
له‌مه‌وبه‌ر به‌خۆیه‌وه نه‌یدیبوو:

-وا چاکه له‌ رۆیشتن به‌رده‌وام بین... ئه‌و ژنیکی گیه‌...
بیگومان له‌وه زیاتر نازانیت!

له‌یلا ئه‌و ئاره‌قه‌یه‌ی سرپییه‌وه که به‌ دهموچاویدا هاته‌خواری،
هه‌رچه‌نده هه‌ردوو ده‌ستی سارد‌بوون، له‌کاتیکدا سه‌ری
داخستبوو، وه‌لامی دایه‌وه:

-بیگومان نازانیت... جه‌مال تکات لی ده‌که‌م خۆت بگره‌ تا
سواری شه‌مه‌نده‌فه‌ر ده‌بین... ئه‌ی پیم نه‌گوتی؟

ده‌سته‌سه‌رکه‌ی به‌رزکرده‌وه تا ئاره‌قه‌ی پی بسپریته‌وه،

بەلام فرمىسك و ئارەقەى سىرىيەوہ.

چۆلەكە بە جووكة جووك و لقەدارەكانىش بەجوولانەوہى
سەما ئاسا گالتەى پىكردن، لەكاتىكدا چاوى بە كىلگەكانى
دەوروشتى خۆيدا دەگىرا و لەيلاش سەيرى ژىر پىي خۆى
دەكرد و تەقەتەقى سەمى ئەسپەكە وەك دەفېكى خەمبار دەھاتە
بەر گوئيان.

لە وىستگە دابەزىن و عەرەبانەكە گەرايەوہ، چونكە
جەمال نەيوست عەرەبانچىيەكە وەمىنى تا جانتايەكانى
دەداتە دەست. ھەردوو دەزگىران راوہستابوون و غەم
دايگرتبوون و سەرسامى بەسەرياندا زال بوو، بەلام ھەر كە
ژوورى شەمەندەفەرەكە گرتنىە خۆ، بە قسە ھاتتەوہ و لەيلا
دەستپىشخەر بوو:

-جەمال! پىم نەگوتى؟ ئەى پىم نەگوتى كە من كۆلىكى
قورسەم بەسەر شانتەوہ و دەبووايە لە كۆلى خۆت دامگرىت؟
ئەى پىم نەگوتى: لەوانەيە رۆژگار بۆ دوا تاو ھەليگرتبىت و
خۆى بە خەوالو پىشان دا، لەكاتىكدا ئەو بىدار و وريايە.
ھەموو ئەوانەم پىم گوتى و ئەوہى لىشى دەترسام روى
دا! سروشەمنى بە بەردىكەوہ بەستۆتەوہ و ھەليداومەتە
ناو ئاوى، بۆيە خۆت بەدواى مندا نووقم مەكە و لىمگەرئى
با بخنكىم. شىر من و كەوكەبى پىكەوہ بەستۆتەوہ و شتىك
ھەيە لىتى ناشارمەوہ... خوا وىستى ئەوہ بكات و ئەوہيش ئەو

بییه ویت به دهست خویه تی و ئیمه بۆمان نییه هه موو شتیکمان
بویت!

-ئینجا په یوه ندى شیر چیه... ئه و فرۆشیار و تو کریار!
-نه خیر له وه زیاتر هه یه.

-ئوهی هه یه ده بیت چی بیت؟

-زهینه ب شیرى داوه به ههردوو کمان... ئه و له ماله وه و
منیش له په ناگا.

جه مال پیکه نی:

-گالته جار پیه کی سهیره... باشه که و که ب به وه ده زانیت؟
-نه خیر نازانیت.

بیده نگیه که له نیوانیاندا زال بوو، ده تگوت لیک تورانه،
جه مال هه لویتسه که ی دوینتی له یلا و خوئی بیرهاته وه کاتی
خۆرئاو بوون و ئه وهی بینیان و ئه وهی به شایه تیان گرت
له باره ی خوشه و یستیه که یانه وه و قاچی خسته سه ر قاچه که ی
دیکه ی و به پی له زه و ییه که ی ددا و هه ر ده تگوت ئاوازیک
ده ژه نیت.

به لام له یلا خه می هیچی نه بوو، ئه وه نه بیت که سه ره ئیشه
بو خوشه و یسته که ی دروست ده کات. ئه گه ر بچوویتایه نیو دلی
ئه وه ت ده بینى که ئاره زووی پرگار کردنی خوشه و یسته که ی
له و بارگرانییه ی بوی دروستکردوو، گه وره ترین هیواو ئاواتی
بوو.

شەمەندەفەرەکه لە رینگای چوونی بو ئەسکەندەرییە
رینگاکە ی دەپچایەوه، لەکاتیکیا کەوکەب بە بزەییەکی گیلانە
بە خانمی دەگوت کە ئەو شتیک لەبارە ی لەیلاوه دەزانیت و
دەبیت ئەوێش بلین: ئەو خۆی بەو زانیارییانەوه هەلەدەکیشا و
مەبەستی ئازار پینگەیاندن نەبوو.

کەوکەب گوتی:

-خانمی گەرەم من دەیناسم... ئای کە ریکەوتیکی خۆشە!
لەیلا کچیکی جوان و دل و دەروون چاکە و من شیرم پین
دەفرۆشت، پیش ئەوێ بو (موجاهید) بگۆیزیمەوه. ئەو
پەرستار بوو لە نەخۆشخانە ی دکتۆر (ک)... و لە سەربانی
مالیک لە ژووریکدا دەژیا لە گەرەکی... و من هەر کە ماندوویی
تینی بو دەهینام، لای ئەو پشوویەکم دەدا، چونکە سۆزیک
بەسەردا دەباراندم کە هەرگیز لە کەسی دیکەم نەدیوه.

کە لەگەل دکتۆری گەرەم بینیم، دەستبەجی ناسیمەوه،
بەلام کاتە کە کورت بوو و هیچم بو نەکرا لەوه زیاتر کە
سلای لی بکەم.

خانمی گەرەم بە خەمداگرتنیکەوه، گوتی:

-چیرۆکە کەم زانی، بەرەو کاری خۆت برۆ.

کچەکە سەری سورما، چونکە ئەوێ لە خانمەکە ی بینی بە
پێچەوانە ی ئەوه بوو کە چاوهروانی دەکرد.

لەو کاتە ی کە ئەوان هەردووکیان لە شاری ئەسکەندەرییە

دابه‌زین، باوکی جه‌مالیش له شاری قاهیره دابه‌زی و چاوی به
دکتۆر (ک)... کهوت له نه‌خۆشخانه‌که‌ی.

ئاشنایه‌تی له‌نیوانیاندا هه‌بوو، ئیدی دانیشتن و قاوه‌یان
خواردوه و ئه‌وه‌نده‌ی پێ نه‌چوو دکتۆر (ک)... هه‌والی کۆره
دکتۆره‌که‌ی لێپرسی.

باوکه‌که‌ گۆتی:

-سوپاس بۆ خوا باشه و... نیازی وایه عیاده‌یه‌ک بۆ
نه‌خۆشه‌کانی بکاته‌وه و په‌رستاریکی دۆزیوه‌ته‌وه و ئه‌وه‌مان
زانیه‌ که لای تو کاری کردوه، بۆیه هاتووم لیت بپرسم و بزانی
له‌ روی لیهاتوویی و که‌سینتییه‌وه چۆنه. ناوی له‌یلایه و ئه‌وه‌ی
سالیکه خزمه‌تکردنی لای تو جیهیشتوو.

دکتۆر بۆ ماوه‌یه‌کی درێژ بیده‌نگ بوو.

باوکه‌که‌ پێی گۆت:

-گه‌وره‌م شتیک هه‌یه؟ دلێ به‌په‌له‌ که‌وته‌ لیدان و ره‌نگی په‌ری
و تیکچوو، به‌لام خۆی گرت و ددانی به‌خۆیدا گرت.

-نه‌خیر، هه‌چ شتیک نییه، ئه‌و په‌رستاریکی کارامه و لیهاتوو.

بیده‌نگ بوو و یادگاره‌ کۆنه‌کانی به‌بیردا هاته‌وه، هه‌روه‌ک
بلی ژنه‌که‌ی به‌گۆییدا بچپینتیت که‌ ئه‌وه‌ی له‌ چیرۆکه‌که‌ ماوه،
بیگنیریته‌وه، بۆیه پیکه‌نی و قسه‌که‌ی ته‌واو کرد:

-باوکی جه‌مال... زۆریش جوانه و... قسه‌ی خۆمان بێت
هه‌لگیراوه‌شه.

كابرا خۇپراگىرى و ئازايەتى لادىنيانەى پىكەوۋە كۆكردەوۋە
و لە پووبەپووبوونەوۋەى تەنگانە و ناخۇشيان و خۇى پى
نەگىرا و گوتى:

—ھەلگىراوۋە! ھەلگىراوۋە! گەورەم دكتور، ئىمە چىمان بەسەر
ھەلگىراوانەوۋە ھەيە و ئىمە لە كوى و ھەلگىراوۋە لە كوى؟
ئىدى ھەستايە سەر پى و سلاوى لى كرد و پۇيشت.
ئەو شەوۋە بىدەنگىيەكى پىر لە خەم و پەژارە و دلئەنگىيەكى پىر
لە ترس بالى بەسەر سى مالدا كىتشا، دووان لە ئەسكەندەرىيە،
ئەوانىش مالى لەيلا و مالىكەى جەمال و سىيەمىان لە لادى،
ئەويش مالى كەسوكارى دكتور جەمال.
پۇژگار ۋەستانىك ۋەستا ۋەك ۋەستانى فەرماندە؛ تا
ئەوكاتەى قسەيەك دەكات.

(۷)

له یلا له کاتیځدا به نیو نه خوښه کاندای تیده پهری دوی
سه فهره که ی دابه زینی له نه خوښخانه، خه می خوی دایگرتبوو،
ئه گهر به پووخسار قورس و گران و زور خوراکر نه بووایه،
هه موو ئه وانهی له وی بوون ده یانزانی که خه مباره.

له سهر یه کیک له قهره ویله کان نه خوښتیکی تازه ی بینی:
ژنیک چل سال زیاتر بوو، سپلداری لاواز. پووخساره زهره
هه لگه پراوه که ی شوینه واری جوانییه کی کونی پیوه دیار بوو،
خوری لادی دهموچاوی رهش داگیرابوو، ئه مهش نیشانه ی
ئه وه بوو که له کیلگه کار دهکات و ژنه جووتیاره.

به دلشکاوی له سهر قهره ویله که پاکشابوو و ههردوو چاوه
ئارام نه گرتووه کانی، که دهنگوت جیوهن، به بنمیچی ژووره که دا
دهگیرا و قره زهره که شی له ژیر دهسته سپرکی ته کی شاش، که
هه نیک چه پک له و قره هاتبوونه دهر و که میک زوو پیربوونیان
پیوه دیار بوو، چونکه ئه و زوو پیربوونه نیشانه ی ته پوتوزی
پووداو و ماندوو بوونه له ژیاندا.

له یلا چاوی به و ژنه که وت و به بیدهنگی ته ماشای کرد و
دوای که میک لئی پرسی:

-ژنه که کی هاتوویت؟

-ئه وه سی روزه... ئه ی که ی نه شته رگه ریبه که م بو ده کریت؟
-ناز انم.

ئىدى پىشتى تىكرىد و رۆيشت.

يەك دوو رۆزى دىكە تىپەرىن سى رۆز و چوار رۆزى
دىكەيان بەدوادا هات و ئەو نەشتەرگەرىيە بۇ نەخۆشەكە ھەر
نەكرا.

لەيلا بەلای قەرەونلەكەيدا تىپەر بوو.

ژنەكە لى پىرسى:

-ئەرى كەى نەشتەرگەرىيەكەم بۇ دەكەن؟

بە زىرىيەكەو ھەلامى داىەو:

-پىم گوتى: نازانم... ئەو سووربوونە لەسەر پىسارىكرىد

چىيە؟

-بۇ وا لەگەل من دلرەقى، خۇ دەلین تۇ زور ناسك و

دلنەرمى؟ بەختەكەى خۇمە لە ھەموو شوپىنىك راوم دەنیت!

لە دللى خۇيدا زور ئازارى چىشت، چونكە ھەرگىز پىي

نەگوترايوو كەسىكى زىرى، بەلام لە حالەتىكى دەروونى

تالدا دەژيا. بزەيەك رىگای لەنىوان ھەردوو لىوى كردهو و

تەماشای كرد:

ژنە نەخۆشەكە گوتى:

-من بۇيە پىسارى زورت لى دەكەم، چونكە لەو ھەتى دىومى

وا ھەست دەكەم كە مەيلىكم بۇت ھەيە.

-چاوبرىكم لەگەل دەكەيت؟!

-سەردەمى چاوبرىكى رۆيشت و تىپەرى، نەيەتەو.

-ئەي باشە بۇ خۇشت ويستووم؟
-چونکہ ليکچوونیک له تودا له گه‌ل کچيکی خۆم ده‌بينم...
تکايه تورپه مه‌به.

-نا... ئەمه شتيک نيه مه‌يه توورپه‌بوون بيت.

خۆي به پشکيني زگي خه‌ريک کرد.

-ئو و کچه‌ت له لاديه‌ه؟

سه‌يريکی کرد و قسه‌ي نه‌کرد و فرميسک زايه چاوي و
ره‌نگي وه‌کو ره‌نگي مردووان په‌ري و له‌يلا به‌سه‌ريدا لارپوه‌وه
و سه‌ري له سه‌رييه‌وه نزیک بوو و به سۆزه‌وه پي گوت:

-بيوره، خه‌مه‌کانم وروژاندیت... ئەو مردووه؟

به‌لام ژنه‌که وه‌لامی نه‌دايه‌وه.

بۆيه جي هيشت، چونکه نه‌يويست باري گران بکات. دواي
ئوه غه‌ريزه ده‌ستي کرد به قسه‌کردن له‌گه‌ل هه‌ردووکيان،
چونکه نه‌هينيه‌که‌يان يه‌کيکه و دايکايه‌تي فه‌رزنده‌يه‌که‌ي
بانگکرد و ئه‌ويش وه‌لامی دايه‌وه، هه‌رچه‌نده په‌رده‌يه‌کی
رۆژگار و يه‌کتر نه‌ناسينه‌وه‌يان له‌نيواندا هه‌بوو.

له‌يلا هه‌ولێ دا که‌میک ئاگاداريي بکات و ژنه‌که‌ش هۆگريي
خۆي بۆ ده‌رخست کاتيک لي پرسى:

-له‌يلا تو خه‌لکی کويتت؟ تکات لي ده‌که‌م توورپه مه‌به.

له‌يلا پيکه‌ني:

-ده‌ته‌ويت شوينه‌که‌م بزانيت؟ من خه‌لکی قاهيره‌م.

-قاهيره! هر قاهيره قاهيره؟
 -تو راست ده که یت... له گوندیکی نزیکی.
 -من له گوندیکی ئه وی له دایک بووم و په ننگه ههردوو کمان
 زاده ی یه ک ولات بین.
 -من خه لکی گوندی...
 -راستی بۆ چووم و ئامانجه که م ئه نگاوت... من و تو خه لکی
 یه ک شاروچکه ین.
 که میک نیوانیان نزیکبووه و رۆژگار پالی به ههردووکیانه وه
 نا به رهو ئه وی دی، به رهو هاوړیکه ی.
 ژنه که گوتی:
 -دایک و باوکت له ژياندا ماون؟
 له یلا له کاتیکدا به سه ریدا دانه ویبووه وه به راشکاوی و
 چپه وه وه لامي دایه وه:
 -به لکو من هه تیوم... نه دایک! نه باوک!
 ههردوو دهموچاو زهرد هه لگه پان و چاوی هه ریه که یان
 بریقه ی داو ماوه یه کی گومان و سه رسامی و نائومییدی و هیوا
 تیپه ری.
 له یلا گوتی:
 به لام تو له باره ی کچه که ته وه هیچت پین نه گوتم... ئه و
 مردووه؟
 -له وانه یه زیندوو بیت.

-ئەو دەللى چى؟ كەس ھەيە نەزائىت حال و بالى مندا لەكانى
چۈنن؟

-ئەو مندا ل بوو كە دز لىيان دزىم.

-خو ئاگاي لىت بىت، ئەو كەي بوو؟

ژنە كە لەپى خۆى خستە سەر نىوچەوانى و ھەردوو چاوى
لەسەر يەك دانا، وەك ئەو ھى بىيەوئىت دوور نىك بكاتەو ھ
و شتىك بەبىر خۆى بىنىتەو، كە ماو ھەي كى زۆرى بەسەردا
تىپەريو ھ. ئىنجا دەستى بەرزكردەو ھ و تەماشايەكى كرد:
-ئەمە... ئەمە... ئەمە نىكەي ھەژدە سالە.

بىدەنگى ھەردوو كىيانى داگرت و دوای ئەو شتاقيان
نەيتوانى قسە بكات.

كاتى عەسر ھات و لە قاوشىك لە قاوشەكانى نەخۆشخانە
بەيەكگە يشتن، كاتىك رىكەوت پىكەو ھ كۆيكردەو ھ. لەيلا
سلأوى لى كرد و چاوى بە پرسىيارىك برىسكەي دا. نىگەرانى
و ھەسرەتى نەخۆشەكە لە نىگەرانى و ھەسرەتى لەيلا كەمتر
نەبوو، چو بۇ لای و كراسەكەي گرت و گوتى:

-لەيلا... دايك و باوكت لەمىژە مردوون؟

-ئەو ھندە بەسە ئەو ھەزائىت كە ئىمە خەلكى شاروچكەيەكىن...

وازم لىبىنە و لىم گەرى.

بەلام خۆى پىنو ھەزائىت و ھەناسەي سوار بوو و ترپەي دللى
يەك بەدوای يەكدا ھاتن:

-دایکت دیوه پیش ئه وهی بمړیت؟

-نه باوکیشم!

له یلا... رهنگه من دایکت بم، به زه ییت پیمدا بیته وه. کچه که م
چه پکه قژیکی پی بوو. که زیی له ژیر دسته سره که دهره یتا.
وهخت بوو له یلا قیزه یه کی له دم دهر بچیت و له کاتیکدا
ناوری به ملاو ئه ولای خویدا ده دایه وه، به دهنگی خنکاو وه
گوتی:

-تو دایکمیت... بیگومان تو دایکمیت!

قاوشه که خالی بوو و که سی لی نه بوو و نه که س دیتی و نه
که سیش گویی لیمان بوو، ده ستیان له ملی یه کتر کرد و دایکه
ماچی دووهمی له کچه که ی کرد، ئینجا هر دووکیان فرمیسیان
سرپییه و قهره ویله که نه خو شه که ی گرته باوهش و له یلاش
به نیوان قهره ویله کاندایه گه را. نه ینیه که به شاراو هی مایه وه
له هموو که سینک و که س پی نه زانی. چراکان له ژووری
نه خو شاندا کوژانه وه و ته نیا چرای ریگاکان رووناکیه کزه که ی
بو زه وی نه خو شانده و دیواره بریقه داره کانی به پری ده کرد.
ئه وهی حه ساوه بوو، خهوت و نازارداریش نالاندی و
بیده نگیی بالی به سهر جیگه دا کیشا، هرچه نده ناوبه ناویک
نالیه ک گومی بیده نگیه که ی ده شله قاند.

دایک و کچ له شوینیکی به لاوه دانیشن و به میژووی
هه ژده سالدا ده هاتنه وه. له یلا به دایکی گرفته کانی گه یشته،

ئەو ھى ھەللىدایە بەردەمى شىران، بەلام لەيلا بە دايە بانگى دەکرد!

لەسەر کورسىيەكى دار دانىشتن، كە جىيى دوو كەسى لەسەر دەبوو ھە و دەموچاويكى قۆز و جوان بەرامبەر دەموچاويكى بوو ھە كە گەچلان و سىسبونى پىوھ دياربوو، بەلام يەك خوڤيان پيدا دەرويشت و لەژىر كلاوھ سىپىيە كە (قلنسوھ) و دەستەسەر سىپىيە كە، قژە زەردەكەى ھەردوو كيان دەركەوت، دەتگوت تىشكى خۆرى لادىيە.

ھەندىك ناخھەلكىشان لە شوڤنە كەدا گەرا پىش ئەو ھى قسە كردن دەست پى بكات. كىشەى تەمەن خرايە روو، ناخەزەكان لە كىشە كەدا بە پىيى دابى سروشت خۆشەويستى يەكترن و بە پىيى حوكمى ياساش دوژمنى يەكتر. دايكە گوتى:

-لەيلا... بەم شىوھە بوويە كچم؟

-بەلام تۆ ناوت نە نام و تويشوويە كىشت نە دامى و من و تۆ ھەردوو كمان دەركراو و ھەلاتووى كۆمەلگائىن، بەلام من پىت دەلیم دايكە تۆ بنەچەى منى و تۆ ھەرشتيك بيت، سەرەراى ھەموو شتيك خۆشم دەوييت!

ئىدى ھەردوو كيان لە پرمەى گريانان دا.

-خوا بتپاريزت كچە كەم و ئەو تە بەسەر نەيەت كە من لە ژياندا بەسەرم ھاتووه و من نىچىرى شەيتان بووم... لەيلا من بۆت دەپاريمەوھ، دوعات بۆ دەكەم و خواش خۆى گوڤى

لئيه، چونكه من دوعا بۇ خۇم ناكەم. من بۇ ئەوۋە ژيام تا سزا وەرگرمەوۋە و قامچى سزام بەبى قىژە و ھاوار ھەلگرت و دەبا بەخشىنم بەرامبەر تاوانەكەم بەزەبى بىت بۇ كەسىك كە لەنىۋ زگمدا ھەلمگرتبوو، خۇ خۇت دەمبىنيت كە ھەتا زۇر دوعا بكەم، سزاكانم زۇرتەر دەبن. كىلگە و مەزراكان كرنووشى ميان بىنى و كەسىكى دىكە نەيدەدېتم- لەكاتىكدا دوو لەپى لەرزۇك و دوو چاوى بە فرمىسك و دوو گۇناى بە گريان دادر دادر بووم بۇ ئاسمان بەرزكردهوۋە- داوام لە خوا دەكرد لە شوىنى نىشته جىبوونت كە من پىنى نازانم، ئاگای لىت بىت و بە ئازارچىشتن پاك و بە سزا خاوىنم كاتەوۋە.

ئەو كچە مندالەھى مەزراكان گوتيان لە گريانى بوو، لای دايكى زۇر خۇشەوئىستترە لەو كچە مندالەھى ژوورەكان بەبۇنەھى لەدايكبونى ھاتنە ھەژان و چەندان مال بەبۇنەھى ھاتنىيەوۋە كەوتتە گۇرانىگوتن و لە ھەفتانەشيدا (لە گویزەبانەشيدا) چەندان مۆم داگىرسىنران، بەلام خەلكى لەنىوان من و تۇدا رپاوەستاون و منىش لە ترسى ئاگرى شەرمەزارى و شورەبى، بۇ چارەنووس فرىمدايت.

كچەكەم خوا بتپارىژىت و ئەوۋەت بەسەر نەبەت كە من لە ژياندا بەسەرم ھات. من گەشىى جوانىم ھەلىخەلەتاندەم و وامزانى دەسەلاتى جوانى، لەخشتەبردن لەلايەن پياوانەوۋە بەسەرىدا زال نايىت، بەلام دۇراوۋەكە من بووم.

میردم به ئامۆزای خۆم کرد، به لام بهختیار نه بووم و زوو ته لاقدرام و له سایه و چاودیری باپیرتا ژيام، باپیرت جووتیاریکی بچووک بوو له یه کیک له و باخه گه و رانه. له دیی یه کهم به بهختیاری له سایه و چاودیری باوک و دایک و گه شیی گهنجی و جییلی دانیشتم. تا پوژگار کورپیکی له دهوله مه ندانی لادیی بو ناردم و دهوری عاشقی سه و داسه ری بینی و دهوره که شی به چاکی جییه جی کرد و به لینی ئه وهی پیدام که ده مخوازیت و ئیدی هه لخلیس کام... و له بهر چاوم بزر بوو.

دوای ئه وه کچیکی مندا ل بوو، که چه ند پارچه په رو یه کی تیوه پیچراو فریدرایه کیلگه که. خه لکی هه واله که یان بیست- هه رچه نده شاراو ه بوو- و خاوه ن کیلگه که من و باوک و دایکمی ده رکرد و سه ری خۆمان هه لگرت بو کیلگه یه کی دیکه له باکووری (البحیره)، دایکم له وئ مرد و من و باوکیشم به ده ست نه بوونی و ده ستکورتیه وه نالاندمان و بریارم دا که هه موو ژیانم بو سپینه وهی ئه و تاوانه به رمه سه ر.

پوژگار له گه لماندا سه خت و تووند بوو و نه خو شیی بو کشتو کاله که مان نارد، هه روه ک ئه وهی ئوبالی تاوانی من که وتیته ئه ستوی باوکم. دوا جار، وه کو ده بینیت، من نه خو شکه وتم و باپیرت هینامی بو نه خو شخانه و لیته به جی هی شتم و خوی گه رایه وه.

کچه کهم خوا بتپاریزیت و ئه وهی من له ژیاندا به سه رم
هاتوه، تو به سه رت نه یه ت، ئه و ژیانه ی زنجیره یه ک کلۆلی
و سه رئیشه و کویره وه ریی و ئیش و ئازار بووه و ئه لقه ی
یه که می نه بیته، دهم به پیکه نینکی تیدا نه بوو.

له یلا دوا ی ئه وه ی سه ره تای یه که می ژیان ی بو دایکی
گیرایه وه، گوتی:

-ئێستا من به ده زگیرانم، به لام ساردییه ک له نیوان من و
ده زگیرانه کهم هه یه.

-سه بیته نامینیت و... به لام له چیه وه روویداوه؟

-له شوینه واری رابردووه وه.

-قور به سه رم؛ لیتره بلاو ده بیته وه؟

-خرابه خیرا بلاو ده بیته وه.

-خوا ئاگادارمان بیته؛ ئاواته خوازم لیتره بمرم و من ئیستا

له سه ر مردنم. له یلا نه ده بووا یه له ئاسوی ژیاندا ده رکه وم،

به لام من هوکاری له به رچاو بزربوونم.

-ئه وه ی له نیوان من و تودایه که س پی نازانیت.

-کچه کهم وه ک تو ده لیتت وایه.

قه ره ویله که نه خو شه که ی له خو گرت، به لام روژگار هیشتا

وه ک فه رمانده ریک وه ستاوه، تا وشه یه ک له نیوان هه ردوو

لیویدا بیته ده ری و قسه یه ک بکات.

(۸)

هیشتا هەندیک ساردیی لەنیوان لەیلا و جەمالدا هەر هەبوو،
کە بەخت دروستی کردبوو و پوژگار بۆی هۆنیبویەو.
جەمال تیدا مابوو و هەلۆیستەکەى وەک هەلۆیستی کەسیک
بوو کە نە وەرەگریت و نە دەشەخشیت، لەیلاش هەلۆیستی
کەسیکی ئارامگری بیرکەرەوہی هەبوو.

ئەو شەوہ جەمال- وەک هەموو شەویکی دیکەى دواى
گەرانبەوہ- بە مێشک شەژاویى و دەروون شیواویى چووہ
ناو جیگا و هەزار حیسابى بۆ ئەو شتە دەکرد کە پوژگار
دەبەینیت.

لە دەرگا درا و خزمەتکارەکەى خیرا هەستا تا دەرگا
بکاتەوہ، چرای ژووری دەرەوہى پێ کرد و خزمەتکارەکە
ئیزنى لە دکتۆر وەرگرت و پێی راگەیاندا کە باوکی هاتووہ.

جەمال خیرا چوو بۆ ئەوئ و کە لێى چووہ ژوورئ،
نیشانەى شەپى لە دەموچاوی بینی؛ کابرا دەتگوت لەنیو
پێخەفى نەخۆشیی هەستاوہ و تازە نەخۆشکەوتووہ و
زەردەهەلگەرپاوی بەسەر دەموچاوە ئەسمەرەکەیدا زالبوو
و سپینەى چاوی هەندیک سوور هەلگەرپاوو، وەک ئەوہى
چەند شەویکی دووردریژ بیت خەو نەچوو بیتە چاوی. هیچ
کەلوپەلێکی سەفەریشى پێ نەبوو، چونکە سەفەرەکە نە پازى
بوو و نە هیمن و نە نیازی مانەوہشى هەبوو.

كۆپرەكەي بە ئەدەبەۋە بەخىرھاتنى كۆرد و دواي ئەۋە
ھەۋالى ئەۋانەي ئەۋىي پىرسى، باۋكى ۋەك ئەۋەي ۋەلامەكانى
لەبەر كۆدبىت، ۋەلامى دايەۋە:

—ھەموويان باشن و ھەمووشيان سالاويان بۆتۇ پىدا
ناردووم... تەنانت دكتور (ك)...پىش.
ھەموو شتىك تىگەيى.

—بابە... ئىمە لە ھەلۋىستى لىك ئاشكرا بونداين و لە كاتىكى
گونجاۋ و لەبار ھاتى بۇ لام؛ چونكە لە ھەلۋىستىكىدام نە دەتوانم
ۋەرگرم و نە ببەخشم. من ھەموو شتىكى ئەۋ كچە دەزانم، بەلام
ھەۋلم دا بەسەر كۆمەلگەيدا بسەپىنم، كەچى سەرنەكەۋتم، من
ئەۋەش دەزانم ئەۋ خوينە لادىنيانەي بە پەگەكانتدا دەروات،
ھەر ئەۋ خوينەيە كە بە پەگى منىشدا دەروات و منىش ۋەكو
تۇ بە تەنگ شەرفەۋەم و بە پەروشى داب و ۋىلى لادىم،
بەلام من بە ناخى راستى ئەۋ كچەدا پۇچووم ناسىومە و...
خۇشم ۋىستوۋە و ھەتا ئىستا پىم وايە ناتوانم بەيى ئەۋ بژىم،
تەنيا مەگەر شتىك پرو بدات ببىتە كۆسپ بەرامبەر ھەموو
ئەۋ شتانەي بپىارم لەسەر داۋن لەبارەيەۋە. ئەگەر كۆپرەكەي
خۇشت خۇش دەۋىت، مەبە بە پىگر لەنىۋان ئەۋ و ژنەكەيدا و
لەۋ كەسانە مەبە كە ئۇبال دەخەنە ئەستۋى كەسانىك، كە ئەۋ
تاۋانەيان نەكردوۋە... من تا ئىستاش ھەر لىت دەپارپىمەۋە و
گوپرايەلىشم.

هه‌لۆیستینکی گێژهلۆوکاوی له‌نیوان ئەو دووانەدا هه‌بوو. باوکه‌که‌ چاوی به‌ سووربوونیک که‌وت که‌ هه‌رگیز چاوه‌رپوانی نه‌ده‌کرد، تووره‌ بوو و که‌فی چرپی و ترساندی، هه‌ره‌شه‌ی لی‌ کرد، به‌لام ئەمانه‌ هه‌موو به‌با چوون و سوودیان نه‌بوو. ده‌وروبه‌ری سه‌عاتیک بێده‌نگی به‌سه‌ر ژووره‌که‌دا زال بوو و باوکه‌ پیره‌ چه‌که‌که‌ی گو‌ری و به‌نه‌رمی که‌وته‌ قسه‌ له‌گه‌ل کوره‌که‌ی:

-پۆله‌که‌م ئەوه‌ت بیر نه‌چیت که‌ تۆ له‌نیوان کۆمه‌لگادا چ‌ نرخیک و بنه‌ماله‌که‌شت چ‌ پله‌و پایه‌یه‌کی هه‌یه، که‌ په‌نجه‌ی بۆ درێژ ده‌کریت. سواری سه‌ری خۆت مه‌به‌ و مل بۆ سو‌زیک که‌چ مه‌که، که‌ کاتیک نوینی ژن و میردایه‌تی ده‌تانگریته‌ خۆی، نامینیت و به‌هه‌وادا ده‌چیت، جه‌مال، سه‌به‌ینی په‌شیمان ده‌بیته‌وه‌ و ده‌زانیت که‌ که‌سیکت هه‌لبژاردوه‌ ناوی‌ریت له‌نیو هاوریکانتدا باسی لێوه‌ بکه‌یت، رۆژیک دیت که‌ منداله‌کانت لیت بپرسن خالیان کتیه‌ و کیش باپیریانن و وه‌لامیک بۆ پرسیاره‌کانیان نادۆزیته‌وه‌!

-من ته‌نیا خۆیم ده‌ویت... باوکه‌ ماندووم مه‌که.
-ئا به‌و شیوه‌یه‌ خۆشت ده‌ویت؟ ئای که‌ پیاویکی خاوه‌نی رای خۆت نیت، تۆ بیته‌زموونی و له‌خسته‌براویت... سویند بیت له‌ ماله‌که‌ت نه‌خه‌وم.

له‌ تاریکی شه‌ودا گرمه‌ی پێوه‌دانی ده‌رگا ده‌نگیداوه‌ و

باوکه بهوپه‌ری تورپه‌ییه‌وه چووه ده‌ری.
له‌یلا نه‌یده‌زانی ئه‌وه‌ی که ساردیی لیوه ده‌رکه‌وت، ئه‌و
خۆشه‌ویستییه‌ پاکه‌ی له‌ دلدا هه‌یه‌ بۆ ئه‌و و له‌پیناوی ئه‌ودا
به‌رامبه‌ر به‌ داب و ویل ده‌وه‌ستتیت.
به‌لام چاره‌نووس ده‌ربازبوونیکی بۆ گیروگرفتیک
ده‌رپه‌خساند، که خۆی دروستیکردبوو و خۆشه‌ویسته‌کانیش
لیی بی‌ئاگابوون.
پۆژگار هینشتا به‌شیوه‌ی فه‌رمانده‌ریک راوه‌ستاوه؛ تا
وشه‌یه‌ک له‌نیوان هه‌ردوو لیویدا به‌هینتته‌ ده‌ر؛ وه‌ک ئه‌وه‌ی
خۆی له‌ بۆسه‌ نابیتت بۆیان.

(۹)

هیچ جوړه سهرسامییه که له سهرسامی دلدار به تینتر نییه؛
چونکه نه گهر دلۍ لهو سهرسامییه دا به وه خه ریک ده بیت که
عوزرخوایې بو خوشه ویسته که ی بینیته وه و نه گهر نه وه بخریته
به رده می ژیری، نه وا فری ددها و به هیچی نازانیت؛ سهرله نوی
دل به به لگه یه کی به هیتر و بیانویه کی چه سپاوتر ده خاته وه
پرو، به لکو نه وه خویه زالبوونی پی بپریت، به لام نه قل و
کومه لگا پیکه وه به هلو یستیک سهرسورماوانه دوهستن و
نه ونده ی پی ناچیت کیشه که ده خزیته نیو گونگری بوون و
له نیو رهوتی زهمانه دا به رهو نه مان ده چیت.

نه وه دل و دهروونی جه مال بوو که به لینی دابو
باره که ی بخاته سهر شانی و به نیو گیرو گرفته کانی کومه لگادا
تیبیه پرینیت، به لام که سوکار و پرو دا وه کان لی بوونه دوژمن،
هر نه نییه که له نیو دلیدا هه بوو، زهمانه هه مووی بلاوکرده وه
و ته نانه ت شتیک له نیو نه و دلدا نه ماوه ته وه، که پی بگوتریت
نه نی. نه وه بوو (که وه که ب) دهر که وت و ئینجا دکتور (ک) ... و
دوای نه وه دایکی و... دوای نه وه هیچ شتیک دیکه نه ماوه ته وه.
دوا هه لو یستیک بوو که هه ردو دزگیرانی له باخیکدا
کوکرده وه که تا نه و روژانه ی روژگار چاوی لی نووقانده بوون و
خه وتبوو، پیمان تی نه خستبوو. له سهر یه کیک له کورسیه کانی
له لای یه کتر دانیشتبوون و دووریش له نیوانیانا زور بوو.
ده موچاوی له یلا زه لیلانه و له ر و لاوازان هاته به رچاو،

دەتگوت گولیکە لە گولانی پاییزە، یان (پاییزە گول) و ھەردوو چاوە گەورەکانی تیکشکاوییەکیان تیدا بەدی دەکرا، دەتگوت زەبریان بەرکەوتوو. ھیچ بۆنیکی خۆش لە چرچ و لۆچی کراسەکە و پێچەکانی قژی نەدەهات... ئەو رۆژە گەلیک رقی لە جوانیی خۆی بوو، چونکە سەرنجی خەلکی بۆ لای خۆی راکیشا و بەرەو ھەلۆیستی شلەژاوی برد.

ھەر کە بینی چاوەروانی دەکات، جەمال پتی گوت:
-ببۆرە کە میکیش دواکە وتم.

-شتیک نییە پتیوست بە عوزرخوایی ھینانەو بەکات.
شێوەی قسەکردنەکە خالی بوو، ھیچ مانایەکی نەدەگەیان؛ چونکە لەو ھەلۆیستەدا بیروباوەریکی ھەلبژاردبوو "دەستبەرداری دنیاوەک بە کە دەستبەرداری بوو."
-کە شوھەواکەمان پرە لە ھەور!

-ئەی ئەگەر باران باری، چی بکەین؟ دەتوانین بە زەوی بلین: ئاوەکەت قووتدەو و بە ئاسمانیش بلین: دەست راگرە و مەبارین؟ یان تالە دەزووی باران بکەین بە ھۆیک پیندا سەرکەوین بۆ ئاسمان؟

ئیمە لە قەزاو قەدەری خوا رادەکەین و ناشتوانین ھیچ شتیک لەو واقعە بگورین.

خەم کەفت و ماندووی کردوویت و بیرکردنەوی بینھوودە سیسی کردوویت، ھەرۆک بەلگەنامەت لە زەمانە وەرگرتبیت بەختیاری ھەتا ھەتاییت پێ ببەخشیت! وامان دانا ئەوا منیشت

هیناۋ بووین به ژن و میرد و دواى ئەوہ مەرگ لەنیوان ھەردوو دەستى تۆى پفاندم، چیت دەکرد؟ ھەر دەبیت، درەنگ، یان زوو، ناخۆشى لەنیوان خۆشەویست و دۆستان پووبدات... ناخۆشىی ژیان، یان ناخۆشىی مردن و نابیت بەلەمەكە بخەینە ناو ئاۋ، لەكاتینكدا دەریا لە ھەلچووندا، تەنیا مەگەر بەوہ ھوكمى لەناوچوون بەسەر خۆماندا بدەین. ھەر دەبیت دایك و باوكت ئەو نھینییهى من بزائن، چونكە زەمانە لە رۆژى لەدایكبوونمەوہ ئەو چیرۆكەى من دەلیت و دەلیتەوہ و باوەریش ناكەم بیدەنگ بیت. دەبیت خۆمان لەسەر بەشخوراوی رابینین، چونكە بۆ ئیمە ئەوہ باشترە لەوہى بچینە سەر خوانى نانخواردن و بەلاوہمان بنین...

دواى ئەوہش ھەلگرتى من بارىكى گرانە بەسەرتهوہ و پەيوەستبوونى من بەتۆوہ، رایەل و پەيوەندى نیوان تۆ و كەسوكارت دەپچرینیت. تۆ بلىنى من بە شتیک رازبیم ئازار بە تۆ بگەیهنیت و دواى ئەوہش بلىم تۆم خۆش دەویت؟ من بەختیارى خۆم دەكەم بە قوربانى لەپیناوى تۆدا و بگەرپۆوہ لای دایك و باوكت و پینان بلى پەشیمان بوومەتەوہ و منیش دەگەرپۆوہ بۆ ژيانى كەنارگیرى و ئەوہى رۆژگار دەیخاتە سەرم ئەوہ جیبەجى دەكەم.

ئەرى تۆ دلى من، یان دلى خۆت دەدەیتەوہ؟
 -من نە ئەمەیانم و نە ئەوہیان. من ئەو لەیلايەم كە

دەمناسیت، بەلام سەرەتای ژیانمان بەهەراو ھۆریایە و مزگینی ھیمنی و ئارامی لێ بەدی ناکریت. جەمال، ئەوەی تێپەری بەستە و خۆت لە من رزگار بکە، چونکە تۆ بۆ یەکیکی دیکەیت جیا لە من و خەلکی ئێمە بە دوو نیوەی پیکەو نەگونجاو و لیک نەوہشاوہ لە قەلەمداوہ، ناتوانیت بە منەوہ بەختیار بیت، تەنیا مەگەر لە سایە دەرستانیک، یان لە بیابانیکدا بژین، بەلام بەختیاری لەنیوان خەلکیدا ئەوہیہ کە ئەو خەلکە بلین: "ئەو بەختیارە". دەنا تۆ رەنگی جلەکانت وا ھەلنەبژارد کە خۆت پیت وایە ئەو رەنگانە سەرنجی خەلک رادەکێشن. ئێمە لە چلەپۆپەیی خۆشەوێستیداین و دەترسم کە لەبەر ماندوویی و خۆحەسەندنەوہی ئەنجامی ئەرککێشان، سستیہکی بەسەردا بیت. ئەوسا من تۆم لەکیس دەچیت، یان تۆ منت لەدەست دەچیت و بە یەکتەر نەناسینەوہ لیک دادەبرین.

بۆ من واباشترە کە لەو باخەیی تۆدا وەک چۆلەکە یەکی مائاواوی کردوو لە بەھار بفرم، نەک چۆلەکە یەک زستان دەر بەدەری کردووہ. تۆ ئەوہی لە دلتدایە بیھیلەوہ و منیش ئەوہی لە دلتدایە دەھیلەوہ، چونکە ئەوہی ئێمە ھەمانە مایەیی دلخۆشی نییە!

بە ئازارەوہ بزەھەکی ھاتن:

—ھەر دەلێی دەزانیت باوکم ھاتووہ و ئەو ھەموو شتیک دەزانیت.

-دلم خه بهری دامی، جه مال قهیدی نییه. ئەگەر پیاو بوومایه
هه رگیز بو ژنیک بی ئارامی داینه ده گرتم، چونکه ژن که لوپه لیکه
خراوته پوو و ده چووم له بازاره کهیدا به دواى ئەوه یاندا
ده گه رام که به دلمه، به لام پیاو هه رگیز که لوپه ل نه بووه!

-تو وام لى ده کهیت که له بیر خۆمت به رمه وه، به وهی که له
بایه خى ژن که مده که یته وه، ئەمه ش ئەوپه پى دلسۆزییه، له یلا،
من جه مال و نه گورام و برواشت بیت که ناگوریم و زه مانه
مل بو خوشه ویستی ئیمه که چ ده کات.
-کار له کار ترازاو.
-چۆن ترازاو؟

بو پیره گه وره م نووسیوو ه که بمگویزنه وه، نه بو قاهیره و
نه بو ئەسکه نده رییه، بو ئەوهی له شوینیک بژیم که س نه مناسیت
و به ته نیاش ناژیم!

-ئهی له گه ل کى ده ژیت؟

به سه ر داخستوو ییه وه گوتی:

-له گه ل دایکم... ئەو له ئاسودا ده رکه وت و... ئیستا له نیو
نه خوشه کانی نه خوشخانه یه... ئایا پیت وایه دواى ئەوه به که لکی
ئوه دیم بیمه ژنت؟

گرفتیکى نوئ خزایه نیو دلئ جه مال، که کاتیکى ده ویت دل
به سه ریدا زالبیت و خوشه ویستی ده ستی به سه ردا بگریت، دواى
ئوهی که دل زالبوو و خوشه ویستی ده ستی به سه ر هه لویتستی

دایک و باوکیدا گرت بهرامبه‌ری. بیده‌نگی و سه‌رسامی و واق و پرمانیان له‌نیواندا بوو. چۆله‌که‌ی باخه‌که دیسان به جیکه‌جیک ده‌ستیان کرده‌وه به گالته‌کردن پنیان و لقه دره‌خته‌کانیش به لاره‌لار وهک سه‌ما بکه‌ن، گالته‌یان پی کردن و پنیان و ابوو که به‌ختیاری له شوینیکی قایمه و ناتوانن بیگه‌نی.

هه‌لچوونه‌که بوو به تۆز و به‌بادا چوو و بیئارامیه‌که ساردبووه‌وه و چاو‌ه‌کان به‌یه‌ک که‌وتن و به‌بیده‌نگی که‌وتنه پرسیار:

-تو بلئی ده‌بیت چی بکه‌ین؟

هه‌ردوو دلدار پیکه‌وه هه‌ستان، هه‌روهک بلئی ئه‌وه‌یان له ئه‌نجامی په‌نجه خسته‌سه‌ر دووگمه‌یه‌ک کردبیت، به‌بیده‌نگی رۆیشتن هه‌روهک ئه‌و شه‌وه‌ی پیکه‌وه له قه‌راغی ده‌ریا پیش ئه‌وه‌ی په‌کتریان خۆشبویت، رۆیشتن و هه‌ر ده‌تگوت گوئیان بۆ ده‌نگی پیی خویان راداشتووه.

بۆ مائئاواییکردن وه‌ستان و سلاویان له په‌کتی کرد و جه‌مال گوتی:

-له‌یلا، با چاو‌ه‌روانی سبه‌ینی بین بزانیان چی دینیت؟

له‌یلا به ره‌شینییه‌که‌وه گوتی:

-به‌لئ، با چاو‌ه‌روان بین بزانیان سبه‌ینی چیمان بۆ دینیت!

له‌وانه‌یه شتیکی بۆ هه‌لگرتیین که ئیتمه به خه‌یالماندا نه‌هاتووه و هیچ حیسابیکمان بۆ نه‌کردووه.

پینی گوت:

-خوات له گهل.

له یلا دهنگی به رز کرده وه:

-خوات له گهل.

به لام به دلینکی گریاو و چاوی به فرمیتسکه وه گوتی:

-خوات له گهل ... هه تاهه تایه؟

(۱۰)

دایکی به ره و چاکبونه وه چوو و دواى ئه وه نه خوښخانهى
جیهیشت و بۆ ماوه یهک له گه‌ل کچه که ی بوو له ژووره که ی.
له یلاش چاوه‌پوانی گواستنه وه بوو وهک پیره ی به‌پرز به‌لینی
پیدا بوو بۆی جیهه جی بکات. پوژه‌کانی مانه وه ی دایکی بۆ ئه و،
هه‌م خوښ بوو و هه‌م قورس. ده‌یویست لای خوڤی بیهیلایته وه
تا دواى ئه وه به ده‌زگیرانه که ی شاد بیته و ده‌شیویست که
تیپه‌ریت، بۆئه وه ی په‌رده به‌سه‌ر چیرۆکه که یدا دادریته وه،
به‌لام جه‌مال له بازنه‌یه‌کی کۆتایی نه‌هاتوودا ده‌خولایه وه. هه‌ر
ته‌واوی ده‌کرد ده‌ستی پێ ده‌کرده وه و چاوی له پارچه‌یه‌کی
دله‌که ی بوو به‌هه‌موو لایه‌کی نه‌خوښخانه‌دا ده‌سووپایه وه،
به‌لام نه‌یده‌توانی باوه‌شی پیدا بکات.

کار له نه‌خوښخانه به‌پیره‌چوو، هه‌روه‌ک چۆن هه‌موو
پوژیک ده‌گوزه‌را و کۆمه‌له په‌رستاریک پاره‌ستابوون
که‌لوپه‌لی نه‌شته‌رگه‌رییان ته‌عقیم ده‌کرد و له‌یلاش له‌نیو
ئه‌واندا به‌سه‌رسوپماوی و خه‌یال بلاوی کارى ده‌کرد و له‌په‌ر
نالایه‌ک له ده‌می ده‌رچوو. یه‌کیکیان لێی پرسى:

—له‌یلا ئه‌وه چی روویدا؟

—نه‌شته‌ره‌که ده‌ستی بریندار کردم.

—ئه‌یه‌رۆ، خیرا برۆ په‌نجته ته‌عقیم که.

هه‌ندیک سپرتۆی به‌په‌نجه‌یدا کرد.

کار وا به‌رپوه چوو، هه‌روهک ئه‌وه‌ی هیچ شتیک رووی
نه‌داییت.

ئیواره‌ داها و له‌یلا هه‌ستی کرد ده‌ستی دیشی، به‌لام
گوئی نه‌دایه‌ پارایی و تا سبه‌ینی خوی راگرت. لیفه‌که‌ی له‌سه‌ر
خوی لابرد و هه‌ستا، به‌لام به‌ دهموچاوی گورپاو و روخساری
گرژه‌وه‌ هه‌ستا. دایکی لئی پرسی چیه‌تی، پئی گوت که ده‌ستی
که‌میک بریندار بووه.

له‌ نه‌خوشخانه‌ خوی پیشانی دکتوره‌کان دا، دیتیان پله‌ی
گه‌رمی به‌رزه.

رووداوه‌کان به‌خیرایی تیده‌په‌رین، که‌ روژی دووهم‌ هات
له‌یلا به‌ له‌هوش‌ خوچوویی له‌سه‌ر یه‌کینک له‌ قه‌ره‌ویل‌ه‌کان
راکشابوو، چونکه‌ له‌شی ژه‌هراویی ببوو.

تۆ ئه‌گه‌ر له‌وئ بوویتایه‌ ده‌تدی کۆمه‌له‌ پزیشکیکی له‌ده‌ورن
له‌نیوان ئه‌وانیشدا جه‌مال و هه‌موویان خه‌مبار و دۆشداماو و
ده‌ستی قه‌زایان لئ دوورده‌خسته‌وه‌ و قه‌زا دوور نه‌ده‌که‌وته‌وه‌،
گه‌وره‌که‌یان گوتی:

-حاله‌ته‌که‌ی مه‌ترسیداره‌ و باوه‌ریش ناکه‌م نه‌خوشییه‌که‌ی
بوه‌ستیت، بۆیه‌ ده‌بیت له‌ باسکه‌وه‌ بیبرینه‌وه‌.

جه‌مال گوتی:

-منیش له‌و باوه‌ره‌دام... به‌لام... په‌رجویک (موعجیزه) نییه‌؟
-له‌ ئاسمانه‌وه‌یه... پزیشکیکی دوا‌ی ئه‌وه‌ی کاره‌که‌ی خوی

به جیدینیت، چاوه پروانی دهکات!
هه موویان چوونه در و جه مال گه رایه وه، له یلا که میک له و
بیهوشییی هاته وه هوش خوی و دلداره که ی وه ستابوو تا
ناخوشتترین هه وال به یاره که ی بگه یه نیت، چونکه له زمانی
قه دره وه قسه دهکات- له کاتیکدا چاوی شه لالی فرمیسک بوو،
گوتی:

-له یلا... ده بیت گویت له قسه کانم بیت: ئیمه نه مانتوانی ئه و
به لایهت لی دوورخه یه وه، به لام تو ده بیت بژیت.
به خو به دهسته وه دان و ملکه چیه وه گوتی:
-جه مال چی بووه؟
-ئه و قولت دارزاوه، به لام تو ده بیت بژیت.
-ده تانه ویت بیبرنه وه؟
-به لکو خوا ده یه ویت!
-جه مال پزیشکی دهسته وه ستانه؟
-له یلا خو شه ویستیش.

له سه ر قه ره ویله که ی خوی ریک کرد به شیوه یه ک که نیوه
دانیشتوو ده هاته بهرچاوه و قژه زه رده که ی شوپ ببوووه و
لایه کی له بهر ئه وه ی شانیه ی بهر نه که وتبوو، بلاو ببوووه وه و
چاوه کانی گه وره تر دهرده که وتن، چونکه پرووخساری لاواز و
نه خووش بوو و به له پی دهسته ساغه که ی له پی جه مالی گرت و
گریانیکی به کول دایگرت و گوتی:

-جەمال، دەتانەوئیت بېيىرنەوہ؟ نەخىر مەيىرنەوہ... ژيان بە
جوانترین و ناسکترین شیوہ فریى دام، ئەى چۆن بە تاکە
باسکىک بژىم؟ خەلکى لە جوانىى من راياندهکرد، ئەى چۆن
کچىکى شیواو قىبوول دەکەن؟

گول بۆنەکەى دادى نەدا، ئەى ئىستا چۆن بەبى بۆنى
هەلیدەگرن؟ مانگى چوارده ئەو گەشییهى دادى نەدا، ئەى چۆن
خەلکى لەکاتى مانگىراندا سەيرى دەکەن؟

لیم گەرین با بمرم- بە مندالى وەک ئەم خەوتنەى ئىستام
خەوتم، بەلام نەمردم، چونکە بىداربوومەوہ بۆ جىبەجىکردنى
حىسابىک و جىبەجىم کرد. زەمانە نەيتوانى چارەسەرى
گىروگرفتهکەم بکات، بەلام نەشتەر چارەسەرى کرد. خەم بۆ
هیچ شتىک مەخۆ، چونکە ئىمە بۆ نەمرىى ئافەرىدە نەکراوین!
هەلوئىستەکە تىنى بۆ هینا، بۆیە وەرسوورایەوہ و چوہ
دەرى. لە نەخۆشخانە وا بلاوہوہوہ کە لەیلا نەيتوانیوہ بە
باسکىکى براوہوہ بژى. پزىشکىى خەرىکى کرکردنەوہى شتى
سەير بوو و قەزاش لەلای خۆیەوہ شتى سەيرى کۆکردەوہ
و ژەهرىش بەو لەشە نەرم و ناسکەدا دەروئىشت و تەشەنەى
دەکرد، وەک چۆن ئاو بەنئىو دارىکدا دەروا، تا ئالای خۆ
بەدەستەوہدان هەلکرا.

هەموو شتىک لە لەیلادا گۆرا، رەنگى بزرکاو... قەزا
بەدەورى قەرەوئىلەکەى شەکایەوہ و کەوت. لەشى چرچ

هه‌لگه‌را و سیس بوو و په‌نجه‌کانی رووت بوون و به‌ری چاوی
ر‌ه‌ش هه‌لگه‌را و هیچ شتی‌ک له شوینه‌واری جوانی، جگه له
سه‌وزی‌ی هه‌ردوو چاو و برژانگی دریژ، نه‌مابوو‌ه‌وه... ده‌نگی
کز بوو و ده‌نگ‌ووسان کۆتایی به له‌ره‌ی ئه‌و ده‌نگه هینا و ژیان
شوینه‌واره‌کانی خۆی وه‌رگرته‌وه و مه‌رگ سیب‌ه‌ری خسته
سه‌ر ئه‌و ده‌موچاوه، وای لێهات ته‌مه‌ن به سه‌عات ده‌ژمیردرا و
دوو خۆشه‌ویست له‌لای قه‌ره‌ویله‌که‌وه راوه‌ستا‌بوون، به‌کیکیان
ر‌قی له پزیشکی هه‌ستا‌بوو، ئه‌وی دیکه‌ش به تاسه و گیلپییه‌وه
هانای بۆ پزیشکی ده‌برد.

یه‌که‌میان جه‌مال بوو و ده‌وه‌میشیان دایکی له‌یلا بوو، که
ر‌ه‌شی پۆشیبوو و هه‌ر ده‌یگوت:

-دکتۆر، ناتوانیت هیچی بۆ بکه‌یت؟

پیش هه‌ژده‌ سال بۆ مردن فری‌ی دا و دوا‌ی ئه‌وه هاتوو‌ه تا
له مردن ر‌زگاری بکات.

چرای ته‌مه‌ن ده‌ستی کرد به مژینی هه‌ر سووته‌مه‌نییه‌کی
که مابوو، بۆئه‌وه‌ی دوا تیشکی بۆ راوه‌ستا‌وه‌کان بنی‌ریت و
جه‌مال به دایکی له‌یلا‌ی گوت بچیته‌ ده‌ر، چونکه چاره‌سه‌ریکی
بۆ ده‌کات.

ژنه که خوی لارکرده وه بۆ سهر لا ده می کچه که ی و ماچی
کرد و چووه ده ری، دکتور ئه وه نده ی بۆی کرا هینایه وه هوش
خوی، بۆئه وه ی قسه یه ک له و که سه بیستیت که به هیوا بو
بیته خوری مالله که ی و چله ره یحانه ی بوونی و پیی گوت:

-له یلا... ده مناسیته وه؟

بزه یه کی کز له هه ردوو لیویه وه هاته ده ر، هه ر ده تگوت له
جیهانه که ی دیکه وه دیت و ئاماژه ی بۆ کرد، که گوئی له ده می
نزیک بکاته وه و گوتی:

-جه مال... من ئاسو وده م... له جیهانه که ی دیکه... به ده بخت
نایم... بیرت بیت... پینجشه ممه... گه وره ترین دار... له لای ده سته
راستی... ریگا که وه.

پیلوه کانی قورس بوون و نووقان... ئینجا نیوه کراویه ک
کرانه وه.

سه ری له سه ر سه ری نه که لار بو وه وه و پووگه شی ی زیندوو ان
له سه ر ئه و ده موچا وه نه ما و ده می یه ک وشه ی کزی نار د، هه ر
ده تگوت پاشما وه ی ده نگدانه وه یه کی دووره.

-مالئاوا...

جه مال ماچی کی له مه رگ رفاند.

قه ده ر وازی له هه لوئیستی فه رمانده ری هینا، چونکه
وشه که ی له نیو لیوه کانی هینایه ده ر:

ئینجا دایکه که بیان هینا و هه والی ئه وه ی پی درا، که

هه موو شتيك كۆتايى هات و چهند زارايكى زور ئه وهيان
دووباره كرده وه: انا لله...!

ئو شه مه نده فه ره ي به ره و باشوور ده رويشت، دايكى له يلاي
برد، له كاتيكا هه ردوو پيي به گل و خولي گورستان توزاويي
ببوون و جه ماليش نه يتواني له ئه سكه نده ريبه دانيشيت. ئه و
شه وه لاي كه سوكارى نووست و پيني گوتن كه قهزا كوتايى به
شه ره كه هينا و له يلا كه وته جيھانى هيمنى و دنيا و سيستمى
چينايه تى به جيھيتشت.

خه م به ته واويي دايجرتبوو و ته نانه ت باوك و دايكى
به زه بيان پيدا هاته وه و ده ستيان كرد به دلدانه وه و هيواي
ئارامى بو خواستنى، له كاتيكا هه ر دويني بوو، دابوويانه به ر
تيرى گله يي و گازندان.

بو سبه يني خور به ئاوابوونيكي خه مبارانه به ره و ئاوابوون
چوو و جه مال له ته نيشت گه وره ترين دارى لاي راستى ريگاكه
راوه ستابوو... به لام به ته نيا بوو، هه روهك ئه وه ي له ميحراب
راوه ستاييت!

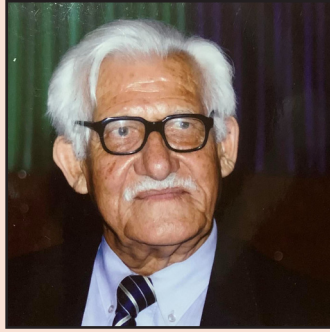
له پوزانى رابردوو هه ردوو كيان به خته وه رترين خوريان
به ريكرد و ئه وه تا ئيستا خوي به ته نيا به دب ختترين خور به ري
دهكات!

جه مال ئه گه ر له گونده كه يان بووايه، ئه وا به ريگاكه دا ده هات
و ده چوو، ئه گه ر له ئه سكه نده ريبه ش بووايه، ئه وا سه رداني

گۆرستانى دەکرد.

زەمانە تىپەپى و... ناوى پەناگای (ج)... نەخۆشخانەكەى
دكتور (ك) و... نەخۆشخانەى ئەسكەندەرىيەى حكومەتى
بىرچونەوہ.

خۆلىكى زۆر لە گۆرستانەكە كۆبووہوہ و پۆژگار باسى
لەيلاى نەکرد و قەدەر وازى لە كاروبارى ئەو هينا!

كورتەيەك لە ژيانم عەبدولكەرىم شىخانى

-وەكو داىكم و نەنكم باسيان دەكرد، دەبىت لە كانوونى
يەكەمى سالى (١٩٣٣) هاتبە دنياو، چونكە دەيانگوت بەفريكى
زۆر بارىبوو.

-لە گەرەكى (بەفريقەندى) لە كۆيە لەدايك بووم.

-سالى (١٩٣٩) چوومه تە قوتابخانەى (ثانية) لە كۆيە...
ئەوسا دوو قوتابخانەى كوران لە كۆيە هەبوون (أولى و ثانية)
لەگەل قوتابخانەيەكى كچان و ناوەندى كوران.

-سەرەتايى و ناوەندىم لە كۆيە تەواو كردوو، لەبەرئەو
دواناوەندى لە كۆيە نەبوو، بۆ خویندن چوومه هەولير و لەوى
دواناوەندىم تەواو كرد.

-سالى (١٩٥٣-١٩٥٤) چوومه بەغدا و خولى پەروردەيى
(الدورة التربوية)م تەواو كرد.

-سالى (١٩٥٤) دامەزرام بە مامۆستا، لە گوندى گۆبان، لە

نزيك كهلار. كه ئەوسا ئەويش ھەر گوند بوو و سەر بە ليوای
كه ركوك بوو.

-سالىك لەوى مامەوہ و دواى ئەوہ گويزارامەوہ بۆ ليوای
ھەوليز و لە ناحيەى (ميرزا رۆستەم)، كه ئىستا بەر ئاوى
دوكان كەوتووہ. بووم بە مامۆستا.

-دواى ئەوہ گويزارامەوہ بۆ ناحيەى بنگرد و لەويش بۆ
گوندى سەر كەپكان و ئىنجا رانيە و لەويشەوہ بۆ ھەوليز.

-لە سالى (١٩٦٢) لە ھەوليز گيرام و نيررام بۆ بەنديخانەى
(حيلة)، تا سالى (١٩٦٤) گويزارامەوہ بۆ ناحيەى (عەربەت) لە
سليمانى، لەو ماوہيەدا چەند قوتابخانەيەكم كردووہ و ئىستا
خانەنشينم، واتە ئەوہ (٦٧) سالە لە سليمانيم.

-لە پينچ و شەشى سەرەتايى گوڤارى گەلاويژ و دەنگى
گيتى تازەم دەخويندەوہ و لە ناوہنديش رۆمانى عەرەبى،
بەمەش جۆرە حەز و ئارەزوويەكم بۆ نووسين بۆ پەيدا بوو.

-لە سالى (١٩٥٤) يەكەم نووسينم لە گوڤارى (ھەتاو) بە
ناوى (خەويكى خۆش) بلاوكردەوہ.

-لە گەليك رۆژنامە و گوڤار گوتارى ھەمەجۆرى كۆمەلايەتى
و ئەدەبى و زمانم بلاوكردۆتەوہ و ئىستاش خەمى گەورەى
من ئەو پاشاگەردانىيەيە كه بەسەر زمانى كورديدا ھاتووہ و
زياتر جەخت لەسەر ئەوہ دەكەمەوہ.

-حەزم لە ھەرگيرانە و لە كوردىيەوہ بۆ عەرەبى، يان بە

پێچهوانهوه و تارا دهیهک نووسینه کانم به ههردوو زمان بهدلی خوینهن.

-ناوبه ناو شیعیر ده نووسم... ئه ویش وهرده گێرم. ئه گهر شیعیری شاعیریکی کوردم بهدل بوو، دهیکه م به عه ره بی، یان زورجار شیعیری عه ره بی دهکه م به کوردی، به لام به شیعیر و له م رووه وه گه لیک شیعیری عه ره بێم کردوو به کوردی، که یه کیکیان (الاطلال) (ام کلثوم) وه شیعیره که هی (ابراهیم ناجی) یه. -ئێستاش له نووسین هه ر بهرده وامم له فه یسبووک و گوتاری هه مه جوړ ده نووسم.

-ده لیم با چیدیکه باسی خۆم نه که م و چه زده که م خوینهنری به پیز له ریی نووسینه کانمه وه بمناسن و رای خۆیان له بارهی منه وه ده ربړن.

کتیبه چاپکراوه کانی:

- ۱- براكوژی.
- ۲- ماسییه ره شه بچكوله.
- ۳- عابرة سبیل هائمة (له كوردییه وه بو عه ره بی، رۆمانیکی گه لاویژخانه).
- ۴- پێشه کی دیوانه که ی هیمن (له کوپوه بو کوئی) کردوو مه به عه ره بی "الشاعر هیمن من جمیع مراحل) الحياتية والنضالية.

- ۵- شیعریکی دریژی په نجاوینج لاپه‌په‌ی، به ناوی
(ره‌یحانا مه) بۆ کۆبانی.
- ۶- (تجاری الصحفیه)ی کاک فه‌ره‌اد عه‌ونی له کوردییه‌وه
کردوومه به عه‌ره‌بی.
- ۷- (دوای خۆرئاو‌ابوون) پۆمانیکی دیکه‌ی (عه‌بدولحه‌لیم
عه‌بدوللا)یه و له ژیر چاپدایه.
- ۸- نزیکه‌ی (۱۵) کتیبی قوتابخانه؛ به قوناعی سه‌ره‌تایی و
ناوه‌ندیی و دواناوه‌ندییه‌وه.